Essenties van het Islamitisch Geloof

M. Fethullah Gülen

Uitgeverij: Truestar (London) Ltd
Kaynak (Izmir)
“The Essentials of Islamic Faith”
ISBN van Engelstalige uitgave: 975- 7388-32-7 (Kaynak-Izmir)

ISBN-
Nederlandse vertaling- 2003:
Islamitisch Dialoog- en Informatiecentrum- België

e-mail: info@islam-info.be
islamdialoog@hotmail.com

www.islam-info.be

Opmerking:
op het einde van de Quranverzen staat de volgende vermelding:
S ? , A?.

Over de auteur:

"Wees zo verdraagzaam dat je boezem zo wijd als de oceaan wordt. Laat je vervullen door geloof en menselijke liefde. Laat er geen gekwelde zielen zijn die je niet de hand reikt en waar je onverschillig voor blijft."

Een korte levensgeschiedenis van Fethullah Gülen en zijn levenswerk

Fethullah Gülen, nu welbekend als 'Hodjaefendi' werd gebo-ren in het dorp Korucuk in de provincie Erzurum in Turkije, in 1938.
Na zijn opleiding begon hij les te geven in Edirne in 1958. Behalve aan onderwijs nam hij in deze periode ook deel aan andere sociale en religieuze projecten. Na zijn militaire dienst en nog enige tijd in het onderwijs in Edirne, werd hij overgeplaatst naar Izmir, de derde grootste provincie van Turkije.

Zijn aanstelling in Izmir werd voor hem een keerpunt. Sinds zijn kinderjaren was hij helemaal toegewijd aan het religieuze leven en geïnteresseerd aan de levensomstandigheden, niet alleen van Moslims, maar van de hele mensheid. Toen hij in Izmir verbleef beperkte hij zich niet tot onderwijs in één plaats maar reisde van stad tot stad om lezingen te geven over allerlei onderwerpen, van Darwinisme tot sociale rechtvaardigheid in Islam. Hij bezocht plaatsen zoals de grote cafés in Turkse stijl waar mensen meestal samenkwamen. Daar bracht hij zijn boodschap over.

Fethullah Gülen heeft lang gedroomd van een jonge generatie die intellectuele 'verlichting' zou combineren met zuivere spiritualiteit, wijsheid en voortdurende

actie. Daar hij een expert was in religieuze en sociale wetenschappen en vertrouwd met de principes van materiele wetenschap kon hij leerlingen onderwijzen in elk van deze vakken. De eerste studenten die zijn lessen volgden in Izmir werden de voorhoede van zijn vernieuwde generatie die zijn idealen beleefden. Deze kleine groep die zich had gevormd rond zijn idealen was in 1960 snel toegenomen en is sindsdien blijven groeien.

Toen het Turkse leger de regering in 1971 overnam, werd Hodja Effendi (erenaam voor F. Gülen) gearresteerd op de valse be-schuldiging van het proberen om het bestaande regime door een Islamitisch regime te vervangen. Na verschillende maanden gevan-genschap werd hij vrijgelaten en later werd de aanklacht ingetrokken. Hij zette zijn missie verder en in 1980 trok hij zich terug uit zijn formele functie als prediker.

De generatie die werd geboeid door zijn verdriet, eerlijkheid, onbaatzuchtigheid en liefde bewees diensten aan mensen zonder iets in de plaats te verwachten en doet daarmee steeds verder. Dit omvat prediking, onderwijs, privé-onderwijs instellingen stichten over heel de wereld, boeken, tijdschriften en kranten publiceren, radio en TV uitzendingen en studiebeurzen voor arme studenten. Dit heeft geen verband met politiek en politieke ambities. Deze volgelingen hebben hogescholen en universiteiten opgericht, van Engeland tot Australië, in Russische steden zoals Petersburg, Moskou en Yakutsk en in Zuid Afrika. In totaal een 300 tal. Zij beheren een TV station waarvan de uitzendingen reiken van Turkije tot India en het Midden Oosten.

Hij is welbespraakt voor zijn vurige ondernemingen om de banden tussen alle volkeren te versterken. Hij benadrukt dat de bindende krachten binnen één volk en tussen verschillende volkeren sterker zijn dan de scheidende krachten. Dus moet er een eerlijke en sterke dialoog en verdraagzaamheid tot stand komen. Om dit te bereiken heeft hij meegewerkt aan de Stichting van Journalisten en Schrijvers waarvan de activiteiten dialoog en verdraagzaamheid bevorderen tussen alle geledingen van de maatschappij. Bijna overal werd deze vereniging gunstig onthaald. Om dit te bereiken gaat Fethullah Gülen ook op bezoek bij leidende figuren binnen en buiten Turkije of ontvangt hun bezoek.

Hij gelooft onvoorwaardelijk dat om mensen onder controle te houden, het volstaat om hen kennis te ontzeggen. Hij benadrukt voort-durend dat deze onwetendheid moet worden vermeden. Alleen door kennis te verwerven is ontsnapping aan tirannie mogelijk.
Fethullah Gülen is volledig toegewijd aan de oplossing van sociale problemen en gelooft dat het pad naar rechtvaardigheid voor allen verloopt via een degelijke, aangepaste universele opvoeding. Slechts dan is er voldoende begrip en verdraagzaamheid om respect te betonen voor andermans rechten. Hiervoor heeft hij jaar in, jaar uit de maatschappelijke elite en de leiders van de gemeenschappen, de industriëlen en zakenlieden aangemoedigd om een degelijke opvoeding te voorzien voor behoeftigen.

Zijn onvermoeibare inspanningen op dit gebied hebben begonnen resultaten voor de maatschappij op te leveren als studenten hun diploma halen. In de Turkse en Centraal-Aziatische privé-scholen, die door privé-giften zijn opgericht en door zijn inspiratie gevormd

worden, is de kwaliteit van het onderwijs als voorbereiding op de universiteit zeer geprezen.

Zij zijn dan ook uitgekomen aan de top in de Internationale Kennis Olympiade, leverden een aantal wereldkampioenen op, vooral in exacte wetenschappen als wiskunde, fysica en biologie. In 1997 nog heeft een scheikunde ploeg van Yamanlar High School in Izmir deelgenomen aan de chemie Olympiade in Calgary, Canada en be-haalde de hoogste onderscheiding.

Fethullah Gülen stelt dat als een natie verwacht van én on-wetend én vrij te zijn op een beschaafde manier dan verwacht die natie iets wat er nooit is geweest en nooit zal zijn. Hij heeft enorme inspanningen geleverd om het belang van verdraagzaamheid en menselijk begrip aan de maatschappij uit te leggen.

Zijn inspanningen, sinds 1960, voor sociale hervorming hebben van hem één van de bekendste en gerespecteerde persoonlijk-heden van Turkije gemaakt. Hij heeft miljoenen volgelingen in de hele wereld. Hij heeft zijn leven gewijd aan het vinden van oplos-singen voor maatschappelijke kwalen en geestelijke behoeften. Hoewel uiterlijk onopvallend, is hij bijzonder origineel in zijn denk-beelden en werkmethodes. Hij verwelkomt de hele mensheid, zet zich fel af tegen ongeloof, onrechtvaardigheid en afwijkingen van de juiste levenswijze. Hij is diepgelovig en diepgevoelig en zijn ideeën en probleemaanpak zijn wijs en rationeel. Het kan tegenstrijdig lijken voor sommigen maar hij is in dezelfde mate een voorbeeld van liefde, ijver en gevoel en tegelijk buitengewoon evenwichtig in zijn gedachten, daden en behandeling van concrete situaties.

De hedendaagse Turkse intellectuelen en geleerden die hem kennen, zijn stilzwijgend of uitdrukkelijk akkoord om hem als een van de belangrijkste en ernstigste hedendaagse denkers te beschouwen. Voor hen is hij een 'wijze' in het 20e eeuwse Turkije en zelfs in de hele Islamwereld.

Toch is hij nooit hoogmoedig en blijft een nederige dienaar van de Almachtige God en een zeer bescheiden vriend onder de mensen. Dit ondanks zijn leidende rol in de heropleving van de sociale, spirituele en intellectuele aspecten van de Islam. Deze heropleving heeft de mogelijkheid om een aanzienlijk deel van de wereld te omvatten.

'Het verlangen naar aanzien is hetzelfde als uiterlijk vertoon en praal. Het is als giftige honing die de geestelijke levenskracht van het hart uitdooft'

Dit is een van zijn gouden levensregels.

Gedurende zijn hele leven heeft hij geprobeerd om de klachten en zorgen te vertolken van Moslims in het bijzonder en de hele mensheid in het algemeen.

Een gedicht om te besluiten:

“Liefde verheft elke ziel die liefde opneemt en bereidt deze voor op de tocht naar de eeuwigheid. Een ziel die door liefde contact heeft kunnen maken met de eeuwigheid, spant zich in om dit geschenk aan andere zielen te geven. Hij wijdt zijn leven aan deze gezegende plicht en ondergaat hiervoor alle beproevingen. Door dit tot het uiterste vol te houden en 'liefde' uit te spreken met de laatste adem, zal hij ook liefde inademen bij de opwekking op de Oordeelsdag.”

Over zijn werken

Gedurende zijn hele 60 jarige leven heeft Fethullah Gülen bijna niet van wereldse genoegens genoten. Hij bleef ongehuwd, studeerde, reisde, onderwees, schreef en hield toespraken. Steeds beleefde hij zeer diep de droefheid van mensen, veroorzaakt door het spirituele braakland van de 20e eeuw. Zijn werken zijn waardevolle bijdragen aan een aantal dagbladen en tijdschriften. Hij schrijft het editoriaal voor **Yeni Umit** (Nieuwe Hoop), **Sizinti** en **The Fountain**. Hij liet duizenden tapes en videocassettes maken met zijn raadgevingen en toespraken en schreef vele boeken die vooral bundelingen zijn van dagelijks werk. Een korte lijst wordt verder vermeld. Een aantal boeken zijn behalve in het Engels, ook vertaald in het Duits, Russisch, Albanees en Bulgaars.

Enkele Titels;

- ***Cag ve Nesil- Dit tijdperk en de jongeren***
- ***Zamanin Altin Dilimi - Het gouden deel van de tijd***
- ***Kirik Mizrap - Gebroken plectrum, gedichten.***
- ***Fatiha Üzerine Mülahazalar - De interpretaties van Sura al Fatiha***
- ***De Profeet Mohammed als Bevelhebber***
- ***Sonsuz Nur - The Infinite Light - Het Oneindige Licht-2 Delen***
- ***Inancin Golgesinde - Understanding and belief, the essentials of Islamic faith. - Begrip en geloof, de essenties van Islam- Religie***
- ***Asrin getirdigi tereddütler -Questions this modern age puts to Islam-***
  Is ook in het Nederlands verschenen:(Vragen die de moderne tijd stelt aan Islam)

- ***Yitirilmis Cennet'e Dogru - Towards the lost Paradise - Naar het verloren Paradijs***
- ***Ölçü Veya Yoldaki Isiklar - Criteria or the lights of the way – Maatstaven of de lichten onderweg***
- ***Thruth through colours - Renkler kusaginda hakikat tomurcuklari -*** *Waarheid door kleuren*

Het huidige boek is samengesteld uit de mondelinge antwoor-den die Hodja Effendi (M. Fethullah Gülen) gaf op de vragen die hem werden gesteld over de principes van het Islamitisch geloof, bij diverse gelegenheden en uit de uitleg die hij daarbij gaf.

BEGRIP EN GELOOF; DE ESSENTIELE KENMERKEN van de ISLAM

De auteur van dit boek, Fethullah Gülen, is zelfs nu nog, na zijn actief leven, één van de meest efficiënte en populaire **leraars** van traditionele waarden en idealen, in Turkije. Dit boek dat nu voor het eerst in het Engels werd vertaald, is een selectie van sommige van de toespraken die hij voor een groot publiek heeft gehouden. Vooral jonge mensen heeft hij toegesproken gedurende zijn hele leven van toegewijde dienst. In deze toespraken legt hij de belangrijkste elementen van het Islamitisch geloof uit: geloof in het bestaan en de Eenheid van God, in engelen en andere onzichtbare wezens, in de Opstanding en de Oordeelsdag, in de Bestemming met de goede en de kwade kanten eraan verbonden. In de Profeten en Boodschappers, vooral het Profeetschap van Gods Laatste Boodschapper, Mohammed, vzmh. Geloof in de Goddelijke Schriften, vooral de laatste, afsluitende Openbaring: **de Qur'an.**

Dit zijn natuurlijk allemaal de gebruikelijke en traditionele herkenbare thema's uit Islamitische toespraken. Wat zo speciaal en uniek is aan de voorstelling ervan in dit boek, is dat de auteur zich voortdurend bewust is van de aanmatiging en de verleidelijkheid van culturele gewoonten die vijandig

staan tegenover niet alleen de Islam, maar ook tegenover alle andere religieuze en bezinnende levens-houdingen. Gelovigen moeten het bestaan van God niet bespreken: voor hen is dit vanzelfsprekend. Maar de gelovigen worden belaagd, van buitenaf én van binnenuit, door de invloed en de macht van hen voor wie het bestaan van God bijna niets meer terzake doet. Zoals iedereen, leven ook de gelovigen onder de regel van de structuren (wettelijke, politieke, economische en intellectuele). De opgeblazen 'rationaliteit' en 'moderniteit' hiervan is gebaseerd op de ontkenning van enige realiteit voorbij de materiele wereld en op de weigering van enige autoriteit voorbij de voortdurend betwistbare autoriteit van menselijke rede en ervaring. Het boek opent met een duidelijke verklaring over deze realiteit: 'De grote invloed van de positivistische en materialistische denkschool op de wetenschappen en daardoor op de menselijke generaties van de voorbije eeuwen, maakt het noodzakelijk om argumenten te vermelden en te bespreken voor het bestaan van God'. (Blz.1)

De stijl van Fethullah Gülen's argumentatie is omvattend, duidelijk en zonder franjes, gericht naar gewone lezers. Het verwel-komt en zoekt te verlichten, het beschuldigt niet. Zelfs als het onderwerp veeleisend is, zoals in de discussie over bestemming en de menselijke vrije wil, zullen de lezers weinig moeite hebben om de redenering van de auteur te volgen en zijn uitleg overtuigend te vinden. De inhoud van het boek als een geheel is afgeleid, zoals het moet, van de Qur’an. Het roept ons op om na te denken over de perfectie van de natuurlijke wereld zoals die zich voordoet, overal om ons heen, in al zijn veranderlijkheid en vluchtigheid. Ook moeten we nadenken over de geschiedenis en het lot van alle grote naties uit de oudheid. We moeten ons afvragen

hoe en wanneer het pure gewicht van het menselijke lijden in deze wereld zal worden opgeheven, ook wanneer de botsingen met onze gewetens door rechtvaardigheid zullen worden getroost. We zullen ons de buitengewone prestaties herinneren van de Profeet Mohammed, vzmh, in zijn eigen leven en-door de kracht van zijn voorbeeld- in de beschaving van de Islam die de Qur'an en het karakter van de Profeet als inspirerende voorbeelden en modellen nam.

Doorheen dit boek leren we om met vragen en denken onze weg te vinden doorheen ideeën en gewoonten die we als vanzelfsprekend beschouwen. Zo worden wij bijvoorbeeld op school geleerd om te geloven in (of eerder, om zonder vragen te stellen, aan te nemen) de theorie dat eerst het bestaan, dan het leven, dan bewustzijn, dan het geweten op een of andere manier evolueerden, uit zichzelf. Daarna hebben ze zichzelf omgezet in bestaan, zelf-hernieuwing, zelforganisatie en zelfonderhoud. Maar kunnen we dit écht geloven? Sommige mensen nemen dergelijke theorieën in luiheid aan zonder deze echt te geloven in de strikte betekenis van het woord 'geloven'. De grootste verdienste van dit boek is dat het ons opwekt uit deze luiheid en ons écht doet nadenken over wat we zeggen te geloven. Het staat ons toe om te vragen: is het een geloofwaardig idee van te suggereren dat het **menselijk** bewustzijn en geweten, het geheel van cultuur en religie, op niets anders neerkomt dan een strategie voor het individueel overleven van onze soort of van onze individuele erfelijkheid? Zijn er geen vele soorten insecten talrijker dan wij? Zijn die niet beter sociaal georganiseerd dan wij? Zijn ze niet al veel langer dan de mensensoort op deze planeet? En, vermits zij een groter aanpassingsvermogen aan **wijzigende** omstandigheden hebben dan wij, *zelfs dié wijzigingen*

die we zélf veroorzaken voor ons eigen voordeel, is het dan niet waarschijnlijk dat zij langer op deze planeet zullen overleven dan wij? Waar dient onze cultuur dan voor? Wat is het nut van ons spreken en ons **schrijven**, architectuur en schilder-kunst, onze angst en onze gebeden? Waarom zijn we zo tevreden of ontevreden? Het heeft allemaal weinig zin, tenzij we toestaan dat er in het leven, behalve functionaliteit ook nog een doel is, vooral in het **menselijk** leven. Een doel voorbij de rationaliteit die door onze zintuigen of onze wetenschappelijke instrumenten kan worden vastgesteld.

Precies omdat de auteur stelling neemt, tegen de culturele gewoonten die onze tijd kenmerken, zal zijn redenering ook nuttig zijn voor gelovigen. Het zal hen opwekken uit het soort luiheid dat ofwel de verworvenheden van wetenschap en technologie verwerpt als onbelangrijk of 'verkeerd' of voor hen een valse, gemakkelijke overeenstemming zoekt met de essenties van het Islamitisch geloof door te 'ontdekken 'dat zij **reeds** bestonden in de Qur'an of de secundaire teksten van de religie. Fethullah Gülen bereikt een merkwaardige sereniteit en duidelijkheid in de zachtaardige weg waarmee hij de lezer wegleidt van extreme posities en naar de evenwichtige 'middenpositie'. Dit is de degelijke gematigdheid die steeds de Islam op zijn best heeft gekenmerkt. Hij is hiertoe in staat omdat hij doorheen zijn leven en **werken** sterke en duidelijke overtuigingen met nederigheid en intelligentie naar voor bracht. Hij spreekt en schrijft niet om zijn kennis ten toon te stellen, die inderdaad enorm uitgebreid is, maar om te **dienen doorheen onderwijs**. Het mededogen en de menselijkheid dat zijn onderwijs motiveerde, kan worden gevoeld in elk argument dat hij uitspreekt want hij doet dit telkens om de lezers wijzer te maken

en niet om hen te overweldigen met zijn eigen denkvermogen. Alle lezers van deze verhandelingen, of zij tot hem komen als gelovigen of als sceptici, zullen zichzelf terugvinden met een grotere kracht om eerlijker en dieper te denken over de wereld rondom hen. Zowel over de natuurlijke als de menselijke wereld, ook over wat zij zelf zijn. En als zij geduldig lezen, met een open hart en verstand, dan zullen ze een duidelijker weg vinden om God te dienen.

Hoofdstuk I

HET BESTAAN VAN GOD EN ZIJN EENHEID

Het bestaan van God is té duidelijk om enige bewijzen nodig te hebben. Sommige heilige geleerden stelden zelfs dat God Zelf duidelijker aanwezig is dan enig ander wezen. Maar wie geen inzicht heeft kan Hem niet zien. Anderen beweerden dat Hij verborgen is voor Rechtstreekse waarneming omdat de intensiteit van Zijn Zelfuiting voor de mens teveel is.

Nochtans verplicht de grote invloed van de positi-vistische en de materialistische denkscholen op de weten-schappen en dus op de generaties die de afgelopen eeuwen leefden, het noodzakelijk om argumenten op te noemen voor het bestaan van God aan te tonen. De denkscholen waar we tegen reageren herleiden het bestaan tot wat we rechtstreeks kunnen waarnemen en daardoor blijven ze blind tot de onzichtbare dimensies van het bestaan, die véél uitgebreider zijn dan de zichtbare. Omdat we ernaar moeten streven om de sluier te verwijderen die door materialisme en positivisme is getrokken, zullen we in het kort enkele van de traditionele bewijzen geven van het **noodzakelijk** bestaan van God.

Vooraleer we dit doen is het de moeite waard van na te denken over het simpele historische feit dat, sinds het begin van het

menselijk leven, de overgrote meerderheid van de mensen hebben geloofd in het bestaan van God. dit geloof alleen volstaat om Gods bestaan te bevestigen. Zij die niet in Hem geloven, kunnen geen grotere intelligentie opeisen dan de gelovigen. Tussen deze laatsten zijn er vernieuwende geleerden, wetenschappers, onderzoekers en belangrijkste van al, heiligen en Profeten die als het ware de experten ter zake zijn. Het is hier ook de moeite waard te vermelden dat mensen dikwijls het niet-aanvaarden van iemands bestaan verwarren met de aanvaarding van het niet-bestaan. Terwijl de eerste slechts een ontkenning of een verwerping is, is de tweede een oordeel dat een bewijs nodig heeft. Niemand ter wereld is ooit in staat geweest om het niet-bestaan van God te bewijzen en daar zal ook nooit iemand toe in staat zijn. En dat terwijl er ontelbare argumenten zijn om Zijn bestaan te bewijzen. Dit punt kan verduidelijkt worden met de volgende vergelijking.

Veronderstel dat er een groot paleis is met een duizend-tal ingangen, waarvan er 999 open zijn en één dicht. Niemand kan op een redelijke manier beweren dat het paleis gesloten is. De houding van de **ongelovigen** is zoals die van iemand die wil aantonen dat het paleis ontoegankelijk is doordat er één deur is gesloten. Daar alleen wordt de aandacht op gevestigd. De deuren naar Gods bestaan zijn voor iedereen open op voorwaarde dat zij eerlijk trachten om erdoor binnen te gaan. Enkele van deze deuren -de bewijzen van Gods bestaan-, zijn de volgende:

Mogelijkheden als de aard van de schepping

Zowel als een geheel, als afzonderlijk, herbergen de dingen mogelijkheid *(contingent)*: dat wil **zeggen**: het is zowel mogelijk voor iets om in de realiteit te bestaan als van niet te bestaan. Zo is het ook mogelijk voor iets om op elk moment te beginnen bestaan, op een willekeurige plaats, in om het even welke vorm en met om het even welk karakter.

We zien dat niets of niemand in de wereld, bewust of onbewust, op enige manier zelf **bepaald** hoe, waar en wanneer het begint te bestaan en met welke kenmerken en karakter dit gebeurd. Dus moet er een kracht zijn die beslist tussen bestaan en niet-bestaan van elk afzonderlijk ding en het zijn onder-scheiden, individuele karakteristieken geeft. Deze kracht moet oneindig zijn, een absolute wil en een allesomvattende kennis hebben. Deze kracht is noodzakelijkerwijze God.

De beperkte (begrensde) natuur van de dingen

Alles in het universum is veranderlijk. Al het verander-lijke is beperkt door tijd en plaats, het heeft een begin en een einde. Alles wat een begin heeft, bestaat door een beginloze oorzaak die het tot het bestaan brengt. Want wat een begin heeft kan niet de oorsprong van de dingen zijn want daar is dan weer een andere oorzaak voor nodig.

Een oneindige teruggang van de ene oorzaak naar de vorige is onaanvaardbaar. Daarom vraagt de rede Iemand die oneindig zelfbestaand en zelfonderhoudend is en geen verandering ondergaat, namelijk God.

Leven

Het leven *(1)* is een raadsel (wetenschappers kunnen het op materiele basis niet verklaren), maar het is ook doorzichtig (omdat het een scheppende kracht toont of weerkaatst). Zowel door de doorzichtigheid en de raadselachtigheid verklaart het leven: 'De Ene die mij schiep, was God.'

(1) A.C. Morrison schrijft:

Het leven is een beeldhouwer en vormt alle levende dingen. Een kunstenaar die elk blad ontwerpt aan elke boom, die de bloemen kleurt, de appel, het bos en de pluimen van de vogel van het paradijs. Het leven is een muzikant die elke vogel heeft geleerd van de eigen liefdesliederen te zingen en de insecten, hoe ze elkaar moeten roepen in de muziek van hun veeltonige liederen. Het leven heeft alleen aan de mens de beheersing gegeven over de gecombineerde geluidsvibraties en heeft het materiaal voorzien voor hun productie. Het leven is een ingenieur, want het heeft de benen van de krekel ontworpen en de vlo. De samenwerkende spieren, beenderen en gewrichten, het onvermoeibaar kloppende hart, het systeem van elektrische zenuwen van ieder

dier en het volledige systeem van de bloedsomloop van ieder wezen. Het leven is een scheikundige die de smaak geeft aan onze vruchten, specerijen en de geur aan de roos. Het leven stelt nieuwe stoffen samen die de Natuur nog niet heeft uitgebalanceerd in zijn werking en die schadelijke, binnendringende levensvormen moet doden... De scheikunde van het leven is subliem. Niet alleen zet het de zonnestralen aan het werk om water en koolzuur te veranderen in hout en suiker, maar ook, door dit te doen, wordt zuurstof vrijgelaten die de dieren nodig hebben als hun levensadem. Leven is een geschiedkundige want het heeft de geschiedenis geschreven, bladzijde per bladzijde, doorheen de tijden. Het liet zijn verslag na in de rotsen als een autobiografie die slechts wacht om juist te worden begrepen. Het leven beschermt zijn scheppingen door de overvloed van voedsel in het ei en bereidt vele van zijn kinderen voor op het actieve leven na de geboorte of hoopt voedsel op, klaargemaakt voor de jongen, door bewust moederschap. Leven produceert leven: melk geven om onmiddellijke behoeften te voldoen, het voorzien van deze noodzaak en het voorbereiden op gebeurtenissen in de toekomst. Materie heeft nooit méér gedaan dan wat zijn wetten voorschrijven. De atomen en moleculen gehoorzamen de voorschriften van chemische aantrekking, de zwaartekracht, de invloeden van temperatuur en elektrische impulsen. Materie kent geen initiatief maar het leven brengt prachtige nieuwe ontwerpen en structuren tot leven. Geen mens heeft ooit kunnen peilen wat leven is: het heeft geen gewicht, noch

afmetingen. De natuur heeft het leven niet geschapen. Rotsen, die door het vuur werden getekend en een zoutloze zee voldeden niet aan de noodzakelijke voorwaarden. Zwaartekracht is een kwestie van materie, van elektriciteit geloven we nu dat het de materie zélf is.De stralen van de zon en de sterren kunnen worden afgebogen door de zwaartekracht en lijken daarmee verwant te zijn. De mens leert over de afmetingen van het atoom en berekent de kracht die er in schuilt maar het leven zelf is vluchtig, zoals de ruimte. WAAROM? Het leven is fundamenteel en de enige manier waardoor de materie kan worden begrepen. Het leven is de enige bron van bewustzijn. Alleen het leven maakt de kennis mogelijk over de werken van God die wij, hoewel halfblind, ervaren als 'goed'.
(Man does not stand alone - New York, 1945, Blz. 31-36.)

Ordelijkheid in de schepping

Van de kleinste deeltjes tot enorme sferen en melkwegstelsels is alles in de kosmos en de kosmos als een geheel, een ontplooiing van buitengewone harmonie en orde. Niet alleen in de dingen zélf maar ook tussen alle dingen is er een harmonieuze relatie, zo nadrukkelijk zelfs, dat het bestaan van één enkel deeltje maar mogelijk is door het bestaan van het geheel en omgekeerd: het geheel heeft elk deeltje nodig. De vervorming van één enkele cel kan leiden tot de dood van een heel lichaam. Zo ook heeft één granaatappel voor zijn bestaan de samenwerkende en goed op elkaar

afgestelde realiteiten nodig van lucht, aarde, water en zon. Deze harmonie en samenwerking in het universum, duidt op een schepper van orde, die alles weet in relatie tot al het andere, met alle kenmerken en die alles beheerst en ordent. Deze Schepper van orde is God.

Kunst in de schepping

Het geheel van de schepping getuigt van een over-vloedige, ontzagwekkend kostbare kunst en verfijning. Toch is het, zoals we zullen zien, snel en gemakkelijk tot bestaan gebracht. Bovendien is al het geschapene ingedeeld in talloze families, stammen, soorten en nog kleinere groepen, elk daarvan bestaat in overvloedig veel exemplaren. Ondanks de verschei-denheid en de overvloed zien we alleen orde, kunst en gemak in de schepping. Dit duidt op het bestaan van Ene die een absolute macht en kennis heeft; God.

Doel van de schepping

Niets in het universum is zinloos, willekeurig. Zoals vooral de ecologie toont, is alles in de schepping, hoe onbeduidend het ook mag lijken, heel belangrijk in het bestaan, het heeft een welbepaalde functie. De keten van de schepping tot aan de mens, de laatste schakel, is duidelijk gericht naar een einddoel. Net zoals het doel waarmee de fruitboom groeit is van vruchten te dragen en het leven van die boom naar dat fruit is gericht, zo is ook de 'boom van de schepping' bedoeld om het laatste en meest omvattende fruit

op te brengen: de mens. Niets is dus nutteloos in het universum. Er zijn vele bedoelingen voor elk ding, elke activiteit en elke gebeurtenis in de kosmos. Omdat er hier een wijze voor nodig is die zekere doelen in de schepping heeft ingesteld en omdat er niets in de wereld, behalve de mens, het bewustzijn heeft om deze doelen te kennen, zijn de wijsheid en de doelmatigheid in de schepping noodzakelijk aanwijzingen naar God.

Genade en voorzienigheid

Alle levende en ook niet-levende wezens hebben voortdurend allerlei dingen nodig. Zelf hebben ze niet de mogelijkheid om een klein deel hiervan te voorzien. Zo vraagt bijvoorbeeld het beheer en het onderhoud van het universum, het bestaan van zekere universele wetten zoals groei, reproductie, aantrekking en afstoting. Deze wetten, die we 'natuurwetten' noemen, hebben geen uitwendig zichtbaar of materieel bestaan, slechts in hun benaming. Iets met alleen een benoemd bestaan, zonder kennis of bewustzijn kan duidelijk niet verantwoordelijk zijn voor een wonderlijke schepping, die een absolute kracht en een absolute kennis, wijsheid, keuzemogelijkheid en voorkeur nodig heeft. Zulk Ene die al deze kenmerken heeft bevestigd in 'natuurlijke' wetten, gebruikt hen als 'sluiers' voor Zijn handelingen, met een zekere bedoeling.

Zo hebben planten lucht, water, hitte en licht nodig voor hun leven. Niets daarvan kunnen ze zelf voorzien. De menselijke behoeften dan: die

zijn té talrijk om op te noemen. Gelukkig zijn al zijn essentiële behoeften, vanaf het begin van zijn aardse bestaan in zijn moeders lichaam tot aan zijn dood, voldaan buiten de eigen capaciteiten en tussenkomsten om. Als hij deze wereld binnentreedt, vindt hij alles voorbereid om alle zintuiglijke behoeften te voldoen en worden zijn intellectuele en spirituele capaciteiten erkend. Dit toont duidelijk dat de Ene, met oneindige genade en kennis, de behoeften voorziet van alle geschapen wezens, op de meest opmerkelijke manier. Hij doet alle wezens samenwerken voor dit menselijke doel.

Wederzijdse hulp in het universum

Zoals hierboven is vermeld, snellen alle wezens en dingen in het universum elkaar te hulp, zelfs de meest van elkaar verwijderde. Deze hulp is zo allesomvattend dat bvb. alle dingen (lucht, water, vuur, aarde, de zon en de hemelen) de mens helpen in een vooraf vastgelegde manier, en dat de cellen, ledematen en organen van zijn lichaam samenwerken om zijn leven te beschermen. Aarde, lucht, water, hitte en bacteriën in de aarde werken samen voor het leven van de planten. Deze samenwerking en wederzijdse hulp, vastgesteld bij wezens zonder bewustzijn, die nochtans toch getuigt van kennis en doelbewustzijn, toont het bestaan aan van de Ene die alles op een wonderlijke manier regelt.

Zuiverheid in het universum

Tot onlangs, toen de mens begon met de lucht, de aarde en het water te vervuilen, werd de natuurlijke wereld voortdurend gezuiverd en opgeruimd. Zelfs nu heeft het zijn oorspronkelijke zuiverheid in vele streken behouden, vooral daar waar de moderne levenswijze nog niet is doorgedrongen. Heb je je nog nooit afgevraagd waarom de natuur zo proper is, waarom bijvoorbeeld de bossen zo proper zijn alhoewel er elke dag vele dieren in sterven? Heb je er ooit aan gedacht dat als al de vliegen die in één enkel seizoen werden geboren, allen zouden overleven, dat het aardoppervlak dan zou bedekt zijn met een dikke laag vliegenlichamen? Heb je er al over nagedacht dat er niets in de natuur wordt verknoeid? Elk sterven is het begin van een nieuw leven. Een dood lichaam wordt bijvoorbeeld ontbonden en in de aarde opgenomen. Bestanddelen sterven om in planten opnieuw tot leven te komen. Planten sterven in de maag van dieren en mensen zodat ze tot hogere levensvormen worden opgeheven.

Deze cyclus van dood en heropwekking is één van de factoren die de zuiverheid en de properheid van het universum verzekeren. De bacteriën en de insecten, de winden en de regen, de zwarte gaten in de hemelen, de zuurstof in de organische lichamen: zij allen onderhouden de zuiverheid in het universum. Deze zuiverheid verwijst naar de Ene die de Al-Heilige is, Wiens kenmerken zuiverheid en properheid omvatten.

Samenstellingen

Miljarden menselijke wezens hebben geleefd sinds de eerste verschijning van de mens op aarde. Ondanks hun gemeenschappelijke oorsprong -een zaadcel en een eicel, die gevormd worden door hetzelfde soort voedsel dat de ouders eten- en ondanks het feit dat zij allemaal zijn samengesteld uit dezelfde soort structuren (elementen en organismen), heeft elk menselijk wezen een individuele samenstelling die hem of haar van alle anderen onderscheidt. Wetenschappen zijn niet in staat om dit miraculeuze verschil in samenstellingen te verklaren. Het kan niet worden uitgelegd door het verschil toe te kennen aan DNA of chromosomen, vermits dit verschil teruggaat tot de eerste verschillen tussen mensen op deze wereld. Bovendien is dit niet alleen een verschil tussen samenstellingen maar alle menselijke wezens verschillen van elkaar door karakter, verlangens, ambities, talenten enz. Terwijl de leden van een diersoort bijna allemaal hetzelfde zijn, zonder enig verschil in gedrag te tonen, is ieder lid van de mensensoort als een soort op zich en heeft een bepaalde individuele wereld binnen de grote wereld van de mensen. Dit toont duidelijk aan dat er een Ene is, met een absolute vrije keuze en een **alomvattende** kennis;Hij is God.

Goddelijk onderwijs en leiding

De mens heeft op zichzelf ongeveer 15 jaar nodig om in het leven een weg te vinden en een onderscheid te maken tussen goed en kwaad. Vele

dieren kunnen dit nochtans al zéér kort na hun geboorte. Een eendenjong bijvoorbeeld, kan **reeds** zwemmen zodra het de schaal van het ei doorbreekt. Mieren beginnen nesten te bouwen zodra ze uit hun cocon komen. Bijen en spinnen hebben niet veel tijd nodig om te leren hoe ze honingraten en webben moeten maken, die elk meesterwerkjes zijn waar de mens niet toe in staat is. Wie leert jonge palingen, die in Europese **wateren** zijn geboren om hun weg te vinden naar de Stille Oceaan? Is de trek van vogels nog steeds geen mysterie voor de mens? (2) Hoe is het verklaarbaar dat al deze verbazende feiten gebeuren behalve door hen toe te kennen aan de leer en de leiding van de Ene die alles weet en het universum, met alle wezens erin, regelt en ordent op een manier die aan elk schepsel, hoe groot of hoe klein ook, toestaat om het eigen leven in te richten?

(2) Het roodborstje dat voor je deur een nest heeft gemaakt, gaat naar het zuiden in de herfst maar komt naar het oude nest terug in de volgende lente. In september vliegen zwermen van onze meeste vogels naar het zuiden, dikwijls over 1000 mijl open oceaan, mar zij verliezen hun weg niet. De reisduif die terug naar huis wil, wordt na een lange reis in een gesloten doos, verward door nieuwe geluiden. Bij het loslaten cirkelt ze even boven de hoofden en vliegt dan bijna foutloos terug naar huis. De bij vindt de korf terwijl de wind het gras dooreen waait en de bomen elke visuele herkenning verstoren van de positie van de bijenkorf. Dit vermogen om de weg terug te vinden is in de mens nauwelijks

ontwikkeld, maar hij compenseert zijn magere capaciteiten met navigatie-instrumenten. De kleine insecten hebben microscopische ogen, we weten niet eens hoe perfect die zijn. De havik, de arend en de condor hebben een telescopisch zicht. De mens overtreft hen hier ***nogmaals*** *met zijn mechanische instrumenten. Als je het oude werkpaard aan zichzelf overlaat, dan blijft hij zelfs tijdens de duisterste nacht op de weg. De uil kan de fijne warme muis zien als die in de donkere nacht door het koelere gras loopt. De gewone kammossel, waarvan we de spieren eten, heeft verschillende dozijnen mooie ogen die erg op de onze gelijken. Ze schitteren omdat elk oog ontelbare kleine reflectoren heeft waarvan wordt beweerd dat ze de voorwerpen kunnen waarnemen met de* ***bovenkant*** *in de juiste richting. Deze reflectoren werden niet teruggevonden in het menselijke oog. Werden zij ontwikkeld omdat de kammossel geen goed-ontwikkelde hersens heeft? Daar het aantal ogen bij dieren varieert van twee tot duizenden, en allen verschillend zijn, zou de Natuur een enorme taak hebben om de optische wetenschap te ontwikkelen. Tenzij alles is voorbestemd en vooraf geordend door God, de Al-Kennende, de Al-Bepalende en de Al-Machtige. De honingbij wordt niet aangetrokken door de prachtige bloemen op de manier waarop wij deze zien. De bij ziet met het ultraviolette licht,* ***waardoor*** *ze nog mooier zijn. Van de stralen met een lagere frequentie, tot de fotografische plaat en voorbij deze, zijn er sferen van schoonheid, vreugde en inspiratie. De werkbijen maken kamers van verschillende*

grootte in de raat die voor het uitbroeden is bestemd. Kleine kamers worden voor de werkers geconstrueerd, grotere voor de darren en speciale kamers voor de toekomstige koninginnen. De bijenkoningin legt onbevruchte eieren in de cellen die voor de mannetjes, de darren, zijn bestemd maar legt bevruchte eieren in de juiste kamers voor de mannelijke werkers en de mogelijke koninginnen.De werkbijen, die de aangepaste vrouwelijke bijen zijn, hebben zich reeds lang voorbereid op de komst van een nieuwe generatie en hebben ook reeds voedsel klaargemaakt voor de jonge bijen door honing en stuifmeel voor te kauwen en te verteren. Zij stoppen met dit voorbereidingsproces vanaf een bepaalde ontwikkelingsfase van de mannetjes en de vrouwtjes en geven dan alleen nog honing en stuifmeel. De vrouwelijke bijen die zo worden ***behandelt****, worden de werkbijen. De hond, met een onderzoekende neus, kan het dier waarnemen dat voorbij is gekomen. Géén instrument, door de mens uitgevonden is bij onze gebrekkige reukzin gevoegd en we weten nauwelijks waar we moeten beginnen om naar een 'verlenging' te zoeken. Alle dieren horen geluiden, vele hiervan bevinden zich buiten het frequentiebereik dat we zelf horen en dit met een nauwkeurigheid die ons beperkt gehoor vér overtreft. De jonge zalm brengt jaren op zee door en komt dan terug naar de eigen rivier. Bovendien reist hij stroomopwaarts aan de kant van de zijrivier waarin hij was geboren. Als een zalm, die stroomopwaarts zwemt, in een andere zijrivier wordt uitgezet dan zal die zich inspannen om de hoofdstroom te bereiken en*

daarna, tegen de stroom in, de juiste zijrivier opzwemmen, naar zijn einddoel. Er is nochtans een veel groter probleem op te lossen in de precieze omkering van de reisweg en de realisatie ervan, in het geval van de paling. Deze verbazingwekkende schepsels gaan op reis, vanuit alle ***plassen*** *en vijvers waar ze volwassen zijn geworden. De Europese palingen doen dit over duizenden mijlen oceaan. Zij gaan allemaal naar de diepe oceaanbodem, in een onderzeese kloof ten zuiden van de Bermuda-eilanden. Daar broeden zij en sterven dan. De kleine palingen, die blijkbaar geen enkele kennis hebben behalve dat ze zich bevinden in woeste* ***wateren****, doen de reis terug naar de stranden van waar de ouders kwamen en zwemmen dan naar hun eigen rivier, meer en kleine plas, zodat elke watervoorraad opnieuw met een volgende* ***generatie*** *palingen is bevolkt.*

Dieren lijken over telepathie te beschikken, het vermogen om te communiceren, ongehinderd door om het even welke afstand. Wie heeft nog niet met bewondering de kievit gadegeslagen als die vliegt en ronddraait tot elke witte borst van soortgenoten in het zonlicht weerkaatst? Een vrouwelijke mot ***die*** *in het zolderkamertje, bij het open venster plaatsneemt, stuurt enkele subtiele signalen uit. Over een ongelofelijke afstand, zullen de mannelijke motten van dezelfde soort, de boodschap waarnemen en erop antwoorden ondanks de menselijke pogingen om de geur te reproduceren in laboratoria, om de motten te verwarren.*

De plantengroei maakt op een subtiele manier

gebruik van onvrij-willige factoren om het bestaan verder te zetten: insecten die het stuifmeel van bloem tot bloem verder dragen, de winden, vogels en viervoeters die het zaad mee helpen verspreiden.. Uiteindelijk heeft de plantengroei de meesterlijke mens overtroffen. Hij heeft de natuur verbeterd en zij vergoedt hem daarvoor rijkelijk. Maar hij heeft zich zo snel voortgeplant dat hij nu is aangewezen op landbouw om zich te voeden. Hij moet zaaien, oogsten en opslaan. Bevruchten en kruisbevruchtingen uitvoeren, snoeien en enten. ***Als hij al deze taken zou verwaarlozen, dan zou de hongersnood zijn lot zijn, beschavingen zouden ineenstorten en de aarde zou terugkeren naar de oorspronkelijke toestand.*** *(Morisson, blz. 49-57)*

Al deze gewoonten of verschillende 'instinctieve' daden, die hun oorsprong moeten gevonden hebben aan het begin van het leven op aarde: kunnen zij ontstaan zijn uit toeval of uit een intelligente voorziening? Zouden wij erover nadenken waarom sommige dieren meer ontwikkeld zijn dan de mens, in sommige opzichten? Tussen alle levende wezens die de aarde bevolken heeft er geen enkele een redeneervermogen dat met dat van de mens valt te vergelijken. Wat wij de 'natuur' noemen is helemaal blind, gevoelloos, onbewust en onwetend. De mens, die het enige intelligente wezen op aarde is, kan niets anders doen dan trachten al deze wonderlijke verschijnselen uit te leggen en hij heeft daarbij zelfs geen controle over het eigen lichaam. Is dit alles geen getuigenis van een overweldigende vastbeslotenheid,

alomvattende *kennis en een absolute kracht die slechts kan toebehoren aan de Ene die dit alles bezit?*

De geest en het geweten

Ondanks de enorme vooruitgang in de wetenschap, is de mens niet in staat het leven te verklaren. Leven is het geschenk van de Altijd-Levende Ene, Die een geest 'inademt' in elk embryo. We weten weinig betreffende de natuur van de geest en zijn relatie met het lichaam, maar onze onwetendheid over de natuur van de geest betekent niet dat deze niet bestaat. De geest is naar de wereld gestuurd om te worden verbeterd en om in een toestand te geraken, in overeenstemming met de eisen van het andere leven.

Het geweten of bewustzijn van de mens is het centrum van zijn gerichtheid naar wijze keuzes tussen juist en verkeerd. Iedereen kan dit geweten voelen bij bepaalde gelegenheden. Bovendien voelt bijna ieder menselijk wezen de neiging om zich tot God te richten, vooral bij speciale gelegenheden. Deze gerichtheid, en zelfs het geloof in Hem zijn typisch voor de mens. Zelfs als hij God bewust ontkent, toont zijn onbewuste geloof in Hem zich bij bepaalde gelegenheden. De Qur'an vermeldt dit bij bepaalde verzen:

> ***'Het is Hij die U toestaat om over land en zee te reizen. Als gij op dit schip zijt, dat wordt voortgestuwd door een***

gunstige wind, en gij verheugt u hierom, dan steekt er een sterke wind op. Golven rollen op U toe van alle kanten, geven de indruk dat gij ingesloten zijt. Dan zult gij God aanroepen en het geloof uitzuiveren, voor Hem alleen, terwijl ze zeggen: 'Indien Gij ons hiervan verlost, zullen we u waarlijk dankbaar zijn'. (Sura: 'Yunus' 10/22)

'Dan brak Abraham de afgoden van zijn volk in stukken, allen behalve de grote, zodat ze zich tot Hem zouden keren. Toen zij terugkwamen en de toestand van hun afgoden zagen, zegden zij: Wie heeft dit met onze goden gedaan. Het moet zeker een boosdoener zijn. Zij zegden: We hebben een jongere over hen horen praten, hij wordt Abraham genoemd. Zij zegden: Breng hem dan onmiddellijk voor de ogen van het volk, zodat zij kunnen getuigen. Als Abraham dan daar was, zegden zij: 'Zijt gij het, die dit met onze goden heeft gedaan?' Hij zei: 'neen, dit is hun leider, hij deed dit. Dus vraag hen of ze kunnen spreken.' Daarop keerden zij zich naar zichzelf en zegden: 'Gij zijt de boosdoeners!' Toen waren zij in totale verwarring en zegden: 'O Abraham, gij weet dat deze beelden niet kunnen spreken.' Abraham zei: 'Aanbidt gij dan, naast God, deze dingen die u helemaal niets kunnen opleveren, op geen enkele

manier en die u ook geen kwaad kunnen doen? Wees beschaamd, voor alles wat gij naast God hebt aanbeden. Gebruikt gij dan uw verstand niet?' Zij spraken: 'Verbrand hem onmiddellijk en bescherm uw goden, als gij iets nuttigs wilt doen.' (Al- Anbiya, S21. A58-68)

Dus zijn de geest en het geweten een sterk argument om het bestaan van God aan te nemen.

De aangeboren gerichtheden van de mens en de menselijke geschiedenis

De mens is uit zichzelf gericht naar het goede en het mooie. Terzelfdertijd is hij afkerig van het slechte en het lelijke. Hij wordt ook aangetrokken tot deugden en morele waarden. Het is daarom dat hij het goede en de morele waarden zoekt die universeel zijn, tenzij hij wordt aangetast door slechte, uitwendige factoren en omstandigheden. De waarden die de mens uit zichzelf zoekt zijn dezelfde deugden en morele waarden die de Goddelijk geïnspireerde religies hebben aanbevolen. Zoals de geschiedenis leert, heeft de mensheid nooit geleefd zonder religies. Net zoals er geen enkel ander systeem tot nu toe in staat is gebleken om de religie te vervangen in het leven van de mensheid, zo zijn het ook steeds de Profeten en de religieuze mensen geweest die de meeste invloed hadden in het leven van de mensheid en die er onuitwisbare indrukken op achterlieten. Dit is nog een ander onweerlegbaar bewijs voor het bestaan van Eén God.

Menselijke intuïtie

De mens voelt vele intuïties en emoties, die een soort van boodschappen zijn uit immateriële sferen. Daaronder is het aanvoelen van de eeuwigheid, die in de mens een verlangen naar eeuwigheid opwekt. Om dit verlangen te vervullen, streeft de mens op verschillende manieren naar de eeuwıgheid. Nochtans kan aan dit verlangen alleen maar worden voldaan doorheen geloof en eredienst aan de Eeuwige Ene, Die de bron is van deze inspiratie in de mens. Het is in het voldoen aan dit verlangen naar eeuwigheid dat het echte menselijke geluk ligt.

Samenhang en overeenkomst (in beweringen)

Als enkele leugenaars, die we nog nooit de waarheid hebben horen zeggen, op verschillende momenten naar ons toekomen en hetzelfde nieuws melden, dan kunnen we geneigd zijn om hen te geloven als we geen betrouwbaar rapport over dezelfde zaak hebben. Maar als tienduizenden Profeten, mensen die in hun hele leven nog nooit één enkele leugen hebben verteld, en honderdduizenden heiligen en miljoenen gelovigen, die de waarheidsliefde als één van de meest essentiële steunpunten van het geloof hebben aangenomen, allen overeenkomen van het bestaan van God aan te nemen, is het dan redelijk om hun unanieme getuigenis te verwerpen ten voordele van enkele individuele en leugenachtige beweringen?

De heilige Qur'an en andere Geschriften

De bewijzen voor de Goddelijke oorsprong van de Qur'an, zijn ook bewijzen voor het bestaan van God. De Qur'an onderwijst met grote nadruk en aandacht, zoals de Bijbel ook doet in de niet-aangetaste delen, het bestaan van Eén God.

De Profeten

Tienduizenden Profeten zijn gekomen en hebben de mensheid naar de waarheid geleid. Zij werden allen terecht geprezen voor hun waarachtigheid en andere verheven deugden. Allen, zonder één uitzondering, gaven in hun opdracht de voorrang aan het preken van het bestaan en de eenheid van God.

ARGUMENTEN VOOR GODDELIJKE EENHEID

(Aangepast uit de Tweede Stap van het '22e woord' van Said Nursi- Risala’t an-Noer)

Eerste argument:

Elk ding, elk wezen in het bestaan, toont Gods Eenheid als de duidelijkste waarheid. Beschouw bijvoorbeeld, tussen de ontelbare argumenten voor het bestaan van God en Zijn Eenheid, het leven: *'Hij maakt alles uit één ding en maakt één ding uit vele dingen.’* Hij maakt de ontelbare delen en systemen van het dierlijk lichaam uit de bevruchtende, spermadragende vochten en ook uit het eenvoudige water dat wordt gedronken. Daarom is de vorming van alle dingen uit één ding zeker het werk van een Absolute, Al-Machtige Ene. Ook is het de Ene die vele bestanddelen, die in ontelbare verschillende soorten dierlijk en plantaardig voedsel voorkomen, omvormt in perfecte orde en hieruit een unieke huid weeft voor elk wezen. Ook de verschillende ledematen worden zeker gevormd door de Al-Machtige, absoluut Al-Kennende Ene.

Tweede argument:

Als je de lucht beschouwd, dan kun je ook Zijn onmis-kenbare Eenheid zien. Lucht is een schitterende geleider van ontelbare geluiden, stemmen, beelden en andere dingen zoals bliksem enz. Het geleidt dit alles op hetzelfde moment zonder de minste verwarring en zonder elkaar te verstoren. Dit bewijst uitdrukkelijk dat er Ene is, zonder enige gelijke, Die alle dingen heeft geschapen in overeenstemming met Zijn wijsheid, hen controleert en stuurt.

Derde argument:

Het universum lijkt op een boom die uit een zaadje is gegroeid. Dit zaadje bevat het volledige programma van de toekomstige, volwassen vorm van deze boom. Dus zijn alle dingen in het universum nauw met elkaar verbonden. Elk deeltje in het lichaam, bijvoorbeeld een deeltje in de pupil van het oog, is verbonden met het oog zelf. Ook is er een verbinding met het hoofd en het voortplantingsvermogen, aantrekking en afstoting, met de aders en de slagaders en met de andere aders, motorische en waarnemingszenuwen, die de bloedcirculatie bedienen en de werking van het lichaam, en die ook wederzijdse plichten hebben. Dit toont duidelijk aan wie niet blind is, dat het gehele lichaam en elk samenstellend deeltje, het werk is van een Eeuwige, Al-Machtige Ene en onder Zijn bevel werkt.

Een luchtmolecule kan elke bloem en elke vrucht bezoeken. Het kan er ook in binnengaan en een taak uitvoeren. Indien het niet was onderworpen aan, en werkzaam onder, het bevel van een Absoluut, Al-Machtige Ene, dan zou deze ronddwalende luchtmolecule zelf alle systemen en structuren van alle bloemen moeten kennen. Ook de vorming van alle vruchten en hoe zij zijn samengesteld, tot aan hun uitwendige vormen. Daardoor toont deze molecule de lichtstralen van de Goddelijke Eenheid, zoals ook de zon dat doet. Je kunt de werking van licht, aarde en water met die van lucht vergelijken.

Volgens de wetenschap zijn in elke gebeurtenis de originele bronnen van de dingen werkzaam; waterstof, zuurstof, koolstof en stikstof: zij vormen water, aarde, lucht en licht.

De zaden van alle bloem- en vruchtdragende planten hebben dezelfde samenstelling: koolstof, stikstof, zuurstof en waterstof. Zij verschillen alleen van elkaar in het verschil van de programmatie die hun verwekker in hen heeft vastgelegd door Goddelijke Beslissing. Als we al deze verschillende zaden, de één na de ander, in een bloempot plaatsen die gevuld is met aarde, dat is samengesteld uit bepaalde of bijzondere elementen, dan zal elke plant verschijnen in de wonderlijke vorm en afmeting en de verbazingwekkende delen die typisch zijn voor deze plant. Indien deze delen niet waren onderworpen aan de Ene en ook niet gestuurd door dezelfde Ene, Die elk ding kent met al zijn

kenmerken, structuren en levensverloop, en in staat is om alles te voorzien met een vorm die erbij past, met alles wat noodzakelijk is, aan Wiens Macht alles is onderworpen zonder de minste weerstand, dan is één van de twee volgende verklaringen de juiste: Ofwel is er in elk deeltje een onzichtbare kracht aan het werk, zoals hierboven beschreven, allesbepalend, tot in de toekomst; ofwel heeft elk van deze planten een volledige en allesomvattende kennis en de kracht om zichzelf te vormen. Deze tweede mogelijkheid betekent dat, indien de band van de wezens met de Almachtige God wordt verbroken, het noodzakelijk wordt om evenveel goden te aanvaarden als er levende wezens en zelfs deeltjes zijn in het universum. Dit is de meest onbegrijpelijke bijgelovigheid.

Bovendien zijn er in elk deeltje twee bijkomende berouwbare getuigen voor het **noodzakelijk** bestaan en Eenheid van de Maker: ondanks zijn absolute machteloosheid is ieder deeltje in staat om een groot aantal verschillende en belangrijke taken uit te voeren. En ondanks de levenloosheid toont ieder deeltje een universeel bewustzijn door te handelen in overeenstemming met de universele orde. Dit betekent dat ieder deeltje getuigt, doorheen de eigen machteloosheid, van het **noodzakelijk** bestaan van de Absolute Al-Machtige Ene. Door te handelen in overeenstemming met de orde in het universum, getuigt het ook van Gods eenheid.

Vierde argument:

Tussen alle levende wezens, is de mens duidelijk een universum in miniatuur en een vrucht van de boom van de schepping en een zaad van deze wereld; hij bevat uittreksels van de meeste levenssoorten. De mens is als een druppel, gedistilleerd uit het hele universum, met de meest subtiele en gevoelige balans. Dit betekent: door dit levend wezen te scheppen en er de Heer over te zijn, is er vrije beschikking over het hele universum nodig.

Wie zich dus niet heeft verloren in grillen en begoochelingen zal begrijpen dat bijvoorbeeld, om een bij te maken, zo'n klein wezen, of om in een mens, bijvoorbeeld, de meeste kenmerken van het universum in te schrijven, is overduidelijk de stempel nodig van de Schepper van alle dingen en de Al-Majestueuze Heer van het universum. Deze vat in één punt, bijvoorbeeld in een klein vijgzaadje, het programma van de hele vijgenboom samen. Deze toont in het hart van de mens, de werken van al de Goddelijke Namen, die zich uiten in het hele universum. Deze registreert in het menselijk geheugen, dat zich situeert op een plaats zo klein als een linze, genoeg 'geschriften' om een bibliotheek te vullen. Deze vat in één lijst alle gebeurtenissen in de kosmos samen.

Vijfde argument:

Het leven in het hele universum toont een symfonie van wederzijdse hulp. Zoals al de leden,

organen en systemen, zelfs de cellen, van een levend dierenlichaam, zo ook helpen en ondersteunen alle delen van het universum elkaar. Bijvoorbeeld: voor één enkele appel tot bestaan te laten komen, gaan aarde, water, de lucht, de zon en alle andere delen van het universum, hand in hand en werken ze samen. Zoals de delen van een fabriek of de bouwstenen van een paleis, ondersteunen schepsels elkaar, snellen elkaar te hulp en werken samen om elkaars behoeften te voorzien. In een perfecte ordening werken ze samen ten dienste van levende wezens. Elementen in de aarde komen de planten ter hulp, zij dienen hun geboorte en onderhouden hun leven. De meeste dieren leven van planten en de mens leeft van planten en dieren. Zo vormen deze elementen de basis van de fysieke samenstelling van levende wezens.

Waarlijk, handelend in overeenstemming met de regel van de wederzijdse hulp, die in het hele universum wordt toegepast, toont alles aan iedereen die niet helemaal blind is, dat zij handelen doorheen de kracht van één enkele, Meest Voorzienende Opwekker en op het bevel van één enkele, Meest Wijze Beheerder. Vanuit de zon en de maan, dag en nacht, winter en zomer komen planten de behoeftige en hongerige dieren helpen. Dieren haasten zich om de zwakke, behoeftige mensen te helpen. Zelfs de voedzame bestanddelen haasten zich om kwetsbare en hulpeloze kinderen te helpen en vruchten en voedseldelen bewegen zich om de lichaamscellen bij te staan.

Zesde argument:

De universele voorzienigheid en voorkeur, die in de universele wijsheid is begrepen, is duidelijk aanwezig in de doelbewuste schepping van dingen. De omvattende genade blijkt duidelijk uit de voorzienigheid. Het universele levens-onderhoud, verlangd door deze genade, om alle levende wezens te voorzien van het voedsel dat ze nodig hebben, vormt een zegel van Goddelijke Eenheid. Dit is zo schitterend dat iedereen, die zijn waarnemingsvermogen niet helemaal is kwijtgeraakt en nog kan nadenken, dit zal zien en begrijpen.

Zoals een individueel wezen dat bijstand nodig heeft om zijn leven te onderhouden, zo zien we dat alle schepsels, vooral de levende, universele of bijzondere, in hun geheel of in hun delen, vele vragen en behoeften hebben. Zowel materiële als andere vragen, voor hun bestaan, hun leven en het onderhoud ervan. Zij hebben die dingen nodig en, hoewel ze die niet door eigen vermogen kunnen bekomen, zien we dat al hun behoeften, materieel en immaterieel, worden vervuld op een manier en vanuit een plaats die zij niet verwachtten. Als dit in een perfecte orde gebeurt, op het juiste moment en in een geschikte vorm, dan is dit door perfecte Wijsheid. Doen deze verlangens en behoeften van schepsels en de manier waarop hulp en vervulling worden geboden, niet zonneklaar verwijzen naar een Al-

Wijze Voeder of Majesteit, een Alomvattende Voorziener van Genade?

Zevende argument:

Laten we de zon eens beschouwen; van de planeten tot waterdruppels, tot glassplinters en sneeuwvlokken, is er een duidelijke weerkaatsing te zien van de zonnestralen. Wanneer iemand de kleine zonnetjes niet aanvaardt, die duidelijk zijn in deze ontelbare dingen, als de uitingen en weerkaatsingen van de zon; dan zal hij de absurditeit op zijn weg vinden van het aanvaarden van het echte bestaan van een zon in elke waterdruppel en in elke glassplinter en doorzichtig voorwerp, dat het zonlicht weerkaatst.

Als dus deze beelden en weerkaatsingen niet aan de zon worden toegeschreven, noch de vele kleuren van de bloemen, dan zal het noodzakelijk zijn om het bestaan te aanvaarden van ontelbare zonnen die de éne vervangt. Dit is de meest onwezenlijke bijgelovigheid. Op dezelfde manier is het noodzakelijk om, in plaats van één God, evenveel goden te aanvaarden als er deeltjes zijn in het universum, als niet alles aan de Ene God wordt toegeschreven. Dit betekent dat men zich op een totaal ondenkbaar en onacceptabel niveau begeeft.

Achtste argument:

God wekt in de lente en in de zomer honderdduizenden soorten planten en dieren tot

leven in al hun verscheidenheid en bijzonderheid, in perfecte ordening en scheiding tussen de soorten temidden van onbeperkte vermenging en verwarring. God 'schrijft in', op het aardoppervlak, de individuele leden van honderdduizenden verschillende soorten samen, zonder enige fout, onvolledigheid, vergissing of gebrek. Dit in de best uitgebalanceerde, bestgeordende, best gevormde manier en perfecte verschijning. Dit duidt noodzakelijk op de Ene Majesteit, een Almachtige Ene Perfectie, een Al-Wijze Ene van Gratie en Schoonheid, Ene die een oneindige Macht heeft, een allesomvattende Kennis en een Wil die in staat is om het hele universum te beheren.

Beschouw ook de verbazingwekkende Goddelijke werken op het aardoppervlak in de lente en de zomer. Want deze activiteit is absoluut uitgebreid, en daarnaast ook snel, naast de snelheid is die ook vrij en overvloedig. Naast deze vrijheid, in absolute ordelijkheid uitgevoerd, is de meest perfecte schoonheid of kunst zichtbaar in de meest perfecte geschapen vorm. Daarom is het een dergelijk zegel dat slechts Een met een oneindige kennis en macht, kan opleggen. Dit zegel behoort zeker toe aan Een Die, **alhoewel** Hij 'nergens' is, overal aanwezig is en overal alles ziet. Niets is verborgen voor Hem, noch moeilijk. In verhouding tot Zijn Macht, zijn de sterren en de stofdeeltjes gelijk.

Negende argument:

De zaden die in een veld worden ingezaaid tonen dat zowel het veld en de zaden ter beschikking van dezelfde eigenaar zijn. Op dezelfde manier zijn de fundamentele elementen van het leven zoals aarde, water en lucht, universeel en over&al aanwezig ondanks hun eenvoud. Elk daarvan heeft overal dezelfde aard. De planten en dieren die overal worden aangetroffen zijn verschillend en toch hebben zij in essentie dezelfde natuur tegenover de verschillende levens-omstandigheden. Dit toont aan dat zij ter beschikking staan van één enkele mirakeluitvoerende Maker. Elke bloem, elke vrucht en elk dier is een stempel, een zegel en een handtekening van deze Maker. Waar zij ook worden gevonden, verkondigen zij in de taal van hun wezen: 'Wiens stempel ik draag, daarvan getuig ik, het resultaat te zijn'. 'Wiens handtekening ik draag, daarvan is het land dat ik bewoon'. ‘Wiens zegel ik draag, daarvan is deze plaats een uitvloeisel’. Dat betekent dat alleen de Ene die alle elementen in de greep van Zijn Macht houdt, de minste van de schepsels kan onderhouden en bezitten. Wie niet blind is kan zien dat alleen de Ene die Heerschappij uitoefent over alle planten en dieren, de eenvoudigste onder hen kan bezitten, onderhouden en regeren.

In de taal van gelijkenis met de taal van andere individuen, zegt elk wezen: Alleen één die mijn soort bezit kan mijn eigenaar zijn, anders geen.' In de taal van het verspreiden over het oppervlak van de aarde, samen met andere

soorten, zegt elke soort: 'Slechts wie het hele aardoppervlak bezit, kan onze eigenaar zijn, anders geen.' In de taal van het gebonden zijn aan de zon, samen met andere planeten; en van zijn wederzijdse relaties met de hemelen, zegt de aarde: 'Alleen wie al deze planeten bezit, kan mijn eigenaar zijn, anders geen'. Indien appelen bewustzijn zouden hebben en iemand één van hen zou aanspreken met de woorden: 'Gij zijt mijn kunstwerk', dan zou deze appel antwoorden: 'Spreek niet op die manier, wees stil! **Als je in staat zou zijn om alle appelen ter wereld te vormen, als je dan ook nog vrij zou beschikken over alle fruitbomen van de aarde en ook de eigenaar zou zijn van alle gaven die de Genadige Ene liet toekomen, uit de schat van de Genade, met hele scheepsladingen tegelijk: alleen dàn zou jij je mijn meester kunnen noemen.'**

Tiende argument:

Omdat, zoals eerder is uitgelegd, de ondeelbare vruchten van een boom afhankelijk zijn van één groeiwet, uit één centrum, zijn zij even eenvoudig en economisch tot groei te brengen als één enkele vrucht. Anders gezegd: de veelheid van centra die nodig zijn voor één vrucht vergen evenveel ontbering, besteding en uitrusting als voor een hele boom. Het vervaardigen van de militaire uitrusting voor één enkele soldaat heeft dezelfde voorzieningen nodig dan die om een heel leger uit te rusten. Dit betekent dat als één enkel resultaat dat verband

houdt met vele individuen, afhangt van vele centra, dan duiken er evenveel moeilijkheden op als het aantal betrokken individuen. Daarom ontspringt het buitengewone gemak van leven, dat duidelijk te zien is bij alle soorten, uit de eenheid.

De overeenkomst en gelijkenis in basissamenstelling tussen al de exemplaren van één soort en al de onderverdelingen van een geslacht, bewijzen dat zij het werk zijn van één enkele Maker. Zij zijn 'ingeschreven' met dezelfde pen en dragen dezelfde stempel. Ook is het absolute gemak, waarmee zij geboren worden, de afwezigheid van problemen, vergen als noodzakelijk en onvermijdelijk, dat zij het werk van Een Maker zijn. Anders zouden er problemen opduiken, zo erg dat een welbepaald geslacht niet zou kunnen bestaan en tot uitsterven voorbestemd zijn.

Om samen te vatten: Indien ze worden toegeschreven aan de Almachtige God, worden alle zaken zo eenvoudig als één enkel ding. Indien ze echter aan oorzaken zouden worden toegeschreven, wordt één enkel ding zo moeilijk als alles. Omdat dit zo is, heeft de buitengewone doelmatigheid en het gemak dat in het universum kan worden waargenomen, het zegel de Eenheid, zoals de zon. Ook de eindeloze overvloed voor onze ogen wijst hierop. Indien de vruchten die we in overvloed bezitten, met zo weinig moeite, niet het eigendom van de Ene zouden zijn, dan zouden we zelfs niet één granaatappel te eten hebben, zelfs al betaalden we met de hele wereld. Het

vergt de doelmatige en bewuste samenwerking van vele en universele elementen als aarde, lucht, water en het licht en de hitte van de zon en de zaden, om groei mogelijk te maken. Zij zijn allen onbewust en handelen in de beschikking van een Enkele Maker, Die de Almachtige God is. De prijs voor één enkele granaatappel of enig ander fruit, is het hele universum.

Elfde argument:

Zoals het leven, dat de Goddelijke Genade vertoont, een argument en bewijs is voor de Goddelijke Eenheid, zelfs een soort uiting hiervan, zo is ook de dood, die de Goddelijke Majesteit toont, een argument en een bewijs voor de Goddelijke Eenheid. Bijvoorbeeld -de hoogste vergelijking is die van God- door het beeld van de zon en het licht te tonen, glinsteren de bruisende waterdruppels op een machtige rivier in de zon en doorschijnende voorwerpen glinsteren op het aardoppervlak. Zij getuigen van het bestaan van de zon. Ondanks de tijdelijke verdwijning van de glinstering, als bijvoorbeeld de rivier onder een brug doorloopt, getuigt de schitterende voortgang van de uitingen van de zon en de ononderbroken vertoning van zijn licht op de opeenvolgende groepen van bruisende waterdruppels, van de kleine afbeeldingen van de zon. De lichten die verschijnen en dan verdwijnen, schitteren en wegsterven, dan weer vernieuwd worden, zijn een uiting van een volhoudende, voortdurende éne zon. De glinsteringen gaan verder met zichzelf te uiten van bovenaf. Daarom zijn deze sprankelende

waterdruppels, die door hun verschijning het bestaan van de zon demonstreren, het bewijs van de bestendigheid van de zon en de éénheid doorheen verdwijning en opheffing.

Op dezelfde manier, zijn de wezens die zich in een voortdurende stroming bevinden, de getuigen door hun bestaan en leven van de noodzakelijke Eenheid en bestaan van het Noodzakelijk Bestaand Zijnde. Zij getuigen van Zijn Eenheid, Eeuwigheid en Blijvendheid door hun aftakeling en dood. De schone, fijnzinnige schepsels die worden vernieuwd en opgeëist, doorheen de afwisseling van dag en nacht, zomer en winter, het voorbijgaan van eeuwen en tijdperken, zij getuigen zeker van het Bestaan, Eenheid en Blijvendheid van een Verheven, Voortdurend Zijnde, met een blijvende uiting van schoonheid. Ook de aftakeling en de dood van deze wezens, samen met de duidelijke oorzaak van hun levens, toont aan dat de materiele en immateriële oorzaken niets méér zijn dan een sluier. Dit is een feit dat op een beslissende manier aanduidt dat deze kunsten, deze inschrijvingen en deze uitingen, de voortdurend vernieuwde kunsten en veranderende inschrijvingen, de bewegende spiegels zijn van een Al-Mooie Ene Majesteit.

Twaalfde argument:

Bijvoorbeeld: het perfecte ontwerp en versieringen van een perfect paleis toont achter de uiterlijkheid de perfecte daden van een

meesterbouwer. Dit toont dan weer de perfectie van de titels van deze meesterbouwer, die zijn rang aanduiden. De perfectie van de titels duidt op de perfectie van de kenmerken van de meesterbouwer die de oorsprong van zijn kunst zijn. De perfectie van de kunst en de kenmerken toont de perfecte bekwaamheden aan en de essentiële capaciteit van die meester. De perfectie van deze essentiële capaciteiten en bekwaamheden duiden de perfectie van de essentiële natuur van de meester aan.

Op dezelfde mannier duiden de perfecte werken in het universum, deze kunst van de goede ordening van alle levende wezens, noodzakelijk op de perfecte kunst van een Handelende, Machtige Maker. De perfectie van deze daden duiden op de perfectie van de Namen van deze Majestueuze Maker. Deze perfectie duidt dan weer noodzakelijkerwijs op de perfecte Kenmerken van de Majestueuze Ene, door Zijn Namen gekend. De perfectie van de Kenmerken is een zekere aanduiding en getuigenis van de perfectie van de essentiële capaciteit en kwaliteit van de Perfecte Ene die door deze Kenmerken wordt aangeduid. De perfectie van de essentiële kwaliteit en capaciteit duidt met absolute zekerheid op de perfectie van de Ene die deze capaciteit en kwaliteit heeft. Alle soorten perfectie, die doorheen het universum worden waargenomen zijn slechts de tekens van Zijn Perfectie, de aanduidingen van Zijn Majesteit, de toespelingen op Zijn Schoonheid, in de vorm van bleke, zwakke

schaduwen vergeleken met Zijn Perfecte Realiteit.

VALSE ARGUMENTEN OVER DE OORSPRONG VAN HET BESTAAN

De Middeleeuws-Europese concepten over de natuur en het ontstaan van het universum werden sterk bepaald door de autoriteit van de Kerk die op haar beurt zich steunde op argumenten uit de Schriften die reeds lang waren afgeweken van hun origineel. Terwijl het modern wetenschappelijk denken zich ontwikkelde, ontmoette het een grote vijandigheid van de Kerk waarvan het gezag werd ondermijnd. De breuk in de Europese cultuur tussen wetenschap en religie werd steeds dieper tot de 2 onverzoenbaar werden. Daardoor, werd religie aanzien als het domein van blind geloof en troostende rituelen waarmee de wetenschap niets kon aanvangen en naar wiens gezag in Goddelijke openbaring niet en nooit moest worden verwezen. Het verslag dat Darwin maakte over evolutie, bezegelde en populariseerde een tendens die het bestaan beschouwde als zelfontstaand en zelfonderhoudend. Dit proces ontplooide zichzelf volgens wetten die vroeger of later helemaal

zouden begrepen worden. Dan zouden ze ook door mensen tot op **zekere hoogten** kunnen worden gemanipuleerd. Vele wetenschappers, niet allemaal, hebben in principe en in hun praktijk volgehouden dat de natuurlijke oorzaken en de zogenaamde wetten van de natuur volstaan om alle verschijnselen te verklaren.

Vooraleer we dit standpunt bespreken moeten we verdui-delijken dat wetenschappers en filosofen die de voorkeur geven aan naturalistische en materialistische bestaansvisies, er verschillende verklaringsmodellen op nahouden. Dit in tegenstelling tot de Profeten die, alhoewel ze leefden in verschillende plaatsen en op verschillende momenten, unaniem akkoord waren over de ontstaanswijze en het behoud ervan. Ze waren trouwens ook akkoord over alle andere essentiële kwesties betreffende het bestaan. Bovendien zijn er vele geleerden die ook het standpunt van de Profeten delen. Sommige materialisten kennen creativiteit en eeuwigheid aan de materie toe, ook het leven en het bewustzijn. Anderen stellen dat de natuur eeuwig zelf onderhoudend en zelfscheppend is en dat alles door natuurwetten en natuurlijke oorzaken kan worden verklaard. Nog anderen, die niet in staat zijn om de oorsprong van het leven te verklaren, beschrijven het bestaan met noties zoals toeval en noodzakelijkheid. We zullen in het kort de onmogelijkheid bespreken om het bestaan te verklaren, tenzij het bestaan en de Eenheid van God is bevestigd.

Natuur en natuurlijke wetten en oorzaken

1. De natuurwetten hebben een nominale, geen échte, bestaanswijze. Zij zijn vooronderstellingen die worden voorgesteld als verklaringen van bijzondere soorten verschijnselen of gebeurtenissen. Zij zinspelen op ingebeelde krachten die spruiten uit de bewegingen van of de verhoudingen tussen gebeurtenissen of verschijnsels. De wetten van de zwaartekracht of van de reproductie en de groei in levende organismen, of andere wetten zoals de magnetische aantrekkingskracht en afstotingskracht zijn geen zelfstandig bestaande dingen die kunnen worden gecontroleerd door onze uitwendige zintuigen of instrumenten die onze zintuigen versterken. Welke waarheid ook zou bevat zijn in de zwaartekrachtwet: kunnen we stellen dat het échte universum, waarin deze wet werkt, kan of moet ontstaan zijn omwille van deze wet? Is het redelijk om het bestaan van om het even wat, toe te schrijven aan iets dat een nominaal bestaan heeft, als vooronderstelling? Zeker als het over intelligente en bewust levende mensen gaat.

2. Natuurlijke wetten en oorzaken hangen af van de bewegingen of relaties tussen gebeurtenissen of verschijnselen in het universum. Daarom zijn zij in principe afhankelijk van gebeurtenissen en verschijnselen, eerder dan van hun oorsprong of veroorzakers. Zeker zijn ze niet zelfafhankelijk of zelfbestaand.

3. Het bestaan van het universum als een geheel en van alle gebeurtenissen of verschijnselen die erin plaatsvinden is willekeurig, niet noodzakelijk dus. Ze kunnen plaatsvinden of niet. Het spreekt van zelf dat er haast onbeperkte alternatieven bestaan voor elk deeltje dat het universum onderhoudt en dat de bouwsteen kan vormen van een embryo en dat tot om het even welke van zijn ontelbare cellen kan gaan. Alles, waarvan het bestaan willekeurig is kan niet eeuwig zijn en heeft Iemand nodig waarvan de keuzekracht het bestaan **verzekert** boven het niet-bestaan of het mogelijk bestaan.

4. Alle toevallige entiteiten, delen, zijn beperkt in de tijd en de ruimte en hebben dus een begin. Daarom hebben ze ook een einde en zijn dus niet eeuwig.

5. Natuurlijke oorzaken hebben elkaar nodig om een effect te kunnen hebben. Zo heeft een appel bijvoorbeeld een appelbloesem nodig om te kunnen bestaan, de bloesem heeft een tak nodig, de tak een boom, enz. Tot aan het zaadje van die boom, die de aarde nodig heeft, lucht en vocht, om te bloeien en te groeien. Elke oorzaak is dus ook een gevolg. Tenzij we net zoveel godheden aanvaarden, als het aantal oorzaken, moeten we kijken naar één enkele oorzaak buiten de keten van oorzaken en gevolgen.

6. Opdat één enkel effect ontstaat, moet er een oneindig aantal oorzaken samenkomen en

samenwerken op een zeer betrouwbare en gecoördineerde manier. Deze samenwerking noemen we dan 'natuurwetten' Eén enkele appel heeft bijvoorbeeld voor zijn bestaan de samenwerking nodig van aarde, grond, zonlicht, water, de 23 graden kanteling van de aardas tegenover de omloop rond de zon en de complexe regels van ontkieming en groei van zaden en planten. Zoveel dove, blinde, onwetende en onbewuste oorzaken en wetten kunnen niet samenkomen uit zichzelf in de subtiele en complexe regeling die we herkennen als een levend organisme. Nog veel minder is de vorming mogelijk van een levend organisme zoals een mens die niet alleen leeft en bewust is maar ook intelligent en verantwoordelijk, in staat om vragen te beantwoorden over zijn bedoelingen en daden.

7. Een klein zaadje bevat in zichzelf een hoge boom. Een menselijk wezen, het meest complexe schepsel, groeit uit een vrouwelijke eicel die werd bevrucht door een uiterst kleine mannelijke zaadcel. Samengevat: er is geen geschikte relatie of aanvaardbare verhouding tussen oorzaken en gevolgen. Uiterst zwakke, eenvoudige, onwetende en levenloze oorzaken monden uit in zeer sterke, complexe, intelligente en gezond levende effecten.

8. Alle natuurlijke fenomenen en processen hebben hun tegenpolen: Noord en zuidpool, positief en negatief, heet en koud, mooi en lelijk, dag en nacht, aantrekking en afstoting, bevriezen en smelten, verdampen en condenseren, enz. Iets wat een tegenstelling heeft, nodig om te bestaan

en te worden gekend, kan geen schepper of veroorzaker zijn.

9. We zijn er dikwijls getuige van dat alhoewel de oorzaken die voor het bestaan nodig zijn van een gevolg, klaar zijn, dit gevolg niet ontstaat. Omgekeerd, gebeurt of ontstaat er iets zonder enige aanwijsbare oorzaak of begrijpelijke reden. Bovendien hebben dezelfde oorzaken niet steeds dezelfde effecten. Hierdoor hebben sommige wetenschappers het idee van oorzakelijkheid verworpen als een manier om dingen en gebeurtenissen te verklaren in het universum.

10. Tussen de oorzaken is de mens het meest bekwaam en vooraanstaand, onderscheiden met intellect, bewustzijn, wilskracht en vele andere capaciteiten, innerlijke en uiterlijke zintuigen en gevoelens. Nochtans is de mens zo zwak en hulpeloos dat hij zelfs niet in staat is om weerstand te bieden aan een microbe en hij gevangen wordt in eindeloze behoeften en pijnen. Indien de mens, als meest bekwaam, intelligent, krachtig en **bewust** wezenoorzaak, geen deel heeft in zijn eigen geboorte en geen controle, zelfs over de werking van het eigen lichaam, hoe kunnen andere oorzaken dan creatief zijn?

11. Materialisten nemen het verband tussen gebeurtenissen voor oorzakelijkheid. Dit betekent: als 2 feiten naast elkaar bestaan, beelden zij zich in dat de ene de andere heeft veroorzaakt. In hun beslistheid om de Schepper te ontkennen beweren ze dingen zoals: water veroorzaakt de groei van planten. Zij vragen zich nooit af hoe het water de

eigen taak kent, hoe het deze uitvoert en welke kwaliteiten het heeft dat de planten toestaat te groeien.

Bezit water de kennis en de macht om de planten te doen groeien? Kent het de wetten of de eigenschappen voor het vormen van de planten? Of, als we de groei van een plant toekennen aan de natuurwetten zélf, weten de natuurwetten dan de eigenschappen die nodig zijn om een plant te vormen? Er is een soort en een hoeveelheid kennis nodig, een wil en een kracht om ook maar het kleinste ding te maken, bijvoorbeeld om een hut te bouwen of een artikel te schrijven. Is er geen allesomvattende kennis nodig en een absolute wil en kracht om dit complexe universum, verbazend en wonderlijk, te maken? Zelfs in ons informaticatijdperk weten we er zeer weinig over.

Beschouw een bloem: hoe komt zijn schoonheid tevoorschijn en wie heeft de relatie bepaald tussen de bloem en de menselijke zintuigen van de reuk en zicht en het vermogen tot waardering? Kan het onbewuste, onwetende en dove zaad, de grond of het zonlicht dit gemaakt hebben? Hebben zij de kennis, de kracht of de wil om zelfs maar een bloem te maken, laat staan een mooie bloem? Kan de mens, die het enige bewuste wezen, de enige kennisbezitter, op aarde, één enkele bloem maken? Een bloem kan alleen bestaan als eerst het hele universum bestaat. Eerst moet dat worden gevormd, daarna de ene bloem! Daarom is er absolute kennis, macht en wil nodig en dit zijn kenmerken van God alléén.

Materie en toeval

Tot nu toe hebben we het argument naar voor gebracht tegen de visie dat natuurlijke wetten en oorzaken zelfbestaand zijn, zelfonderhoudend en **in zekere zin** zelfs eeuwig. Dit blijft geldig voor aanverwante visies die scheppingskracht toekennen aan materie en toeval.

Materie is duidelijk te veranderen en vatbaar voor uitwendige tussenkomsten. Het kan niet eeuwig zijn of tot schepping in staat, om het even of 'materie' wordt gedefinieerd volgens de principes van de klassieke of de nieuwe fysica. Materie is ook doof, blind, levenloos, onwetend, machteloos: hoe kan het dan de oorzaak zijn van gevoelig leven, kennis, macht en bewustzijn? Het is duidelijk dat iets niet aan anderen kan worden overgedragen als het dit zelf niet bevat.

Als daar in het universum zulke overvloedige zekerheid is van doelbewuste regeling, organisatie en harmonie, is het irrationeel van te spreken van toeval of samenvalling als de oorzaak ervan. Er zijn 60 miljoen cellen in het **menselijk** lichaam en één cel bevat ongeveer een miljoen eiwitten. De kans dat een eiwit bij toeval **verschijnt** is ontzettend klein. Zonder Ene die de kracht van keuze heeft om zijn bestaan te verkiezen en de absolute macht om dit te scheppen, die een absolute, alomvattende kennis heeft om op voorhand de relatie met andere eiwitten vast te leggen, met de cel en met alle lichaamsdelen en

elke relatie precies daar te plaatsen waar het noodzakelijk is, kan één enkel eiwit niet bestaan. De wetenschappers zullen de juiste weg kennen om te volgen, en op een dag zullen ze dit moeten doen, als zij het bestaan aanvaarden van deze Ene: God, de Schepper van alle dingen.

Het volgende eenvoudige wetenschappelijke experiment, terug te vinden in 'Discover' 20.8.1993, zal helpen in het begrijpen van dit beslissende argument:

Overbeck en zijn medewerkers aan het Baylor College of Madecine in Houston, trachtten enkele gentherapie technieken toe te passen om te zienn of zij albino-muizen konden omzetten in gekleurde muizen. De onderzoeker injecteerde een gen dat essentieel is voor de productie van de kleurstof melanine in het enkelcellige embryo van een albino-muis.

Later kweekten zij verder met de nakomelingen van deze muis. De helft daarvan droegen het gen op één chromosoom van een chromosoompaar. **Klassieke Mendeliaanse genetica zei hen dat ongeveer een kwart van de kleinkinderen dit gen zou dragen op beide chromosomen, 'homozygoot' zou zijn in de taal van de genetici en daardoor gekleurd zou zijn.**

Maar de muizen hadden nooit een kans om een kleur te verwerven. Het eerste wat Overbeck noteerde was dat er ongeveer 25% van de

kleinkinderen verloren ging binnen de week na de geboorte. De verklaring hiervoor was:

Het met het melanine verbonden gen dat zijn groep injecteerde in het albino-muis embryo, had zichzelf genesteld in een totaal ander gen. Een vreemde strook DNA in het midden van een gen **vernield** de capaciteit van een gen om de eigen boodschap duidelijk te lezen. Dus in de muizen bleek dat een of ander eiwit dat het gen eerst codeerde, niet werd geproduceerd, dus de functie die het gevolg moest zijn, werd niet vervuld en de maag, hart, lever en alvleesklier bevonden zich allen in de verkeerde positie. Op de een of andere manier werden ook de nieren en de milt beschadigd en dit werd de muizen fataal.

Overbeck en zijn collega's hebben reeds het gen gelokaliseerd op een welbepaald muischromosoom en trachten nu de structuur ervan vast te leggen. Dit zal hen iets vertellen over de structuur van het eiwit dat het gen codeert, hoe het eiwit werkt en waar en wanner het wordt geproduceerd als het gen wordt 'uitgedrukt' of aangezet. 'Wordt het gen overal uitgedrukt of alleen aan de linker of de rechterzijde?' vraagt Overbeck zich af. 'En wanneer wordt het uitgedrukt?'

Deze vragen leiden Overbeck vér van het genentransfer experiment. 'We denken dat er minstens 100.000 genen zijn, en dus is de kans dat dit gebeurt, letterlijk 1 op 100.000' zo stelt hij.

Er zullen dus vele duizenden tests nodig zijn, ten koste van vele duizenden muizenlevens, opdat dit soort experimenten met succes kan worden uitgevoerd. Nochtans is er geen 'trial and error' (poging en vergissing) in de natuur. Ook geen zaad onder de aarde dat niet de aanleiding is tot de groei van een boom of plant. Tenzij er een blokkering optreedt door bvb. watertekort. Op dezelfde manier wordt een embryo in de moederschoot, de aanzet tot een levend, bewust wezen dat beschikt over intelligentie en spiritualiteit.

Het **menselijk** lichaam is een wonder van symmetrie en van asymmetrie. Wetenschappers weten hoe een embryo zich ontwikkelt
in de moederschoot om deze symmetrie en asymmetrie te vormen. Zij weten echter helemaal niét hoe de deeltjes die het embryo bereiken doorheen de moeder en die als bouwstenen dienen in de vorming van het lichaam, het onderscheid kennen tussen links en rechts, hoe zij in staat zijn om de plaats van elk orgaan te kennen, hoe elk deeltje de juiste weg volgt en zich op de juiste plaats, in het juiste orgaan, innestelt en hoe zij de uiterst gecompliceerde relatie tussen cellen en organen begrijpen en hun eisen. Dit is zo ingewikkeld dat indien één enkel deeltje, dat bijvoorbeeld in de pupil van het rechteroog moet gaan, zich plaatst in het oor, dit kan leiden tot een gebrek of zelfs de dood. Een ander punt is dat alle bezielde wezens van dezelfde elementen gemaakt zijn, uit aarde, lucht en water en op elkaar gelijken, betreffende de leden en de organen van

hun lichamen. Toch zijn ze bijna totaal verschillend van elkaar betreffende de lichamelijke kenmerken, gezicht, karakter, wensen en ambities. Deze unieke kenmerken van het individu zijn zo betrouwbaar dat iemand met zekerheid kan worden geïdentificeerd door de vingerafdrukken.

Hoe verklaren we dit? De 2 alternatieven die we vernoemden aan het begin zijn mogelijk en zij blijven allebei geldig, hoever we ook teruggaan in een poging om dit toe te schrijven aan oorzaak en gevolg en erfelijkheid.

Zelfs als het bestaan van het universum zou worden toegeschreven aan enige entiteit buiten God -evolutie, oorzake-lijkheid, natuur, materie, toeval en noodzaak-; niemand kan ontkennen dat alles, door de eigen geboorte, bestaan en dood, een allesomvattende kennis tentoon spreidt, een absolute kracht en vastberadenheid. Zoals we in het experiment van Overbeck zagen, kan één enkel slecht geplaatste gen volstaan om leven te verhinderen of te doden. De verstrengeling van alles, van sterrennevels tot atomen is een realiteit waarin iedere nieuwe entiteit binnen treedt en waarin het de eigen unieke plaats en functie moet vinden. En is er geen verdere demonstratie van het bestaan en de vrije uitoefening van een alomvattende kennis, absolute kracht en wil: dat deeltjes die zijn **vervaardigt** uit dezelfde biochemische bestanddelen, in staat moeten zijn om te produceren, doorheen de subtiele aanpassingen in het patroon van hun wederzijdse

relaties: de entiteiten en organismes in al hun uniekheid? Is het een voldoende verklaring om dit als erfelijkheid uit te leggen of als toeval, als we zien dat al deze verklaringen op hun beurt rusten op dezelfde alomvattende kennis, absolute macht en wil?

We moeten niet worden misleid door het klaarblijkelijke feit dat alles gebeurt, in overeenstemming met een zeker programma, plan of proces van oorzaken. Want dit is slechts en sluier die wordt uitgespreid over de stroming in het universum, de gebeurtenissen die steeds bewegen. De 'wetten van de natuur' die in dit proces van oorzaken inbegrepen zijn, hebben slechts een nominaal, geen écht en concreet bestaan. Tenzij we aan de natuur de kenmerken toekennen die normaal bij de Schepper horen, moeten we aanvaarden dat het in de essentie en in de realiteit een afdrukmechanisme is, geen afdrukker, een ontwerp, geen ontwerper, een passieve ontvanger, geen uitvoerder, een bevel, geen bevelgever, een verzameling van nominale wetten, geen kracht. Hetzelfde argument blijft geldig als we 'natuur' vervangen door 'materie' of 'voorkeur' Zoals de Franse bioloog Jacques Monod het noemt: 'toevallige samenloop en noodzaak' *(1)*

----- (1) : Veronderstel dat je 10 muntstukjes neemt en hen van 1 tot 10 merkt. Stop ze in je zak en schudt ze door elkaar. Tracht ze nu in de juiste volgorde, van 1 tot 10, uit je zak te halen. Stop elke munt terug telkens je er één hebt uitgehaald. De kans dat je eerst nr.1 uit haalt is 1 op 10. De kans om 1 en 2 achtereen uit te halen is 1 op 100.

Zo gaat het verder: 1,2en 3: 1 op 1000... De kans om 1 tot en met 10 in de juiste volgorde uit te halen is ontzettend klein: 1 kans op 10 miljard. Het doel om dit eenvoudige voorbeeld te beschrijven is van aan te duiden hoe enorm de getallen toenemen als het toeval een rol speelt. Er zijn zoveel essentiële voorwaarden nodig voor ons leven op aarde, dat het wiskundig onmogelijk is dat zij allen kunnen bestaan, in de juiste verhouding door het toeval van gelijktijdig op aarde te zijn. Daarom moet er in de natuur iets zijn, een intelligente leiding. Als dit zo is, dan moet er ook een doel zijn. (Morrison, vernoemd werk, blz 13) -----

Om dus beter te kunnen begrijpen waarom blinde, dove, onbeweeglijke en onbewuste 'kansen, natuur en oorzaken' geen deel kunnen hebben in het bestaan, doen we er goed aan om nauwkeuriger te kijken naar het doel, de harmonie en de verbondenheid in de schepping en daarom enkele duidelijke feiten observeren. **Nogmaals** wijst Morrison ons hierop:

'De omvang van de aarde is nu herleidt tot zeer blijvende afmetingen en de massa is vastgesteld. De snelheid in de baan rond de zon is zeer constant. De omwenteling rond de as is zo nauwkeurig vastgesteld, dat een variatie van één seconde in een eeuw, de astronomische berekeningen zou verstoren. **Als de omvang van de aarde groter of kleiner zou geweest zijn, als de snelheid anders was, als de afstand tot de zon groter of kleiner zou zijn, dan zouden**

deze gewijzigde omstandigheden het leven op aarde, dat van de mens inbegrepen, zeer sterk beïnvloeden.

De aarde draait rond de as in 24 uur of aan de snelheid van ongeveer 1000 mijl per uur. Als dit nu eens 100 mijl per uur zou zijn? Waarom deze veronderstelling niet maken? Onze dagen en nachten zouden dan telkens 10 maal zo lang zijn als nu het geval is. De hete zomerzon zou dan onze plantengroei opbranden op een dergelijke dag en elke spruit zij dan bevriezen op een dergelijke nacht. De zon, bron van alle leven heeft een oppervlakte temperatuur van 12.000 graden Fahrenheit en onze aarde is net ver genoeg verwijderd zodat dit 'eeuwige vuur' ons nét niet opbrandt en ons nét genoeg verwarmt. Als de temperatuur op aarde gemiddeld op jaarbasis zou veranderen met 50 graden, dan zou alle plantengroei afsterven en de mens ook: verbrand of bevroren. De aarde draait rond de zon aan een snelheid van 18 mijl per seconde. Als de omwentelingssnelheid 6 of 40 mijl per seconde zou zijn Dan zou onze levensvorm niet kunnen bestaan omdat de afstand té klein of té groot zou zijn.

De aardas kantelt in het omwentelingsvlak met een hoek van 23 graden, daardoor hebben we seizoenen. Anders zouden de polen zich in een eeuwig schemerlicht bevinden, de waterdamp van de oceanen zou zich noord en zuidwaarts **begeven**, continenten onder het ijs bedekken en

waarschijnlijk een woestijn overlaten aan weerszijden van de evenaar, tot aan het ijs.

De maan is 240.000 mijl **verwijdert** van de aarde en de getijden van de zeeën, 2 maal per dag, herinneren ons op een zachte manier aan de aantrekkingskracht van de maan. De getijden van de oceaan kunnen op sommige plaatsen tot 15 meter hoogteverschil in de waterstand leiden en zelfs de aardkorst wordt 2 maal per dag naar buiten getrokken en naar binnen gelaten, met verschillende cm, doordat de afstand met de maan varieert. **Veronderstellen we dat de maan 50.000 mijl van ons verwijdert zou zijn in plaats van de huidige, respectabele afstand: dan zouden de getijden zo enorm zijn dat alle laaglanden van de continenten 2 maal per dag zouden ondergedompeld worden door een stortvloed van water die op de duur zelfs de bergen zou afbreken.** Geen enkel continent zou dan snel genoeg hebben kunnen ontstaan om vandaag de dag nog te bestaan. De aarde zou breken door de spanning en de luchtverplaatsingen zouden **dagelijkse** stormen ontketenen.

Als de aardkorst 3 meter dikker zou geweest zijn, dan was er geen zuurstof en dus geen dierenleven. Als de oceaan een meter dieper was geweest, dan werden CO2 en zuurstof geabsorbeerd en was er geen plantenleven op aarde mogelijk.

Zuurstof wordt meestal bepaald als 21% van de aard-atmosfeer. Deze drukt op de aarde in zijn

geheel met ongeveer 2,5 pond per vierkante cm op zeeniveau. De zuurstof in de atmosfeer maakt deel uit van deze druk voor ongeveer 21%. Al de rest van de zuurstof is gebonden in materialen in de aardkorst en maakt 80% van het gewicht uit van al het water ter wereld. Zuurstof is de levensadem voor alle landdieren en kan alleen **bekomen** worden door de aanwezigheid in de atmosfeer.

De vraag is hoe dit zeer actieve chemische element aan de binding is ontsnapt en in de atmosfeer kon overblijven in bijna de juiste verhouding die nodig is voor alle levende wezens. Als de zuurstof bijvoorbeeld 50% had uitgemaakt van onze atmosfeer, dan zouden alle brandbare materialen zo brandbaar geworden zijn dat bijvoorbeeld een blikseminslag in een boom, het hele bos zou doen ontbranden en haast doen ontploffen... Indien de vrije zuurstof, dit ene element tussen miljoenen anderen in de aarde, helemaal zou gebonden zijn in de aardkorst, dan zou alle dierlijke leven verstikken.

Als een mens ademhaalt, wordt zuurstof opgenomen in de longen, daarna in het bloed en daarna over het hele lichaam verdeelt. Deze zuurstof verbrandt zijn voedsel in elke cel zeer langzaam en aan een voldoende lage temperatuur, maar het resultaat is CO2 en waterdamp. Als dus de mens met een zuchtende kachel wordt vergeleken, dan is dat een goede vergelijking. De CO2 ontsnapt in zijn longen en kan niet worden ingeademd, behalve in kleine hoeveelheden. Het

zet zijn longen in werking en hij neemt zijn volgende hap lucht door de CO_2 terug in de atmosfeer te brengen. Zo neemt alle dierenleven zuurstof op en stoot het CO_2 uit. Zuurstof is bovendien ook noodzakelijk voor het leven vanwege zijn werking op andere bestanddelen in het bloed en ook **elders** in het lichaam. Hierzonder zouden de levensprocessen stoppen.

Het is anderzijds goed geweten dat alle plantaardig leven afhangt van de haast minimale hoeveelheid CO_2 in de atmosfeer die het omzeggens inademt. Om deze gecompliceerde chemische fotosynthese reactie op de eenvoudigste manier uit te drukken, vergelijken we de bladeren van de planten met longen die het vermogen hebben om in het zonlicht dit hardnekkige CO_2 te scheiden in koolstof en zuurstof. Met andere woorden: de zuurstof wordt afgegeven en de koolstof vastgehouden en verbonden met de waterstof in het water die door de planten langs de wortels wordt opgenomen. Door magische chemische processen maakt de 'natuur' hier suiker, cellulose en vele andere stoffen uit, ook fruit en vruchten, allen in verschillende kleuren en smaken, vormen en geuren; afhankelijk van het soort plant of boom. Kan deze oneindig grote variatie toegekend worden aan kleine, blinde, onwetende en onbewuste zaden? De plant voedt zichzelf en produceert genoeg overschot om elk dier op aarde te voeden. Tegelijk lost de plant d zuurstof die we nodig hebben en waarzonder het leven zou eindigen binnen de 5 minuten. Dus bouwen alle

planten, de bossen, de grasvelden, elk stukje mos en al het andere **plantaardig** leven, hun structuren eigenlijk op koolstof en water. Dieren geven CO_2 af en planten geven zuurstof af. Als deze uitwisseling niet plaats zou vinden, dan zou ofwel het dierlijk ofwel het **plantaardig** leven uiteindelijk al de zuurstof of al de CO_2 opgebruiken en zou de balans helemaal verstoord worden. De ene helft van de levende wezens zou zieltogen en sterven en de andere helft zou snel volgen.

Waterstof is ook in de balans begrepen, **alhoewel** we het niet kunnen inademen. Hier zonder zou geen water bestaan en het watergehalte van dierlijk en **plantaardig** leven is enorm groot en absoluut essentieel. Zuurstof, waterstof, C02 en koolstof, afzonderlijk en in hun verschillende relaties tot elkaar, zijn de belangrijkste biologische elementen. Zij zijn de basis zelf waarop het leven berust.

We stuwen enorme hoeveelheden van de meest verscheidene stoffen in dit chemisch laboratorium: ons spijsverteringsstelsel, het grootste laboratorium ter wereld, met een haast totale onverschilligheid over wàt we eigenlijk tot ons nemen. Daarbij hangen we af van wat we beschouwen als ons automatisch levensproces. Als deze voedseldelen worden afgebroken en opnieuw klaargemaakt, dan worden ze verdeeld over onze miljarden cellen, voortdurend en in gelijke mate. We hebben elk méér cellen dan dat er mensen op aarde zijn. Elke cel krijgt precies wat die nodig

heeft: de bestanddelen die het omvormen tot een cel in beenderen, nagels, vlees, haar, ogen, tanden... Dit is een chemisch laboratorium dat méér stoffen produceert dan elk laboratorium, door mensen gebouwd. Dit is een verdeelsysteem, groter dan om het even welke transportmethode of verdeelsysteem dat de wereld ooit heeft gekend, alles in perfecte orde uitgevoerd. Vanaf de kinderjaren tot aan de leeftijd van 50 jaar ongeveer, maakt dit laboratorium geen ernstige vergissingen alhoewel het aantal stoffen waar het moet mee omgaan meer dan een miljoen verschillende moleculen bevatten, velen ervan dodelijk. Als de distributiekanalen een beetje gebrekkig beginnen te worden door het lange gebruik, worden onze capaciteiten kleiner en worden we bejaard.

Als het juiste voedsel door elke cel wordt opgenomen, is het nog steeds slechts het juiste voedsel. Het proces in iedere cel wordt nu een soort verbranding die de lichaamstemperatuur als resultaat oplevert. Je kunt geen verbranding hebben zonder ontsteking. Vuur moet worden aangestoken en zo wordt de mens voorzien van een kleine chemische combinatie die een gecontroleerd vuur ontsteekt voor de zuurstof, waterstof en CO2 in het voedsel van elke cel. Zo wordt de noodzakelijke warmte geproduceerd met, zoals bij elk vuur, waterdamp en CO2 als resultaat. Het CO2 wordt **verwijdert** door het bloed dat naar de longen stroomt en het is daar het enige ding dat u de levensadem doet inademen. een persoon produceert ongeveer 2

pond CO_2 per dag maar kan er zich, door een wonderlijk proces, van ontdoen. Elk dier verteert voedsel en elk dier moet de speciale chemicaliën hebben dat het als individu nodig heeft. Zelfs in een nauwkeurig onderzoek blijkt dat de bloedsamenstelling voor elke diersoort verschillend is. Daarom is er voor elk een speciaal opbouwproces.

In het geval van een infectie door vijandelijke kiemen, heeft het organisme voortdurend een paraat leger ter beschikking om de dreiging te weerstaan en meestal te overwinnen. Anders zou de mens een zekere voortijdige dood wachten. Geen enkele combinatie van wonderlijke voorzieningen vindt plaats of kan plaatsvinden, onder enige omstandigheid, in de afwezigheid van leven. En dit alles wordt uitgevoerd in perfecte orde. Orde is absoluut niet te verzoenen met toeval. (Morrison, geciteerd werk, blz 14, 16-19, 22, 24-27, 76-77)

Is dit niet alles een verwijzing naar de noodzakelijke aanwezigheid van de Ene Die de mens grondig kent: in zijn omgeving, met al zijn behoeften, de mechanismen van zijn lichaam; Ene die de Al-Wetende is, en alles kan uitvoeren wat Hij wil? En, nogmaals, zoals Morrison het stelt (blz.65): 'Het doel schijnt fundamenteel in alle dingen te zijn, van de wetten die het universum sturen tot de combinaties van atomen die onze levens onderhouden. Atomen en moleculen in levende wezens doen wonderlijke zaken, maar dergelijke machines zijn nutteloos

tenzij de intelligentie hen in een doelgerichte beweging zet. Daar is de richtende Intelligentie die de wetenschap niet kan verklaren. Evenmin durft de wetenschap dit materieel te noemen.'

DE REDENEN WAAROM GOD DE NATUURLIJKE WETTEN EN OORZAKEN HEEFT GESCHAPEN

In de volgende wereld, die het verblijf is van de Kracht, zal God Zijn Wil rechtstreeks uitvoeren zonder de tussenstap van de oorzaken zodat alles onmiddellijk zal gebeuren. De Heilige Naam, de Al-Wijze, verlangt **daarentegen** dat in deze

wereld, die het verblijf is van de Wijsheid, de Goddelijke Kracht werkzaam zal zijn van achter de sluier van de oorzaken en wetten. Dit om de volgende redenen:

1. Tegenstellingen zijn in deze wereld door elkaar gemengd; waarheid met leugen, licht met duisternis, goed met kwaad, wit met zwart, enz. Omdat de mens, in **wiens** natuur de neigingen naar beide uitersten zijn ingebed, in deze wereld wordt getest of hij zijn vrije wil en zijn andere mogelijkheden gebruikt in dienst van het ware en het goede of niet, verlangt de Goddelijke Wijsheid dat de sluiers van wetten en oorzaken zouden getrokken worden over de handelingen van de Goddelijke Macht. **Indien God dit had gewild, kon Hij de planeten leiden met Zijn 'handen' op een manier die we zouden kunnen waarnemen, of Hij zou hen laten kunnen beheren door engelen die zichtbaar zouden zijn.** Dan zouden we niet spreken over de wetten of oorzaken die betrokken zouden zijn, zoals de zwaartekracht. Dus, om Zijn bevelen mee te delen, kon Hij, zonder Profeten te sturen, rechtstreeks tot ieder individu spreken. **Om ons te overhalen van te geloven in Zijn Bestaan en Eenheid, zou Hij zijn Naam kunnen schrijven met sterren op de uitgestrekte hemel.** Maar in dat geval zou het **menselijk** bestaan geen proeftijd zijn zoals nu het geval is. Door deze proefperiode zijn goed en kwaad, sinds het begin van de menselijke aanwezigheid op aarde, door elkaar vermengd, van deze tot in de volgende wereld om de 2 enorme poelen van Paradijs en Hel te vullen.

2. Zoals 2 zijden van een spiegel, heeft het bestaan 2 aspecten of dimensies: één zichtbaar en materieel, het verblijf van tegenstellingen en meestal ook, gebreken; de ander is het spirituele verblijf dat doorzichtig is, zuiver en perfect. In de materiele dimensie kunnen er verschijnselen zijn en gebeurtenissen die de mens onaangenaam vindt. Meestal zijn die er ook. Zij die niet in staat zijn om de Goddelijke Wijsheid waar te nemen achter alle dingen kunnen zo ver gaan dat ze kritiek hebben op de Almachtige voor deze onaangename dingen en gebeurtenissen. Om dit te verhinderen, heeft God natuurlijke wetten gemaakt en oorzaken, als een sluier over Zijn daden. Bijvoorbeeld; opdat de mens geen kritiek zou hebben op God noch op Zijn doodsengel voor de dood van geliefden of voor de eigen doodsangst, heeft God tussen **Hemzelf** en het verschijnsel 'dood', de ziekten, natuurrampen en andere mogelijke handelingen en oorzaken geplaatst.

Nogmaals, door de essentiële gebrekkigheid van deze wereld van testen en beproevingen, ontmoet de mens vele gebreken en beperkingen en lijdt hieronder. In absolute termen is elk verschijnsel en elke gebeurtenis goed en mooi op zichzelf en in de gevolgen. Wat God ook doet of voorschrijft is goed, mooi en juist. Onrecht, lelijkheid en kwaad zijn slechts oppervlakkig of uiterlijk en komen uit de vergissingen en misbruiken van de menselijke bestaanswijze. Een rechtbank kan bijvoorbeeld een onrechtvaardige straf over jou uitspreken, maar jij zou moeten

weten dat de Voorzienigheid deze straf toelaat omwille van een verborgen misdaad die je hebt begaan. Wat de mens overkomt, is meestal door zelf begane fouten, door het onrecht dat hij zichzelf aandoet. **Nochtans, wie de gezonde redenering niet uitvoert en niet juist kan oordelen, zal de Goddelijke Wijsheid niet kunnen begrijpen die achter de gebeurtenissen en verschijnsels schuilt.** De fout wordt dan begaan om het lelijke en het slechte rechtstreeks aan God toe te schrijven, ook de onvolkomenheden en gebreken die in deze wereld worden ervaren. Nochtans is God absoluut zonder enig gebrek of onvolkomenheid.

Daarom, om mensen te verhinderen van het slechte en het kwade aan God toe te schrijven, hebben Zijn Glorie en Zijn Grootsheid verordent dat de natuurlijke oorzaken en wetten een sluier zouden zijn, voor Zijn Daden. Geloof in Zijn Eenheid vraagt dat aan deze oorzaken en wetten geen enkele creatieve kracht zou worden toegeschreven.

3. Als de Almachtige God rechtstreeks in deze wereld zou tussenbeide komen, zonder de 'tussenstap' van wetten en oorzaken, dan zou de mens niet in staat zijn om wetenschappelijke kennis te ontwikkelen en zelfs niet één moment gelukkig kunnen leven, vrij van zorgen en angsten. Dankzij de onrechtstreekse handeling van God, kan de mens een studie verrichten en de patronen waarnemen van de verschijnselen. Anders zou iedere gebeurtenis een wonder zijn.

De regelmaat in de doorstroming en de veranderlijkheid van gebeurtenissen en verschijnselen maken hen begrijpelijk voor ons, roepen in ons het verlangen op om na te denken en ons te verbazen. Dit is een noodzakelijke factor om aan wetenschap te doen. Om dezelfde reden zijn we in staat, in zekere mate, om onze zaken op voorhand te regelen. Stel je voor hoe het leven zou zijn als we totaal niet wisten of de zon morgen nog zou opgaan!

4. Wie deze kenmerken van schoonheid en perfectie bezit, verlangt ernaar om ze te kennen en aan anderen te laten kennen. Gods absolute schoonheid en perfectie zijn Gods bezit en Hij is onafhankelijk van alle dingen, heeft niets nodig. God heeft ook een heilige, overstijgende liefde en daardoor een gezegend verlangen om Zijn Schoonheid en Perfectie te laten kennen. Indien Hij zijn Namen en Kenmerken laat kennen zonder de tussenstap van de oorzaken en wetten, zouden de mensen deze kennis niet kunnen verdragen. God toont dit van achter oorzaken en wetten en in gradaties, binnen de beperkingen van tijd en ruimte, zodat we een verbinding met hen kunnen hebben, over hen kunnen nadenken en hen waarnemen. De geleidelijke uiting van Goddelijke Namen en Kenmerken is ook een reden voor onze nieuwsgierigheid en verwondering.

Deze 4 punten zijn slechts enkele redenen, tussen vele andere, voor de handelingen van God, achter de sluier van wetten en oorzaken.

Hoofdstuk II

DE DIMENSIE VAN HET ONZICHTBARE BESTAAN:
DE GEESTEN, ENGELEN, JINN EN SATAN

Omdat de zintuiglijke vermogens van de mens beperkt zijn, is het niet aannemelijk om rechtuit het bestaan te ontkennen van dimensies die voorbij onze waarneming liggen. Bovendien weten we erg weinig over het bestaan van deze dimensies. Onze kennis staat nog steeds in de 'kinderschoenen', de toekomst zal verrassende ontdekkingen meebrengen en ontwikkelingen in vele wetenschappelijke gebieden.

Wetenschappelijke kennis steunt op de fundamenten van theorieën en experimenten en ontwikkelen zich doorheen 'trial and error'

(beproeving en vergissing). Er zijn vele vastgestelde feiten die ooit door de wetenschap als vals werden aanzien en omgekeerd. Bovendien zijn er vele andere dingen waarvan we het bestaan aannemen zonder te twijfelen en die we niet wetenschappelijk kunnen bewijzen. Het bestaan van geesten, engelen, jinn en Satan is door de meerderheid van de mensheid aangenomen sinds het begin van de menselijke aanwezigheid op aarde. Daarom lijkt het meer wetenschappelijk verantwoord om hun bestaan in theorie aan te nemen en dit dan verder te onderzoeken. Het ontkennen van hun bestaan is in deze zin onwetenschappelijk: het is een oordeel of een conclusie die op een concreet bewijs moet zijn gebaseerd. Niemand kan dit bewijzen en daardoor het niet-bestaan volhouden van de onzichtbare dimensie van het bestaan.

Er zijn vele fysische kwaliteiten zoals hitte en koude en abstracte kwaliteiten zoals schoonheid en charme en gevoelens zoals vreugde, verdriet en liefde. Zij kunnen direct worden ervaren of/en worden gemeten tot op zekere hoogte.

Materialisten baseren deze gevoelens op enkele biochemische processen in de hersens en sommige geleerden (zoals psychologen en psychiaters) probeerden deze steeds te verklaren door sociaalevolutionaire wetten. Nochtans verschilt de niet-lichamelijke kant van de mens, zijn gevoelens, geloof, mogelijkheden, verlangens enz.) enorm, van de ene tot de andere mens. Alhoewel iedereen is opgebouwd uit dezelfde

materiele elementen. De verschillen zijn dus té diepgaand om alleen door de wetenschap te worden verklaard. Een feit dat door mensen kan worden waargenomen, is dat: hoe sterker het geloof, hoe dieper en continuïteit in de eredienst, hoe groter de spirituele en serene uitstraling van de persoon. Kan dit alles alléén uit fysische termen verklaard worden?

Materie is niét de veroorzaker van leven

De materie dient het leven in het universum, niet omgekeerd. Wetenschappelijke kennis kan het leven niet helemaal verklaren. De ontwikkeling van organismen blijft nog steeds een mysterie voor hen. Alhoewel de materie aan de basis van het leven op aarde verschijnt, is het duidelijk niet de organisator ervan. Zo wordt het leven gestuurd vanuit de niet-materiële dimensies van het bestaan: God ontkiemt het leven in de materie en in niet-organische stoffen doorheen iets immaterieels en onzichtbaars, dat noemen we de geest. Het is omwille van de speciale kenmerken van elke geest, dat de menselijke wezens van elkaar verschillen in karakter, samenstelling, mogelijkheden, verlangen en ambitie, nochtans ze uit dezelfde fysische elementen zijn opgebouwd.

Leven hangt niet af van materie

Wel integendeel: het leven maakt een klein lichaam tot mooie prestaties waar dan een groot lichaam. Het leven maakt een vlieg of een vogel 'groter' dan een berg. Het leven staat een honingbij toe om de hele aarde als tuin op te eisen, om banden te smeden met alle bloemen en uitwisselingen te veroorzaken met hen. Nogmaals: hoe verfijnder de materie is, des te actiever en ontwikkeld is het leven. De omvang van het lichaam speelt daarbij geen rol. Een vlieg of een vlo is actiever en heeft scherpere zintuigen dan een kameel of een neushoorn.

Het leven kan niet tot de aarde beperkt worden

Deze wereld is de arena waarin God Zijn Wil toont achter de sluier van wat we beschrijven en ervaren als 'natuurlijke oorzaken'. Het leven is het resultaat van de directe uitingen van Zijn Naam, de Altijd-Levende. Dus zolang de wetenschap bij het materialistische, positivistische standpunt blijft, zal ze nooit doordringen tot het mysterie van het leven.

Wetenschappers beperken het concept van leven tot de omstandigheden die bestaan op het oppervlak van onze planeet. Als zij daarom naar buitenaards leven hebben gekeken zochten ze naar leven in omstandigheden die ongeveer dezelfde waren als de omstandigheden waaronder het leven op aarde bestaat. Doch als zij voldoende

gevoel hadden overgehouden voor het absolute wonder van het geloof (en dit wonder is een aspect van het bestaan van leven als een directe Uiting van de Eeuwig-Levende) dan hadden zij niet de vormen en voorwaarden uitgesloten waarin leven kan bestaan. In hun ogen is er geen betekenis te geven aan de argumenten die door Said Nursi, een Turkse Moslimgeleerde die vooral in de 1e helft van de 20e eeuw publiceerde, werden naar voor geschoven. Hij schreef over het bestaan van engelen en andere spirituele wezens. Nochtans wijzen de laatste ontdekkingen in de biologie van de diepzee op een mogelijke waardering van Nursi's argumenten. Hij schreef omstreeks 1930:

'Realiteit en wijsheid in het bestaan van het universum vereisen dat de hemelen bewuste bewoners zouden hebben net zoals de aarde. Deze bewoners, van vele verschillende soorten, worden engelen genoemd en geestelijke wezens in de taal van de religie.

Het is waar dat de realiteit het bestaan van engelen vereist, net zoals dat van andere geestelijke wezens. De aarde, alhoewel ze onbeduidend in afmetingen is vergeleken met de hemelen, wordt voortdurend gevuld en ontdaan van bewuste wezens. Dit duidt duidelijk aan dat de hemelen gevuld zijn met levende wezens die de meest perfecte klasse zijn van de levende wezens. Deze wezens zijn bewust en kunnen waarnemen, zij zijn het licht van het bestaan. Zij zijn de engelen die zoals de Jinn en de mensen, de

beschouwers zijn van het universele paleis van de schepping en de leerlingen in het Boek van het universum. Zij kondigen het Koninkrijk van hun Heer aan.

Het bestaan wordt door het leven geperfectioneerd. Bovendien is het leven de echte basis en het licht van het bestaan en van het bewustzijn. Dit is dan weer het licht van het leven. Omdat leven en bewustzijn zo belangrijk zijn, en een perfecte harmonie duidelijk de hele schepping zal beheersen; ook omdat het universum een degelijke samenhang vertoont en omdat onze kleine, draaiende aardbol vol met ontelbare levende en intelligente wezens is, daarom is het ook duidelijk dat deze hemelse dimensies zelf ook bewoond zijn met bewuste, levende wezens, aangepast aan de hemel.

Net zoals de vis in het water leeft, zo bestaan deze spirituele wezens in de hitte van de zon. Het vuur verteert het licht niet. Integendeel: het licht wordt helderder door het vuur. We stellen vast dat de Eeuwige Macht ontelbare levende wezens schept uit dode en vaste stoffen en de dichtste materie omvormt tot subtiele, levende vormen, door het leven. Zo straalt het de lichtstralen van het leven overal uit, in grote overvloed en voorziet de meeste wezens van het licht van het bewustzijn.

Hieruit kunnen we besluiten dat de Al-Machtige, de Al-Wijze Ene zich niet terugtrekt zonder het leven en het bewustzijn te hebben verfijnd en verrijkt met subtielere vormen van materie zoals licht en ether, die dichtbij en passend zijn bij de geest. Inderdaad schept God bezielde en bewuste wezens, in grote aantallen uit het licht, de duisternis, de ether, de lucht en zelfs uit meningen en woorden. Vermits God dan vele diersoorten schept, schept hij ook vele soorten geestelijke wezens uit subtielere en hogere soorten van materie. Eén soort zijn de engelen, anderen zijn de verschillende soorten geesten en de jinn.' (The Words, 1, Truestar, 1993, van blz. 113 tot 117)

Een halve eeuw nadat Said Nursi dit schreef, werden ongeveer 300 diersoorten ontdekt, die voorheen onbekend waren, die leefden rondom warmwaterbronnen op de zeebodem. Deze warmwaterbronnen ontstonden als water door de oceaanbodem lekt op

breuklijnen en door het onderliggende magma wordt verhit. Dit water stort zich in de koude oceaan.

V. Tunniclife schrijft:

'Al het leven heeft energie nodig, bijna al het aardse leven richt zich daarvoor naar de zon als bron. Maar zonne-energie is niet de enige soort energie die op de aarde beschikbaar is. Beschouw de energie die de beweging stuurt en de uitbarsting van vulkanen, doorheen de aardmantel. Je ziet de ontsnapping van vulkanische hitte die is veroorzaakt door het voortdurend circulerende magma in het inwendige van de aarde en die uiteindelijk de oppervlakte bereikt. Waarom zouden er geen biologische levensgemeenschappen zijn die kunnen worden in verband gebracht met de platentektoniek die ook de continenten beweegt en bergketens maakt? En waarom zouden niet heel de gemeenschappen kunnen worden gevoed door chemische, eerder dan zonne-energie?

De meeste van ons associëren het ontsnappen van hitte uit de aardkern met gewelddadige gebeurtenissen, met extreem hoge temperaturen en het vrijkomen van giftige gassen: omstandigheden die nauwelijks tot leven lijken te leiden. Het idee dat levensgemeenschappen precies in een dergelijke omgeving kunnen ontstaan, leek ongeloofwaardig. Tot voor kort waren er weinig organismen gekend die konden overleven zonder een rechtstreekse of

onrechtstreekse manier om zonne-energie te bekomen. Maar zulke gemeenschappen bestaan en zij vertegenwoordigen één van de meest boeiende ontdekkingen van de 20e eeuwse biologie. Zij leven in de diepe oceaan in omstandigheden die zowel gevaarlijk als veranderlijk zijn.’

Deze 'boeiende' ontdekking van de biologie bevat sleutels tot sommige andere realiteiten die de wetenschap zou moeten beschouwen. De Profeet Mohammed, vzmh, stelt dat engelen zijn geschapen van licht. We lezen in de Qur’an dat God de mens schiep van gedroogde aarde, van natte klei en van een uittreksel uit klei. Volgens de Qur’an, werd de mens tot 'Khalifa' op aarde benoemd, wat opvolger betekent.

Vele Qur’an geleerden besloten hieruit dat de jinn ooit de aarde regeerden en dat ze door de mens werden opgevolgd. Vertrekkend uit deze aanwijzingen, moet het mogelijk zijn om formele studies uit te voeren om de waarde te bepalen van voorstellingen zoals deze:

God schiep eerst het zuivere licht (nur) en toen het licht. Dit scheppingsproces volgde een geleidelijke, regelmatige opeenhoping van identiteiten en/of een sprongsgewijze opeenvolging van plotselinge sprongen. Vuur volgde licht en toen kwam het water en de aarde. God verspreidde de ene bestaanswijze doorheen de ander en vermengde en weefde alles dooreen. Hij schiep ook levende wezens in elke fase van de schepping die telkens waren aangepast aan de fase in kwestie. Terwijl het universum in een toestand van zuiver vuur was of sommige andere hoge energievormen, schiep hij de aangepaste levensvormen. Toen de aarde klaar was om het leven te ontvangen, schiep Hij de planten, dieren en mensen. Hij sierde elk deel en elke fase van het universum met schepsels, ook de levende, die voor elke fase waren geschikt.

Tenslotte vormde Hij Zijn paradijs en Zijn hel, als 'huis' voor goed en kwaad, vanuit elk woord en elke daad van de mens, net zoals hij ontelbare wezens had geschapen uit lucht, ether, water, vuur en aarde. Met andere woorden: zoals hij een boom deed groeien uit een klein zaadje doorheen deeltjes van lucht, aarde en water, zo zal Hij de andere wereld bouwen van het

materiaal van deze wereld, dat zal worden aangepast aan de andere wereld, doorheen de krampen van de Oordeelsdag. En Hij zal de woorden en daden van de mensen gebruiken om voor ieder het Paradijs of de Hel voor te bereiden.

De engelen vertegenwoordigen de goede aspecten van de mens, terwijl Satan de slechte aspecten vertegenwoordigt

Engelen zijn zuiver geestelijke wezens. Zij vertegenwoordigen het goede, Satan en zijn afgezanten het kwade. God is de ene en de Oneindige. Hij heeft geen tegengestelde. Alles wat bestaat en leeft, heeft dat wél. Omdat de mens dus 2 tegengestelde aspecten in zijn bestaan draagt, zijn de engelen en Satan onvermijdelijk. De engelen nodigen uit tot het 'engelachtige' eigenschappen in zijn wezen, de duivel tracht de mens te verleiden tot het duivelse in zichzelf. Deze strijd tussen goed en kwaad in de mens, en in het hele universum, duurt reeds van bij de ontstaan van de schepping. Iedereen voelt tegelijk een aansporing tot het goede en tot het kwade. De goede aansporing komt van de engelen en van de eigen, onbedorven ziel. De aansporing tot het kwaad komt, behalve van Satan, ook van diens samenwerking met het dierlijke in de mens, zijn lichamelijke ego.

Het bestaan van de mens hangt af van zijn geest

De relatie tussen lichaam en geest kan worden vergeleken met die tussen elektriciteit en een fabriek die hierop draait. Zonder elektriciteit kan de fabriek niet werken. Op dezelfde manier wordt de mens gereduceerd tot een massa van weefsel en beenderen die in de aarde tot ontbinding komen, als de geest het lichaam verlaat doormiddel van de dood. Dit betekent dat het echte bestaan van de mens en zijn speciale positie tussen de andere wezens, van zijn geest afhangt.

Vermits we het bestaan van natuurwetten aanvaarden, waarom zouden we dan niet het bestaan van de engelen eveneens aanvaarden?

We aanvaarden dit eerste zonder voorbehoud en gaan zelfs zover dat we al de verschijnselen in het universum verklaren. We kennen de groei van een klein zaad tot een grote boom toe aan de wet van de kieming en de groei in dat zaad. We kennen de ongelofelijke balans in het universum toe aan de wetten van de aantrekking en afstoting. Maar we verwaarlozen de absolute wil, kennis, macht en wijsheid die nodig zijn voor het bestaan, werking en balans van het universum. De Ene Die de absolute Wil, Kennis en Macht heeft en de absolute wijsheid, gebruikt krachtige wezens, onzichtbaar zoals winden en stormen en véél krachtiger dan de natuurwetten en natuurkrachten, achter deze wetten en krachten. Het is doorheen deze wezens dat God de natuurlijke krachten en wetten in werking zet. Deze wezens zijn de engelen.

Moslim filosofen, zelfs alle andere oriëntaalse wijzen, erkennen de onzichtbare kanten van het bestaan

En uiteraard ook de religieuze geleerden, zij allen erkennen het bestaan van engelen en allerlei soorten spirituele wezens alhoewel er enkele onderlinge verschillen zijn in het benoemen van deze wezens. Tussen de filosofische scholen is de Peripatische school (Mashshaiyyun), die erg

gericht is naar het rationalisme, zelfs naar het materialisme in het denken, verplicht geweest om het bestaan van de engelen toe te geven op basis van het bestaan van een 'spirituele, onlichamelijke essentie van elke soort.' Wat de Illuministen betreft, (de Ishraqiyyun) zij kunnen het bestaan van de engelen niet ontkennen maar noemen hen ten onrechte: 'Tien intellecten en Meesters van de soorten.' Anderzijds zijn de volgelingen van alle Goddelijke religies, geleid door de goddelijke Openbaring, in het geloof dat er een engel is om ieder soort bestaan te beheren. Zij noemen hem bij de naam van deze soort wezens zoals: 'de Engel van de bergen', 'de Engel van de zeeën', 'de Engel van de regen' enz. Zelfs de naturalisten en de materialisten die zichzelf hebben beperkt tot wat ze kunnen waarnemen, kunnen moeilijk anders dan de betekenis van de engelen toegeven door hen 'doordringende krachten' te noemen.

Alle Profeten vertellen over de onzichtbare dimensie van het bestaan:

Volgens betrouwbare religieuze bronnen zijn er in het totaal 124.000 Profeten die allen het bestaan bevestigen van engelen, spirituele wezens, jinn en Satan. Heiligen en religieuze geleerden zij unaniem akkoord over het bestaan van deze onzichtbare dimensie en het spreekt vanzelf dat 2 specialisten in een materie te verkiezen zijn boven duizenden niet-specialisten. Bovendien zijn alle religieuze mensen, alle volgelingen van bijna alle religies, unaniem in hun aanvaarding van het bestaan van deze wezens.

Bovendien bevestigen alle Goddelijke Schriften het bestaan van engelen, de geesten en jinn. Ook het verhaal van Satan en zijn intriges om de mens te verleiden bestaat in alle tradities. Belangrijkste van al: is het mogelijk om het verslag van de Qur’an te verwerpen en te twijfelen aan de getuigenis en ervaring van de heilige Profeet Mohammed, vzmh?

Het bewijs van het Goddelijk auteurschap van de Qur’an en de opdracht van het Profeetschap. Het Profeetschap van Mohammed en al de andere Profeten, vzmh, dient ook als bewijzen van de onzichtbare dimensie van het bestaan, dus het bestaan van de geesten, engelen, jinn en Satan.

De beste, meest rationele en aanvaardbare manier om het bestaan van deze wezens te bevestigen is de manier die in de Qur’an heeft uiteengezet. De Qur’an verklaart de betekenis van de engelachtige bestaanswijze zo duidelijk, dat iedere redelijke mens dit kan begrijpen. Zoals de Qur’an het stelt, is de mensheid een gemeenschap die verantwoordelijk is voor het verspreiden van de Goddelijke Voorschriften die voortvloeien uit het 'Goddelijk Kenmerk van de Spraak' en de engelen zijn een gemeenschap waarvan de 'werkende klasse' de Goddelijke Wetten van de natuur uitvoeren die voortvloeien uit de 'Kenmerken van de Wil'. Zij zijn de geëerde dienaren van God die alles uitvoeren wat hen wordt opgedragen. Het bestaan van de engelen en andere geestelijke wezens kan worden bewezen door het bewijs van het bestaan van één enkele individuele engel. Hun ontkenning zou tot de ontkenning van de soort leiden. Daarom leidt de aanvaarding van het individu tot de aanvaarding van de hele soort.

De ervaringen van sommige mensen met onzichtbare wezens bewijst hun bestaan

Er is overeenstemming gevormd, vooral bij de volgelingen van de religies, dat er steeds mensen geweest zijn die engelen, jinn, Satan en andere geestelijke wezens hebben gezien en ermee communiceerden. Daarom is het aantonen van één enkel van dergelijke mensen voldoende om het bestaan aan te tonen van de volledige soort van spirituele wezens. Indien de engelen

niet zouden bestaan hebben en indien geen enkele engel ooit werd gezien, indien het bestaan van één of een aantal individuele engelen niet door waarneming werd vastgesteld, zou een dergelijk geloof dan hebben kunnen standhouden? Indien dit geloof niet was gebaseerd op sterke zekerheden, zou het dan nu nog hebben bestaan, ondanks de verandering van ideeën en geloofsvoorstellingen doorheen de geschiedenis? Daarom kunnen we tot het besluit komen dat het religieuze geloof in het bestaan van de engelen en andere spirituele wezens gebaseerd is op de ervaringen die de Profeten en sommige andere godvrezende personen hebben gehad, wat door betrouwbare bronnen is opgetekend en doorgegeven.

DE GEEST EN ZIJN IDENTITEIT

De geest komt uit de wereld van de Goddelijke Bevelen

Alhoewel de wetenschap nog niet klaar is om dit te aanvaarden, zijn er behalve de onderverdelingen in de wereld, zoals de werelden van de planten, dieren en menselijke wezens en de wereld van de jinn, vele andere werelden in het universum, de enen in de andere begrepen, boven de andere of de andere omvattend. Van deze werelden is het de zichtbare, materiele wereld waarin we leven en die zich aan onze zintuigen voorschotelt. Van de kleinste deeltjes tot de sterrennevels, is deze wereld de dimensie waar

God de Almachtige leven geeft, koestert, vernieuwt en laat sterven. De wetenschap houdt zich zelf bezig met de verschijnselen in deze wereld.

Boven de zichtbare, materiele wereld is er de immateriële wereld van de Goddelijke Wetten of Geboden. Om enige kennis van deze wereld te hebben, kunnen we bijvoorbeeld beschouwen hoe een boek of een boom of een menselijk wezen ontstaat. Het belangrijkste deel van het bestaan van een boek is de betekenis ervan. Zonder dit is het onmogelijk voor een boek om te worden gemaakt ongeacht de hoeveelheid papier en de kwaliteit van de drukpers. Een tweede voorbeeld gaat over de kracht die een zaadje aanzet om te ontkiemen in de aarde en uit te groeien tot een boom: dit gebeurt door de gave van de essentie van het leven en de wetten van de kieming en de groei, aan dit zaadje geschonken. We kunnen zelfs met het blote oog de ontkieming van een zaadje en de ontwikkeling tot een boom waarnemen. Maar de essentie van het leven en de wetten van de groei en van de kieming zijn noodzakelijk, zelfs al zijn deze onzichtbaar of onwaarneembaar, om de geboorte en de groei van een nieuw levend wezen te verzekeren. Anders zouden er geen planten in de wereld zijn.

Op gelijkaardige manier, door menstruatie, is het lichaam van een vrouw elke maand voorbereid om te worden bevrucht. Dit proces wordt voorgeschreven door een biologische wet. Van miljoenen mannelijke zaadcellen die zich in

het lichaam van de vrouw begeven, is er één die de eicel bereikt en deze bevrucht. Daarna stopt de menstruatie tot de geboorte. De ontwikkeling van het embryo in een nieuw individu, met vele tussenstappen, is een derde proces, geregeld door alweer een andere biologische of embryonale wet. Dit proces wordt in de Qur’an zeer uitdrukkelijk beschreven:

> ***'Mens!, Wij schiepen uit een essentiële vorm van klei. Dan hebben we hem als een druppel zaad in een rustplaats gezet, stevig bevestigd. Dan hebben we dit zaad, sperma, in een weefsel van samengeklonterd bloed omgevormd en maakten hier een klomp (embryo) uit. Dit voorzagen we van beenderen en bekleedden deze met spieren en vlees. Tenslotte ontwikkelden we dit tot een nieuw, onderscheiden en individueel, wezen. (Sura al Mu'minun S23, A12-14)***

Dit proces gebeurt, volgens de beschrijving in de Qur’an, binnen drie sluiers van duisternis:

> ***'Hij schiep u in de lichamen van uw moeders, in verschillende stappen, één na één, in drie sluiers van duisternis.' (al-Zumar, S39, A6***)

Deze drie sluiers zijn de buikholte, het lichaam en het membraan of vlies. Het zijn de bestanddelen van de membranen van de foetus of de drie gebieden van de 'decidua': decidua basalis,

decidua capsularis en de decidua parietalis. Eigenlijk bespreken de Verzen elk van deze betekenissen. *(1)*

(1)Embryologen zijn verbaasd om in de Qur'an en in de Hadith informatie te vinden over de ontwikkelingsfazen van het embryo. De meest omvattende terminologie wordt gebruikt om naar elke fase te verwijzen en de volgorde is correct, het verslag is volledig. De Qur'an leert ons over de beginfase van de schepping van het embryo en de belangrijke ontwikkelingen in elke fase. Deze informatie is recent ook ontdekt door geleerden met behulp van verfijnde methodes en moderne technieken. Zie hiervoor: Keith L. Moore, The Developping Human, (Met Islamitische toevoegingen door A. az-Zindani, 1982)

We besluiten het bestaan van al deze wetten uit bijna ongewijzigde herhalingen van al deze processen. Op dezelfde manier, door het observeren van de natuurlijke verschijnselen rondom ons, besluiten we ook dat er nog vele andere wetten bestaan zoals de aantrekkingswet en de afstotingswet en het bevriezen en het verdampen van water.

Daarom is de geest een wet, die zoals alle andere, voorkomt uit de wereld van de Goddelijke Wetten en Geboden. Nochtans, in tegenstelling met al de andere wetten, is de menselijke geest een levende, bewuste wet.

Het vers: ***'Zeg! De geest komt uit het Bevel van mijn Heer' (al-Isra' S17, A85),*** stelt dat de

geest uit de wereld van de Goddelijke Bevelen komt, niet uit de zichtbare, materiele wereld.

Indien de geest, van leven en bewustzijn werd ontdaan, dan zou het een wet worden. Als anderzijds de wetten, van leven en bewustzijn werden voorzien, dan zouden zij elk een geest worden.

De geest kan niet worden gedefinieerd en evenmin waargenomen doorheen wetenschappelijke onderzoek

Terwijl de materie of om het even wat in de materiele wereld is samengesteld uit atomen en deze uit nog kleinere deeltjes, is de geest een geheel. Omdat het een eenvoudig geheel is, kan die niet uiteenvallen. We kennen het doorheen de interacties en de uitingen in de materiele wereld. Alhoewel we het bestaan ervan aanvaarden en de uitingen observeren, kunnen we de eigenschappen ervan niet kennen. Onze onwetendheid over de natuur van iets betekent niet dat het niet bestaat.

Als de verbinding tussen ons lichaam en onze geest wordt verbroken, wat we de dood noemen, wordt het lichaam gereduceerd tot iets dat we zelfs geen paar uur langer willen bijhouden omdat het zal wegrotten en uiteenvallen.

Nochtans is de ziel geen elektrische energie. Het is een bewuste, krachtige zaak, die kan leren en denken, voelen en redeneren. Het ontwikkelt zich voortdurend, meestal parallel met de fysieke

ontwikkeling van het lichaam, mentaal en spiritueel, doorheen leerprocessen, bezinning, geloof en aanbidding. Het is ook de ziel die het karakter of eigenschap van een individu bepaalt. Dit maakt precies het individuele karakter uit, het onderscheid met anderen. De geest bepaald het unieke karakter van elke mens, identificeerbaar met eigen vinger-afdrukken, eigen karakter, verschillende kenmerken ondanks hun samenstelling uit dezelfde basiselementen.

De geest beveelt de inwendige bekwaamheden van elke mens

God heeft aan elk schepsel een bijzondere 'eigenschap' gegeven:

> ***'Alles wat zich in de hemelen en de aarde bevindt, onderwerpt zich aan Hem, vrijwillig of niet en zal naar Hem terugkeren.' (Al' Imran, S3, A83)***
> ***'Geprezen zij de Naam van uw Heer, de Hoogste, Die alle dingen heeft geschapen en hen goed heeft gevormd. Die aan elk van hen een bepaalde vorm heeft toegewezen en een bepaalde manier om hun bestemmingen te volgen en te bereiken. Zij werden geleid.' (al-A'la, S87, A1-3)***

Alles wat in het universum bestaat, handelt in overeenstemming met de 'basis eigenschappen' die de Almachtige God eraan heeft toegewezen. Daarom kunnen we een strikt determinisme

waarnemen in de werking van het universum. Wat we de 'natuurlijke wetten' noemen, zijn de namen die we geven aan de uitingen van de basis eigenschappen die God voor alle schepsels heeft vastgelegd.

De basis eigenschappen van de dingen 'bedriegt' niet. God heeft bijvoorbeeld de aarde bepaalt van rond zichzelf en rond de zon te draaien, en daarom gebeurt dit ook voortdurend. Een zaadje zegt in de taal van zijn wezen en de basis eigenschappen: 'ik zal in de aarde kiemen in de juiste omgeving en tot een plant uitgroeien.' Dit voert het ook uit. Water heeft een fysische eigenschap dat het zal bevriezen bij 0 °C en koken bij 100 °C.

Op dezelfde manier zal het menselijk bewustzijn, zolang het gezond blijft, niet liegen. Als het niet wordt afgeleid door het lichamelijke ego van de mens of diens verlangens, voelt het diep in zich, het bestaan van God en vindt vrede in geloof en eredienst aan Hem. Op die manier is het de geest die leiding geeft aan het bewustzijn en het geweten van de mens, zowel als zijn andere capaciteiten. De geest zoekt de wereld waaruit het is gekomen en verlangt naar zijn Schepper.

De geest heeft een diepe relatie met het verleden en de toekomst

Dieren hebben geen begrip van tijd. In overeenstemming met de basis eigenschappen die God aan hen hebben toegewezen, leven zij alleen in het heden en voelen noch de pijn van het

verleden noch de angst voor de toekomst. Daar waar de mens diep is beïnvloedt door de pijn van voorbije gebeurtenissen en tegenslagen en ongerust is over de toekomst doordat zijn geest een bewust en voelend geheel is.

De geest is nooit tevreden met deze sterfelijke, vergankelijke wereld. Al de menselijke verworvenheden van wereldse dingen zoals geld, hoge posities en de bevrediging van alle wereldse verlangens samen, volstaan niet om de geest gelukkig te maken. Ze doen integendeel de ontevredenheid en de rusteloosheid nog toenemen. De geest rust slechts door het geloof in God en de eredienst aan Hem.

De mens voelt een sterk verlangen naar de oneindigheid. Dit kan niet uit de fysische dimensie van het menselijk bestaan komen. Want in dit opzicht is de mens sterfelijk en het gevoel van oneindigheid en het verlangen ernaar kan niet uit dit sterfelijk bestaan komen. Dit gevoel of verlangen ontstaat eerder uit de drang naar de eeuwigheid van het menselijk bestaan en het is zijn geest die deze drang omvat.

Het is de geest die de mens doet zuchten: 'ik ben sterfelijk maar ik verlang niet wat sterfelijk is, ik ben machteloos maar ik verlang niet wat machteloos is. Wat ik verlang is een eeuwige geliefde, die me nooit zal verlaten, en ik verlang naar een eeuwige wereld’.

De geest vestigt zijn verbinding met de materiele wereld doorheen het lichaam

De geest is een eenvoudig geheel dat uit de wereld van de Goddelijke Bevelen komt. Om in de materiele wereld tot uiting en werking te kunnen komen, heeft het materiele vormen nodig. Het lichaam kan zelf niet in verbinding komen met de wereld van de symbolen en immateriële vormen. De geest kan geen enkel contact tot stand brengen met deze wereld zonder de bemiddeling van het hart, het brein en andere organen en ledematen van het lichaam.

De geest functioneert dus doorheen alle zenuwen, cellen en andere elementen van het lichaam. Als er daarom iets mis loopt met een systeem of een orgaan in het lichaam, is de relatie van de geest met het orgaan in kwestie verbroken en kan de geest het niet langer bevelen. Indien het gebrek of de 'ziekte' die de breuk veroorzaakt, groot genoeg is om de verbinding met het héle lichaam te veroorzaken, treedt de dood in.

Sommige abrupte, willekeurige bewegingen van handen en vingers zijn het resultaat van activering van bepaalde delen van de hersens. Deze bewegingen zijn zoals verwarde, betekenisloze geluiden die voorkomen door het willekeurig aantoetsen van een pianoklavier. Of beter gezegd: deze bewegingen zijn een automatisch antwoord van het lichaam op elke stimulans die voorkomt uit de automatische werking van het lichaam. Daarom heeft het lichaam een geest nodig die

samenhangend is en een vrije wil heeft, om betekenisvolle bewegingen te maken.

Alhoewel psychoanalysen van Freud andere verklaringen trachtten te geven, kan van dromen niet worden gezegd dat ze bestaan uit verdraaide uitingen van het onbewuste zelf. Bijna iedereen heeft verschillende dromen gehad die nieuws uit de toekomst brachten en waar gebleken zijn. Bovendien zijn er vele wetenschappelijke en technologische ontdekkingen geweest die gebeurden als gevolg van 'ware' dromen. Dus, zoals we later zullen bespreken, duidt de droom op een bestaan van een deel van de mens dat op een verschillende manier kan worden waargenomen terwijl de mens slaapt. Dit deel is de geest.

Hoewel de geest ziet met de ogen, ruikt met de neus, hoort met de oren enz., is er een aanzienlijk aantal voorbeelden van mensen die het vermogen toonden om te zien met hun vingers of de tip van hun neus en ruiken met hun hielen.

Het is de geest die de gelaatstrekken bepaald

De geest toont zichzelf meestal in het gelaat: een venster dat opengaat naar de inwendige wereld. Doorheen al zijn kenmerken, toont het gelaat het karakter van een mens.
Psychologen bevestigen dat bijna alle bewegingen, zelfs het kuchen, iemands karakter onthullen. Nochtans is het gelaat zo'n duidelijk teken om iemands karakter te ontdekken, de

bekwaamheden en de persoonlijkheid, dat het aanleiding gaf tot het ontstaan van een kunst die fysiognomie wordt genoemd. Dit is de kunst om iemands karakter te beoordelen aan de hand van gelaatstrekken, die door de geest worden bepaald.

Het is bekend dat de lichaamscellen voortdurend worden gewijzigd. Elke dag sterven er miljoenen en worden vervangen door anderen. Biologen zeggen dat het totaal aantal lichaamscellen ongeveer om de 6 maanden worden vervangen. Ondanks deze voortdurende vervanging blijft het gelaat ongewijzigd, met dezelfde hoofdkenmerken. Daardoor blijft herkenning mogelijk. Op dezelfde manier blijven ook iemands vingerafdrukken ongewijzigd. Noch het vernieuwen van de cellen in de vingers, noch de kwetsuren en schrammen die de vingers ondergaan, kunnen de vingerafdrukken veranderen. Nogmaals is het iemands geest, verschillend van alle andere geesten, die de stabiliteit verzekert van de individuele kenmerken.

Het is de geest die de morele, spirituele en intellectuele opvoeding ontvangt en karakterverschillen veroorzaakt tussen mensen

Het lichaam ondergaat een voortdurende verandering gedurende het hele leven. Deze verandering is gericht naar lichamelijke groei en ontwikkeling tot een zekere leeftijd. Daarna nochtans, stopt deze groei en begint de aftakeling.

In tegenstelling met deze evolutie die eerst naar groei en daarna naar afbraak en dood leidt, kan de mens het hele leven lang groeien in kennis en zich ook voortdurend ontwikkelen. Ook kan de mens op elk moment spirituele of intellectuele 'afbraak' ondergaan. Ook kan de groei en de afbraak op een bepaald punt stoppen en een andere richting opgaan, zowel op het lichamelijke als op het geestelijke vlak. De geestelijke, morele en intellectuele verschillen tussen mensen hebben evenmin iets te maken met hun verschillende lichamelijke voorkomens. Wat is dan de oorzaak van al deze verschillen als de mensen toch allemaal uit dezelfde structuren en basiselementen bestaan? Welk deel van de mens ontvangt de morele en intellectuele ontwikkeling en welk deel wordt lichamelijk getraind? Is er een verband tussen deze verschillende vormen van ontwikkeling? Steunen de verschillende ontwikkelingen elkaar? Dit kunnen we bevestigen: het wetenschappelijke, morele en intellectuele niveau hangt samen met een gezonde lichamelijke ontwikkeling. Laten we dan het bestaan van de geest aanvaarden die de verschillende ontwikkelingsvormen op elkaar afstemt. We kunnen leerprocessen, morele en geestelijke ontwikkelingen immers niet toeschrijven aan bepaalde biochemische reacties die in de hersens plaatsvinden: dit zijn slechts de uitwendige kenmerken ervan. Zijn deze processen bij iedereen even snel? Als dat zo is, bepaalt de snelheid dan de intellectuele ontwikkeling of is het net omgekeerd: zijn de meer ontwikkelde mensen in staat om hun denksnelheid te

verhogen? Welke relatie hebben deze processen bovendien met de morele en spirituele ontwikkeling en opvoeding van een persoon?

Bovendien hebben we aangeduid dat de mens voortdurend lichamelijk verandert en dat de lichaamscellen elke 6 maanden worden vervangen. De mens verandert niet in karakter, moraliteit en denkwijze. Hoe kunnen we dit verklaren, tenzij door het erkennen van het bestaan van de geest? Deze is het centrum van het denken, voelen, beslissen, kiezen en leren. De geest maakt de verschillen in meningen en voorkeuren tussen de mensen en hun verschillende karakters.

Het is de geest die gelooft of ontkent

Bovendien is de mens een wezen met ontelbare, complexe gevoelens. Hij bemint of haat, verheugt zich of is bedroefd, voelt zich gelukkig of ongelukkig, is hoopvol of wanhopig, koestert ambities en verwachtingen en voelt zich gerustgesteld of verveeld enz. De mens kan ook houden van iets of er afkerig van zijn, waarderen of misprijzen en hij kan angst of verlegen-heid voelen, ook aanmoediging en enthousiasme. Hij kan berouw voelen en opwinding en verlangen. Als we door een woordenboek bladeren, komen we honderden woorden tegen die gebruikt worden om de menselijke gevoelens te beschrijven. En tussen de mensen zijn er grote verschillen in het beleven van gevoelens. Bovendien kan hij nadenken over gebeurtenissen die rondom hem

gebeuren en over schoonheid in de schepping en ontwikkeling in het leren. De mens kan ook vergelijken en redeneren en zo tot geloof komen in de Schepper van alle dingen. Dan zal de mens, doorheen aanbidding en het uitvoeren van de Goddelijke regels, een moraliteit en een spiritualiteit ontwikkelen en een perfecte mens worden. Hoe kunnen we dan al deze verschijnselen verklaren, anders dan door toe te geven dat de mens een bewust deel bevat, dat de geest is? Kunnen we deze vermogens toeschrijven aan chemische processen in de hersens?

De echte identiteit van een mens bestaat in diens geest

Als we de mens alleen bekijken als een lichamelijk geheel, vervaardigd uit bloed, beenderen, vlees en weefsels en alle bewegingen toeschrijven aan biochemische processen in de hersens, dan is er geen enkel wettelijk kader dat we moeten gehoorzamen. Immers, al de cellen van een mens worden om de 6 maanden vervangen. Veronderstel dat een man voor de rechtbank wordt gebracht omwille van een moord die een jaar eerder werd begaan. Het volgende gesprek vindt plaats tussen hem en de rechter:

-Wanneer hebt u die moord begaan.
-Een jaar geleden.
De rechter kondigt het vonnis aan:
-Vermits de moord een jaar geleden werd uitgevoerd en de cellen van de beschuldigde, ook die van de vinger die de trekker van het wapen

overhaalde, volledig door nieuwe cellen werden vervangen, is het onmogelijk om de dader te straffen. De rechtbank heeft beslist de beschuldigde vrij te laten.

De mens is dus niet alleen een lichamelijk geheel. Zijn bewegingen, gedachten, ideeën en beslissingen zijn niet het resultaat van biochemische processen in de hersens. Het belangrijkste deel van de mens is zijn geest, die levend en bewust is en die voelt, denkt, gelooft, wilt, beslist en het lichaam beveelt. Het lichaam is het instrument van de geest, dat gebruikt wordt om beslissingen in handelingen om te zetten.

De geest is de basis van het menselijke leven

Zoals eerder werd verduidelijkt, handelt God in de materiele, zichtbare wereld achter de sluier van oorzaken. Nochtans zijn er achter deze wereld nog vele andere werelden of dimensies. Zoals de wereld van de ideeën, de wereld van de symbolische of immateriële vormen, de wereld van de inwendige dimensies van dingen en de wereld van de geesten, waar God rechtstreeks handelt en die met oorzaken of materie niets meer gemeenschappelijks heeft. De geest wordt rechtstreeks in het embryo geademd zonder tussenkomst van oorzaken. Het is een directe uiting van de Goddelijke Naam: de Al-Gevende en daardoor de basis van het menselijke leven. Zoals natuurlijke wetten, die uit dezelfde dimensie komen waar ook de geest van uitgaat, is de geest onzichtbaar en gekend doorheen zijn uitingen.

In deze wereld is de materie verfijnd om het leven te bevorderen. Een levenloos lichaam, om het even hoe groot, als een berg, is alleen, passief en statisch. Maar het leven staat een lichaam toe, zo klein als dat van een bij, bijvoorbeeld, om uitwisselingen uit te voeren met bijna de hele wereld dat het kan zeggen: 'Deze wereld is mijn tuin en de bloemen zijn mijn handelspartners.' Hoe kleiner een levend wezen is, hoe actiever, verbazender en krachtiger het leeft. Bovendien, hoe verfijnder de materie is, des te actiever en krachtiger is een lichaam. Als bvb. hout brandt, ontwikkelt het hitte en er ontstaat koolstof, bij verhitting verdampt het water. In de wereld van de atomen en hun deeltjes, ontmoeten we elektrische energie, die kunnen we niet zien maar we kennen de eigenschappen waartoe deze energie in staat is. Dit betekent dat het bestaan niet is samengesteld uit de visuele, materiele wereld. Deze wereld is alleen de duidelijke, veranderlijke en onstabiele uiting van het bestaan. Hierachter ligt de zuiver onzichtbare dimensie, die de materie gebruikt om te worden gezien en gekend. De geest behoort dus tot deze dimensie en is daarom zuiver en onzichtbaar.

De argumenten voor het bestaan van de geest duiden ook op het bestaan van de Schepper. Het zijn de volgende:

a. Net als het lichaam, dat God heeft geschapen uit elementen, de geest nodig heeft om het te bevelen en te besturen, heeft het universum

God nodig, met alles wat het bevat, om te kunnen ontstaan en te worden bevolen en bestuurd.

b. Er is één enkele geest voor één enkel lichaam om dit te doen leven en te besturen. Dus moet er één enkele Heer zijn, zonder gelijken, om het universum te scheppen en te beheren.

c. We kunnen niet zeggen dat de geest zich op een bepaalde plaats bevindt of deel is van het lichaam. Het kan het lichaam zelfs verlaten, het heeft er immers geen vaste plaats in. Dit gebeurt bij dromen, er is dan een speciale streng die nog voor verbinding zorgt. Op dezelfde manier is God Almachtig niet bepaald of beperkt in tijd en ruimte. Alhoewel Hij overal aanwezig is op elk moment. Nochtans is de geest in het lichaam, beperkt in de tijd en in de ruimte.

d. De zon is één en de wereld is er vér van verwijderd. Maar de zon is overal aanwezig in de wereld door de hitte en door het licht en kan zelfs in elk doorschijnend ding op aarde worden waargenomen door de weerkaatsing. Daarom kan worden gezegd dat de zon dichter bij de dingen is dan dat zij bij zichzelf zijn. Op dezelfde manier heeft de geest een relatie met het hele lichaam en tegelijk ook met elk van de cellen die deel uitmaken van het lichaam. Dit is een vergelijking om de relatie van God met het bestaan te verduidelijken.

Hij controleert en richt alle dingen op hetzelfde moment, als één enkel ding en alhoewel we ons

vér van God bevinden, is Hij dichter bij ons dan dat we zelf zijn.

e. De geest is onzichtbaar en zijn natuur is ons onbekend. Op dezelfde manier is God verschillend van de geest, hoe veel we ook eraan denken en ons God trachten voor te stellen. Gods Essentie is helemaal niet voorstelbaar. Zoals de geest is de Almachtige God alleen kenbaar doorheen de uitingen van Zijn Namen, Kenmerken en Essenties.

De geest heeft een eigen inkleding en behuizing

Het lichaam is niet de behuizing van de geest. Als deze het lichaam verlaat, bij het sterven, gebeurt dit niet zonder behuizing, de geest is dan niet naakt. Deze inkleding is zoals het 'negatief' van het materiele lichaam en wordt bij verschillende namen genoemd zoals het omhulsel van licht, de etherische gestalte van de mens, energievorm, tweede lichaam, astraal lichaam, het dubbel van de mens en spook. De foto van dit lichaam kan worden genomen door Kirilische fotografie. In deze foto's, genoemd naar de naam van de fotograaf die dit uitvond, zijn zelfs geamputeerde ledematen te zien.

BUITENGEWONE VERSCHIJNSELEN ZOALS SPIRITISME EN TELEPATHIE

De geest behoort niet tot deze zichtbare wereld. De geest komt uit de wereld van de onbeperkte bestaanswijzen waar de Goddelijke Bevelen onmiddellijk worden uitgevoerd zonder de tussenkomst van oorzaken. Nochtans heeft de geest de materie nodig om in deze wereld werkzaam te kunnen zijn, net zoals energie snoeren en gloeilampen nodig heeft om licht te kunnen geven. De materie beperkt echter ook de werking van de geest. Om de geest dus actiever te kunnen maken en minder gebonden aan tijd en ruimte, zijn er 3 mogelijkheden:

1. De weg van de Profeten en heiligen

De mens heeft in zich de capaciteit om de dimensie uit te breiden waarin de eigen geest actief is. Dit is mogelijk door een sterk religieus geloof en spirituele ontwikkeling door regelmatige aanbidding en onthouding. Hoe verfijnder de materie is, des te vrijer en actiever is de geest. Onthechtende praktijken -minder voedsel, meer vasten, minder slapen, afzien van allerlei soorten zonden en regelmatige, veelvuldige gebeden - worden hiervoor aanbevolen. Als men de eigen capaciteiten gebruikt om de spiritualiteit te bevorderen, kan men de limieten van deze materiele wereld overschrijden, reizen met de geest in andere dimensies van het bestaan en, in zekere mate, contact krijgen met het verleden en de toekomst. Dit kunnen illustreren door de volgende uiteenzetting:

Als je in een kamer bent, zie je de dingen binnen de begrenzingen van de 4 muren. Als je naar buiten gaat, wordt je zicht verruimd tot de onmiddellijke omgeving. Je kunt een ruimer gebied zien vanaf een heuveltop. Als je nog verder klimt, wordt het gebied dat kan overzien worden, nog groter. Met de tijd is de situatie hetzelfde. Hoe meer de geest zich heeft bevrijdt van de 'gevangenis' van het lichaam en van de materie, des te ruimer is het gebied van zijn activiteiten met betrekking tot tijd en ruimte.

Deze weg wordt meestal door Profeten en heiligen gebruikt. Zij reizen ofwel in de geest door tijd en ruimte ofwel worden ze door de raadgevingen van God, de Kenner van het Zichtbare en het Onzichtbare, geleid om door te dringen in de diepten van tijd en ruimte. Net zoals het licht van de zon, nochtans een materieel voorwerp, vertegenwoordigd kan zijn op vele plaatsen gelijktijdig, zo kan de geest van een Profeet of van een heilige, vooral diegenen die behoren tot de groep van de 'vervangers' (abdal) gelijktijdig vertegenwoordigd zijn op vele plaatsen in de immateriële of energetische vorm van zijn lichaam. De Qur’an wijst hierop:

> ***'Zij, de maagd Maria, plaatste een afscherming tussen zichzelf en hen. Toen stuurden Wij Onze Geest naar haar, en hij verscheen voor haar als een man zonder gebrek.' (Maryam, S19, A17)***

De Geest, (vele Qur'an geleerden menen dat het de aartsengel Gabriël was) werd gezien, staande in de vorm van een menselijk wezen, voor de Maagd Maria, moeder van Jezus.

Er zijn vele authentieke verhalen over sommige heiligen die gelijktijdig op verschillende plaatsen werden gezien. Dit is op dezelfde manier gebeurd als in het vermelde voorbeeld van de zon. Vele heiligen hebben voorspellingen gedaan. De geest van een heilige die voldoende verlichting heeft bereikt ontmoet symbolen of tekens van verleden en toekomst bij het reizen in de tijd.

De heiligen begrijpen deze visioenen die ze krijgen en geven het nieuws door dat ze leerden over voorbije of toekomstige gebeurtenissen. Dit is te vergelijken met het interpreteren van dromen. Nochtans kan de heilige zich soms vergissen in de interpretatie. Een Profeet nochtans heeft de Openbaring ontvangen en wordt rechtstreeks onderwezen door God, de Kenner van het Ongeziene en vergist zich daardoor nooit in zijn interpretaties en voorspellingen. De voorspellingen van de Profeten kwamen steeds uit. De Profeet Mohammed bvb., vzmh, voorspelde vele toekomstige gebeurtenissen o.a. de martelaarsschappen van Umar, Uthman en Ali, de 2e,3e en 4e kalief, het Gevecht van de Kameel tussen Ali enerzijds en enkele leidende Gezellen zoals Zubayr en Talha anderzijds. Ook de verovering van Damascus, Iran en Istanbul door de Moslims. De meeste van de voorspellingen zijn reeds uitgekomen en anderen

wachten nog tot het moment is gekomen om hun juistheid te bewijzen. Voor een beschrijving van deze voorspellingen: zie Said Nursi ('The Letters' Vol.1 blz 111-130; F. Gulen, The Infinite Light, Vol. blz. 67-82)

Muhyi-ad-din Ibn al Arabi was een Moslim heilige uit de 13e eeuw. Alhoewel hij ongeveer een halve eeuw voor de stichting van het Ottomaanse rijk stierf, aan het begin van de 14e eeuw, voorspelde hij vele belangrijke gebeurtenissen in de geschiedenis van dit rijk. Zijn werk: 'Shajarat al-Nu'maniya' waarvan manuscripten beschikbaar zijn in bibliotheken in Edirne en Istanbul, is als een geschiedenis van het Ottomaanse Rijk, geschreven in symbolen. Zo voorspelde hij bijvoorbeeld dat zijn begraafplaats zou worden ontdekt door Selim *(2)* als deze Damascus zou binnen trekken en zo gebeurde het ook. Bovendien voorspelde hij dat ondanks een beleg van 9 maanden, Hafiz Ahmad Pasha er niet in zou slagen om Baghdad te veroveren *(3)* en Murad, de sultan zou er in 40 dagen wél in slagen.

(2) Selim I, bekend als Yavuz was de 9e Ottomaanse sultan, werd geboren in 1470 en stierf in 1520. Hij besteeg de troon in 1512. Gedurende zijn kort bewind versloeg hij de Safawiden heerser Ismail in 1514. Hij veroverde het zuid-Oosten van Turkije tot aan Mosul (Niniveh) en Kerkuk. Door de Mamelukkenstaat te vernietigen, ver-overde hij ook Syrie, Libanon en Egypte. Hij was één van de weinige wereldveroverende

heersers die in staat was om het Sinaischiereiland over te steken. Hij was zeer gelovig, leidde een eenvoudig leven en schreef vele gedichten.

(3) Sultan Murad IV, 1612-1640, was een van de grootste heersers van het Ottomaanse Rijk. Toen Baghdad tijdens zijn bewind werd veroverd door de Safawiden, stuurde hij eerst zijn grootvizier Hafiz Ahmed Pasha om de stad te heroveren. Toen die faalde, nam hij zelf het initiatief en heroverde de stad.

Muhyi ad Din voorspelde ook dat Sultan Abd-al Aziz *(4)* zou worden afgezet en gedood. Ook deze voorspelling kwam uit.

(4) Abd-al Aziz, 1830-1876 was de Ottomaanse sultan die regeerde van 1861 tot 1876. Toen werd hij afgezet en vermoord door de slagaders aan beide polsen overgesneden te worden. Hij was goedgebouwd en hield van worstelen, paardrijden en spotternijen. Hij nam ook actief deel aan fijne kunsten zoals muziek, schilderen en beeldhouwen.

Op dezelfde manier voorspelde Mushtaq Dada van Bitlis, die in de eerste helft van de 18e eeuw leefde, dat door een oorlog Ankara de hoofdstad van Turkije zou worden, door iemand die Kamal zou heten. Zo gebeurde het precies. Zijn 'Diwan',

het boek dat zijn gedichten bevat en ook deze voorspelling, is verkrijgbaar.

Het is zeker dat deze geliefde dienaren van God, Profeten of heiligen, hun voorspellingen alleen deden met de toestemming van God en Gods macht. God Almachtig stond dit toe door te verklaren:

> *'Mijn dienaar kan op geen betere en veiliger manier Mij benaderen dan door de verplichte religieuze taken te vervullen. Hij kan Mij naderen door bijkomende gebeden. Zodra hij dichtbij Mij is, wordt Ik zijn ogen waarmee hij ziet, zijn oren waarmee hij hoort en zijn handen waarmee hij vastgrijpt.'*

2. Men kan reizen in tijd en ruimte door de richtlijnen te volgen van de betekenisvolle Goddelijke Naam of Namen

Op deze manier is het ook mogelijk om dieper en verder door te dringen in de dimensies van tijd en ruimte. Al het bestaande hangt af van de uitingen van Goddelijke Namen. We kunnen zien omdat de Goddelijke Naam van de Al-Ziende zich uit. We zijn in staat om in leven te blijven omdat de Goddelijke Namen van de Al-Onderhoudende en de Al-Veroorzakende zich uiten. Als Hij de uiting van Zijn Naam zou opheffen, de Ene Die het Onderhoud Veroorzaakt, verbonden met het bestaan, dan zou het universum onmiddellijk ophouden te bestaan.

Op dezelfde manier, door de leiding van God en Zijn betekenisvolle Namen te volgen, kunnen geestelijke wezens, zoals engelen en jinn de vorm aannemen van een ander schepsel indien ze daarvoor Gods toelating hebben. Zij kunnen de gedaante van een mens of een dier aannemen. Vooral jinn kunnen zo de dieren besturen. Ook kunnen ze zelfs een mens onder hun invloed brengen. Dus, door het ontdekken van de Goddelijke Naam die iemand het vermogen geeft om verder door te dringen in dimensie van tijd en ruimte en de leiding aan te nemen van de geschikte Naam in deze kwestie, kan men met Gods toelating in tijd en ruimte reizen en dingen horen en zien die anderen niet kunnen horen en zien.

3. Buitengewone verschijnselen zoals telepathie en spiritisme

Dit is dus de derde methode, wijdverspreid in de wereld. Miljoenen mensen die geluk en vrede zoeken in een wereld waarin technologie en materialistische wereldvisies en tendensen de levens van de mensen domineren, hun geest en hun verstand, wonen speciale bijeenkomsten bij om zogenaamde transcendente ervaringen mee te maken.

Sommige mensen zijn hier meer op ingesteld en hebben de vermogens om met buitengewone, bovennatuurlijke verschijnselen om te gaan. Bijvoorbeeld een vrouwelijk medium, Madame Gibson voorspelde de deling van Indië in 1947 en

de moord op John F Kennedy (President van de V.S.).

Spiritisme is tegenwoordig een van de meest wijdverspreide bovennatuurlijke activiteiten tegenwoordig. Voor dat ik meer uitleg geef wens ik te verduidelijken dat mijn bedoeling van het vermelden van zulke verschijnselen erin bestaat van te benadrukken dat het bestaan niet tot de materie is beperkt. Integendeel: zoals met een boek of een geschrift waarvan de betekenis de belangrijkste bestaansreden is, is het metafysische, het spirituele of het immateriële de essentie van het bestaan. Materie is toevallig en een wijzigende voorwaarde om het immateriële te uiten. Het is waar dat sommige grote heiligen zoals Muhyi ad Din Ibn al Arabi met de geesten van de doden hebben gesproken en zelfs met de geesten van hen die nog moeten geboren worden.

De zielen van alle menselijke wezens werden geschapen lang voor dat de eerste mens ter wereld kwam en de ziel van iedere mens wordt in hem ingeademd als hij ongeveer 6 weken oud embryo is in de baarmoeder. Zij die spiritisme beoefenen in de moderne wereld stellen zich in verbinding, niet zozeer met de zielen van de doden als wel met de ongelovige jinn en satans die aan hen verschijnen in de vorm van dode mensen met wiens zielen zij contact willen hebben.. Zo zijn er ook mediums die toekomstige gebeurtenissen voorspellen en meestal contact maken met de jinn van wie zij verslag hebben ontvangen. Zij geven dit dan door.

Jinn zijn een soort wezens die langer leven dan de mensen, in meer gebieden en dimensies actief zijn, in ruimere dimensies van tijd en ruimte en die véél sneller handelen dan de mensen. Zij kunnen dingen zien die gewone mensen niet kunnen zien. Zoals we later zullen uitleggen, zullen in een niet zo verre toekomst de wereldmachten jinn gebruiken in communicatie en vooral in geheime 'intelligence' activiteiten. Het is nochtans gevaarlijk om contact met jinn en satans te zoeken en trachten ermee te communiceren. Zij kunnen gemakkelijk de mensen onder hun invloed brengen en hun daden sturen. Bovendien, zoals gezegd, de spiritisten communiceren meestal met ongelovige jinn die aan hen verschijnen in de vorm van doden wiens zielen ze oproepen.

Een vriend van mij, die psychiater is vertelde mij:

‘Ik was uitgenodigd op een bijeenkomst waar met de geesten van doden werd gepraat, in een huis in Samsun, een provincie in Noord-Turkije. De jongste dochter van de familie schikte borden en brieven op tafel. Eén van de aanwezige vrienden nodigde de ziel van zijn overleden grootvader uit. Na verschillende oproepen verscheen er een man. We vroegen hem met aandrang wie hij was en hij antwoordde: 'Satan'. We waren zéér verbaasd.

Een tijdje later vroegen we hem waarom hij was gekomen zonder uitgenodigd te zijn. Hij schreef op de tafel, met de borden: Ik kom gewoon! Ik

vroeg hem of hij in God geloofde en hij schreef: 'neen!' Toen ik vroeg of hij in de Profeet geloofde, schreef hij opnieuw: 'neen!' Ik begon hem enige verzen voor te lezen uit een boek waarin het bestaan van God werd behandeld. Als ik las: 'een fabriek met bepaalde kenmerken, verwijst naar de ontwerper en bouwer.' Schreef hij: 'juist!' Maar als ik las dat het universum op dezelfde manier, met alle planeten en vooral de aarde, met alle planten en dieren erin, naar God verwijst, schreef hij 'neen!' Dit ging zo enige tijd verder en toen begon ik hem voor te lezen uit de *'Jawshan al-Kabir'* (de grote – beschermende - schild, een verzameling van smeekbeden aan God) Terwijl ik voorlas, begonnen de borden op tafel te bewegen. Ondertussen schreef hij: 'stop met die onzin!' Als ik verder voorlas, kon hij het luisteren niet meer volhouden en verdween.’

Ook de vaststellingen van sommige dokters op het ogenblik van de dood van een patiënt zijn veelbetekenend. Zij bewijzen het bestaan van geesten en van geestelijke wezens. Wat Bedri Ruhselman vermeldt in: 'Ruh ve Kainat' (de geest en het universum) als een verslag van een dokter, komt helemaal overeen met de vaststellingen van een groep dokters uit Nederland, die in dagbladen werden gepubliceerd.

Een dokter vertelde: 'mijn vrouw was ziek. Toen haar doodsstrijd begon, daalden twee vormen die op wolken leken en zweefden boven haar hoofd. Ondertussen verscheen er een vorm die met mijn vrouw was verbonden in de nek, door een streng

dat fladderde. Dit duurde zo 5 uur. Tenslotte brak de streng of touw af en de vorm, de geest, verhief zich en verdween. Dat ogenblik was het einde van het leven van mijn vrouw.

DROMEN

Terwijl je slaapt, met gesloten ogen, de oren doof, de tong stom en de armen en benen zonder beweging, hoe kan je grote afstanden afleggen, vele mensen ontmoeten en vele dingen doen in een zo korte tijd, enkele seconden maar soms? Als je 's morgens opstaat, voel je je diep beïnvloedt door dit avontuur van enkele seconden. Alhoewel Freud en zij die hem volgden probeerden om dromen toe te schrijven aan het onbewuste zelf, aan gedachten, verlangens, impulsen en voorbije ervaringen, hoe kan je de dromen uitleggen die je het nieuws brengen over sommige toekomstige gebeurtenissen waarmee je geen band hebt en nooit eerder aan gedacht hebt? En hoe kan iemand dromen hebben? Waarom duren dromen slechts enkele seconden? Hoe herinneren we ons 's morgens de dromen die we 's nachts in onze slaap hebben gehad? Al deze en nog vele andere gelijkaardige vragen zijn zoals puzzels die wachten om door de 'wetenschap' te worden opgelost.

Het is waar dat onze gedachten, verlangens, impulsen en voorbije ervaringen, die ons onderbewustzijn samenstellen, in onze slaap onbewust naar boven komen. Of men kan aan een

ziekte lijden, honger hebben of met een onoplosbaar probleem zitten. Ofwel geeft de verbeelding een vorm aan de afwijkingen van een slecht humeur of het geheugen herinnert zich een opwindende gebeurtenis die enige tijd eerder gebeurde en geeft er een nieuwe vorm aan. Al de dromen van een mens in dergelijke omstandigheden zijn verwarde dromen. Alhoewel ze een betekenis hebben, verdienen ze geen interpretatie. Bijvoorbeeld een man die zoute dingen eet voor hij gaat slapen kan zichzelf in zijn droom naast een vijver zien. Of iemand die woedend naar bed gaat kan een droom hebben waarin hij ruziemaakt met anderen.

Als men nochtans niet weet hoe dromen kunnen geïnterpreteerd worden, echte dromen, die we verderop zullen bespreken, dan kunnen deze worden verward met dergelijke onbeduidende dromen. Bijvoorbeeld: de droom die de koning van Egypte had ten tijde van de Profeet Jozef, vzmh, was een echte droom. Toch noemden zijn mannen het een verwarde droom.

> ***De koning zei: 'Ik zag in mijn droom zeven vette koeien die zeven magere koeien opaten. Ik zag ook zeven rijpe korenbundels en zeven anderen die verdord waren. O mijn hovelingen! Zeg mij wat deze droom betekent.' Zij antwoordden: 'Het was een verwarde droom. Wij zijn niet goed in het verklaren van verwarde dromen.' Jozef sprak: 'Gij zult inzaaien, zoals***

gebruikelijk, gedurende zeven jaren. Laat het graan dat gij oogst in de aar, behalve een klein deel, dat gij als voedsel nodig hebt. Daarna zullen er zeven jaren van schaarste komen waarin gij bijna alles zult opeten van wat gij hebt bewaard gedurende de vorige jaren. Daarna zal er een jaar komen waarin het water overvloedig is voor de mensen. Dan zullen ze alle mogelijke vruchten uitpersen. ' (Yusuf, S12, A43-44 en A47-49)

Echte dromen

Er is een soort droom die niets te maken heeft met het onbewuste zelf. Deze dromen dragen belangrijke boodschappen: het zijn ofwel goede berichten van God ofwel aanmoedigingen om goede dingen te doen. Ook kunnen ze raadgevingen hiervoor bevatten of waarschuwingen tegen een kwaad dat werd begaan. Zulke dromen, die we echte dromen noemen, zijn zeer duidelijk en wie deze heeft, vergeet ze niet.

Er bestaat een soort echte droom waarin de dromer nieuws ontvangt van gebeurtenissen in de onmiddellijke toekomst. Om de natuur en het mechanisme van zulke dromen te kunnen begrijpen, moeten we de volgende verklaring maken:

De essentie van iets dat wordt geschreven, de betekenis, heeft een vorm die aan de geschreven,

zichtbare vorm voorafgaat. Alles heeft een essentiële bestaansvorm in Gods Kennis voor het in de wereld verschijnt. In de taal van de Islamitische filosofie, noemen we deze essentiële vormen van dingen in Gods Kennis de 'archetypes'. Als God deze naar de materiele wereld wil sturen, doorheen de uitingen van Zijn Wijsheid en Macht en Namen zoals de al-Vervaardiger, de Al-Kleurende, de Al-Bepalende, de Schepper enz..., dan kleedt Hij hen in materiele omhulsels. Tussen de wereld van de archetypes, waar Gods Kennis zich rechtstreeks uit en de materiele wereld is er nog een andere wereld. Die noemen we de wereld van de immateriële vormen en symbolen waarin de dingen bestaan in ideale vormen of als symbolen en het concept en de maatstaf van de tijd helemaal verschillend zijn van die in onze wereld. Bovendien ontvangt of vindt iemand die droomt, al deze symbolen op een verschillende manier, afhankelijk van tijd, plaats of de cultuur en zelfs de nationale en individuele karaktertrekken. Als dus het lichaam in de slaaptoestand komt, reist de geest 'op' naar deze wereld van ideale vormen zonder de verbinding met het lichaam helemaal te verbreken. Gedurende de droom bewaart de geest een 'navelstreng' met het lichaam. De geest treedt binnen in een verschillende bestaansdimensie in de wereld van ideale vormen en symbolen waar delen van de tijd (verleden, heden en toekomst), gecombineerd worden. De geest kan zichzelf dan soms in een voorbije situatie bevinden en dan weer in een toekomstige. Nochtans ontvangt de geest meestal symbolen die kunnen verklaard

worden omdat in de wereld van ideale vormen en symbolen de dingen op een ideale manier bestaan. Bijvoorbeeld: het heldere water dat in deze ideale wereld wordt gezien, kan overeenkomen met kennis in de materiele wereld. Of als u in uw droom gebruikte materie ziet, die aan u toebehoort, dan kan dat verwijzen naar geld dat in de materiele wereld is verdiend, op een correcte manier. Als de gebruikte materie aan anderen toebehoort dan verwijst dit naar onrechtvaardig verkregen geld. Zoals in de Qur’an wordt vermeld, in het verhaal van Jozef, betekent een vette koe een jaar van overvloedige oogst en een magere koe verwijst naar een mislukte oogst. De vergelijkingen, gelijkenissen en parabels in de Qur’an en in de uitspraken van de Profeten en andere gezegden die mensen gebruiken, kunnen belangrijke sleutels bevatten om dromen te begrijpen. Sommige echte dromen zijn zo duidelijk dat zij geen uitleg nodig hebben.

Zoals is uitgelegd: in de wereld van ideale vormen is het tijdsverloop totaal anders als in de materiele wereld. Omdat bovendien in dromen de geest in grote mate vrij is van de beperkingen van het lichaam, kan het in enkele seconden evenveel dingen doen als bvb. in één jaar in de materiele wereld. Dit verklaart ook hoe grote heiligen, die in staat waren om hun geest op één of andere manier te bevrijden van de lichamelijke beperkingen, lange afstanden konden afleggen in een veel kortere tijd dan gewone mensen.

Voorbeelden van echte dromen

Abraham Lincoln droomde op de nacht voordat hij werd vermoord een beroemde droom. Hij zag in zijn droom dat de bedienden in het Witte Huis door elkaar liepen en elkaar vertelden dat Lincoln was vermoord. Toen hij wakker werd met grote opwinding verliep zijn dag zeer onrustig. Ondanks de waarschuwingen van zijn bedienden ging hij 's avonds naar een theater en werd daar gedood.

De droom die Eisenhower had, nét voor hij de landing in Normandië beval, gedurende de 2e wereldoorlog in juni 1944, veranderde de loop van de oorlog. Enkele dagen voor de datum die hij voor de aanval had uitgekozen, zag hij in zijn droom een grote storm die alle landingsvaartuigen deed zinken. Daardoor vervroegde hij de datum van de landing. Zoals hij in zijn droom had voorzien, brak een grote storm uit enkele dagen na het begin van de landing.

De moeder van Anne Ostrovosky, een Russische schrijfster, had in haar droom vele scènes gezien van de Duits - Russische gevechten, 5 jaar voor het begin van de 2e Wereldoorlog. Haar droom werd in kranten gepubliceerd.

Verschillende wetenschappelijke en technische ontdekkingen werden gerealiseerd als gevolg van dromen. Bijvoorbeeld, toen hij een studie maakte van het verloop van een draad doorheen een naaimachine, droomde Elias Howe dat hij gevangen was genomen door wilde inboorlingen in Afrika. Die verlangden dat hij een draad doorheen een naaimachine zou leiden. Verward en

in grote angst viel het hem opeens op dat er gaatjes waren in de bladen van de speren die de inboorlingen hadden. Toen hij ontwaakte maakte hij een naald als een kleine 'speer' met een gaatje aan het uiteinde.

Bij het begin van de 20^e eeuw bestudeerde Niels Bohr de structuur van atomen. Hij droomde van planeten die met strengen met de zon waren verbonden en er rond draaiden. Toen hij ontwaakte had hij de vergelijking bedacht tussen de structuur van atomen en wat hij in zijn droom had gezien.

Er zijn nog vele andere voorbeelden van echte dromen die ofwel nieuws brachten van bepaalde toekomstige gebeurtenissen ofwel sommige technische vernieuwingen en uitvindingen veroorzaakten. Maar de voorbeelden die we juist citeerden moeten volstaan om de echte natuur van dromen te begrijpen: namelijk als het resultaat van de reis van de geest in de innerlijke dimensies van het bestaan en de signalen die hieruit volgen.

Uiteindelijk geven dromen een sterk bewijs voor het bestaan van immateriële werelden zowel als voor Goddelijke Kennis en Bestemming. Als God Almachtig niet alle gebeurtenissen vooraf had geordend in wat we het 'Opperste Bewaarde Schrijftablet' noemen dan hadden we niets kunnen weten over gebeurtenissen in de onmiddellijke toekomst. Bovendien tonen dromen aan dat de maatstaven van de tijd erg verschillen afhankelijk van de kenmerken van elke wereld.

DOOD EN DE ZIEL NA DE DOOD

De mens heeft in zichzelf een gevoel voor eeuwigheid, hij voelt zich opgesloten in de enge beperkingen van de materiele wereld en verlangt steeds naar oneindigheid. Wie ook de bewuste menselijke natuur onderzoekt, zal horen dat het de eeuwigheid voortdurend blijft uitspreken. Als een mens het hele universum zou krijgen, dan zou hem dat niet vergoeden voor zijn 'honger' naar het eeuwige leven, waar hij voor geschapen is. Deze natuurlijke neiging van de mens naar het eeuwige geluk komt uit een objectieve realiteit die het bestaan is van het eeuwig leven en het menselijk verlangen ernaar.

Wat is dood?

Zoals reeds is uitgelegd, is het lichaam een instrument van de geest, die alle ledematen van het lichaam regeert en controleert tot aan de cellen en de nog kleinere delen van het lichaam.

Als het aangeduide uur komt, betekent elke ziekte of gebrek in het lichaam, een uitnodiging aan de Engel van de Dood, die in de Moslimliteratuur Azra'il wordt genoemd. Essentieel is het God Zelf Die de dood van de mensen instelt. Nochtans, opdat mensen niet over God zouden klagen omwille van de dood, die voor velen onaangenaam lijkt, gebruikt God de Aartsengel Azra'il, vzmh, als een sluier om de zielen te nemen. Bovendien stelt God ziekten en andere ongemakken in als een

bijkomende sluier tussen Azra'il en de dood zodat de mensen de aartsengel niet zouden beschuldigen voor hun sterfelijkheid.

Het verschijnen van de Engel(en) van de dood aan de stervende persoon

Omdat Azra'il geschapen werd uit licht zoals alle andere engelen, kan hij aanwezig zijn en vormen aannemen in ontelbare plaatsen tegelijk en zijn werking in een bepaalde situatie verhindert hem niet van vele andere taken uit te voeren op hetzelfde moment. Zoals de zon die hitte en licht aan alle dingen geeft in de wereld, tezelfdertijd en die doorheen zijn afbeeldingen aanwezig is in ontelbare, doorschijnende objecten, zo kan de aartsengel Azra'il miljoenen zielen tegelijk nemen zonder dat de ene daad de andere hindert.

Nochtans hebben de Aartsengelen zoals Gabriël, Michaël en Azra'il, vzmh, ondergeschikten die op elkaar lijken en die door de engelen worden geleid. Als een goede, rechtvaardige mens sterft, komen er eerst enkele engelen bij hem die glimlachen en waarvan de gezichten stralen. Daarna komt Azra'il, met of zonder ondergeschikten, die de taak hebben om de zielen van de goeden te nemen. Ofwel komt alleen een ondergeschikte van Azra'il. Het volgende Qur'an vers:

> ***'Bij hen die zich volledig inspannen; En bij hen die hun werk met vreugde verrichten,' (al-Na'zi'at, S79, 1-2)***

Geeft een aanduiding dat de engelen die de zielen van de rechtvaardigen meenemen, verschillend zijn van hen die verantwoordelijk zijn voor het meenemen van de zielen van de onrechtvaardigen. De zielen van de onrechtvaardigen worden meegenomen met geweld, zij hebben een verkrampte, angstige uitdrukking bij het sterven.

Wat de mens voelt op het ogenblik van de dood

Zij die gelovig waren en een rechtvaardig leven leidden zien hun plaats in het Paradijs doorheen een open venster. De Profeet Mohammed, vzmh, beweerde dat de zielen van de recht-vaardigen worden weggenomen met evenveel voorzichtigheid als het water uit een waterkan. Beter nog, de martelaren voelen de doodspijnen niet en weten niet dat ze dood zijn. Zij beschouwen zichzelf echter als overgebracht naar een betere wereld en zij genieten van het perfecte geluk.

De Profeet Mohammed, vzmh, vertelde Jabir de zoon van 'Abd'allah ibn 'Amir, die martelaar werd bij het gevecht van Uhud:

> ***'Weet gij hoe God uw vader heeft verwelkomd? Het gebeurde op zo'n onbeschrijfelijke manier dat geen ogen het hebben gezien, geen oren het hebben gehoord en geen verstand het kon bedenken. Uw vader vroeg van naar***

de wereld te worden teruggebracht om aan de achtergeblevenen uit te leggen welk een genot het martelaarsschap is. God antwoordde hem dat er geen terugkeer mogelijk was en dat het leven slechts éénmaal werd geleefd. Maar god beloofde ook van aan de mensen te laten weten in welke omstandigheden gij verkeert. En God onthulde:

'Beschouw nooit diegenen die vielen op het Pad van God als dood. Beschouw hen als levend, voorzien van de Aanwezigheid van hun Heer.' (Al Imran, S3, A169) geciteerd in: Bayhaqi, Dala'il al Nubuwwa, 3.298

Mensen leven zoals ze sterven. Wie een goed, rechtvaardig leven leidt, sterft een gelukkige dood. Wie een slecht leven leidt, sterft een slechte dood.

De Profeet Mohammed, vzmh, de verst gevorderde in het aanbidden van God, raadde voorgeschreven gebeden aan tijdens de doodsstrijd. Umar, de 2e kalief, moge God tevreden zijn over hem, deed hetzelfde. Khalid ibn Walid was één van de weinige onoverwinnelijke generaals in de wereldgeschiedenis. Net voor zijn dood vroeg hij zijn medestanders om zijn zwaard en paard te halen. Zij, die zoals Uthman, Ali, Hamza, en Mus'ab ibn Umayr en vele anderen, zichzelf wijdden aan de zaak van de Islam stierven als martelaren. Terwijl zij die een verknoeid leven

leidden hun laatste adem uitbliezen aan een goktafel of drinktafel of in een huis van ontucht.

Moet de dood worden gevreesd?

De gelovigen en de rechtvaardigen vrezen de dood niet. De dood is schijnbaar een ontbinding, een uitdoving van het levenslicht, het vernietigen van het plezier. In werkelijkheid is het ontnemen van de zware lasten van het bestaan. Het is een verandering van verblijfplaats, uit het lichaam wég en ook een uitnodiging naar en het begin van, het eeuwigdurende leven. Vermits de wereld voortdurend wordt verlevendigd door scheppingsdaden en voorbestemming aan de ene kant, wordt aan de andere kant voortdurend leven weggenomen. Dit gebeurt door andere cycli van schepping, vastbeslotenheid en wijsheid. Het sterven van planten, de eenvoudigste manier van leven, bewijst uit zichzelf van een werk van Goddelijke kunst te zijn net zoals hun leven dat is, maar perfecter en beter ontworpen. Als de steen van een vrucht, zijn zaad, sterft in de grond, dan lijkt het te ontbinden en weg te rotten in de grond.

Maar in feite ondergaat het een perfect chemisch proces, doorloopt het vooraf vastgelegde toestanden van hervorming en groeit uiteindelijk uit tot een nieuwe, voltooide boom. De dood van een zaad is dus het begin van een nieuwe boom, een nieuw, perfecter en uitgewerkt leven.

Omdat de dood van vruchten en groenten, het vlees van dieren in de maag van de mens hen doet

opstijgen naar het niveau van het menselijke leven, kan hun dood in deze zin worden begrepen als perfecter dan hun leven. Omdat het sterven van planten, die de eenvoudigste bestaanswijze zijn, zo perfect is en een zo belangrijk doel dient; zal het sterven van mensen die de hoogste levensvormen op aarde zijn, nog perfecter zijn en een nog hoger doel dienen. Want als de mens 'ondergronds' gaat dan zal hij zeker tot leven worden gewekt voor de eeuwigheid.

De dood ontlast de mens van de beproevingen van het aardse bestaan, een verwarrend, verstikkend en eng verblijf dat met de ouderdom nog harder en donkerder wordt door het verlies van geliefden. Dan treedt de mens binnen in de oneindig wijde cirkel van de genade van de Eeuwige, Geliefde Ene. Hier mag de mens zich verheugen in het blijvende gezelschap van zijn geliefden en de troost van een gelukkig, eeuwig leven.

DE GEEST IN DE TUSSENWERELD

Na de dood wordt de geest meegevoerd naar de Aanwezigheid van God. Als een goed, deugdzaam leven werd geleid in de wereld en verfijning werd bereikt, dan zullen de engelen die de opdracht kregen op de geest naar God brengen, deze in een doek wikkelen die van satijn is gemaakt en doorheen de hemelen en alle inwendige dimensies van het bestaan dragen naar de Aanwezigheid van God. Bij deze tocht verwelkomen de engelen de stoet in ieder verblijf en elke halte en vragen: wie is dit? Wat een schitterende geest is dit! De

engelen die de geest begeleiden stellen deze voor met de meest schitterende titels, waar het ook in de wereld werd mee aangesproken en antwoorden: 'dit is de geest van de ene die, bijvoorbeeld, vastte, bad, aalmoezen gaf en elke last droeg voor de zaak van God. 'Tenslotte zal God de Almachtige de geest verwelkomen en dan de engelen bevelen: 'Neem deze geest terug naar het graf waar het lichaam ligt begraven dat erbij hoort. Dan zullen de vragen kunnen worden beantwoordt die Munkar en Nakir zullen stellen, *de vragende engelen.*'

De geest van een onrechtvaardige wordt met misprijzen behandeld en overal waar hij voorbijkomt wordt hij, in van de Aanwezigheid van God, weggesmeten in het graf.

Het kwaad dat de mens in de wereld overkomt, wordt door diens zonden veroorzaakt. Als een mens een eerlijke gelovige is en zichzelf niet steeds van zonden kan verwijderd houden, zal God uit mededogen, toestaan dat deze mens enkele tegenslagen te verwerken krijgt om hem van zonden te zuiveren. God kan hem ook aan grote doodsangsten onderwerpen om hem de nog niet vergeven zonden toch te vergeven, ofwel om hem tot een hogere geestelijke rang op te heffen. Daarbij wordt de geest zacht behandeld. Als deze mens, ondanks alle tegenslagen die hij in de wereld ondervond en de doodsangsten die hij uitstond, nog steeds onvergeven zonden meedraagt, dan moet hij een soort bestraffing ondergaan in het graf en kan daardoor de straf in

de Hel ontlopen. Omdat het graf de eerste stap is in de reis naar het eeuwige leven, waar iedereen de beloning zal ontvangen voor de daden in deze wereld, wordt iedereen, in het graf voorafgaande ondervraagd over de wereldse daden door twee engelen. En bijna iedereen, behalve de Profeten, lijdt hier wat onder.

Zoals in betrouwbare boeken is vastgelegd, verlangde Abbas, de oom van de Profeet, vzmh, erg om Umar, de 2^{e} kalief, te zien in zijn droom, na de dood van Umar. Nochtans was hij pas in staat om hem 6 maanden later te zien. Toen vroeg Abbas aan de geest van Umar: 'Waar ben jij al die tijd geweest?' Umar antwoordde: 'Vraag me dat niet! Ik ben maar net in staat geweest om rekenschap te geven van mijn leven.'

Sa'd ibn Mu'adh was bij de grootste van de Gezellen van de Profeet, moge God over hen allen tevreden zijn. Toen hij stierf zei de artsengel Gabriël, vzmh, aan de Profeet, vzmh: 'De Goddelijke Troon beefde door de dood van Sa'd, O Boodschapper van God.' Ontelbare engelen namen deel aan zijn begrafenis. Nochtans, na de begrafenis van Sa'd, moge God tevreden zijn over hem, sprak de Boodschapper met verbazing: 'God zij geprezen! Wat zal met anderen gebeuren als het graf Sa'd zal dooreenschudden?'

In het graf wordt iedereen ondervraagd door twee engelen die in de Moslimbronnen, Munkar en Nakir noemen. Zij vragen: 'Wie is uw Heer? Wie is uw Profeet? Welk is uw religie, enz.' Als

een mens gelovig was in deze wereld, geloofde in god en de Profeet, vzmh, als hij de ware religie heeft gekozen, dan kan hij de vragen van de engelen beantwoorden. Anders kan hij dat niet. De ondervraging zal verder gaan, over zijn daden in de wereld.

De band tussen de geest en het lichaam hangt af van de wereld waarin beide verblijven. In deze wereld is de geest 'opgesloten' in de beperkingen van het lichaam. Als het ego dat tot kwaad aanzet en de lichamelijke verlangens, de geest overheersen, dan zal dat onvermijdelijk leiden tot de ondergang van de geest en de uiteindelijke verdoeming van de persoon. Als echter, de geest het ego kan controleren door geloof, aanbidding en goed gedrag, zichzelf kan bevrijden van verslaving aan lichamelijke behoeften, dan zal het gezuiverd worden, verfijning verwerven en voorzien worden van prijzenswaardige kwaliteiten. Dit zal de geest gelukkig maken in beide werelden.

Na de begrafenis, moet de geest wachten in de tussenwereld, tussen deze wereld en het Hiernamaals. Alhoewel het lichaam ontbindt en wegrot in de aarde, zullen de essentiële delen die in een hadith: 'ajb al-dhanab' worden genoemd, wat letterlijk 'staartbeen' betekent, niet wegrotten. We weten niet of hiermee de menselijke genen worden bedoeld. Welk ook dit deel is, de geest zet hierdoor de relatie met het lichaam verder. Dit deel zal ook als de basis dienen waarop God de mens zal herbouwen of

herscheppen bij de Oordeelsdag. Zelfs als dit deel, dat bestaat uit al de essentiële deeltjes of atomen van het lichaam, of al zijn andere deeltjes, reeds met de aarde zijn vermengd, toch zal God hen voorbestemmen tot het eeuwige leven tijdens de gebeurtenissen in het verloop van de uiteindelijke vernietiging en heropbouw van het universum en de reconstructie van de mens uit deze deeltjes op de Dag van de Verrijzenis.

Wat doet de geest in de tussenwereld?

Dit is de dimensie waarin de geest de 'adem' voelt van ofwel de zegening van het Paradijs ofwel de straf van de Hel. Als een mens een deugdzaam leven leidde in de wereld, zullen zijn goede daden en gebeden, naastenliefde enz.- voor hem verschijnen in de gedaanten van goede gezellen. Dan zullen er ook vensters open gaan waardoor hij naar hemelse taferelen kan kijken en, zoals in een hadith staat, het graf zal voor hem als een tuin zijn , uit de tuinen van het Paradijs. Als de mens nochtans, zoals hierboven is gezegd, heeft gezondigd, zonder vergiffenis, zelfs al was hij deugdzaam, dan kan hij in de tussenwereld enige straf krijgen om te worden gezuiverd van zonden zodat hij het Paradijs kan binnengaan na de Verrijzenis. Als de mens echter een ongelovige was en een slecht leven leidde, zullen zijn ongeloof en slechte daden voor hem verschijnen in de vorm van slecht gezelschap en allerlei soorten ongedierte zoals schorpioenen en slangen. Dan zullen er ook taferelen uit de Hel worden getoond

aan hem en het graf zal voor hem als een kuil zijn uit de kuilen van de Hel.

Kan informatie uit een dode persoon worden gehaald over de daden die hij tijdens het leven stelde?

Zoals iedereen weet, terwijl een mens leeft, is het de geest die zowel de vreugde als de pijn voelt. Het lijkt dat de pijn gevoeld wordt doorheen het zenuwstelsel en dit systeem door de geest wordt gebruikt in zijn uiterst ingewikkelde methode van communicatie met elk deel van het lichaam tot aan de kleinste cel. Toch is dit slechts schijn: de wetenschap weet nog steeds niet welk soort interactie er precies plaatsvindt tussen de geest en het lichaam, vooral de hersens dan. Elk soort gebrek, in elk deel van het lichaam, dat de dood kan veroorzaken is ook in staat om de werking van het zenuwstelsel te beëindigen. Nochtans heeft de wetenschap vastgesteld dat sommige hersencellen nog enige tijd na de dood blijven werken. Geleerden hebben er studies over gemaakt om signalen van deze cellen te ontvangen.

Als zij daarin slagen en ze kunnen deze signalen ontcijferen, dan zal dat zeer nuttig zijn. Vooral in de criminologie kan er dan licht worden geworpen op de misdaden waarvan de uitvoerders onbekend zijn gebleven. Misschien kan dezelfde soort informatie ook worden bekomen door de genen te ontcijferen van die persoon. De volgende Qur'an verzen vertellen ons hoe tijdens het leven van de Profeet Mozes, vzmh, God een vermoorde man tot

leven heropwekte, die over zijn doder werd ingelicht en bevestigen dit.

> ***“En toen Mozes tot zijn volk zeide: "Waarlijk, Allah gebiedt u, een koe te slachten", zeiden zij: "Drijft gij de spot met ons?" Hij zeide: "Ik zoek toevlucht bij Allah, om niet tot de onwetenden te behoren.Hij antwoordde: "Hij zegt, dat het een koe is, die nog nooit afgericht is geweest, om de aarde te beploegen, of de akkers te bevloeien, een koe, gaaf en vlekkeloos." Zij zeiden: "Nu hebt gij het precies gezegd." Toen slachtten zij haar, doch liever hadden zij het niet gedaan. En toen gij trachtte een mens te doden en onder elkander er over twistte, was Allah de onthuller van wat gij verborgen hield. Toen zeiden Wij: "Treft hem (de moordenaar) voor een gedeelte van het vergrijp tegen hem (de gedode)". Aldus geeft Allah leven aan de doden en toont u Zijn tekenen, opdat gij zult begrijpen.” (Al-Baqara, S2 A67- en A71-73)***

De beproevingen in het graf en de Hel

Omdat het de geest is die pijn ondergaat en die van geluk geniet en ook omdat in de tussenwereld de geest in verbinding blijft staan met het lichaam doorheen de essentiële delen die niet wegrotten; daarom heeft het geen zin om te discussiëren of de geest of het lichaam of beide zullen lijden

onder de beproevingen van het graf. Nochtans, zoals eerder gezegd, zal God de mensen heropbouwen op de Dag van de Verrijzenis met de essentiële lichaamsdeeltjes en zij zullen verrijzen op de 'ochtend' van het eeuwige leven.

Omdat de geest het wereldse leven samen met het lichaam leeft en er alle vreugde en pijn mee deelt, in dit leven, zal God Almachtig de mensen zowel geestelijk als lichamelijk laten verrijzen. De 'Ahl al- Sunna wa l-Jama'a' (De mensen van de Traditie en de Verzameling, opm. van mezelf) zijn allen akkoord dat de geest en het lichaam samen naar ofwel het Paradijs ofwel de Hel zullen gaan. God ontwerpt de lichamen in hun vormen die geschikt zijn voor het Hiernamaals waar alles levend zal zijn.

> ***“Het tegenwoordige leven is niets dan een leeg vermaak en een spel, maar het tehuis van het Hiernamaals, dat is het werkelijke Leven, als zij dit slechts konden begrijpen!” (al-Ankabut, S29, A64)***

De geschenken die we kunnen sturen naar de zielen na de dood

De geesten in de tussenwereld zullen ons horen en zien, indien God dit toestaat. Als God het wil, zal Hij sommige heilige mensen toestaan om de geesten te zien en te horen en met hen te communiceren.

Nadat een mens sterft, is de lijst van zijn daden niet afgesloten. Als hij goede, deugdzame kinderen heeft achtergelaten, of boeken of instellingen, waaruit mensen voordeel kunnen blijven halen. Als hij mensen heeft opgevoed tot dienst aan de mensheid of heeft bijgedragen tot hun opvoeding, dan zal zijn beloning blijven stijgen.

Als hij daarentegen slechte daden achterliet en als er van hem slechts zonden overblijven, dan zullen deze zonden ook opge-hoopt blijven zolang de gevolgen ervan de mensen schade blijven berokkenen.

Dus, om gunstig te zijn en te pleiten voor onze geliefden die naar de andere wereld vertrokken zijn, moeten we trachten om hun goede erfgenamen te zijn. Door de armen te helpen, deel te nemen in Islamitische erediensten en een goed, deugdzaam leven te leiden en vooral door bij te dragen aan de verheffing van de Islam en goed te doen aan de Moslims en andere mensen van goede wil in het algemeen, met de erfenis waarover we beschikken, kunnen we ervoor zorgen dat de verdiensten van de doden nog stijgen.

DE KENMERKEN VAN ENGELEN

Engelen zijn geschapen uit puur licht

Zoals eerder was gesteld, zijn engelen geschapen uit licht. Het Arabische woord voor engel is 'malak'. Volgens de stam/wortelwoord waaruit het is afgeleid, betekent malak: boodschapper, afgezant, vertegenwoordiger, opzichter en machtige. De oorsprong van dit woord geeft ook een aanduiding van een afdaling uit een hoge plaats. Engelen zijn wezens die banden smeden tussen de macrokosmische wereld en de materiele wereld. Zij geleiden de bevelen van God, overzien of leiden de daden en levens van schepsels en vertegenwoordigen hun eredienst in hun eigen levensdimensie.

Engelen bewegen zeer snel en doordringen alle dimensies van het bestaan

Omdat zij gezuiverde of fijne lichamen van licht hebben, bewegen engelen zeer snel en doordringen of treden binnen in alle dimensies van het bestaan. Omdat zij zich in onze oogleden plaatsen of in de lichamen van andere wezens, om de werken van God te observeren door onze eigen ogen, dalen zij ook af tot in de harten van de Profeten en heilige mensen en ademen inspiratie in hen in. Deze inspiraties komen meestal van God maar ze kunnen dus soms ook van de engelen zelf komen.

Er zijn engelen die in de innerlijke dimensie

van het bestaan soorten van aardse schepsels vertegenwoordigen en hen leiden

Sommige dieren, zoals honingbijen, handelen onder goddelijke inspiratie, hoewel wetenschap stelt dat alle dieren handelen onder impulsen en instincten. Wetenschap is niet in staat om meer uitleg te geven over de werking en het ontstaan hiervan. Wetenschappers trachten bijvoorbeeld ook uit te vinden hoe het komt dat trekvogels hun weg vinden of hoe jonge palingen, die verblijven in de Europese wateren, hun weg kunnen vinden in hun geboortewateren in de Stille oceaan. Zélfs als we dit toeschrijven aan de informatie die in gecodeerde vorm ligt opgeslagen in hun DNA materiaal, dan nog blijft de uiteindelijke herkomst bij God, Die alles weet en alles in het universum controleert. Engelen die verantwoordelijk zijn voor deze schepsels, leiden hun levens.

Elk ding in het bestaan, universeel of beperkt, heeft een collectieve identiteit en voert een unieke, universele functie uit. Vermits elke bloem een overtreffend ontwerp en symmetrie uitvoert en in de taal van het eigen bestaan de lof zingt van de Namen van de Schepper die in het eigen bestaan tot uiting komen, voert de hele aarde een lofzang uit als een plicht van verering en dankbaarheid, alsof het één enkele bloem was. Op dezelfde manier geeft de uitgestrekte 'oceaan' van de hemelen eer en verering aan de Schitterende Maker van het universum, doorheen zijn zonnen, manen en sterren. Zelfs de onbeweeglijke

materiele voorwerpen vervullen een noodzakelijke functie in het eerbetoon aan God alhoewel ze uitwendig onbezield en onbewust zijn. Engelen zijn de vertegenwoordigers van zulke lichamen in de wereld van de innerlijke dimensie van de dingen en uiten eer aan God in plaats van deze voorwerpen. Deze onbezielde lichamen zijn op hun beurt de vertegenwoordigers, de verblijven en de moskeeën van de engelen in de materiele wereld.

Eén groep van engelen zijn de aanbidders en de aanbidding van een andere groep bestaat uit werken. Deze werkende groep is ook op aarde aanwezig, met een soort van menselijke bezigheid. Men kan zo zeggen dat één soort als de herders is en een andere soort zoals de landbouwers. Het oppervlak van de aarde is immers, algemeen bekeken, zoals een grote boerderij en een aangeduide engelopzichter zorgt voor alle soorten dieren, door het bevel van de Al-Schitterende Schepper. Met Zijn toestemming, kracht en sterkte, voor Zijn zaak. Voor elke diersoort is er een ondergeschikte engel die is aangeduid om als een soort van herder op te treden.

Het oppervlak van de aarde is ook een veld dat kan bezaaid en bewerkt worden waar alle planten zijn ingezaaid. Er is een engel aangeduid voor het algemene toezicht en voor elke plantensoort, in de Naam van de Almachtige God en door Zijn Kracht. Er zijn ook engelen van lagere rang die de Almachtige God eren en bezingen door bijzondere plantensoorten te beheren.

De engelen die de functie van herders en boeren vervullen, vertonen geen gelijkenis met menselijke wezens want hun toezicht is alleen in het belang van God, in Zijn Naam en door Zijn Kracht en bevel. Hun toezicht bestaat er enkel in van de uitingen van Gods Heerschappij waar te nemen bij de soorten. Elke engel is belast met het observeren van de uitingen van Goddelijke Macht en Genade in één soort. De Goddelijke Bevelen voor die soort worden door deze engel meegedeeld in een soort van inspiratie en in het sturen van de vrijwillige daden van deze diersoort op een bepaalde manier. Hun toezicht op de planten in het veld van de aarde bestaat er vooral in van in de engelentaal te laten klinken: het eerbetoon dat de planten in hun plantentaal uitvoeren, door hun levens, aan de Schitterende Schepper. Deze engelen regelen en gebruiken de vermogens die aan de planten werden gegeven op een correcte manier en gericht op bepaalde doelen. Zulke diensten van de engelen zijn daden die zij verrichten door hun gedeeltelijke wilskracht en een soort van eredienst en eerbetoon. De engelen zijn niet de veroorzakers of scheppers van hun daden want op alles is er een bijzondere stempel gedrukt door de Schepper van alle wezens. Niemand buiten deze Schepper heeft enig aandeel in de schepping. Samengevat: wat de engelen doen vormt hun aanbidding en deze is niet van dezelfde soort als de aanbidding en de gewone daden van de mensen.

Omdat er een engel is om elk soort wezen in het bestaan te vertegenwoordigen en hun diensten en

eerbetoon aan het Goddelijk Hof aan te bieden, zijn de beschrijvingen van de engelen die door de Profeet, vzmh, worden gegeven, volledig en juist. *'Er zijn engelen met 40.000 hoofden die elk 40.000 monden hebben en 40.000 lofbetuigingen zingen met 40.000 tongen in elke mond.'*
Deze authentieke Profetische Hadith betekent dat de engelen universele doeleinden dienen en sommige natuurlijke schepsels dienen God met 40.000 hoofden, op 40.000 manieren. De sterrenhemel bijvoorbeeld, eert de Schitterende Schepper doorheen de zon en de sterren, terwijl de aarde, slechts één enkele planeet, eer betoont met vele duizenden 'hoofden' elk met duizenden 'monden' die elk duizenden 'tongen' hebben. Daarom is de engel die de aarden in de wereld van de innerlijke dimensies vertegenwoordigd, of de dingen in de wereld van de immateriële lichamen, degene waar deze Hadith naar verwijst.

Engelen voeren alles uit wat God hen opdraagt

De Schitterende Maker van het universum, dit enorme 'paleis' van de schepping, gebruikt 4 soorten werkers waarvan de engelen en andere geesten de eerste groep vormen. Ten tweede zijn er de onbezielde dingen en de plantenwereld, die zeer belangrijke dienaren zijn die voor God werken zonder beloning. Ten derde zijn er de dieren die onbewust dienen in ruil voor een kleine vergoeding: hun voedsel en genot. Tenslotte is er de mens die werkt met het bewustzijn van het doel van de Schitterende Maker. De mens trekt

overal lessen uit en overziet de andere dienaren van lagere rang en krijgt daarvoor een beloning: een vergoeding in deze wereld en in het Hiernamaals.

De groep van de engelen kan geen promotie maken door zich in te spannen en initiatieven te nemen. Elk van hen heeft een vastgelegde, bepaalde rang maar krijgt een bijzonder genot door het werk zelf en een uitstraling door God te eren. Hun beloning ligt dus in het werk zelf. Net zoals een mens wordt gevoed door water, lucht, licht en voedsel en hieruit genot verkrijgt, zo worden de engelen gevoed door de lichten van de herinnering, verering, eredienst, kennis en liefde voor God en ze verkrijgen hier genot uit. Omdat ze immers uit licht werden geschapen, is licht voldoende voor hun onderhoud. Vluchtige aroma's zelfs, die dicht bij het licht komen, zijn een soort voedsel voor hen, waarvan ze genieten. Inderdaad, pure geesten genieten van vluchtige aroma's.

In de taken die de engelen vervullen op bevel van de Ene Die zij aanbidden, in de daden die ze voor Zijn zaak verrichten, in de dienst die ze verlenen in Zijn Naam, in het toezicht dat ze uitvoeren doorheen Zijn Visie, in de eer die zij bekomen door met Hem verbonden te zijn, in de 'verfrissing' die zij vinden in de studie van zowel de materiele als de immateriële dimensies van Zijn Koninkrijk en in de genoegdoening die ze ondervinden in het waarnemen van de uitingen van Zijn Gratie en Majesteit: is er een dergelijke

verheven zegening dat het menselijk brein dit niet kan vatten en wie geen engel is kan dit niet waarnemen.

Engelen hebben geen geslacht en zij hebben geen ego dat hen tot het kwade aanzet

Engelen zondigen nooit en gehoorzamen steeds. Omdat zij geen ziel hebben die tot het kwaad aanzet en hen in opstand doet komen tegen God Almachtig, hebben zij een welbepaalde plaats, zij worden niet bevorderd tot een hogere rang noch verlaagd tot een lagere. Zij hebben ook geen morele gebreken zoals jaloersheid, wrok of afgunst. Zij zijn vrij van wellust en dierlijke instincten die de mensen en de jinn wél vertonen.

Engelen hebben geen geslacht. Zij eten noch drinken, voelen geen honger, dorst of vermoeidheid. Hoewel zij geen beloning krijgen in ruil voor hun verering, ontlenen zij een speciaal genot aan de nabijheid van God. Zij ontvangen een soort spiritueel genot door hun verering, zonder promotie in rang. Eerbetoon, aanbidding, het opzeggen van Gods Namen en de verheerlijking zijn hun voeding naast licht en vluchtige aroma's.

Een bevordering is niet nodig omdat ze geen zondig ego hébben. Mensen echter, moeten tegen hun ego en tegen de Satan strijden, dit is onvermijdelijk. Terwijl de engelen uitnodigingen richten aan de mensen om het goede te doen, de juiste leiding te volgen en hun geloof te bewaren, tracht Satan het tegenovergestelde te bereiken:

samen met zijn helpers, hun eigen zondige ego, tracht Satan de mens te verleiden.

Men kan zeggen dat het leven van de mens de geschiedenis is van de voortdurende strijd om keuzes te maken tussen de inspiraties van de engelen, doorheen zijn geest en de verleidingen die de duivel op de mens loslaat, doorheen het eigen zwakke ego. Daarom kan een menselijk wezen tot het allerhoogste stijgen met de hulp van de engelen of afdalen tot het allerdiepste door de verleidingen van Satan. Daarom zijn ook de uitverkorenen van de mensheid, de Profeten en de grootste heiligen, hoger in rang dan de grootste engelen, gewone gelovigen en gewone engelen. Hoewel dus engelen verder gevorderd zijn dan mensen in de Kennis van God en Zijn Namen en Kenmerken, kunnen mensen door hun deugden of hun zelfontwikkelde gevoeligheden en bekwaamheden zoals bezinning en hun complexe natuur, de engelen overtreffen doordat ze betere, alomvattende spiegels zijn van Gods Namen en Kenmerken.

Er zijn verschillende soorten engelen

Behalve de engelen die de opdracht kregen om het toezicht en de vertegenwoordiging uit te voeren van de verschillende soorten schepselen in de schepping, op aarde en aan God het eerbetoon van deze wezens op te dragen, zijn er 4 Aartsengelen en de engelen die de Troon van God dragen. Wij weten niet wat de Qur’an bedoelt met deze Troon en hoe die wordt gedragen. Er is ook

de groep engelen die de 'Mala'-i A'la' wordt genoemd, de hoogste Raad; de 'Nadiyy i-A'la' of hoogste Bijeenkomst en de 'Rafiq-i A'la' of hoogste Gezelschap. Er zijn engelen toegewezen aan het Paradijs en de Hel. De engelen die de daden van de mens optekenen worden Kiramun Katibun genoemd, de Nobele Optekenaars. En, zoals in een Hadith wordt vermeld, zijn er 360 engelen verantwoordelijk voor het leven van iedere gelovige. Zij behoeden hem vooral tijdens de zeer jonge en de zeer oude leeftijd, zij bidden voor hem en vragen God vergiffenis voor hem. Er zijn ook engelen die de gelovigen ter hulp komen in oorlogstijd, de bijeen komsten bijwonen waar God wordt geprezen en verheerlijkt en de bijeenkomsten waar wordt gestudeerd voor de zaak van God en het welzijn van de mensen.

Engelen, vooral de engelen van de genade, treden niet binnen in de huizen waar er standbeelden zijn en waar honden worden gevoed. Zij zien af van nauw contact met hen die ritueel onzuiver zijn. Zij houden zich ook op een afstand van hen die een slechte adem hebben omdat zij uien of knoflook hebben gegeten of omdat zij roken. Engelen bezoeken evenmin mensen die de relaties hebben verbroken met hun ouders en verwanten.

God de Almachtige heeft macht over alles. Zelfs als Hij alles zelf kan bewaken, kan Hij engelen aanduiden om zijn dienaren te behoeden. Om het toezicht door engelen en hun gezelschap te verdienen, moet men de vrije wil gebruiken om juiste keuzes te maken en een nauwe relatie op

bouwen met God de Almachtige. Men moet een sterk geloof in God hebben en in de zuilen van het geloof, en nooit opgeven van God te eren en te aanbidden. Men moet een gedisciplineerd leven leiden en afzien van verboden dingen en zondige daden.

Geloof in de engelen heeft vele voordelen voor de mens: het schenkt een soort van vrede en verwijdert de eenzaamheid. De inspiratie die door engelen wordt uitgeademd verheft de mens, verlicht het intellect en opent nieuwe horizonten in kennis en denken. Bewustzijn van het voortdurend gezelschap van engelen houdt de mens af van het begaan van zonden en slecht gedrag.

Hoe de Qur'an de engelen beschrijft

De betreffende verzen van de Qur'an, zoals de volgende, zijn een hulp om een beeld te vormen van de engelen:

> ***'Bij de opeenvolgende losgelatenen, woest stormend; bij de verspreidende verspreiders en de verbrekende verbrekers en zij die een herinnering werpen, een waarschuwing of een veront-schuldiging' (Al Mursalat, S77, A1-6)***

> ***'Bij hen die met geweld losrukken, en zij die zacht wegnemen; bij hen die rustig drijven en bij hen die zich plotseling te***

buiten gaan; bij hen die een zaak beheren' (al-Na'zi'at, S79, A1-5)

'... In de Nacht van de Macht, daalden de engelen en de geest neer, met de toestemming van hun Heer, zij volgden ieder bevel' (Al-Qadr, S97, A4)

'...een Vuur waarvan de brandstof uit mensen en stenen bestaat, over zien door strenge, vreselijke engelen die God gehoorzamen in wat Hij hen beveelt en doen wat ze moeten uitvoeren' (al-Tahrim, S66, A6)

'Glorie aan Hem!, Toch niet, maar zij zijn geëerde dienaren die Hem niet in hun uitspraak overtreffen, en uitvoeren zoals Hij het hen beveelt.' (Al- Anbiya', S21, A26-27.)

KENMERKEN VAN JINN

Jinn zijn bewuste wezens aan wie Goddelijke verplichtingen werden opgedragen

Het woord 'Jinn' betekent letterlijk: iets wat verborgen is of door een sluier niet kan worden gezien. Zoals eerder gezegd, zijn de jinn een soort wezens, onzichtbaar voor het blote oog of met telescopen of microscopen. In de Qur’an is er een kort hoofdstuk dat 'jinn' wordt genoemd dat ons zegt dat een groep jinn naar de Profeet

Mohammed, vzmh, luisterden en dat sommigen in zijn boodschap geloofden en anderen niet.

> ***'Zeg!, het is aan mij onthuld geworden dat een groep jinn luisterden en zegden: 'We hebben een wonderlijke Qur'an gehoord, die naar rechtvaardigheid leidt. Daarom geloven wij erin en zullen ons niet aansluiten bij de afgodendienaars die onze Heer niet erkennen. Wij geloven dat Hij, geprezen zij de glorie van onze Heer, noch een vrouw noch een zoon had... In ons midden zijn er rechtvaardige lieden en in ons midden zijn er die zich van God afkeren. Wij zijn gescheiden groepen met verschillende regels.'***
> ***(al-Jinn, S72, A 1-A3, A11)***

Hieruit kunnen we besluiten dat zoals de mensheid, de jinn ook bewuste wezens zijn die Goddelijke opdrachten hebben ontvangen. Recente ontwikkelingen in de biologie verklaren dat god wezens schiep, specifiek voor elke dimensie in het universum. Jinn konden geschapen zijn toen de aarde nog een soort vuurbol was. Zij gingen de mensheid in de schepping vooraf en waren verantwoordelijk voor het verbeteren en het vruchtbaar maken van de wereld. Alhoewel God hun plaats later aan de mensen toekende, heeft Hij hen niet vrijgesteld van religieuze verplichtingen.

Jinn zijn geschapen uit rookloos vuur

Dit wordt in de Qur'an vermeld, zoals eerder gezegd, *(al-Rahman, S55, A15)*. In een ander vers wordt verduidelijkt dat het vuur waaruit de jinn werden geschapen, verschroeiend is en tot in het inwendige van het lichaam kan doordringen, *(al-Hijr, S15, A27).* We zijn niet zeker of de Qur'an energie bedoelt of iets anders zoals X-stralen met de uitdrukking: 'rookloos, doordringend en verschroeiend vuur.'

Jinn zijn zoals engelen, niet gebonden aan de beperkingen van tijd en ruimte waarin wij bewegen

Zoals de engelen kunnen de jinn zeer snel bewegen. Echter, omdat de geest actiever en sneller is dan de jinn, kan een mens die op het niveau van geestelijk leven leeft en de grenzen van de materie, de beperkingen van tijd en ruimte overschrijden Wij lezen bvb in de Qur'an dat de Profeet Solomon aan zijn hovelingen en omstaanders vroeg wie de troon van de Koningin van Yemen kon brengen, één van de jinn antwoordde dat hij dit kon doen voor de bijeenkomst was beëindigd. Nochtans was er een mens die van God een speciale kennis had gekregen, die antwoordde: ***'Ik kan dit uitvoeren in minder dan een oogwenk.' en deed dit ook. (al-Naml, S27, A38-A40)***

Vergeleken met de mens kunnen de jinn, zoals de engelen, moeilijker dingen doen

Niets is moeilijk voor God Almachtig, het is even gemakkelijk voor Hem om het hele universum te scheppen als een klein deeltje. Hij heeft mensen, jinn, en engelen voorzien van kracht en sterkte, aangepast aan de speciale taken die ze kregen opgelegd. Vermits God de engelen opdroeg van de beweging van de hemellichamen te overzien, heeft Hij de mens toegestaan om over de aarde te heersen, beschavingen te bouwen en technologie te produceren.

Kracht en sterkte zijn niet beperkt tot de fysische wereld en evenmin in verhouding tot de lichaamsgrootte. We kunnen vaststellen dat immateriële dingen veel krachtiger zijn dan grote fysische lichamen. Geheugen is bijvoorbeeld uitgebreider en omvattender dan een grote kamer. We kunnen met onze handen een voorwerp aanraken dat zich vlakbij bevindt, maar onze ogen kunnen lange afstanden afleggen in één ogenblik, terwijl onze verbeelding onmiddellijk voorbij tijd en ruimte kan gaan. Winden kunnen bomen ontwortelen en grote gebouwen vernietigen. Een jonge, dunne plantenscheut kan rotsen splijten en zo in het zonlicht geraken. De kracht van energie, waarvan we het bestaan kennen door het effect dat het teweegbrengt. Dit alles toont aan dat de kracht van iets niet in verhouding staat tot de grootte en de fysische structuur. De immateriële wereld is eerder sterker

dan de materiele en de immateriële dingen beheersen dikwijls de materiele.

VERSCHIJNINGEN VAN ENGELEN EN JINN IN DE ZICHTBARE WERELD IN VERSHILLENDE VORMEN

Zoals eerder gezegd, is het voor engelen en jinn mogelijk om in de zichtbare wereld te verschijnen door een vorm aan te nemen van om het even welk wezen. We stellen in de materiele wereld een beweging vast van het zichtbare naar het onzichtbare. Bijvoorbeeld: de verdamping van water en het verdwijnen ervan in de atmosfeer, het omzetten van vaste materie in vloeistof of gas (stoom) of zoals in kernfusie: de omzetting van materie in energie. Zo ook stellen we in de wereld een beweging vast in de andere richting: van het onzichtbare naar het zichtbare. Gassen worden vloeistoffen, verdampt water wordt omgezet in regendruppels, sneeuwvlokken of zelfs hagel. Op dezelfde manier kunnen onpeilbare gedachten en betekenissen in ons verstand verschijnen in de concrete vorm van letters en woorden in verhandelingen en boeken.

Op een analoge manier worden onzichtbare wezens zoals engelen, jinn en andere spirituele wezens, gekleed in een of andere materiele substantie zoals lucht of ether en dan zichtbaar gemaakt. Volgens Imam Shibli kan God, indien Hij dit wil, hen toestaan van een vorm aan te nemen bij het uitspreken van één van de Namen van God die als een sleutel of een paspoort functioneert

voor deze vorm. Zo worden ze in de wereld zichtbaar. Als zij trachten om een materiele vorm aan te nemen zonder de toestemming van God, vertrouwend op hun eigen mogelijkheden, dan worden ze in stukken gescheurd en verdwijnen.

We lezen in de Qur'an *(Maryam, S19, A17)* dat de geest die God naar Maria stuurde, en die Moslim geleerden aanzien als de aartsengel Gabriël, voor haar verscheen als een menselijk wezen. Toen Gabriël naar de Profeet Mohammed, vzmh, kwam met de Openbaring van Gods Boodschappen, verscheen hij zelden in zijn oorspronkelijke vorm maar meestal in die van een krijger, een reiziger of een Gezel die Dihya noemde. Zo kwam hij bvb. in de vorm van een krijger te paard na het einde van het gevecht van de Greppel en sprak tot de Profeet, vzmh: *'O Boodschapper van God, gij hebt uw gepantserd hemd afgelegd, maar wij, de engelen hebben dit nog niet gedaan. God geeft u het bevel van tegen de Banu Qurayza op te trekken.' (Bukhari, Maghazi, 30 / Muslim, Jihad, 65)*

Op een keer kwam Gabriel in de vorm van een reiziger, gekleed in wit, en om de Gezellen in de Religie te onderwijzen, stelde hij de Profeet, vzmh, vragen zoals: *Wat is geloof? Wat is Islam? Wat is Ihsan (uitblinken in perfectie of deugd) en wanneer komt de Oordeelsdag? (Bukhari, Iman, 37; Muslim, Iman 1)*

Zoals engelen en jinn kan Satan (die tot de jinn behoort) ook in verschillende vormen verschijnen. Er word verteld dat hij voor het gevecht van Badr,

aan de leiders van de Quraysh verscheen in de gedaante van een oude man van Najd, en hen enige raad gaf. Zo ook, betrapte een Gezel, die de oorlogsbuit bewaakte, hem bij een poging deze te beschadigen. Satan trachtte de gezel over te halen hem te laten gaan, wat deze ook deed. Toen Satan dit echter voor de 3e maal herhaalde, probeerde de Gezel hem tot bij Gods Boodschapper te leiden. Satan schreeuwde echter:' Laat mij vrij! Ik zal u dan zeggen waardoor ge uzelf tegen mij kunt beschermen.' De Gezel vroeg wat dat was. Satan zei toen dat het Vers van de Troon bescherming kon bieden. *(Al- Baqara, S2, A255).* Toen de Profeet, vzmh, van deze gebeurtenis op de hoogte werd gebracht, zei hij: *'Die verdorvene is een leugenaar, maar deze keer heeft hij de waarheid gezegd.' (Bukhari, Wakala, 10)*

In het hoofdstuk van de Qur'an dat 'al-Ahqaf' wordt genoemd wordt gesproken over een groep jinn die Gods Boodschapper beluisterden bij het opzeggen van de Qur'an. Toen zij naar hun volk terugkeerden zegden ze: ***'O volk van ons! Wij hebben zeker naar een Boek geluisterd dat nà Mozes werd geopenbaard en bevestigt wat eraan voorafging. Dit Boek leidt naar het juiste en het Rechte Pad.' (S46, A30).*** Deze sura gaat verder met hun indrukken en hun opmerkingen over wat ze hoorden. Er zijn ook Tradities (Hadith) die ons vertelden dat de Boodschapper, vzmh, hen voorlas uit de Qur'an en hen de Boodschap verkondigde.

Jinn kunnen ook verschijnen in de vorm van verschillende dieren zoals slangen, schorpioenen, vee, ezels en vogels. Als onze Profeet, vzmh, de eed van verbinding van hen afnam in de vallei van Batn al Nakhla, wilde hij dat zij aan zijn Umma, gemeenschap, verschenen; ofwel in hun eigen vorm ofwel in aangename vormen niet in die van dieren zoals honden of schorpioenen. Hij waarschuwde ook zijn Umma door te zeggen: 'Als gij enig ongedierte ziet, in uw huis, spreek het dan tot driemaal toe aan met de woorden: Voor Gods wil, ga weg! Dit kunnen immers de jinn-vrienden zijn, in een andere gedaante. Indien deze schepsels niet weggaan, zijn het geen jinn. De jinn die zich verbonden met Gods Boodschapper, vzmh, beloofden hem: ‘Als uw Umma, de 'Basmala' opzegt, (de formule waarin wordt gezegd: In de naam van God, de Genadevolle, de Vergevingsgezinde) vooraleer ze iets doen en dan hun borden bedekken, dan zullen we hun voedsel en drank niet aanraken.’ Wij weten niet hoe de jinn eten en drinken van ons voedsel en onze drank. Een andere Hadith zegt: *'Als gij uzelf hebt ontlast, zuiver u dan niet met beenderen en gedroogde mest, want dit behoort tot het voedsel van de jinn-broeders' (Voor Hadith verwijzen we naar Tirmidhi, Tahara, 14 / Bukhari Manaqib al-Ansar, 32 / Muslim, Salam, 139,140)*

CONTACTEN MET JINN EN HUN INVLOED OP MENSEN

Sommige mensen hebben een aangeboren vermogen om in trance te gaan en contact te maken met wezens uit de onzichtbare dimensies van het bestaan. Nochtans mag het niet worden vergeten dat zowel de engelen als de jinn, als onzichtbare wezens, hun eigen levensvoorwaarden hebben. Er zijn zekere beperkingen en principes die zij in acht moeten nemen. Wie dus met een jinn in contact komt moet voorzichtig zijn in de relatie met hen. Men kan gemakkelijk onder hun invloed komen en gemanipuleerd worden.

Sommigen stellen dat Ghulam Ahmad Qadiyani die in de 20e eeuw in Indië leefde, het slachtoffer werd van jinn-valstrikken. Hij trachtte de Islam te dienen door tegen de Hindu-Yoga te strijden langs de weg van de Fakirs maar de kwade geesten namen hem onder hun controle. Eerst fluisterden ze hem toe dat hij een heropwekker van de religie was en suggereerden daarna dat hij de Boodschapper was. Toen hij tenslotte onder hun invloed en controle was, ging Ghulam Ahmad zover van te beweren dat hij een belichaming van God was.

Zonden en onzuiverheden dienen als een uitnodiging tot de invloed van boze geesten-ongelovige jinn. Vooral mensen met een beïnvloedbare natuur en een neiging tot pessimisme en melancholie zijn aan slechte invloeden blootgesteld; ook diegenen die een verknoeid leven leiden en geen discipline kennen. De kwade geesten verblijven meestal in plaatsen

waar vuil wordt gestort en andere vuile plaatsen, openbare baden en toiletten.

Veroorzaken jinn sommige ziekten?

Jinn kunnen doordringen in het menselijk lichaam zelfs met een groter vermogen dan X-stralen. Zij dringen door tot in de aderen en de centrale punten van de hersens. Zoals de meeste mensen nu weten, kunnen laserstralen doordringen tot in de bloedbanen en daarom gebruikt worden om bloedklonters en andere obstakels te verwijderen. Deze laser stralen worden ruim toegepast, van computers tot wapensystemen en van geneeskunde tot communicatie en politieonderzoek. Als we dus bedenken dat Satan en alle andere jinn geschapen zijn uit rookloos vuur dat tot diep in het lichaam doordringt, wat soms als straling of radioactieve energie wordt begrepen, dan kunnen we de Profetische uitspraak (Hadith) begrijpen: *'Satan beweegt waar het bloed beweegt.' (Bukhari, Akham, 21 / Abu Dawud, Sawm, 78).* Daarom kunnen de jinn het lichaam schade toebrengen en psychische of fysische ziekten veroorzaken. Ik denk dat het voor medische deskundigen nuttig zou zijn om te onderzoeken of jinn bepaalde soorten kanker kunnen veroorzaken. Kanker is immers, zoals we weten, een ongeordende groei van ziektecellen in het lichaam, een 'cellenanarchie'. Waarschijnlijk kan een groep jinn zich in sommige delen van het lichaam genesteld en vernietigen ze daar de cellenstructuur.

Alhoewel wetenschappers nog niet het bestaan van onzichtbare wezens aanvaarden en zichzelf beperken tot de materiele wereld, denken we dat het de moeite waard is om de mogelijkheid te overwegen dat kwade geesten een rol spelen in mentale ziektes zoals schizofrenie. Elke dag zijn we getuigen van vele gevallen over de hele wereld waarin de patiënten die aan geestesziektes of epilepsie lijden of zelfs aan kanker, kunnen genezen worden door het opzeggen van bepaalde, bijzondere gebeden. Dit zijn bijzondere gevallen en zouden niet mogen worden verworpen door deze genezende krachten toe te kennen aan 'suggestie' of 'autosuggestie'. Als de wetenschappers doorheen hun dikke schelpen breken waarin ze zichzelf hebben opgesloten en het bestaan aanvaarden van de metafysische dimensies en de invloed van metafysische krachten, dan zullen ze in staat zijn om grotere voorruitgang te boeken.

VERVLOEKINGEN EN TOVENARIJ OF MAGIE

Zij die vervloekingen en tovenarij ontkennen doen dit omdat ze ofwel niet geloven in enige kracht of wezen dat met het metafysische verband houdt of waarvan ze denken dat het verbonden is met religie, ofwel omdat ze geen enkel besef hebben van de realiteiten voorbij de materiele dimensie. Een man die reeds de 50 was gepasseerd zei me eens:

“Tot vorig jaar geloofde ik niet zaken zoals vervloekingen en tovenarij. Vorig jaar nochtans, werd een van mijn verwanten waanzinnig. Als hij een aanval had, werd hij stijf, met zijn ogen gefixeerd op een bepaald punt. Er bleven geen dokters over waar we beroep konden op doen, alles tevergeefs. Tenslotte wendden we ons tot iemand die vervloekingen kon verbreken. Hij zei aanroepingen op en deed nog enkele andere dingen. Toen de patiënt en ik terug naar huis gingen, vroeg die mij op een normale toon: 'waar ben ik? Wat is er met mij gebeurd?' Daaruit begreep ik dat hij was genezen. Toen begon ik in de realiteit van tovenarij te geloven.”

Er zijn ontelbare gevallen zoals dit waarover we allemaal al eens hebben horen spreken. Zoals de Profeet, vzmh, verklaarde dat het boze oog een niet te ontkennen feit is, zo ook is magie of tovenarij een realiteit. De Qur’an spreekt over de tovenarij die wordt toegepast om een breuk tussen echtgenoten te veroor-zaken en veroordeelt dit duidelijk. Volgens de Qur’an en de Islam is het beoefenen van tovenarij en magie of het instellen van vervloekingen, een even zware zonde als ongeloof. Nochtans is het breken van een vloek een goede daad maar het mag niet worden aangenomen en toegepast als een beroep.

Hoe kunnen we ons beveiligen tegen boze geesten?

De principes van de Islam moeten strikt worden gevolgd

De veiligste weg om ons tegen boze geesten te beveiligen bestaat erin om sterk in God te geloven en in Gods Boodschapper, vzmh. Dit veronderstelt het strikt volgen van de principes van de Islam.

Het gebed mag nooit worden opgegeven

Dit is het tweede voorschrift. Gebed is een wapen in de handen van de gelovige tegen alle vijandigheden, het is een belangrijk middel om beschermd te zijn tegen alle soorten kwaad en een middel om ons doel te bereiken.

Gebed is geen middel om de materiele middelen te verwaar-lozen of te ontkennen die we nodig hebben om onze behoefden te voldoen. Er zijn vier soorten gebeden. Het is zo dat wat, uit het hele universum, het Hof van God bereikt, een soort gebed is. Sommige wezens zoals planten en dieren bidden doorheen de taal van het potentieel die zij hebben om volledige groei te bereiken en om van bepaalde Goddelijke Namen te getuigen.
Een ander soort gebed wordt uitgedrukt in de taal van de natuurlijke behoeften. Alle levende wezens bidden tot God, Die de Absoluut Vrijgevige is, voor de voldoening van hun levensbehoeften waar ze zelf niet kunnen voor instaan.

Dan is er een derde soort gebed dat gebeurt in de taal van de volledige hulpeloosheid. Een levend wezen in bedreigde omstandigheden zoekt beschutting in de Ongeziene Beschermer met een eerlijke smeekbede en wendt zich tot de

Almachtige God. Deze drie soorten van gebeden zijn steeds aanvaardbaar, hoewel ze soms geen gevolg hebben.

Het vierde soort gebed, dat aan iedereen is gekend, is ons gebed. Hiervan zijn er twee soorten: de ene soort is actief en wordt door de houding uitgevoerd, de andere is verbaal en met het hart.
Bvb.: handelen in overeenstemming met het doel is een actief gebed. De mens, door zich voor een doel in te zetten, tracht Gods goedkeuring voor zijn verzoek te krijgen, want inspanningen alléén zijn niet voldoende om een resultaat voort te brengen, het is God alleen die het resultaat voortbrengt. De aarde doorploegen, bijvoorbeeld, is een actief gebed. Het is eigenlijk zoals het kloppen op de deur van de schatkamer van Gods Genade. Op dezelfde manier is ook het bezoek aan een dokter een actief gebed om van een ziekte te genezen. Om deze reden past het voor een gelovige om naar een dokter te gaan als hij ziek is. Gelovige psychiaters zouden de voorkeur moeten krijgen bij het behandelen van een geesteszieke. Ontelbare gevallen hebben duidelijk aangetoond dat de meeste mentale ziekten niet veroorzaakt worden door materiele oorzaken en dat een lichamelijke behandeling niet volstaat om hen te genezen. De meeste hebben een 'spirituele' therapie nodig.

Het actieve gebed is in de meeste gevallen aanvaardbaar omdat het een directe toepassing is van de Goddelijke Naam: de Al-Vrijgevige. Wat de

tweede soort menselijke gebeden betreft, die met de tong en het hart worden uitgevoerd, dit zijn de échte gebeden. Ze bestaan erin vanuit het hart aan God te vragen wat met eigen middelen niet kan worden bekomen. Het belangrijkste aspect van dit soort gebed, de fijnste en zoetste vrucht ervan, is dat de verzoeker weet dat er Iemand bestaat Die het gebed aanhoort en Zich bewust is van wat er in het mensenhart heerst. Zijn Macht strekt zich overal uit en Hij voldoet aan elk verlangen. Ook helpt Hij iedereen door Zijn Genade om de menselijke hulpeloosheid en zwakheid te genezen.

Gebed is een vorm van aanbidding en de beloning hiervoor wordt principieel in het Hiernamaals gegeven. Omwille van deze reden moeten we niet zeggen dat ons gebed niet werd verhoord als we niet krijgen wat we vragen. Een gebed dat werd beantwoord betekent niet dat het in alle omstandigheden werd aanvaardt. Er bestaat een antwoord voor elk gebed, maar het aanvaarden ervan en het geven wat gevraagd wordt: dit hangt van Gods Wijsheid af. Veronderstel dat een ziek kind aan een dokter vraagt van een bepaald medicijn te krijgen. De dokter zal dit ofwel geven, ofwel een ander medicijn geven dat beter is aangepast om de ziekte van dit kind te genezen.

De dokter kan ook helemaal géén medicijn geven als hij oordeelt dat elk soort medicijn slecht is voor de gezondheid van dit kind.

Op dezelfde manier aanhoort God Almachtig, die de Al-Horende en de Al-Ziende is, de gebeden. Sommige daarvan zal Hij beantwoorden en Hij verandert de pijn van de eenzaamheid in het Genot van Zijn Gezelschap. Maar Zijn antwoord hangt niet af van de menselijke grillen maar eerder van Goddelijke Wijsheid. In overeenkomst hiermee, geeft Hij ofwel hetgeen wat wordt verlangd, iets beters of helemaal niets. Welk ook het antwoord van God is, we moeten bidden.

We moeten aan hen vragen die dicht bij God staan, om voor ons te bidden

Omdat we zelf bidden, moeten we ook aan anderen vragen om voor ons te bidden als we denken dat zij dicht bij God staan. De Gezellen verzochten de Profeet dikwijls om voor hen te bidden. Zoals door Ibn Hanbal, Abu Dawud en Tabarani is vastgelegd, meldde Umm Hani:
'Een gestoord kind werd bij Gods Boodschapper gebracht, die het aanraakte en zei: 'Verlaat dit kind, gij vijand van God!' Dan waste hij het gezicht van het kind en bad. Het kind herstelde van de waanzin.' Er zijn vele soortgelijke gevallen opgetekend in de Bijbel. De Profeet Jezus, vzmh, was bekend voor het genezen van de waanzinnigen, door gebed en met Gods toestemming.

We moeten afzien van op duivel uitdrijvers beroep te doen

Mensen in nood zijn geneigd om zich tot zogenaamde duivel uitdrijvers of exorcisten te wenden. Alhoewel daar enkele bekwame mensen tussen zitten die weten hoe ze duivels en geesten moeten verjagen, is dit meestal een gevaarlijke activiteit. De meeste van deze exorcisten zijn knoeiers of bedriegers. Bovendien moet dit iemand zijn die zéér zorgvuldig de religieuze plichten uitvoert en afziet van zonden. Het moet ook een rechtvaardig persoon zijn die precies weet hoe een uitdrijving moet worden gedaan. Ten derde vertrouwen patiënten de exorcisten meestal en schrijven hun genezing aan hen toe. Zij vertrouwen ook op de geschreven overtuigingskracht van amuletten die ze worden opgedragen te dragen.

Er zijn bepaalde, speciale gebeden om te reciteren

Er zijn speciale gebeden die de Boodschapper van God, vzmh, opzegde bij bepaalde gelegenheden en om beschermd te zijn tegen de woede en de valstrikken van Satan en andere ongelovige jinn. Het vers van de Troon is er één van. Een ander is uit ***'al-Fusillat' S41, A36: ' En als een ophitsing van Satan u treft, zoek dan toevlucht tot Allah. Waarlijk, Hij is de Alhorende, de Alwetende.'*** Dit betekent dat we moeten zeggen: *'Ik zoek beschutting in God tegen de vervloekte Satan.'*

A'isha, de Moeder van de Gelovigen, vermeldde dat Gods Boodschapper, vzmh, elke morgen driemaal de Sura's al Falaq en al-Nas opzegde en

elke avond eveneens. Daarbij ademde hij in zijn handpalmen die hij samenbracht en tegen het lichaam wreef.
Ook zegde Gods Boodschapper, vzmh, elke morgen en avond driemaal:

> ***'In de naam van God, wiens Naam door niets in de hemel en op de aarde kan worden aangetast. Hij is de al-Horende en de Al-Wetende.' (Bukhari, Aha'dith al -Anbiya' Nr. 3371)***
>
> ***'Ik zoek beschutting in al de Woorden van God tegen alle duivels en alle ongedierte en tegen alle duiverlse ogen.' (Tirmidhi, Kitab al Da'awat, Nr. 3388)***

Imam Ghazali raadde aan om tegen vervloekingen, verleidingen en kwade geesten de volgende woorden te reciteren: de Basmala 1 maal, de Taqbir 10 maal, en telkens 1 maal de volgende 2 verzen:

> ***'De magiër zal geen succes hebben als hij komt' (S20. A69)***
>
> en ***'... van de kwade ademtochten op de touwknopen' (S113, A4)***

Een andere aanbevolen manier is het opzeggen van deze 2 verzen, 19 maal en telkens tussen door een beetje vloeistof drinken zoals water, thee of soep.

HET GEBRUIK VAN JINN VOOR VERSCHILLENDE TAKEN

De deuren naar de metafysische werelden staan pas op een kier. De mensen staan nauwelijks aan het begin van het contact met jinn en duivels. Nochtans zal de mensheid op een dag verplicht zijn om de wereld van de jinn en van de duivels binnen te gaan en daar vele problemen trachten op te lossen die tot de materiele wereld behoren.

De Qur'an stelt dat:

> ***'God kende aan het Huis van Abraham de Schrift en de Wijsheid toe, en Hij wees hem een machtig koninkrijk toe.' (S4,A54)***

Dit machtige koninkrijk toonde zichzelf op de meest schitterende manier door de Profeten Solomon en David, vzmh. De Profeet Salomon regeerde niet alleen over een deel van de mensheid maar ook over jinn, duivels, vogels en winden.

> ***'God onderwierp aan hem duivels waarvan sommigen doken naar parels en ander werk uitvoerden.' (al-Anbiya' S21, A82)***

Hij had legers van jinn en vogels en hij gebruikte jinn voor vele taken:

'Zij maakten voor hem wat hij maar wilde: synagogen, forten, opvangbakken voor bronwater en verwarmers die in de grond waren ingebouwd.' (Saba' S34, A13)

'De wind was ook aan hem onderworpen, de ochtendbries verplaatste zich over de afstand van een maandreis en de avondbries ook.'(Saba, S34, A12)

Zoals eerder is vermeld, werd de troon van de Koningin van Yemen naar Jeruzalem gebracht in een oogwenk. *(al-Naml, S27, A40)*

De verzen die betrekking hebben op het koninkrijk van Salomon, duiden de uiterste grens aan van het gebruik dat de mensen konden maken van duivels en jinn. Deze verzen suggereren dat een dag zal komen dat de mensen in staat zullen zijn om deze wezens te gebruiken voor vele taken, vooral in communicatie. Het is goed mogelijk dat zij ook zullen worden ingeschakeld in veiligheidskwesties, mijnbouw en metaal-bewerking. Zelfs ruimtestudies en geschiedkundige opzoekingen. Omdat jinn ongeveer 1000 jaar kunnen leven, zijn ze nuttig in het bevestigen van historische gebeurtenissen.

SATAN EN DE FLUISTERINGEN VAN SATAN (DE ONVRIJWILLIGE GEDACHTEN DIE TOT DE MENS KOMEN)

Wat Satan is en waarom hij werd geschapen

Satan was, zoals de jinn waar hij meestal bij was, ook van 'vuur' geschapen. Voor hij op de proef werd gesteld, de test van de gehoorzaamheid en de eerlijkheid, verbleef hij in het gezelschap van engelen en handelde en vereerde God zoals zij dit deden. In tegenstelling met de engelen echter die ***'doen wat hen wordt bevolen en nooit opstandig zijn tegen God' (Al Mulk, S66, A6)*** had Satan de vrije wil om zijn eigen gedrag te bepalen. (Zijn engelennaam was Iblis, voor hij ongehoorzaam werd en niet voor Adam wilde neerknielen). God testte hem samen met de engelen en beval hem dus om zich voor Adam neer te buigen, voor de mens. Het zaad van de hoogmoed en ongehoorzaamheid was toen reeds in Satan ontkiemd en zijn natuur barstte open om hem te omvatten. Toen antwoordde hij in zijn ijdelheid: ***'Ik ben beter dan hem, Adam. Gij hebt mij uit vuur geschapen terwijl hij uit klei ontstond.' (Sad, S38, A76)***

Satan werd geschapen voor een belangrijk doel. Om te beginnen: Was Satan er niet geweest om de mens voortdurend te verleiden, dan zou de schepping van de mens zinloos en onbeduidend geweest zijn. God heeft ontelbare dienaren die zoals de engelen, geen mogelijkheid hebben om opstandig te worden en steeds de bevelen van God

uitvoeren. Het is immers zo, dat het bestaan van een Absoluut Goddelijk Wezen, die vele Namen en Kenmerken heeft, het noodzakelijk maakt, niet door een uitwendige oorzaak die onvoorstelbaar is, maar door de Essentiële natuur van Zijn Namen, dat deze zich uiten volgens de kwaliteiten ervan: De Schepper, de Al-Genadevolle, de Al-Voorzienende, de Al-Levende en Voorziener van Leven, de Al-Schone en de Al-Machtige. En het is alléén door de mens dat God al Zijn Namen verduidelijkt. Omdat God vrije wil heeft, is deze vrije wil ook aan de mens toegekend. Vrije wil hebben betekend om steeds een keuze te kunnen maken tussen verschillende alternatieven. Bovendien heeft God de mens van grote mogelijkheden voorzien. Het is zowel om deze mogelijkheden te ontwikkelen, als om de noodzakelijke keuze te maken tussen de verschillende mogelijkheden die zich voordoen, dat de mens voortdurend een strijd ervaart tussen zichzelf en de buitenwereld en ook in zichzelf. Net zoals God haviken stuurt om de mussen te leren van te ontsnappen, zo heeft Hij Satan geschapen en toegestaan van de mens te verleiden dat deze zich spiritueel tot hogere niveaus kan verheffen, door aan de verleidingen niet toe te geven. Zoals honger de mensen en de dieren stimuleert om verkenningen uit te voeren en het gebied uit te breiden om zo de honger te stillen, zoals de angsten nieuwe verdedigingsmechanismen in de mens doen ontstaan, zo zorgen de verleidingen van Satan ervoor dat de mens zijn vermogens ontwikkelt om steeds op de hoede voor zonden te zijn.

Engelen stijgen niet op naar hogere spirituele rangen omdat Satan hen niet kan verleiden en te doen afwijken van het rechte pad. De dieren hebben ook een vaste positie: zij kunnen noch 'opstijgen' noch 'neerdalen'. Maar in de leefwereld van de mensen is het aantal posities of rangen onbeperkt. Een mens kan stijgen tot het allerhoogste of dalen tot het allerlaagste. Er is een oneindig lange lijn van spirituele evolutie tussen de rangen van de grootste van de Profeten en de heiligen enerzijds en die van mensen zoals Farao en Nimrod anderzijds. Daarom kan niet worden beweerd dat de schepping van Satan een kwaad is. Alhoewel Satan zelf een verdorven schepsel is, was hij voor een bepaald goed doel geschapen, zoals uitgelegd.

Bovendien omvat de schepping het hele universum, zoals God het wilde. Dit moet worden begrepen in relatie tot de resultaten, niet alleen de daden zélf. Wat God ook doet of schept is goed en mooi, ofwel in zichzelf ofwel in de gevolgen. Regen bijvoorbeeld, heeft vele gevolgen die bijna allemaal gunstig voor de mensheid zijn. Op dezelfde manier heeft het vuur een groot nut. Als sommigen lijden onder een overvloed van water of een misbruik van het vuur, dan kan niet worden gezegd dat de schepping van water of vuur slecht is. Op dezelfde manier is het belangrijkste doel voor de schepping van Satan het ontwikkelen van de mogelijkheden in de mens tot het goede, de toename van wilskracht, het afwijzen van de verleidingen en het opstijgen naar hogere spirituele niveaus. Als er nog steeds wordt beweerd dat vele mensen, zelfs meer dan alleen de goeden, in ongeloof vervallen en daardoor de straf van de Hel verdienen, door Satans verleidingen, dan zou mijn antwoord het volgende zijn:

Alhoewel Satan dus was geschapen om de mensen te 'trainen in het goede' vallen zeer veel mensen dus jammer genoeg in de valstrikken die hij uitzet. Maar Satan suggereert en fluistert slechts. Hij heeft geen enkele macht, noch bekwaamheid om de mensen verkeerd te doen handelen. Als een mens zelf, zo zwak is en zo tot zonde geneigd dat hij zich door de valse beloften van de duivel laat verleiden en zich in diens voetsporen begeeft, dan is dit zijn eigen verantwoordelijkheid. Deze mens verdient de Helse straf door het misbruik van een

belangrijk vermogen dat God in zijn bestaanswijze heeft inbegrepen. Daardoor kan de mens zijn mogelijkheden ontwikkelen en tot het allerhoogste opstijgen. Wat de mens moet doen is zijn vrije wil gebruiken, de basis van zijn menselijkheid. Hierdoor heeft de mens de hoogste plaats in de schepping gekregen, een passende plaats voor zijn intellectuele en spirituele verworvenheden. Anders moet de mens zich beklagen omdat hij is geëerd met vrije wil en zich beklagen, mens te zijn.

Ten tweede is de kwaliteit belangrijker dan de kwantiteit. Dit betekent dat we kwalitatieve waarden als norm moeten nemen om een waardeoordeel te bepalen. Bijvoorbeeld: honderd dadelpitten hebben de waarde van honderd munten, slechts zolang zij zaden blijven en niet worden ingezaaid om door bepaalde biochemische processen uit te groeien tot palmbomen. Maar zelfs als slechts 20 ervan uitgroeien tot 20 bomen door het resultaat van de ondergrondse kieming terwijl de rest wegrot door een teveel aan water, kunnen we dan zeggen dat het slecht is dat een plant water krijgt? Elke verstandige mens zal zeker akkoord gaan dat het goed is van 20 bomen te laten groeien uit 20 pitten want die geven elk op hun beurt opnieuw 1000 pitten.

Een ander voorbeeld: honderd eieren van pauwenhennen hebben een waarde van elk 5 muntstukken. **Maar als de pauwhen de eieren uitbroedt, zodat er uit 20 van deze eieren kuikens komen, terwijl de 80 anderen niets**

opleveren, wordt het dan als een kwaad beschouwd van 80 eieren te riskeren en ev. te verliezen om 20 kuikens te bekomen die zullen opgroeien. Dat is integendeel een goede zaak. Elk van deze pauwen zal een grote waarde hebben. Bovendien zullen ze op hun beurt ook weer eieren leggen.

Het is op dezelfde manier dat de mensheid, door te vechten tegen Satan en hun eigen ego's die naar het kwade neigen, evolueert. Ontelbare mensen zijn verloren gegaan, de aantallen zijn groot, de kwaliteit van elk van hen was minder dan die van degenen die standhielden. Dit proces heeft honderdduizenden Profeten opgeleverd, miljoenen heiligen en miljarden mensen die wijsheid, kennis, eerlijkheid en goede moraliteit bezitten. Zij zijn de zon, de maan en de sterren van de mensenwereld.

Onvrijwillige gedachten en grillen die de mens in beslag nemen

Sommige slechte gedachten en grillen of verbandschap met ideeën die de mens onvrijwillig en onvoorzien in beslag nemen, zijn meestal het resultaat van het gefluister van Satan. Zoals de 2 polen van een batterij, zijn er 2 centrale punten of polen in het hart van de mens. (Met hart bedoelen wij de zetel of het centrum van het spirituele intellect van de mens). De ene ontvangt de inspiratie van de engelen, de andere staat bloot aan het gefluister van Satan.

Als een gelovige het geloof en de toewijding verdiept, en nauwgezet en fijngevoelig is, dan zal Satan hem aanvallen uit diverse richtingen. Satan tracht niet diegenen te verleiden die hem toch volgen omdat ze reeds hun grillen en lusten volgen. Satan mikt meestal op die eerlijke, toegewijde gelovigen die stijgen naar hogere spirituele rangen. Hij fluistert zondige, originele ideeën in, om het ongeloof te bevorderen en leert hen nieuwe methodes om te strijden tegen de echte religie en tegen toegewijde gelovigen.

De betekenis van Satan die de mens overvalt vanuit verschillende richtingen

We lezen in de Qur'an *(al-A'raf, S7, A17),* dat toen God Satan vervloekte omwille van diens hoogmoedige ongehoorzaamheid, Satan aan God vroeg om uitstel te krijgen tot aan de Oordeelsdag en hem toe te staan om mensen te verleiden. God stond dit toe om de redenen die we hebben vermeld. Daarop sprak Satan: 'Dan zal ik hen benaderen langs voor en langs achter, van de linkerkant en van de rechterkant, en Gij zult niet merken dat de meeste van hen dankbaar zijn.'

Dit vers betekent dat Satan al het mogelijke doet om de mens te verleiden. De mens is een zeer ingewikkeld wezen. Zo als eerder is gesteld, heeft God al Zijn Namen in de mens doen wortelen. De wereld is een testgebied voor de mens. Deze werd naar de wereld gestuurd om getraind te worden zodat hij een spiegel van God kan zijn en eeuwig geluk kan verwerven. God heeft de mens begiftigd

met ontelbare gevoelens, vermogens en kansen die zich moeten kunnen ontwikkelen. Sommigen van deze vermogens en gevoelens zoals intellect, woede, hebzucht, koppigheid en lust zijn niet gericht op grote idealen of goede doelen. Zij worden gebruikt op verkeerde manieren, voor slechte doelen. De natuurlijke menselijke verlangens en dierlijke neigingen zijn niet beperkt en bevredigd op wettelijke en goede manieren en zullen gevaar opleveren zowel voor zijn wereld als hiernamaals. Zij kunnen de mens verlagen tot het allerlaagste. Satan benadert de mens langs de linkerkant en tracht, gebruikmakend van diens dierlijke aspecten en inwerkend op de menselijke gevoelens en vermogens, om hem te verleiden tot het begaan van allerlei zonden en misdaden. Als Satan de mens langs voor benadert, drijft hij hem tot wanhoop over zijn toekomst en fluistert hem in dat de Oordeelsdag nooit zal komen en dat alles wat de religies vertellen over het Hiernamaals, pure verzinsels zijn. Hij suggereert ook dat de religie grotendeels iets uit het verleden is geweest en daarom niet langer iets te zeggen heeft over het heden of de toekomst. Als Satan de mens langs achter benadert, tracht hij hem het Profeetschap en andere essentiële geloofspunten te doen ontkennen, zoals Gods bestaan en Eenheid, Goddelijke Geschriften en engelen. Door zulke influisteringen en suggesties, tracht Satan alle verbindingen te verbreken tussen de mens en God en tracht hem tot allerlei zonden aan te zetten.

Satan kan niet succesvol zijn in zijn pogingen om een toegewijde, actieve gelovige te verleiden, door

hem te benaderen langs achteren, langs voor of langs links. Satan tracht hem echter langs de rechterkant te benaderen en hem tot uiterlijk vertoon aan te zetten van zijn deugden en goede daden. Hij fluistert hem in wat voor een goede gelovige hij wel is en werkt zo geleidelijk aan zijn ondergang door de trots te bevorderen en het verlangen om door anderen te worden geprezen. Als een gelovige bijvoorbeeld het bijkomend nachtelijk gebed uitvoert (tahajjud) en dit dan overal bekendmaakt om door anderen te worden geprezen, als deze dan zijn verworvenheden en zijn goede daden aan zichzelf toekent en andere mensen achter hun rug bekritiseert, dan is hij onder de invloed van Satan. Dit is gevaarlijk voor een gelovige en deze moet dus voortdurend waakzaam zijn voor de benaderingen van Satan langs de rechterzijde.

Een andere van de listen van Satan bestaat erin dat hij belangrijke dingen als onbelangrijk voorstelt en omgekeerd. Als een gelovige in de moskee van mening verschilt over een bijkomstige kwestie - of het toegestaan is om een gebedssnoer na de dagelijkse voorgeschreven gebeden te gebruiken om God te eren- terwijl de jongeren in zijn gemeenschap naar het ongeloof worden gevoerd doorheen materialisme of in de poelen van zedeloosheid worden geworpen; dan is dit ook een aanduiding van het feit dat Satan geslaagd is in diens verleidingspogingen.

Satan fluistert onaangename gedachten en grillen in

Dit doet Satan soms als de vorige verleidingspogingen niet geslaagd zijn. Bijvoorbeeld, door het verbinden van ideeën, drijft hij sommigen naar onplezierige opvattingen over het Goddelijke Wezen of over ongeloof of ongehoorzaamheid. Als de ongelovige daar op ingaat, bestookt Satan hem met dergelijke gedachten en opvattingen tot deze in twijfel terechtkomt over zijn geloof of wanhoopt aan een goed leven.

Een ander soort suggestie van Satan bestaat erin dat hij een goede, toegewijde gelovige doet twijfelen aan de waarde en de correctheid van diens religieuze daden. Hij doet hem bijvoorbeeld twijfelen aan de juiste uitvoering van zijn gebed en van de wassingen die eraan voorafgingen. Ook doet hij twijfelen aan de lichaamsdelen die moeten gewassen worden en het aantal keren en andere details.

Een gelovige die op deze manier door Satan werd bestookt met onvrijwillige gedachten, grillen en twijfels moet beseffen dat deze inderdaad 'onvrijwillig' zijn: zijn hart stemt er niet mee in. Hij moet er ook zeker van zijn dat dit een laatste, wanhopige poging van Satan is om hem te verleiden, deze aanval met het wapen van slechte suggesties; net zoals piraten een schip aanvallen dat kostbare goederen vervoert, zoals dieven rijke mensen aanvallen en zoals wereldmachten rijke landen trachten te controleren. Het hart van de gelovige is verstoord door zulke gedachten en

suggesties. Het is zoals de koortsaanval bij een zieke; daarbij worden antilichamen gevormd in het bloed van de patiënt om schadelijke bacteriën te vernietigen of hen te verhinderen in het lichaam te komen. Deze strijd veroorzaakt de koorts. Op dezelfde manier is het hart van een gelovige verstoord door de kwade suggesties van Satan en gaat het gevecht ertegen aan. Dit toont dat het kwaad niet uit het hart komt maar van buitenaf, het hart neemt dit niet aan. In zekere zin kan het zelfs worden gezegd dat de slechte bedoelingen van Satan gunstig zijn voor de gelovige. Daardoor blijft die immers steeds waakzaam tegenover de verleidingen van Satan en zet de strijd tegen het zondige ego verder. Daardoor kan steeds verder worden opgestegen naar spirituele hoogten.

De échte natuur van Satans fluisteringen en hoe men zich kan beschermen tegen deze slechte raad

'De listen van Satan zijn steeds zwak'. Deze woorden uit de Qur’an, *(al-Nisa S4, A76)* zijn een goede omschrijving. Ze zijn als een spinnenweb dat voor u verschijnt, terwijl gij tussen twee muren wandelt. Net zoals gij u niet door dit spinnenweb laat tegenhouden, moet gij ook niet veel aandacht geven aan de listen van Satan. Hij suggereert en fluistert slechts. Hij stelt zondige daden voor en wikkelt die in de doeken met 'valse versieringen'. Daarom moet een gelovige nooit worden verleid tot het aanvaarden van zijn uitnodigingen. Als Satan, als een laatste middel, verleidingen influistert, moet een gelovige weten

dat dit inderdaad de zwakste van alle middelen is en er niet bij blijven stilstaan. Als hij er toch teveel aandacht aan schenkt, kan Satan een overwinning behalen. Net zoals de bevelhebber van een leger die zijn strijdmacht, door begoochelingen of angst, opsplitst in 2 vleugels en daardoor het centrum blootstelt aan een vijandige aanval. Zo kan de gelovige ook de eigen weerstand uitputten en de eigen vastbeslotenheid tegen het dierlijke ego en de verleidingen van Satan, door teveel aandacht te schenken aan willekeurige en toevallige fouten, gedachten en grillen die door Satan worden ingefluisterd. Dan blijft er geen kracht over om tegen de échte verleidingen te strijden.

Om beter weerstand te bieden is het aanbevolen om grote afstand te houden van het aantrekkelijke gebied van Satan en zonden. Argeloosheid en het verwaarlozen van aanbidding zijn als een uitnodiging voor de 'pijlen' van Satan. De Qur’an verklaart:

> ***'Wiens zicht is verstoord en de Al-Genadevolle niet meer kan zien, zullen Wij een duivel toewijzen die zijn reisgezel wordt.' (Al-Zukhruf, S43, A36)***

De herinnering aan de Al-Genadevolle, verheven en sacrale verschijnselen en een regelmatig, religieus leven beschermt de mens tegen de aanvallen van Satan. Hierover adviseert de Qur’an:

'Als een suggestie van Satan aan u verschijnt, zoek dan bescherming in God. Hij is de Al-Horende, Al-Wetende. Zij die God vrezen en het kwaad afweren, als een voorbijgaande opmerking van Satan hen verstoort, zij herinneren zich en weet! zij zien!' (al-A'raf, S7, A200-A201)

Gods Boodschapper, vzmh, gaf de volgende raad: *'Als gij kwaad zijt en rechtstaat, ga dan zitten. Als gij zit, ga dan liggen of sta op en zuiver u.'* Op de terugweg van een militaire onderneming, liet de Profeet halt houden op een bepaalde plaats. Zij waren zo vermoeid dat zij er niet in slaagden om te ontwaken voor zonsopgang om op tijd het ochtendgebed te verrichten. Toen zij opstonden beval de Profeet, vzmh,: *'Ga hier onmiddellijk weg! Satan heerst hier!'* De Profeet zei ook: *'Satan vlucht weg van de oproep tot het gebed (adhan).'*

Soms tracht Satan om iemand te verleiden door het voorspiegelen van obscene scènes. Hij obsedeert iemand met suggesties of oproepingen van slechte genoegens. Bij deze gelegenheden moet een mens zichzelf er trachten te overtuigen dat elk onjuist genot zeker zal uitmonden in spijt of verdriet en dat het zeker het leven in het Hiernamaals zal in gevaar brengen, misschien zelfs het sterfelijke leven. Hij moet weten dat, zoals de Qur’an stelt, het leven in deze wereld slechts een voorbijgaand speelterrein is, weelde of genoegen. Het echte, waardevolle leven is in het Hiernamaals.

Als sommigen aarzeling toonden om deel te nemen aan de militaire opmars naar Tabuk, in de tijd van de Profeet, omwille van de grote zomerhitte, wees God hen terecht: ***'De hitte van de Hel is veel erger, indien de mensen dit maar konden begrijpen.' (Al-Tawba, S9, A81)***

Hoofdstuk III

GODDELIJK VOORSCHRIFT EN BESTEMMING EN DE VRIJE WIL VAN DE MENS

Inleiding

Het originele Arabische woord voor 'bestemming' is 'Qadar' met als afgeleide betekenissen: beslistheid, een bepaalde maat en vorm geven, verdelen en oordelen. Het is als een uitdrukking gedefinieerd door Moslimgeleerden als Goddelijke maatstaf, beslistheid en oordeel in het scheppen van de dingen. Vooraleer we overgaan in de details die over het Goddelijk Voorschrift handelen en de Bestemming, kunnen we hier beter de vertaling geven van enkele, in dit verband, betekenisvolle Qur'an verzen:

> ***'Bij Hem zijn de sleutels van het Ongeziene. Niemand buiten Hem kent deze. Hij weet wat er in het land en de zee is. Geen blad valt van een boom zonder Zijn kennis, geen graantje valt in de duisternis van de aarde. Niets is er droog noch nat, of het staat in een Duidelijk Boek.' (Al- An'am, S6, A59)***
>
> ***'Er is niets verborgen in de hemelen of de aarde, zonder in een duidelijk Boek te staan.' (Al-Naml, S27, A75)***

'Het zijn Wij, Die de doden tot leven brengen. Wij tekenen op wat zij sturen (over hun levens en gedrag in het Hiernamaals) en wat er van hen overblijft. Alle dingen hebben wij bewaard in een Duidelijke Optekening.' (Ya Sin, S36, A12)

'Zij zeggen: Wanneer zal deze belofte vervuld worden, als gij naar waarheid spreekt?' Zeg: 'Deze kennis is alleen bij God, ik ben slechts een eenvoudige waarschuwer.' (Al-Mulk, S67, A25-26) 'Neen, maar het is een schitterende Qur'an, op een Bewaard Tab-let.' (Al-Buruj, S85, A21-22)

In zekere zin zijn Voorschrift en Bestemming hetzelfde, maar anderzijds betekent Bestemming: voorbestemming of voorschrijving, terwijl Voorschrift betekent: het uitvoeren van dit voorschrift of de realisatie ervan.

Om duidelijker te bepalen en beter uitgewerkt, betekent Bestemming dat van de microkosmos (atomen) tot de makrokosmos (het universum als een geheel), van deeltjes tot sterrennevels: God Almachtig, Die alles weet tot het allerkleinste en Wiens Kennis alle ruimte en tijd omvat, terwijl Hijzelf voorbij tijd en ruimte is, het bestaan geeft door Zijn Kennis aan alle dingen en wezens en aan elk een bepaalde vorm, levensduur, functie of missie en zekere bijzonderheden toewijst. Dit kan als een

vergelijking worden begrepen: ***'God is de hoogste vergelijking'*** en Hij bevind zich absoluut voorbij alle vergelijking en is verschillend van wat een mens zich over Hem kan voorstellen. Zoals een schrijver die een volledige en preciese kennis heeft van het boek dat hij zal schrijven en dat in zijn gedachten reeds is ingedeeld in hoofdstukken, delen, paragrafen, zinnen en woorden voor het wordt geschreven.*(1)* In deze zin is Bestemming bijna hetzelfde als Goddelijke Kennis. Het wordt ook de Duidelijke Optekening genoemd of het **Hoogste** Bewaarde Tablet.

(Door deze analogie te maken, om dit onderwerp te verduidelijken, moeten we toch de beperkingen ervan niet vergeten; tijd en ruimte zijn twee dimensies van het bestaan of de schepping binnen de grenzen waar de schepsels zich bewegen. Er is geen beperking van dimensies betreffen de God en Diens daden. Wat we over Hem kunnen zeggen, bestaat alleen in wat Hij weet, bepaalt, regelt, voorschrijft en schept. Omdat we geschapen, eindige schepsels zijn, met beperkte capaciteiten en gevangen in tijd en ruimte, kunnen we niet de volledige aard en identiteit van Zijn Namen, Kenmerken en Daden kennen.)

Bestemming betekent ook dat God alles heeft gemaakt in overeenstemming met een zekere, bepaalde maat en in exacte balans. De Qur'an verklaart:

'God weet wat elke vrouw draagt, wat de lichamen opnemen en wat zij opleveren. En alles is bij Hem een juiste maat gegeven.' (al-Ra'd, S13, A8)

'De zon en de maan zijn nauwkeurig gemaakt, volgens een berekening. De sterren en de bomen versieren, in dienstbaarheid aan Hem.' en de hemel is door Hem verheven. Hij heeft het evenwicht ingesteld, overschrijdt gij dit niet; maar respecteer de balans nauwkeurig en schiet hier niet in tekort.' (Al-Rahman, S55, A5-A9)

De juiste balans en de harmonie in het universum tonen duidelijk aan dat er een Goddelijke Bestemming bestaat. Dat het universum als een geheel en alle afzonderlijke delen en schepsels erin, een juiste maat tonen, evenwicht, orde en harmonie. Dit duidt aan dat alles is bepaald, gemeten, geschapen en beheerd door God Almachtig. Vooronderstellingen zoals determinisme, die door velen wordt **ondersteunt**, ook de aanhangers van de Marxistische ideologie, als verklaring voor de orde en de werking van het universum. Ook het **menselijk** koninkrijk is een stilzwijgende erkenning van de Bestemming, zelfs als een absoluut determinisme, als verklaring van het menselijk handelen, onverenigbaar is met Islam.

Alle zaden, vruchten, pitten, gemeten en bepaalde vormen en de uitzonderlijke orde en

harmonie van het universum, zijn werking gedurende miljarden jaren zonder de minste verzwakking of afwijking in het kleinste onderdeel, toont dat alles gebeurt in overeenstemming met de absolute bepaaldheid door God Almachtig. Elk zaad of vruchtsteen en zelfs elke eicel die door een mannelijke zaadcel is bevrucht is zoals een omhulsel die door de Goddelijke Macht is gevormd en waarin de Goddelijke Bestemming de toekomstige levensgeschiedenis heeft ingeplant van een plantaardig of dierlijk wezen. De Goddelijke Macht gebruikt atomen of deeltjes, in overeenstemming met de maat die is vastgesteld door Goddelijke Bestemming als bouwstenen om een welbepaald zaadje te doen uitgroeien tot een welbepaalde plant en een welbepaalde, bevruchte eicel tot een individuele mens. Dit betekent dat de toekomstige levensgeschiedenis van die plant of dat dier, en de principes die de werking ervan bepalen, vooraf zijn vastgelegd in het zaad of de bevruchte eicel als bepalende factoren en processen.

Alhoewel de basismaterialen voor planten, dieren en mensen dezelfde zijn, is er een haast oneindige variëteit tussen soorten en individuen. De planten en dieren die groeien uit dezelfde samenstellende basiselementen vertonen grote harmonie en juiste verhoudingen. Uit deze overweldigende harmonie kan de mens niet anders dan besluiten dat aan elk van hen een bijzondere vorm werd gegeven, in de juiste

afmeting. Het is de Goddelijke Bestemming die deze maat vastlegt.

Eén enkel zaad vertoont de Bestemming op twee verschillende manieren:

De eerste door de Duidelijke Optekening *(Imamun Mubin)* te tonen en de tweede door het Duidelijke Boek *(Kitabun Mubin)* te tonen. Dit eerste teken is een andere naam voor de Goddelijke Kennis en Bevel, de omvatting voor het universum als geheel en in alle onderdelen, groot en klein, en alle gebeurtenissen, zoals we eerder reeds aanduidden. Zoals iedereen weet, is het zaad van een plant ook het geheugen ervan. Immers: een plant die groeit uit een zaadje, zal zelf ook vele zaden dragen. In elk van deze zaden wordt de hele levensgeschiedenis van deze plant opgetekend zodat zij op hun beurt kunnen uitgroeien tot nieuwe planten die bijna identiek zijn aan de originele planten. Deze hebben immers geen van allen, een bewuste geest die van een vrije wil is voorzien. Daarom, behalve het tonen van de duidelijke Optekening en de Goddelijke Bestemming, waarin alles is vertegenwoordigd of bestaat met alle individuele kenmerken, is een zaadje ook de aanduiding van het Opperste Bewaarde Tablet *(Lawhun Mahfuz).* Dit komt overeen met het **menselijk** geheugen in het koninkrijk van de mensen. **Bovendien, omdat het aanduidt dat de levensgeschiedenissen van de mensen zijn opgetekend, verwijst een zaad ook naar het leven in het Hiernamaals.**

Het Duidelijke Boek is een andere titel voor Goddelijke Wil en de scheppende en werkingswetten van het universum, zoals door God geschapen. Als we de duidelijke Optekening: Formele of Theoretische Bestemming noemen, dan is het Duidelijke Boek ook een Actuele Bestemming. De toekomstige, volgroeide vorm van een plant of een dier, dat de hele inhoud toont van het zaad of de bevruchte eicel, kan worden begrepen als de Actuele Bestemming. Samengevat: zoals zaden of planten of bevruchte eicellen en dierlijke wezens, is alles in het universum een duidelijke verwijzing naar de Goddelijke Bestemming, bepalend, oordelend, metend, individualiserend en verschillen instellend. Echte dromen, die nieuws brengen over sommige toekomstige gebeurtenissen, zijn een andere, onloochenbare aanduiding van Bestemming of Goddelijke 'voorbepaling'.

Vraag:

Waarom is het geloof in de Bestemming een deel van de essentiële geloofspunten?

Antwoord:

Door de rots en de zwakheid van de menselijke toewijding aan God, heeft deze de neiging om zijn verwezenlijkingen en goede daden aan zichzelf toe te schrijven en zich daarop te beroemen. Daarentegen stelt de Qur’an duidelijk: ***'God schept u en wat gij doet;' (al-Saffat,***

S37, A96). Het is het Goddelijk Mededogen dat goede daden vraagt en de Kracht van de Heer dat hen schept. Wie het eigen leven beschouwt, zal besef verwerven en aan zichzelf bekennen dat God hem heeft geleid naar goede daden, meestal heeft verhinderd van slechte daden te begaan en hem heeft begunstigt met vele prestaties en goede daden door hem te voorzien van de nodige capaciteiten, krachten en middelen. God leidt de mens naar goede daden en doet hem slagen in het willen en het uitvoeren ervan. De échte oorzaak van de goede daden is dus Gods Wil. Een mens kan goede daden bezitten door geloof en eerlijke toewijding en door tot God te bidden van verdienstelijk te zijn, bewust gelovend in de noodzaak van de uitvoer van deze goede daden en vreugde te scheppen in wat God voor hem heeft voorzien. Hij mag nooit opscheppen over zijn goede werken en prestaties en hoogmoed tonen bij de mensen. Het past de mens om steeds dankbaar en nederig te zijn tegenover God.

Als de mens al dit goede aan zichzelf toeschrijft, lijkt hij zijn zonden zélf te vergeven door deze misstappen aan de Bestemming toe te schrijven. Nochtans, omdat God geen zonde of misstap waardeert, noch goedkeurt, is het de mens zélf die deze zonden veroorzaakt en begaat door de eigen, vrije wil. Nochtans is het God die de zonden schept, die toestaat dat zonden bestaan of hen een plaats geeft. God schept ook de goede daden, want anders zou de vrije wil van de mens, Zijn Werk, worden opgeheven. De wil van de mens begaat zonden. God roept de mensen op tot goede

werken, leidt hen daartoe en inspireert de mens steeds daartoe. De mens echter, begaat zonden door de eigen vrije wil en is ongehoorzaam aan de Schepper. Daarom is de mens volledig zélf verantwoordelijk voor zijn zonden en misdaden. Nochtans, om zichzelf tegen zonden en de verleidingen van Satan te beschermen en het eigen lichamelijke ego te bedwingen, moet de mens zowel proberen om de zondige neigingen te verwijderen door boetedoening en het vragen van vergiffenis alsook zichzelf leiden en aansporen tot goede werken door daden, gebeden, toewijding en vertrouwen in God.

Samengevat: de mens heeft een vrije wil en wordt uitgenodigd om de religieuze voorschriften te volgen en af te zien van zonden en verkeerde daden. Hij kan deze in geen geval toeschrijven aan God. Goddelijke Bestemming bestaat zodat de gelovige niet hoogmoedig wordt door zijn goede daden aan zichzelf toe te schrijven. Hij moet god eerder dankbaar zijn dat hij deze goede daden kan stellen. De mens heeft een vrije wil zodat het lichamelijke ego niet door opstandigheid zichzelf ontdoet van de gevolgen van de zonden door deze aan de Bestemming toe te schrijven.

Een tweede belangrijk punt om te vermelden is dat de mens zich meestal beklaagt over voorbije gebeurtenissen en de tegenslagen die deze meebrachten. Erger nog, de mens kan niet verhinderen van in wanhoop te vallen en zichzelf te verliezen in een verspild leven. Hij kan zelfs zover gaan van te klagen over, en tegen, God.

Nochtans bestaat de Bestemming zodat de mens voorbije gebeurtenissen en tegenslagen zou verbinden met Bestemming. Daardoor kan hij de wanhoop ontwijken en zichzelf voorzien van opluchting, veiligheid en troost. Anderzijds, zoals verder zal worden besproken, is de mens verantwoordelijk voor het eigen toekomstige leven en alles wat hij bewust en met een bedoeling verricht, vermits de Bestemming de vrije wil van de mens niet uitsluit.

Samengevat: alles wat bestaat, ook de tegenslagen, moet worden beschouwd in het licht van de Bestemming, en wat nog zal komen, de zonden en de verantwoordelijkheidskwesties: dit alles is voor rekening van de menselijke vrije wil. Op deze manier worden de uitersten van fatalisme *(jabr)* en het ontkennen van de rol van de Bestemming in menselijke daden, *(i'tizal, de stelling van de Mu'tazila)* vermeden.

HET GODDELIJK VOORSCHRIFT EN DE BESTEMMING VANUIT VERSCHILLENDE OOGPUNTEN

Goddelijk Voorschrift en Bestemming in verhouding tot de Goddelijke Kennis

Zoals eerder gezegd, is God niet in vergelijkingen te vatten en is verschillend van alles wat wij over Hem kunnen bedenken. We kunnen alleen enige kennis over Hem verkrijgen, niet over Zijn goddelijke Essentie, maar wel over Zijn Kenmerken en Namen, door ons te bezinnen over Zijn daden en schepsels en deze te bestuderen. Nochtans, om Zijn daden te begrijpen, moeten we soms onze toevlucht nemen tot vergelijkingen zoals is toegestaan in het Qur’an vers: 'God is de hoogste vergelijking'. Dus om een glimp op te kunnen vangen van de relatie tussen Goddelijke Kennis en Bestemming en Voorschrift, moeten we de volgende vergelijking beschouwen:

Veronderstellen we het bestaan van een uiterst bekwame ambachtsman die zowel een ingenieur is als een architect als een bouwer. Hij

wil een prachtig huis bouwen. Eerst moet hij een plan bedenken voor het huis dat hij wil bouwen. Dit is het bestaan van het huis in de verbeelding van de bouwer. Dan tekent hij een plan van het huis. Dit is het bestaan van het huis als een actueel ontwerp of plan. Daarna zet hij dit plan om in de praktijk door het huis in overeenstemming met het ontwerp te bouwen. Dit is het materiele bestaan van het huis. Het beeld van het huis wordt opgeslagen in de geheugens van zeer veel personen. Dus zelfs als het volledig wordt vernield, blijft het bestaan in deze geheugens en in het brein van de ontwerper. Dit is de uiteindelijke vorm van het bestaan van dit huis en deze vorm heeft een soort van onvergankelijkheid verworven.

Een andere, soortgelijke vergelijking:

Vooraleer een boek te schrijven, moet de auteur de volledige inhoud of de kennis over de volledige betekenis van het boek in gedachten hebben. Dit is het bestaan van het boek als kennis of als betekenis. Het bestaan van iets (zoals in de voorbeelden van het boek of het huis) als kennis of betekenis, is de essentiële bestaanswijze. Zelfs als deze kennis of betekenis niet in woorden of in de praktijk is gebracht, bestaat het in gedachten. Daarom is kennis of betekenis de essentie in het bestaan, waar het **materieel** bestaan van afhangt, ondanks het feit dat 'materie' nodig is om deze essentie te tonen.

Om zijn kennis over een subject of de betekenis ervan in gedachten, zichtbaar te maken en aan anderen te laten kennen, in de zichtbare wereld, moet de auteur dit in woorden uitdrukken. Daarom moet het éérst worden gerangschikt in hoofdstukken, delen en paragrafen: in gedetailleerd plan dus. Dan wordt dit plan uitgeschreven en zo krijgt het een materieel bestaan. Zelfs als het boek daarna volledig wordt vernietigd en van de aarde wordt verwijderd, blijft het voortbestaan in vele geheugens en in de gedachten van de auteur.

Op dezelfde manier heeft God volledige kennis van het universum als een geheel en van alle delen tot aan het allerkleinste deeltje. Om een glimp te kunnen hebben van de oneindige uitgestrektheid van zijn Kennis, kunnen we de verzen overwegen waarvan de letterlijke vertalingen als volgt klinken:

> ***'Het is mogelijk dat gij niet houdt van een ding, alhoewel ghet goed is voor u en dat gij houdt van iets, alhoewel het slecht is voor u. God wéét en gij weet niet.' (Al-Baqara, S2, A216)***

> ***'Zeg! Wat gij ook verbergt, wat in uw borst is, of dit onthult; God kent het. Hij weet alles wat de hemelen en de aarde bevatten. God heeft macht over alle dingen.' (Al-Imran, S3, A29)***

'Bij Hem zijn de sleutels van het Ongeziene. Niemand dan Hij kent deze sleutels. En Hij weet wat in het land en de zee is. Er kan geen blad vallen of Hij weet het. Geen graantje in de duistere aarde, niets dat nat of droog is, of het is opgenomen in een Duidelijk Boek.' (al-An'am S6, A59)

'Zeg! Als de oceaan inkt zou zijn om de woorden van mijn Heer op te schrijven: zeker, dan zou de oceaan leeg zijn voor alle woorden waren opgeschreven, zelfs als we nog een andere oceaan zouden aanbrengen, even groot, om het schrijven bij te staan.' (al-Kahf, S18, A109)

Zelfs al had God het universum niet geschapen, dan zou dit toch bestaan, in Zijn Verbeelding en Kennis. Omdat God zelf zich voorbij alle tijd en ruimte bevind en alle tijd en ruimte verenigd is in Zijn Kennis, in één enkel punt. Omdat zijn Kennis niet van tijd en ruimte afhangt, in verband tot Hem en Zijn Eeuwige, Al-Omvattende Kennis, kan er geen betekenis zijn voor 'voorafgaand' of 'volgend' of volgorde of indeling van tijd. Tijd en ruimte zijn slechts 2 dimensies van de schepping.

Al het eeuwige bestaat in Gods Kennis. God kent alle dingen met de exacte bijzonderheden van elk en de Goddelijke Macht hult een ding in de materiele vorm, in overeenstemming met met

de goddelijke Wil. Deze overbrenging van Kennis naar de sfeer van het materiele bestaan gebeurt binnen de beperkingen van tijd en ruimte. Kennis en Wil zijn 2 essentiële Kenmerken van het Goddelijk Wezen. God kent dingen, dingen bestaan uit Kennis, Wil bepaald hen met al hun speciale kenmerken, overeenkomstig een zekere maatstaf en Macht geeft hen het materiele bestaan. De relatie die we trachten te beschrijven en uit te leggen tussen Goddelijke Kennis en Bestemming, wordt het best uitgedrukt in het vers waarvan de letterlijke betekenis de volgende is:

> ***'Er is geen ding dat niet in onze opslagruimte is bewaard. We sturen het niet in de schepping, tenzij met de juiste maat.' (al-Hijr, S15, S21)***

Goddelijk Voorschrift en Bestemming in relatie tot het registreren en het dupliceren

Alles wat bestaat in de Goddelijke Kennis, in een geïndividualiseerde vorm in overeenstemming met een zekere maatstaf, of zouden we zeggen, als een Plan of Project, is in een Optekening die in de Qur’an het: ***'Hoogste Bewaarde Tablet' wordt genoemd. (Al-Burij, S85, A21)*** of de duidelijke Optekening *(Ya Sin, S36, A12).* De Qur’an stelt expliciet dat niets ons overkomt tenzij het door God is voorgeschreven of voorbepaalt voor ons *(al-Tawba, S9, A51)* Er is geen enkel bewegend wezen op aarde, noch een vliegend wezen met 2 vleugels, zonder dat ze gemeenschappen vormen zoals de mensen. God

heeft niets vergeten op te tekenen in de Optekening *(Al-An'am, S6, A38).* Deze Optekening of Hoogste Bewaard Tablet is een titel voor Goddelijke Kennis in verhouding tot de schepping. We kunnen dit ook het Oorspronkelijke Register noemen. In het 'proces' van de schepping, wordt dit Register gedupliceerd. De eerste, meest uitgebreide kopie, die de hele schepping omvat draagt in de Qur'an de volgende naam: 'Tablet van Uitveging en Bevestiging' of het Duidelijke Boek. Terwijl het Hoogste Bewaarde Tablet of de Duidelijke Optekening uitleg geeft over de oorsprongen van de schepsels in de Goddelijke Kennis en de principes en wetten van de schepping, is het duidelijke Boek of het Tablet van Uitwissing en Bevestiging, de realiteit en symbolisch, een bladzijde uit de stroom van de tijd. Goddelijke Macht brengt dingen over van het Hoogst Bewaarde Tablet naar het Tablet van Uitwissing en Bevestiging. De Goddelijke Macht regelt dus de dingen op het blad van de tijd of hecht hen op hun beurt aan op de streng, of draad van de tijd. Niets verandert aan het Hoogste Bewaarde Tablet, alles is daar vastgelegd. Maar in het 'proces' van de schepping, veegt God uit wat Hij wil, en bevestigd en sticht wat Hij wil *(Al-Ra'd S13, A39)*

De tweede soort verdubbeling is als volgt:

Na de geboorte wordt alles opgetekend in een geboorte-register. Daarna wordt volgens de gegevens uit dit staatsregister van personen, iedereen een identiteit gegeven. Zo ook wordt

iedereen opgetekend op het Hoogste Bewaarde Tablet met alle persoonlijke kenmerken, karaktertrekken, en toekomstige levensgeschiedenis, tot in de kleinste details. Dit originele register van iedereen, wordt uitgekopieerd door engelen en het deel ervan dat gaat over het leven van het lichaam, wordt in cellen gecodeerd als informatie of wetten. Opdat nochtans deze informatie voor het lichaam bruikbaar zou kunnen zijn en tot leven zou kunnen komen, moet de geest eerst worden ingeademd in het lichaam. Het andere deel van de kopie van het oorspronkelijke register, dat betrekking heeft op het menselijke leven als een bewust, intelligent schepsel, wordt als een onzichtbaar boek rond de nek van de persoon bevestigd. *(al-Isra' S17, A13)*. Gedurende het hele leven vertolkt de mens de inhoud van die boek. Dit betekent echter helemaal niet dat de Bestemming of de voorbestemming van de levensgeschiedenis van een mens hem dwingt om op een bepaalde manier te handelen. Zoals we trachten uit te leggen is Bestemming een soort Kennis. Het is als volgt: Jij stuurt bijvoorbeeld iemand ergens naartoe om een taak uit te voeren. Jij hebt op voorhand voorzien wat hij tijdens deze reis zal nodig hebben en je geeft de noodzakelijke richtlijnen om deze taak uit te voeren. Omdat jij op voorhand weet hoe hij zich zal gedragen op elk moment van de reis, heb je alle details van de toekomstige reis in een notaboek vastgelegd en deze gestopt in een geheime zak in diens jas. Hij begint de reis, onbewust van deze notaboek en handelt tijdens de reis zoals hij wil. Samen met hem heb je twee van je meest betrouwbare

mannen op reis gestuurd om hem overal te volgen, al zijn daden te observeren en op een video-opname, in het geheim, alles vast te leggen wat hij doet en zegt. Bij de terugreis vergelijk je de video-opname met de inhoud van de notaboek en je stelt vast dat er niet het minste verschil tussen is. Vervolgens vraag je hem om zich te verantwoorden over de uitvoering van zijn taak, in overeenstemming met jouw instructies en dan zult gij hem ofwel straffen of belonen ofwel vergeven.

Zoals in het bovenstaande voorbeeld, heeft God, die alles op voorhand weet en zich voorbij de ruimte en de tijd bevind, de levensgeschiedenissen van de mensen in registers opgetekend, allen die ter wereld komen. Engelen kopiëren deze registers uit en bevestigen rond elke persoon, het eigen register en dit is wat we de bestemming of het lot noemen. Gods voorkennis en de vastlegging van alles wat een mens wil doen in zijn hele leven, verplicht de mens nooit om dat te doen. Hij handelt uit zijn eigen vrije wil en doet zo wat hij doet. Zijn hele leven is vastgelegd door twee engelen die we Kiramun Katibun noemen *(nobele optekenaars)* Op de Oordeelsdag, zullen de optekeningen van elk mensenleven door de engelen die bij ieder horen, voorgelegd worden aan elke mens en die zal de opdracht krijgen om zijn Boek te lezen:

> ***'De levensgeschiedenis van elke mens is opgetekend (lot) en werd rond de nek bevestigd. Wij zullen dit voorleggen op de Oordeelsdag (Opstandingsdag), een***

wijdopen boek. En dan zal aan de mens worden gezegd: 'Lees uw boek. Gij verdient om als een aanklager tegen uzelf op te treden, deze dag.' (al-Isra', S17, A13-14)

Goddelijk Voorschrift en Bestemming in relatie tot Goddelijke Wil

Zoals eerder gezegd, registreert god alles in zijn Kennis in een optekening en geeft het zijn eigen particuliere kenmerken, duidt een levensduur aan en voorzieningen. Hij 'voorbepaalt' ook de plaats en het moment van de geboorte en de dood en wat iemand zal doen tijdens het hele leven. Dit alles gebeurt door de Goddelijke Wil.

Door deze Goddelijke Wil wordt elk ding en elke gebeurtenis voorbestemd en een zekere richting en verloop gegeven, zowel in de sfeer van de Goddelijke Kennis als in die van het materiële bestaan. Niets gebeurt voorbij de omvatting van de Goddelijke Wil.

Bedenk bijvoorbeeld dat er zich ontelbare keuzes voordoen voor een embryo in de moederschoot. Ofwel groeit het op als een levend wezen en zal het geboren worden. Ofwel gebeurt dit niet. Waar en wanneer zal dit gebeuren? Hoe lang zal het leven, waar en wanneer zal het sterven, enz.

Alle wezens verschillen van elkaar in ingewikkeldheid en bevatting, tot aan de

vingerafdrukken, in karakter, in voor- en afkeuren, enz., hoewel ze van dezelfde basismaterialen gemaakt zijn. Opnieuw zijn er ontelbare alternatieven voor een voedseldeeltje dat in een lichaam wordt opgenomen, zowel bij een embryo als bij een volgroeide mens. Waar zal het zich nestelen na de vertering? Als het bijvoorbeeld naar de pupil van het rechteroog moet gaan en zich daar zetten, dan moet het niet naar het rechteroor gaan, dit zou een abnormaliteit zijn. Het is dus door de alomvattende Goddelijke Wil dat alles gebeurt in overeenstemming met een nauwkeurig berekent plan en het is opnieuw door de Goddelijke Wil dat er een miraculeuze orde en harmonie bestaat in het universum. Geen enkel blad valt, geen enkel zaad ontkiemt in de aarde, tenzij God het zo wil.

De vrije wil van de mens maakt ook deel uit van de Goddelijke Wil. Nochtans is de relatie tussen beiden niet hetzelfde als die tussen de Goddelijke wil en andere dingen en wezens. God almachtig heeft de mens geschapen met de kracht om te kunnen kiezen- vrije wil- en, rekening houdend met de toekomstige keuzes in het leven, is een mensenleven voorbepaalt tot in de kleinste details. Zoals eerder uitgelegd is Gods vooraf bepaling van het mensenleven en diens daden zoals voorafgaande kennis. Hier moeten we nochtans aan toevoegen dat de theïstische opvatting van God niet correct is. God heeft het universum immers niet aan zichzelf overgelaten na de schepping. Wij zijn beperkt in tijd en ruimte en kunnen daarom niet helemaal de juiste

conclusies trekken uit de relatie tussen de Schepper en de schepping. Wij zijn ook niet in staat om de eeuwigheid waar te nemen. We hebben weinig echte informatie over het materiele bestaansgebied. God bevindt zich voorbij alle tijd en ruimte, Hij is oneindig en eeuwig. Hij houdt het universum in Zijn 'hand', stuurt en beheert het zoals Hij wil. Nochtans, om enige glimp te kunnen opvangen van Zijn daden en zijn Kenmerken, plaatst Hij op Zijn uitingen de beperking van tijd en ruimte. Anders zou er geen leven kunnen zijn, zouden we geen kennis van Hem kunnen hebben en evenmin van het universum. Daarom zijn al de verklaringen die we tot nu toe hebben gemaakt over Zijn wil en bestemming, te beschouwen als gebrekkige benaderingen, uitgevoerd binnen de grenzen van dit leven, beperkt in tijd, ruimte en materie en ook door de grenzen van ons eigen bestaan.

Samengevat, de Goddelijke Wil overheerst de hele schepping en niets gebeurt buiten zijn bereik. Door de Goddelijke wil is er een miraculeuze ordening en harmonie in het universum. Alles en iedereen, elke gebeurtenis krijgt een zekere richting en eigen karakteristieken. Nochtans sluit de Goddelijke Wil de mens niet uit van het bezit van een vrije wil.

Goddelijk Voorschrift en Bestemming in verband met de schepping

Er zijn twee aspecten hieraan:

1. Als een bepalende en sturende factor, behalve voor de sfeer waar de vrije wil van de mens een deel heeft. De Bestemming is absoluut dominant. Alles gebeurt, alle gebeurtenissen vinden plaats volgens de maatstaf, bepaling, oordeel en richting van de Bestemming. God is de absolute eigenaar van de heerschappij in het hele universum en Hij handelt en beschikt hoe Hij wil in Zijn Koninkrijk. Hij doet wat hij wil en niemand kan Hem ter verantwoording roepen voor Zijn daden. Hij is absoluut Rechtvaardig en Wijs en ook absoluut Genadevol en Vergevingsgezind. Daarom is hetgeen Hij doet juist en Hij is nooit onrechtvaardig tegenover één van Zijn schepsels.

We kunnen ons met de schepping niet bemoeien. De zon zendt steeds hitte en licht, los van onze bedoeling. De aarde draait rond haar as en rond de zon: dagen, maanden, seizoenen en jaren komen en gaan de één na de ander en wij kunnen niets doen met betrekking tot de gebeurtenissen in de natuur. Er zijn ontelbare momenten van wijsheid in dergelijke daden van God en zij zijn allen bruikbaar en nuttig voor de mens. Deze moet zich dus aan de studie van de verschijnselen wijden en er Gods bedoeling in herkennen, de wijsheid ontdekken.

'In de schepping van de hemelen en de aarde en in de afwisseling van dag en nacht, zijn er tekens voor mensen, met verstand begaafd. Zij die zich God herinneren en Hem eren: rechtstaand, zittend en neerliggend, en nadenkend

over de schepping van de hemelen en de aarde, zeggen:
'Onze Heer, gij hebt dit alles niet nutteloos geschapen. Eer aan U! Bescherm ons tegen de straf van het Vuur!' (Al'Imran, S3, A190-191)

De mens moet ook nadenken over alles wat hem in dit leven te beurt valt. God wenst Zijn schepsels nooit kwaad. De Qur’an stelt nadrukkelijk dat wat de mens als kwaad overkomt, door hemzelf wordt veroorzaakt. *(Al-Nisa, S4, A79).* De eigen zonden zijn beslissend. God staat tegenslag toe om de mens te treffen: ofwel om zijn zonden te vergeven ofwel om hem tot hogere rangen te verheffen. Maar dat betekent niet dat God élke zonde van de mens straft; velen worden over het hoofd gezien, zonder te straffen.

2. Het tweede aspect van de relatie tussen Bestemming en schepping betreft de religieuze voorschriften en verboden, die afhangen van de vrije wil van de mens.

Terwijl Goddelijke Bestemming absoluut dominant is en voorschrijvend in het deel van de schepping waar de menselijke vrije wil géén invloed heeft, zoals de schepping en de controle van alle dingen en wezens, van bezielde en niet-bezielde schepsels, de bewegingen van planeten en alle natuurlijke verschijnselen of gebeurtenissen in de menselijke sfeer, neemt God de menselijke vrije wil ernstig. God schept echter ook alles wat de mens zegt en doet. Dit is zo

omdat God de mens met een vrije wil heeft geschapen en voorbereidt op een eeuwig 'verblijf'. Alhoewel Hij verlangt dat Zijn dienaren steeds goed doen en Hij hen daar seeds toe uitnodigt, ziet Hij niet af van het geven van uitwendige, fysische zekerheid aan hun slechte keuzes en kwade daden, om het even hoe vertoornd Hij over hen is.

BESTEMMING EN DE MENSELIJKE VRIJE WIL

Argumenten voor het bestaan van de menselijke vrije wil (2):

a. Een mens voelt spijt bij een slechte daad. Hij smeekt God om vergiffenis. Als hij iemand kwaad doet of verstoort, vraagt hij deze persoon om excuus. Dit alles toont aan dat de mens vrijwillig handelt om iets te doen en de manier waarop. Zonder een vrije wil, indien zijn daden werden gestuurd door een hogere kracht, waarom zou hij dan vergiffenis vragen of spijt hebben bij het begaan van een zonde of een onrecht?

b. Het is duidelijk genoeg dat we kiezen om onze handen te bewegen of iets te zeggen of om op te staan en ergens heen te gaan. We zien dat er niets, is geen getuig rond onze hals, om ons te dwingen iets te doen of te laten. Het staat ons vrij om bijvoorbeeld, een nuttig boek te lezen in onze vrije tijd of om TV te kijken. Niets of niemand dwingt ons om tot God te bidden. Niemand beweegt ons op afstand, geen onzichtbare hand van een hogere kracht.

c. Wij twijfelen, redeneren, maken vergelijkingen, beoordelen de omstandigheden, kiezen en beslissen voor we iets uitvoeren. Als bijvoorbeeld twee van onze vrienden ons naar verschillende plaatsen uitnodigen of ons verschillende voorstellen doen; dan twijfelen we voor we beslissen, we vergelijken en dan komen we tot een besluit. Op dezlfde manier, misschien wel 100 keer per dag, handelen we op dezelfde manier: denkend, twijfelend, de situatie beoordelend, vergelijkingen makend en tenslotte beslissend. Hierbij nemen we een stelling in tegenover tegengestelde oproepen van goed en kwaad, in onszelf en erbuiten.

---

2. De meeste Westerse oriëntalisten beschuldigen de Islam van fatalisme. Op een kleine sekte na (de Jabriya) heeft er niemand in de geschiedenis van de Islam, het fatalisme ***verdedigd****. Bijna alle Westerse filosofen of historici hebben zich echter gebaseerd op de onweerstaanbaarheid van wat zij de historische wetten noemen en zijn daarom zélf fatalistisch.*

Hun ideeën kunnen als volgt worden samengevat:
a. De mensheid is in een voortdurend proces naar het uiteindelijke, gelukkige einde.

b. Deze vooruitgang berust op de fatalistische, onweerstaanbare historische wetten die volledig onafhankelijk zijn van de mens. Als deze die wetten niet gehoorzaamd zal hij worden uitgeschakeld.

c. Al de geschiedkundige periodes: primitief, feodaal of kapitalistisch, waar de mens noodzakelijk doorheen moet in de loop van de tijden, op weg naar het gelukkige einde, moeten niet worden gekritiseerd, want er zit niets anders op dan er doorheen te evolueren. De politieke gevolgen van de verschillende tijdperken hebben volgens deze filosofen en historici de volgende invloed: de huidige sociaaleconomische en politieke toestand van de wereld is onvermijdelijk, want het is door de natuur voorgeschreven die stelt dat alleen de bekwamen en de krachtigen kunnen overleven. Als de wetten van de geschiedenis, door de natuur voorgeschreven, het Westen bevoordelen, dan moeten de gemeenschappen die willen overleven, toegeven aan de Westerse dominantie. Het onderscheid tussen het Qur'an concept van de geschiedenis en andere filosofieën, is dat terwijl deze laatsten hun ideeën bouwen op voorbije gebeurtenissen en huidige toestanden, de Qur'an de zaken behandelt vanuit onveranderlijke principes. Bovendien, in tegenstelling tot het filosofische fatalisme, legt de Qur'an grote nadruk op de vrije keuze en het ***moreel*** *gedrag van het individu. Alhoewel de Goddelijke Wil, uitgedrukt in de Qur'an, in zekere zin kan worden aanzien als de tegenhanger van de 'Geist' in de filosofie van Hegel en van de absolute, onveranderlijke geschiedkundige wetten bij andere filosofen, ontkent de Qur'an nergens de individuele vrije wil van de mens. Volgens de Qur'an test God de mensen in dit leven zodat die zelf het 'wereldveld' zal zaaien om in het Hiernamaals te oogsten. Hierdoor is de stroom van de gebeurtenissen- successen en tegen-slagen, overwinningen en nederlagen, welstand en armoede- een ver-zameling kansen die god, de één na de ander, ter beschikking van de mensheid stelt, zodat uiteindelijk het goede van het slechte zal worden gescheiden. Daarvoor is natuurlijk de vrije wil van de*

'testpersonen' nodig en de mogelijkheid om goed en kwaad, wettelijk en onwettelijk van elkaar te onderscheiden. Volgens de Qur'an wordt de geschiedenis dus niet gemaakt door een dwingende Goddelijke Wil maar eerder door de vrije keuze van de mens. God heeft hiervan een noodzakelijke voorwaarde gemaakt tot de realisatie van Zijn universele Vrije Wil. Als dit goed wordt begrepen, is het gemakkelijk om de ongerijmdheid in te zien van de westerse filosofieën en geschiedenisopvattingen, vooral met betrekking tot hun opvattingen over het 'onvermijdelijke' einde.

---

d. Als ons onrecht is aangedaan, gaan we soms naar een rechtbank en dienen een aanklacht in tegen diegene die ons onrechtvaardig heeft behandelt. Noch de rechtbank, noch wijzelf, schrijven het kwaad toe aan een dwingende overweldigende kracht zoals Bestemming. De aangeklaagde zal daar evenmin naar verwijzen om zich vrij te pleiten. De goeden en de slechten, zij die verheven zijn naar een hoge sociale positie en zij die hun leven leeg doorbrengen, zij die worden beloond voor hun goede daden en successen en zij die worden gestraft voor hun misdaden: allen tonen dat iedereen handelt uit vrije wil, zonder dwang.

e. Alleen de zwakzinnigen worden niet verantwoordelijk voor hun daden gesteld. De menselijke rede en de andere vermogens veronderstellen dat de mens vrij is in het nemen van beslissingen en het verrichten van daden, dit is ook effectief zo. Zonder vrije wil zouden rede en andere vermogens geen betekenis hebben.

f. Dieren hebben geen wilskracht. Zij handelen onder de leiding van God, wat de materialistische wetenschap 'instinct' noemt. Een bij bouwt bijvoorbeeld steeds 6-hoekige hokjes. Omdat de bij zélf geen wilskracht heeft om te beslissen welke vorm de hokjes moeten aannemen, zal die nooit trachten om voor de bijenraat 3-hoekige hokjes te bouwen. Mensen kunnen echter de beslissing nemen tussen verschillende, zelfs vele, alternatieven als ze iets willen bouwen. We zijn ook vrij om van gedacht te veranderen. Meestal veranderen we onze plannen als er problemen of betere kansen opduiken. Dit is ook een aanduiding van de wil van de mens.

De natuur van de menselijke wil

Deze is niet zichtbaar, zoals lichaamsdelen, het heeft geen materieel bestaan. Dit is echter géén ontkenning van het bestaan! Iedereen heeft twee ogen maar we kunnen ook zien met een derde oog dat we hebben. Met onze twee ogen zien we de dingen in de uitwendige, materiele wereld. Met het derde oog bekijken we de dingen voorbij de gebeurtenissen en de materiele wereld. Onze vrije wil is zoals dit derde oog, ook inzicht genoemd. Het is als een gerichtheid of een innerlijke kracht waardoor de mens kiest en beslist.

De mens wilt en God schept. Het project of het plan van een gebouw heeft geen betekenis of waarde tenzij het gebouw er volgens plan gebouwd wordt. Het is immers het gebouw dat

zichtbaar is en nuttig voor de mens. Nochtans werd dat gebouw volgens plan gebouwd. De vrije wil van de mens is, in zekere zin, zoals dat plan volgens hetwelk de mens beslist en handelt; God schept de menselijke handelingen. Schepping en handelen of iets doen zijn verschillende zaken. Gods scheppingsdaad betekent dat God het actuele bestaan geeft aan de keuzes van de mens en diens daden in de fysische wereld. Zonder Gods schepping, kan de mens niets doen.

We kunnen de rol van de vrije wil van de mens en diens daden uitleggen, ook de leiding en de schepping door God, met een vergelijking:

Om een groot, prachtig paleis te verlichten, moeten we een verlichtingssysteem installeren. Als dit is gebeurd, moeten we nog steeds de lichtschakelaar bedienen om het paleis te verlichten. Anders zal het paleis nog steeds donker blijven ondanks de lichtinstallatie.

De mens is als een prachtig paleis van God, verlicht door het geloof in Hem. God heeft een noodzakelijk verlichtingssysteem geïnstalleerd. God heeft de mens intellect geschonken, de kracht van de rede en van het gevoel, de mogelijkheden om te leren, vergelijkingen te maken en de voorkeur aan te duiden tussen twee tegengestelde dingen. De natuur, de gebeurtenissen en de door God geopenbaarde religies, zijn zoals de bron van de elektriciteit waarmee dit Goddelijk paleis, de mens, wordt verlicht. Nochtans is het nodig dat de menselijke verlichting door het geloof, door de

'schakelaar' van de vrije wil in werking wordt gesteld. Hierdoor vraagt de mens aan God om door geloof te worden verlicht. Op een manier die passend is voor een dienaar aan de poort van de heer, moet de mens de Heer van het universum verzoeken om te worden verlicht en daardoor een 'koning' te worden in het universum. Als hij dit doet, zal de Heer van het Universum de mens benaderen op een manier die geschikt is voor Hem en de mens verheffen tot de rang van koningschap over de andere sferen van de schepping.

In Zijn behandeling van de mens en Zijn daden tegenover de mens, houdt God rekening met de vrije keuze van de mens en bekijkt dit als de oorzaak voor het scheppen van de menselijke daden. De mens is dus niet, zoals sommigen stellen, een slachtoffer van de Bestemming of een misbruikte door het Lot. Hoe onbelangrijk het ook lijkt -en dat is het ook, in vergelijking met de scheppingsdaden van God-: de menselijke vrije wil is de oorzaak van zijn daden. De wijze waarop God handelt, is dat Hij enorme lichamen maakt uit dingen die zo klein zijn als de kleinste deeltjes en eenvoudige middelen omzet in belangrijke resultaten. Hij maakt bijvoorbeeld een hoge naaldboom uit een klein zaadje en maakt de menselijke gerichtheid tot vrije keuze het 'zaad' voor het geluk of de straf in de eeuwige wereld.

Om beter het aandeel van de mens te begrijpen, ook diens wilskracht, in de menselijke daden en realisaties volstaat het om zijn aandeel

te beschouwen in het kweken van het voedsel dat hij nodig heeft. Zonder aarde, water, lucht en de hitte van de zon, kan de mensheid zelfs niet één hap voedsel maken. En de mensen kunnen ook geen aarde, water, lucht en zonnewarmte maken, ondanks alle technische verworvenheden. Boven dien is de hele mensheid niet in staat om één enkel graanzaadje te maken. Het is evenmin de mens zelf die zich van een intellect voorziet en de andere mentale vermogens en krachten om graan te verbouwen. Het is, nogmaals, evenmin de mens zelf die zijn lichaam heeft geschapen en de verhouding daarvan met het voedsel. Met al zijn delen, organen en cellen, werkt het lichaam niét onder menselijke controle. Heb je er ooit aan gedacht dat, indien de mens het eigen hart als een klok moest inzetten, elke morgen op een bepaald uur, hoelang zijn leven dan zou duren? Het is duidelijk dat bijna alle delen van het universum, met elkaar samenwerken volgens de meest subtiele regels en evenwichten om één enkele brok voedsel te produceren. Het universum is immers zoals een organisme: zeer ontwikkeld, ingewikkeld en toch harmonieus. Als dus één enkele brok voedsel, dezelfde waarde heeft als het universum als geheel, een prijs die door de hele mensheid samen niet kan worden betaald: dan is het aandeel van de mens in dit geheel haast verwaarloosbaar en beperkt tot de inspanning die hij levert.

Is het mogelijk om God voldoende dankbaar te zijn voor zelfs een hapje voedsel? Als alleen het zicht van een tros druiven aan ons werd getoond,

zou de hele mensheid dit dan kunnen produceren, zelfs bij perfecte samenwerking? God daarentegen voedt ons met heel deze overvloed van Hem, zomaar. God vraagt daar bijna niets voor in de plaats. Als God bijvoorbeeld had bepaald dat we 1000 rak'as, gebedseenheden, moesten uitvoeren voor een **bussel** tarwe, om te kunnen overleven: dan waren we verplicht om dat te doen. Als Hij één enkele regendruppel liet neerdalen in ruil voor één rak'a, dan zouden we ons hele leven biddend moeten doorbrengen. Veronderstel dat gij in het midden van de woestijn, in de schroeiende hitte zoudt staan, zoudt gij dan niet alles geven voor een glas water?

Hoe kunnen we dankbaar zijn voor elke ledemaat in ons lichaam? Als we de zieken zien, de kreupelen in de hospitalen, of als we zélf ziek zijn, dan kunnen we begrijpen hoe belangrijk de gezondheid is. Hoe kunnen we dan voldoende dankbaar zijn voor onze gezondheid? De aanbidding die God Almachtig ons opdraagt, is in feite voordelig voor ons, voor onze spirituele vervolmaking en een goed persoonlijk en maatschappelijk leven. Bovendien, als we in God geloven en God aanbidden, zal Hij ons belonen met grenzeloos geluk en overvloed in een eeuwige wereld, in het Paradijs.

Samengevat: we zien dat bijna alles wat we krijgen, gratis is. Ons aandeel in de wereldse overvloed waarvan we genieten is haast niets. Op dezelfde manier is onze wilskracht verwaarloosbaar klein tegenover de gevolgen van

de Goddelijke schepping waarvan we mogen gebruikmaken. Hoe zwak onze wil ook is en hoe moeilijk om de ware aard ervan te begrijpen, God schept onze daden in overeenstemming met met de keuzes en beslissingen die we maken doorheen onze wilskracht.

Het verband tussen Goddelijke Bestemming en de menselijke vrije wil

In de menselijke geschiedenis, hebben de mensen moeite gehad om onderscheid en verzoening te hebben tussen de Goddelijke Wil en de menselijke vrije wil. Sommigen gingen zover van de mens elke vrije wil te ontzeggen of de mogelijkheid om zelf zijn leven te bepalen terwijl anderen aan de mens zelfs de mogelijkheid toekenden om zelf zijn daden te scheppen en daarbij de rol van de Schepper helemaal te verwaarlozen.

Islam is echter de middenweg. Zoals in elke andere kwestie is ook hier de middenpositie in het verband tussen Gods wil en de menselijke wil, de juiste weg. Dit betekent dat de Goddelijke Bestemming over de hele schepping domineert, ook de menselijke sfeer daarin, terwijl de mens duidelijk een vrije wil heeft om richting aan het eigen leven te geven.

In drie opeenvolgende verzen aan het einde van Sura 'al Takwir', verduidelijkt de Qur’an de ware natuur van de relatie tussen Bestemming en de menselijke vrije wil.

'Deze Qur'an is slechts een herinnering voor de werelden, vaar allen die het rechte pad willen bewandelen. Gij wilt niet, tenzij God wil, de Heer van de werelden.' (S81, A27-29)

Deze verzen kennen de absolute wil aan God toe maar sluiten de menselijke wil niet uit in het leiden van een eigen leven. In een ander vers *(Al-Saffat, S37, A96)* verklaart de Qur'an dat het ***God is die ons schept en wat we ook doen.*** Hier wordt de schepping volledig aan God toegeschreven. In een ander vers, ***(Al-Baqara, S2, A240) 'Vervult uw deel van het verbond opdat Ik mijn deel vervul'*** en ook: ***'Als gij Gods religie helpt, zal Hij u helpen en u een vaste voetsteun geven ' (Mohammed, S47, A7)*** **en nog:** ***'God verandert niets in de harten van de mensen indien zij niet hun hart veranderen' (al-Ra'd, S13, A11)*** wordt gesproken over een contract of een verbond tussen God en de mens; hier wordt openlik gesteld dat de mens zélf zijn geschiedenis maakt.

Behalve voor de menselijke sfeer en jinn, die een vrije wil hebben en zich dus voor hun daden moeten verantwoorden, is de Goddelijke bestemming de belangrijkste factor en de absoluut dominerende in het bestaan. Om de Bestemming en de menselijke vrije wil te verzoenen, zijn de volgende verklaringen nodig en nuttig:

a. Bestemming is een titel voor de Goddelijke Kennis. Zoals eerder uitgelegd, omvat Gods Kennis alles binnen en buiten de beperkingen van tijd en ruimte. Als gij op voorhand weet dat een bepaalde gebeurtenis zal plaatshebben op een bepaald toekomstig moment, precies op het moment dat gij voorspelt, betekent dit niet dat dit gebeurt door uw voorafgaandelijke kennis. Zoals elke zaak en gebeurtenis in het universum, is inbegrepen in Gods Kennis, heeft Hij een dergelijke zaak neergeschreven en zo gebeurt het, op de aangeduide plaats en tijdstip. Alhoewel er niet het minste verschil is tussen wat de mens doet en wat God voor de mens heeft bepaald, is het niet Gods bepaling die de mens dwingt om dit te doen. Het is eerder omdat de mens dit wil doen en het uitvoert.

Beschouw dit voorbeeld: een trein reist tussen Istanbul en Ankara, aan een bepaalde snelheid, in overeenstemming met de technische kenmerken en de toestand van de spoorweg. Istanbul ligt op een bepaalde afstand van Ankara. Bovendien zijn er onderweg een aantal stations, waar de trein telkens een vastgestelde tijd stopt. Met al deze gegevens kan er op voorhand een tijdstabel worden opgemaakt. Maar deze tabel is niet de oorzaak van de treinreis.

Nogmaals, de tijd en de duur van zulke hemelse gebeurtenissen zoals de zons- en de maansverduisteringen zijn gekend en beschreven door astronomische berekeningen, lang voordat ze gebeuren. Dit betekent niét dat deze

verduisteringen plaatsvinden omdat er op voorhand berekeningen zijn gemaakt. De waarheid is precies omgekeerd: omdat astronomen wisten wanneer de zon en de maan zouden worden verduisterd, konden ze het berekenen en vastleggen. De verhouding tussen de Bestemming en de menselijke wil is net dezelfde.

b. De menselijke vrije wil wordt niet uitgesloten van Bestemming, inbegrepen eerder. Bijvoorbeeld: Iemand vraagt of de klok in een aangrenzende kamer werkt of niet. Jij hoort het geluid en antwoordt dat het werkt. Wie de vraag stelde hoeft niet te vragen of de wijzers van de klok bewegen. Want dit is in de werking van de klok inbegrepen. Op dezelfde manier zijn Bestemming en de menselijke vrije wil niet onafhankelijk van elkaar. Voor de Bestemming is de mens noch een droog blad dat door de wind wordt weggeblazen, noch volledig onafhankelijk van de Bestemming. Islam volgt de gulden middenweg in elke benadering, ook deze van de verhouding tussen Bestemming en de vrije wil. Islam keurt geen hoogmoed goed, noch zelfontkenning, geen celibaat noch overspel, enz. Met andere woorden: Islam heeft de juiste relatie uitgelegd tussen Bestemming en de
vrije wil van de mens. De mens wilt en voert uit, God schept.

c. Oorzaak en gevolg zijn niet te scheiden in de opvatting van de Bestemming. Het is vastgelegd dat een oorzaak een bepaald gevolg

heeft. Maar hieruit kan niet worden besloten dat bijvoorbeeld het doden van een man niet als een misdaad kan worden beschouwd omdat deze man was voorbestemd om op dat ogenblik te sterven, zelfs als hij niet was doodgeschoten. Deze redenering is waardeloos omdat kan worden gezegd dat deze man was voorbestemd om te worden doodgeschoten. Het argument dat hij ook zou gestorven zijn zonder geweld betekent dat hij zonder enige oorzaak zou gestorven zijn. In dat geval zouden we zijn dood niet kunnen verklaren. We moeten onthouden dat er geen 2 soorten Bestemming zijn, één voor de oorzaak en een ander voor het gevolg. Bestemming is één.

d. Mensen hebben de neiging om zichzelf uit te sluiten van het voorbijgaan van de tijd, zij beelden zich een limiet voor de voorbije tijd in, die verloopt doorheen een keten van dingen, en zij noemen dit: 'azel' of voorbije eeuwigheid. Maar het is niet juist om volgens een dergelijke inbeelding te redeneren, noch aanvaardbaar. Om dit **moeilijk** en subtiele punt te verklaren kan de volgende redenering helpen:

Beeld u in dat gij ergens staat, met een spiegel in de hand en dat alles wat aan de rechterkant wordt weerspiegeld, het verleden vertegenwoordigt terwijl alles aan de linkerkant naar de toekomst verwijst. De spiegel kan slechts één kant tonen omdat beide kanten tegelijk onmogelijk is terwijl gij de spiegel vasthoudt. Om beide kanten tegelijk weerspiegeld te zien is het nodig om een hoge positie in te nemen, vér boven

de beginstand, zodat de linkse en de rechtse richtingen verenigd zijn in één en er niets overblijft dat 'eerst' of 'laatst' kan worden genoemd. Zoals gezegd is Goddelijke Bestemming in sommige opzichten identiek aan Goddelijke Kennis. Dit wordt beschreven in een Profetische uitspraak die luidt:

'Als alle tijden en gebeurtenissen in één enkel punt worden samengevat, vallen de begrippen eerste en laatste, begin en einde, verleden en toekomst, samen.'

Wij zijn hier niet van uitgesloten dus ons begrip van tijd en gebeurtenissen kan zoals een spiegel zijn naar de ruimte van het verleden.'

e. De mens kan niet de schepper van zijn daden zijn. Want anders zou hijzelf de uiteindelijke oorzaak van elke daad zijn en zou zijn wil worden opgeheven. Volgens de logica kan een ding niet bestaan als het niet noodzakelijk is. Dit betekent dat opdat iets bestaat, er een echte ontstaansrede moet zijn. Maar dan wordt het bestaan van een ding verplicht en is er geen vrije keuze meer.

f. Alhoewel de vrije wil van de mens té gebrekkig is om écht iets te doen ontstaan, heeft God Almachtig van het activiteit van de vrije wil een eenvoudige voorwaarde gemaakt om Zijn universele Wil te laten werken. Hij leidt de mens in de richting die deze wil door de vrije wil te gebruiken zodat de mens verantwoordelijk blijft voor de gevolgen van zijn keuze. Als je bijvoorbeeld een kind op de schouders neemt en

dit dan laat beslissen waarheen de tocht leidt en hij kiest een hoge berg als bestemming en daardoor kou vat, dan heeft dat kind niet het recht dit aan jou te verwijten. Integendeel, jij kunt dit kind zelfs straffen voor de keuze van een gevaarlijke bestemming zoals een berg. Op dezelfde manier dwingt de Almachtige God, de meest echtvaardige van de Rechters, Zijn dienaren nooit om iets te doen en Hij heeft Zijn Wil overeenkomstig enigszins afhankelijk van de menselijke wil gemaakt.

We kunnen deze discussie tot zover samenvatten in vijf punten:

1. Goddelijke Bestemming, die je ook de Goddelijke vastbeslotenheid en regeling kunt noemen, heerst in het universum. Fit sluit de menselijke vrije wil niet uit.

2. Daar God voorbij alle ruimte en tijd is en in Zijn Kennis alles is inbegrepen, omvat Hij de tijd met zijn voorbije, actuele en toekomstige afdelingen in één **enkel**, ondeelbaar punt. Dit subtiele punt kan gemakkelijker begrijpbaar worden gemaakt door de volgende vergelijking die aansluit op die in punt d:

Als je in een kamer bent, is je zicht beperkt tot de kamer. Maar als je van hoog genoeg kijkt, kun je de hele stad zien waar je in woont. Als je hoger en hoger stijgt, zal je gezichtsveld gorter en groter worden. De wereld wordt van op de aarde als klein gezien, als een blauwe knikker. Het is met de tijd zoals met de ruimte. Op de een of

andere manier wordt alle tijd en ruimte door God samengevat als één enkel punt, waarin het verleden, het heden en de toekomst samenvallen.

3. Omdat alle tijd en ruimte in Gods Kennis als één punt zijn begrepen, heeft God alles voorbepaalt om plaats te vinden tot aan de Dag des Oordeels. Hij kopieert uit Zijn Opschrijving, zowel als een geheel in verschillende 'boeken' als individueel voor elke persoon.

4. We doen niet iets omdat God dit heeft 'voorbepaalt' maar het is precies omgekeerd, door Gods kennis.

5. Er zijn geen twee verschillende Bestemmingen, één voor de oorzaak, één voor het gevolg. Bestemming is één en verhoudt zich gelijktijdig tot oorzaak en gevolg. De vrije wil van de mens als een oorzaak van de menselijke daad, is in de Bestemming begrepen.

6. God leidt ons naar goede dingen en daden, geeft ons raad en staat ons toe om onze wilskracht te gebruiken voor goede dingen. In ruil hiervoor belooft Hij ons het Eeuwige geluk in het Paradijs.

7. De mens bezit vrije wil, nauwelijks van belang voor zijn goede daden maar toch belangrijk voor zijn zonden, die fataal kunnen zijn en alles vernietigen waar de zonde werkzaam is. Daarom moet de mens zijn vrije wil voor het eigen goede doel gebruiken door voortdurend tot God te

bidden zodat hij de vruchten van het Paradijs mag genieten, een vrucht in de ketting van goede daden en zich vasthechten aan het **eeuwig** geluk. Bovendien moet de mens steeds Gods vergeving zoeken voor zijn zonden om zich te beschermen tegen slechte daden en gered worden van de Helse pijnen, een vrucht van de vervloekte keten van de slechte daden. Gebed en vertrouwen op God sterken de gerichtheid naar het goede in belangrijke mate. Berouw en het zoeken van Gods vergeving snijden de slechte neigingen af en breken de keten van overtredingen.

GODDELIJKE BESTEMMING EN VOORSCHRIFT EN GODDELIJKE GENADE

Goddelijk voorschrift betekent het uitvoeren van de beslissingen of de oordelen van Bestemming. Dit omvat de menselijke daden en Gods schepping ervan op hetzelfde moment. Dit betekent dat de mens iets wil doen wat vooraf in de Bestemming is vastgelegd en God staat hem toe om dit te realiseren.

Het originele Arabische woord dat hier als Goddelijke Gratie is vertaald is: 'ata' wat betekent: vrij weggeven, zelfbeschikking.

Zoals eerder gezegd, heeft God twee hoofdregisters: Het Oorspronkelijk Bewaarde Tablet en de Duidelijke Optekening. Het eerste verwijst naar de Bestemming of Goddelijke Kennis en het tweede, kan worden aanzien als een verwijzing naar de tijd. Alhoewel er geen verandering is in Goddelijke Kennis of het Opperste Bewaarde Tablet, daar God ook een absolute, onbeperkte Wil heeft en niet door Bestemming worden beperkt.

Hij bepaalt voor zijn Schepsels, Hij maakt veranderingen in wat hij heeft opgetekend in het Duidelijke Boek. Dit is duidelijk in het vers: ***‘Allah doet te niet (veegt) wat Hij wil en bevestigt wat Hij wil en bij Hem is de oorsprong van het Boek’ (al Ra'd, S13, A39)***

Dit is zeker een moeilijke kwestie, moeilijk te begrijpen. Alhoewel we niet in staat zijn volledig te begrijpen wat de realiteit is van deze uitveging en bevestiging, kunnen we dit dikwijls in

onze levens vaststellen. Een man verlaat bijvoorbeeld zijn huis met de bedoeling een plaats te bereiken waar zonden vrij worden begaan. Nochtans regelt God, uit mededogen voor Zijn dienaars en om hen te redden, dat er goede vrienden opduiken onderweg die hem overtuigen om naar een goede plaats te gaan. Op dezelfde manier begaat een dienaar té gemakkelijk zonden en stelt zich dan bloot aan tegenslag. Maar nogmaals, door Zijn Genade, handelt God niet vanuit Zijn Rechtvaardigheid maar eerder, behandelt hij de zondaar met het grootste mededogen en vergeeft hem en redt hem van de ondergang.

Goddelijke Genade bestaat opdat een mens nooit zou wanhopen en steeds vergiffenis kan bekomen. Dan kan deze zich naar God richten om het even hoe groot de zonden die werden verricht. Nogmaals, de Goddelijke Genade bestaat opdat de dienaren van God zichzelf niet zouden beschouwen als absoluut gebonden aan de gevolgen van hun daden die het Voorschrift en de Goddelijke Bestemming hen zouden voorbereiden. Dit wordt duidelijk gesteld in de volgende verzen:

> ***'Wat u ook overkomt, elke tegenslag wordt door uw eigen handen veroorzaakt, en voor vele van uw daden zal God u vergeven.' (al-Shura, S42, A30)***

> ***'Indien God de mensen zou straffen voor hun slechte daden, dan zou Hij op aarde***

geen enkel levend wezen overlaten, maar Hij berispt hen , tot een vastgestelde grens.' (al-Nahl, S16, A61))

'Vertel aan hen van Mij: O Mijn slaven, die tegen hun eigen zelf hebben gezondigd! Wanhoop niet aan Gods vergeving! Waarlijk, God vergeeft alle zonden; want hij is de al-Vergevende, de Meest Genadevolle.' (al-Zumar, S39, A53)

Goddelijke Genade of Bevrijding of Mildheid, uit zichzelf op de duidelijkste manier in de geschiedenis van de volkeren. Verantwoordelijk en aanspreekbaar zijn voor hun daden helpt de volkeren van hun geschiedenis te beheersen. Hierdoor zijn historische filosofieën zoals het historicisme, vér van de waarheid: er is geen absolute vastlegging van de realiteit mogelijk in de geschiedenis of in geschiedkundige gebeurtenissen.

Vele volkeren die eerder leefden zoals het volk van 'Ad, het volk van Thamud en de mensen van de Farao, verdienden van ten onder te gaan en God roeide hen uit. Hun zondige levensstijlen en de onrechtvaardigheden en gruweldaden leidden hen naar de ondergang. Het volk van de Profeet Jonah, vzmh, echter wendde zich tot God in uiterste eerlijkheid en met diep berouw en vormde zichzelf moreel om nadat ze de tekens

zagen van de komende vernietiging. Daardoor spaarde God hen.

'God zag af van de straf van de woede in deze wereld, en stelde hen een tijdje gerust.' (Yunus, S10, A98)

Door dit punt te benadrukken zei Gods Boodschapper, vzmh,: *'Vrees doet het ongeluk niet verdwijnen, maar gebed en naastenliefde doen dat wél.' (Kanz al-Ummal, Hadith nr. 3123; L. Asakir: Tahdhib Tarikh al-Dimashq, 5.168)* Daarom mag een gelovige nooit opgeven van te bidden en aalmoezen te geven, vooral wanneer hij voelt dat een ongeluk gaat komen, moet hij zich onmiddellijk in gebed tot God wenden, berouw tonen en aalmoezen aan de armen geven of schenkingen doen in dienst van de Islam.

DE GODDELIJKE WIJSHEID IN HET VERSCHILLEND SCHEPPEN VAN MENSEN MET BETREKKING TOT HUN VOORKOMEN, HUN GELAAT, HUN INTELLIGENTIE, VOORZIENING EN LEVENSSTIJL

Sommige mensen vragen zich af waarom God de mensen niet allemaal gelijk heeft

geschapen en waarom sommige mensen gevoeliger zijn aan kwalen en gebreken dan anderen. Ook vragen ze zich af waarom God toestaat dat sommige mensen een zwaar en moeilijk leven leiden zonder zelfs de meest elementaire basisvoorzieningen terwijl anderen hun leven in luxe doorbrengen. Deze vraag, behalve een verwijzing naar Bestemming, heeft ook een belang bij het begrijpen van de Goddelijke handelswijze.

We moeten trachten God en Zijn handelswijze te begrijpen

Vooraleer we overgaan tot de discussie over de Goddelijke Wijsheid in de verschillen tussen de mensen moeten we opmerken dat dergelijke vragen voorkomen uit het onbegrip over de manier waarop God werkt en het Wezen van God. Als de moderne mens even sterk verlangde naar het kennen van God dan naar het kennen van een filmster of een voetbalspeler; als hij zich zou wenden tot de bronnen waaruit hij enige kennis kon halen over zijn Heer en het universele boek bestuderen overeenstemmend met de richtlijnen die in de Goddelijke Schriften zijn vastgelegd; als hij enige aandacht zou schenken aan de principes die door de Profeet, vzmh, werden gepreekt, om een waarachtig leven te leiden: dan zou hij de immateriële dimensie van de dingen kunnen waarnemen en de gebeurtenissen begrijpen doorheen het prisma van zijn bewustzijn. Dan zou hij eveneens al deze vragen die zijn verstand rusteloos bezighouden, niet hoeven te stellen.

Nochtans, in een tijd waarin de wetenschappen een verschillende richting volgen dan de religie en een gezonde bezinning wordt vervangen door een mechanisch leven en massa-informatie, zal de moderne mens verder gaan met nog vele andere soortgelijke vragen te stellen en problemen ontmoeten bij het zoeken naar de Schepper.

De gehele schepping is Gods eigendom en Hij beschikt over Zijn bezit zoals Hij dit verkiest

Bij een tweede punt in het begrijpen van de Goddelijke Wijsheid in de 'ongelijkheid' tussen mensen, kunnen we aandacht schenken aan de aanspraak van de mens op eigendom en beschikbaarheid daarvan. Welk is het aandeel van de mens in de brok voedsel die hij in de mond stopt? Om een brok voedsel op onze tafel te krijgen is het bestaan van het hele, uitgestrekte universum nodig. Als een mens het eigendomsrecht en de vrije beschikking kan opeisen over zijn privé-bezit -het universum dus-waarin zijn aandeel en zijn bijdrage zo klein is; waarom zou God, de Schepper en unieke eigenaar van het universum met de menselijke wezens erin, geen vrij gebruik kunnen hebben over Zijn eigendom?

God heeft vele Namen, elk daarvan uit zich op verschillende manieren

De Naam: De Al-Voorzienende, geeft wezens de noodzakelijke bevoorrading voor hun levens, terwijl de Naam: de Al-Helende, de zieken laat

genezen. Terwijl meer de Naam: De Al-Antwoordende, God ter hulp komt van de behoeftigen. God waarschuwt de roekelozen met de Naam: de Al-Verontrustende en neemt de angst weg van de angstigen door Zijn Naam: de Al-Geruststellende. als wij alle uitingen van Gods Namen samen bestuderen, kunnen we de schoonheid zien die de variatie meebrengt in het universum en de wijsheid begrijpen in de verschillen die in de schepping tot uiting komen. God doet zichzelf kennen aan ons door de uitingen van al Zijn Namen. De bloemen bijvoorbeeld, glimlachen naar ons als gevolg van de uiting van Gods Namen die uit Zijn Gratie voorkomen. Natuurrampen herinneren ons aan Zijn woede, als de uiting van Zijn Namen die de oorsprong vinden in Zijn Grootsheid.

Alles wat we bezitten, is een zegening van God

In essentie, heeft de mens geen recht om god Almachtig om verantwoording te vragen voor wat Hij geeft of niet geeft. Om te beginnen heeft god van de mens geen levenloos element gemaakt, noch een plant, noch een dier. Ten tweede: zoals er steeds iemand rijker en gezonder als een ander kan zijn, kan er ook steeds iemand armer en zieker dan anderen zijn. Dus, met betrekking tot weelde en gezondheid, moet een mens acht slaan op allen die er erger aan toe zijn dan hijzelf, terwijl met betrekking tot menselijke waarden, zoals eerlijkheid, moraliteit, leergierigheid, altruïsme, waarheidsliefde en vrijgevigheid, hij

deze beter tot uiting moet trachten te brengen dan de medemensen.

Veronderstel dat er drie mensen zijn die in geen enkele van de basisbehoeften van de mens, genoeg hebben. Veronderstel ook dat een rijke mens aan één van hen een appartement schenkt, aan de tweede een groot, meerdelig huis en aan de derde een paleis. Heeft degene die een appartement heeft gekregen, het recht om aan de schenker te vragen waarom hij niet evenveel kreeg als de tweede of de derde? Zou hij niet eerder dankbaar moeten zijn voor het appartement dat hij gekregen heeft?

Op dezelfde manier is alles wat een mens heeft, een geschenk van God. Dus alles wat de mens krijgt, arm of rijk, gezond of kreupel, ziek of gezond, moet in dankbaarheid worden aangenomen, want het komt van God.

De wereld is een testgrond voor de mens

De mens werd naar de aarde gestuurd om een toestand te verwerven, geschikt voor het leven in het Hiernamaals, dit is niet gemakkelijk. Zoals een kleermaker die om een kostuum te maken voor een klant, een rol met stof knipt in de juiste patronen en dan de klant doet neerzitten, rechtstaan en ronddraaien zodat het kostuum kan worden gepast, zo doet God Almachtig de mens 'ronddraaien', in verschillende omstandigheden om deze te 'passen', in overeenstemming met de behoeften van het leven in het Hiernamaals. Ook

is een mens zoals een rauw mineraal dat moet worden bewerkt bij de ontginning. Net zoals er vele soorten mineralen zijn, van diamant tot steenkool, zo vraagt het sociale leven van de mens ook dat er vele soorten mensen zijn, in gradaties van intellectuele bekwaamheid, fysische kracht en gevoeligheid. Op dezelfde manier als mineralen worden bewerkt en gezuiverd, wordt ook in de mensenwereld, verschillende bewerkingsmethodes toegepast, aangepast aan elk individu. Voor mensen is deze methode nog veeleisender want hun materiaal is complexer, zoals diamant bewerken complexer is dan steenkool bewerken. Voor iedere mens is er een verschillende training om het niveau van de voltooiing te bereiken. Dit betekent dat God iedere mens onderwerpt aan verschillende beproevingen en aandoeningen om hem op te heffen tot een toestand die hem geschikt maakt voor het Hiernamaals.

De wereld is een veld dat moet worden ingezaaid om in het hiernamaals te kunnen oogsten

Behalve een testgebied is de wereld voor de mens ook een gebied waar beproevingen heersen. Toen God Adam waarschuwde om niet te eten van de vruchten van de verboden boom, zegde Hij hem:

> ***'Adam, weet zeker dat Satan een vijand is van u en uw vrouw. Sta hem niet toe dat hij u beiden uit het Paradijs***

verjaagd, zodat gij armoede zult kennen. Gij zijt voortbestemd noch tot honger, noch tot naaktheid, noch tot dorst, noch tot pijniging door de zon.'(Ta Ha, S 20, A117-119)

Dit betekent dat hij in de wereld hongerig en dorstig zou worden en door vele tegenslagen bezocht en uitgeput. Dit moet zo zijn want de wereld is een veld waarin de mens moet zaaien om de vruchten te kunnen plukken in het Hiernamaals. Zij die erop uit zijn om al hun genoegens verwezenlijkt te zien in de wereld moeten zeker diegenen zijn waartoe God zal zeggen, in het Hiernamaals:

'Gij hebt uw goede vermogens verknoeid in uw wereldse leven, en uw genot genomen. Daarom zult gij nu worden vergoed met de straf van de vernedering omdat gij trots over de aarde liep zonder er recht op te hebben, en omwille van uw goddeloosheid' (al-Ahqaf, S46, A20)

Terwijl de mensen die de honger hebben verdragen, de dorst en andere soorten beproevingen in deze wereld, omwille van Gods zaak, in het Paradijs zullen worden uitgenodigd en door de engelen zullen worden aangesproken met de woorden:

'Vrede zij met U! Gij hebt goed gehandeld, kom hier binnen om hier

voor altijd te verblijven.' (al-Zumar, S39, A73)

'Eet en drink tot uw behoefte helemaal voldaan is, voor wat gij lang geleden hebt gedaan, in voorbije tijden.' (Al-Haqqa, S69, A24)

Hoe meer zegeningen God aan iemand geeft, des te groter is de verantwoordelijkheid

Aalmoezen geven is verplicht voor alle rijken. Zij die blind zijn, gebrekkig of ziek moeten niet strijden voor de zaak van God. Om de uiterste vorm van vroomheid uit te drukken, zijn de woorden van de Profeet Jezus gepast:

'Gij hebt gehoord dat er werd gezegd: Bega geen overspel. Maar ik zeg u: iedereen die met lust naar een vrouw kijkt, heeft reeds in zijn hart overspel gepleegd met haar. Als uw rechteroog u tot zonde verleidt, ruk het dan uit en werp het weg. Het is beter voor u om een deel van het lichaam te verliezen, dan dat uw hele lichaam in de Hel zou worden geworpen. En als uw rechterhand u tot zonde aanzet, hak die dan af en smijt die weg. Want het is beter voor u dat gij een deel van uw lichaam verliest dan dat uw hele lichaam in de Hel wordt gesmeten.' (Mattheus, 5, 27-30)

Daarom weet dus niemand of het beter of voordeliger is van rijk of arm te zijn, gezond of ziek, in verband met wat God zegt in de Qur'an:

> ***'Het kan zijn dat gij iets goed vindt alhoewel het slecht is voor u, en dat gij niet houdt van wat goed is voor u. God wéét, mar gij weet niet.' (Al-Baqara, S2, A216)***

Geluk ligt niet steeds in weelde-bezit

Bovendien zijn er veel rijke mensen die niet kunnen genieten van voedsel en drank en die niet de schoonheid van deze wereld evenveel kunnen waarderen als arme mensen doordat ze geen eetlust hebben of ziek zijn. Armoede is evenmin iets om te verlangen en inderdaad, zoals is gesteld door de Profeet Mohammed, vzmh, : in enkele gevallen wordt ongeloof in de armen opgewekt maar meestal niet, zijn de rijken dan gelukkiger dan de armen? Niemand kan stellen dat de mensen in de Middeleeuwen, toen de levensstandaard en de levensverwachtingen lager waren dan nu, ongelukkiger waren dan de moderne mensen. Geluk ligt eerder in de spirituele voldoening dan in het bezit van alle materiele mogelijkheden om aan alle lichamelijke behoeften te voldoen.

Ziekten en aandoeningen zijn de uitzonderingen in een mensenleven

Belangrijk is ook om aan te duiden dat niemand het recht heeft om te klagen over lichamelijke kwalen. Want, vergeleken met de periodes in het leven die zijn doorgebracht in goede gezondheid, comfort en geluk, zijn de momenten waarin men lijdt aan ziekten en aandoeningen, meestal niet de moeite om te vermelden. Bovendien leven we meestal zorgeloos en denken we niet aan de risico's, noch aan de overvloed waar we van genieten. De zon, bijvoorbeeld staat elke morgen op en stuurt ons hitte en licht zonder iets in de plaats te vragen. Bovendien zijn we nooit verstoken van lucht, die zo essentieel is voor onze levens, en we geven er niets voor in de plaats. Ten derde: alle 'natuurlijke' gebeurtenissen die nodig zijn om 'water' uit de lucht
te laten vallen gebeuren zonder enige bijdrage van ons. Wat een mens dus moet doen is God dankbaar zijn voor deze en soortgelijke overvloed. De mens kan immers hiervan niets aan zichzelf bezorgen en meestal leeft de mens gelukkig en comfortabel.

Beklaag u niet bij God voor de momenten in het leven dat **gij** ziek of lijdend **waart.** Klaag niet over het gebrek aan enkele bijkomende zegeningen, die **gij** niet kunt krijgen.

Het menselijke sociale leven verlangt verschillen tussen mensen

Gelijkheid in materiele voorzieningen, intellectuele en fysische capaciteiten, zou in de maatschappij geen doel moeten zijn want het komt niet overeen met de vereisten van het sociale leven. Verschillen hierin, en in individuele temperamenten, ingesteldheden en voorkeuren, onderhouden de verschillen tussen de menselijke bezigheden, die één van de fundamentele elementen is van het menselijke sociale leven. Door deze verschillen hebben de mensen elkaar nodig en veroorzaken wederzijdse, goede relaties. Deze relaties moeten dan wel gebaseerd zijn op rechtvaardigheid en wederzijdse liefde, respect, begrip en zorg. Zij mogen niet worden verder gezet, zoals nu gebeurd, in verdrukking, roof en bedrog. Zij mogen evenmin een diepe kloof scheppen tussen verschillende groepen in de gemeenschap. Volgens Said Nursi (gestorven 1960), een Moslimgeleerde, denker en activist, die in Turkije een belangrijke Islamitische heropleving teweegbracht in de eerste helft van de 20e eeuw; geldt het volgende: De belangrijkste redenen van alle revoluties en opstanden die de laatste eeuwen hebben plaatsgevonden zijn de volgende 2: Het kan mij niet schelen dat anderen omkomen van honger, zolang ikzelf genoeg heb. **Gij** werkt zodat ik kan eten. De Islam behandelt de eerste houding met het gebod van 'zakat', de voorgeschreven aalmoezen, de hulp aan de armen die verplicht is voor de rijke Moslims zodat de rijkdom kan herverdeelt worden voor de armen en behoeftigen. Islam pakt het tweede probleem aan door het verbod van transacties die intrest meebrengen. Bovendien benadrukt Islam de

waarde van bijkomende hulp aan de armen en de behoeftigen en beveelt een gematigd, gedisciplineerd leven aan. De levens van de Profeet, vzmh, en van de rechtgeleide Kaliefen, zijn goede voorbeelden om te volgen, vooral door de Moslimelite.

Ziekten en aandoeningen hebben meestal gunstige gevolgen

Vooraleer we deze discussie sluiten moeten we aanduiden dat ziekten en aandoeningen meestal goede gevolgen hebben hoe afstotend en pijn lijk ze ook kunnen schijnen. Net zoals het straffen van kinderen soms goede gevolgen kan hebben, door hen te trainen of door het afzetten van een ledemaat die door koudvuur is aangetast, of het bekomen van geneesmiddelen uit slangengif, zo kan het doorstaan van pijn gunstige gevolgen hebben.

Het jagen van de sperwer en de havik draagt bij tot de waakzaamheid van de mus, die daardoor zich traint in het ontwijken van gevaar. Sommigen kunnen schade of verwonding oplopen door regen, elektriciteit of vuur maar dat is geen reden om de elektriciteit, de regen of het vuur te verwensen. Vasten kan moeilijk zijn voor de meeste mensen maar het draagt bij tot energie, activiteit en weerstand van het lichaam. Het immuunsysteem van een kind wordt door een ziekte meestal sterker. Lichaamsoefening is meestal veeleisend maar belangrijk voor de gezondheid en de sterkte van het lichaam. Daarom is het door ziekte, pijn

en beproevingen, naast bezinning en gebed, dat de geest van een mens is getraind en versterkt en het niveau verwerft, dat nodig is om het Paradijs te bereiken. Het is Gods gebruik om een grote beloning te geven voor een kleine inspanning. Beproevingen en lijden kunnen een mens bevorderen tot een hoger spiritueel niveau en zal worden vergoed met dergelijke grote vergoedingen in het Hiernamaals, dat geen mens zich dit kan inbeelden. Hiervoor werden de Profeten onderworpen aan de meest verschrikkelijke beproevingen en zij werden gevolgd door heilige mensen en andere gelovigen die allen werden beproefd, in overeenstemming met de kracht van hun geloof.

Al deze beproevingen helpen bij het vergeven van de zonden van een gelovige en waarschuwen hem om waakzaam te blijven voor zonden en de verleidingen van Satan en hun eigen lichamelijke zelf. Zij helpen ook dankbaar te blijven voor de zegeningen van God en doen hem de deuren van de waardering vinden. Zij sporen ook de rijken en de gezonden aan om bekommerd te zijn om de armen en de zieken. Wie nooit honger lijdt kan niet de omstandigheden begrijpen waarin de hongerigen leven. Wie nooit ziek is geweest weet niet wat de zieken moeten ondergaan. Daarom kunnen al deze tegenslagen nuttig zijn in het versterken van de banden tussen de verschillende groepen in de maatschappij.

Rampen en beproevingen doen de weerstand groeien bij de mensen tegen deze ongemakken en

trainen hen in scherpzinnigheid en vooruitziendheid. Zij worden taaier en voorzichtiger. Deze beproevingen vormen ook een maatstaf om de eerlijken en standvastigen te scheiden van diegenen met een zwak karakter, bij het ondersteunen van een doel.

Bij natuurrampen zoals overstromingen of aardbevingen, maakt God meestal geen onderscheid tussen de goeden en de slechten, de zondaars en de onschuldigen. Als dergelijke rampen gebeuren, overkomen ze niet alleen de zondaars en de onrechtvaardigen. De betekenis van testen en beproevingen waaraan mensen in deze wereld worden onderworpen, houden deze willekeur in. Nochtans zullen de goeden en de onschuldigen in het Paradijs worden beloond als vergoeding voor deze rampen. Soms lijkt het dat God de goeden en de onschuldigen ook in deze rampen betrekt omdat ze niet voldoende hebben ondernomen om de slechten van zonden te laten afzien.

Wat God ook doet, het is steeds goed ofwel in de daad zelf ofwel in de resultaten ervan. Daarom moeten we steeds Zijn wijsheid trachten te zien achter hetgeen God toelaat te gebeuren: zowel de gunsten die God ons schenkt als de beproevingen waaraan God ons onderwerpt.

VRAGEN BETREFFENDE BESTEMMING EN DE VRIJE WIL VAN DE MENS

Vraag:

Zijn mensen het slachtoffer van de Bestemming? Hebben mensen deel aan de rampen die hen overkomen?

Antwoord:

Deze kwestie is op verschillende plaatsen in dit boek besproken. Ik zal nochtans trachten om deze discussies hier samen te vatten.

Niemand is een slachtoffer van het Lot/Bestemming. God bestemt een mens nooit voor tot een bepaalde daad. Eerder, God schept wat een mens wil doen. In de voorschriften of oordelen van het Lot, wordt steeds rekening gehouden met de menselijke wil.

De mens is rechtstreeks verantwoordelijk voor de tegenslagen die hem overkomen. Elke tegenslag wordt ofwel veroorzaakt door menselijk misbruik van zijn vrije wil of, zoals het geval is bij de Profeten, omdat God hen tot steeds hogere spirituele rangen wil verhogen. De zon is bijvoorbeeld absoluut noodzakelijk voor het instandhouden van leven. Als een mens echter te lang in het zonlicht staat en daardoor verbrandingen of een zonnesteek oploopt, met de dood als gevolg, dan heeft niemand het recht om dit aan de zon te verwijten. Op dezelfde manier kunnen de tegenslagen die we aan de Bestemming toeschrijven, eigenlijk het resultaat zijn van het misbruik van onze vrije wil. Als we ons misbruik en onze wilskracht buiten beschouwing laten bij het beschuldigen van de Bestemming, bij rampen, dan is dit een duidelijke onbeschaamdheid tegenover het Lot/Bestemming en dit zal de tegenslag nog verdubbelen.

Om een ander voorbeeld te vermelden: God almachtig heeft ons geschapen met en voorzien

van zekere mogelijkheden en krachten. Eén daarvan is lust. Als we dit op verkeerde manieren gebruiken en onszelf daardoor schade toebrengen, dan meoten we dit aan onszelf toeschrijven. God heeft ons deze kracht gegeven zodat we die op de juiste manier zouden gebruiken voor de voortplanting. Dan kunnen we tot hogere spirituele rangen worden bevorderd vermits we de neigingen weerstaan van ons vleselijke ego, tot verkeerde daden. Het is hetzelfde met het verschijnsel woede. God Almachtig heeft dit aan de mensen geschonken om onszelf te verdedigen, onze religies en onze sociale waarden, niet om anderen aan te vallen. Als we ons toch laten meeslepen door woede en we doden iemand, dan ligt de fout volledig bij ons, niet bij Bestemming/Lot.

Bestemming verhoudt zich gelijktijdig tot oorzaak en gevolg. Als we alleen het gevolg beschouwen, vergissen we ons meestal. als we bijvoorbeeld een vader beschuldigen die zijn zoon bij de oren trekt,zonder ons af te vragen waarom dit gebeurd, dan kunnen we die vader onrechtvaardig beschuldigen als we geen rekening houden met diens intentie om de zoon te corrigeren, omdat die een fout heeft begaan. als we dus enige gebeurtenis willen beoordelen, klein of groot, dan moeten we alles beschouwen wat er mee te maken heeft. als we dan nog steeds niet in staat zijn om het kwade van het goede te onderscheiden, dan moeten we onszelf ervan overtuigen dat wat God doet: goed is in de daad

zelf of goed, met betrekking tot de gevolgen, en nooit onbeschaamd de Bestemming beschuldigen.

Het lijkt er meestal op dat een mens iets als kwaad beoordeelt of slecht, terwijl het goed voor hem is, of omgekeerd.

Zoals de Qur'an *(al-Baqara, S2, A216)* stelt: ***'Het kan zijn dat iets ongewenst is, alhoewel goed en dat gij iets zoekt dat slecht is voor u. God wéét en gij niet.'***

Vraag:

Hoe kunt gij verklaren dat iets dergelijks onbelangrijks als de vrije wil een mens ofwel naar de Hel ofwel naar het Paradijs stuurt?

Antwoord:

Vergeleken met Gods daden en schepping en de functie van de mens in het bestaan, is de vrije wil van de mens inderdaad onbeduidend. Daarom zijn sommigen zelfs zover gegaan van deze vrije wil te ontkennen en zij die de 'middenweg' volgen in deze kwestie hebben de conclusie getrokken dat de vrije wil een neiging is of iets dergelijks: namelijk de voorkeur die de mens maakt tussen alle neigingen die hij voelt door er één van in daden om te zetten. Eigenlijk is het zoals het bedienen van een lichtschakelaar voor een huis of een hele stad te verlichten.

Vooraleer we ons afvragen om welke reden God Almachtig een mens kan veroordelen tot het

eeuwige Hellevuur, doordat hij zijn vrije wil op een verkeerde manier heeft gebruikt tijdens zijn korte leven, moeten we bedenken of we wel écht het Paradijs kunnen verdienen door onze vrije wil op de juiste manier te gebruiken. Zouden we er niet moeten aan denken dat we ertoe in staat zijn om de dagelijkse dankbetuigingen aan God op de juiste manier te uiten omwille van de overvloedige geschenken die we krijgen? Als we Hem ons hele leven lang voortdurend danken, dan zouden we nog niet in staat zijn om onze schuld in te lossen, alleen voor het bezit van onze ogen. Het eerder vermelde voorbeeld van de granaatappel, die het hele universum nodig heeft, is hier ook toepasselijk. De mensheid moet de kleinheid van de eigen daden nooit vergeten! Bovendien vraagt God Almachtig ons van slechts een klein gedeelte van onze tijd aan de eredienst te besteden: nauwelijks méér dan 1 uur per dag voor de voorgeschreven gebeden. Het gedeelte van de overvloed waarvan we genieten en dat we aan aalmoezen moeten besteden is in de meeste gevallen één veertigste deel. We zijn inderdaad verplicht, als we het kunnen, om slechts éénmaal in ons leven op bedevaart te gaan. De rest van ons leven en onze overvloed besteden we aan wereldse dingen. Ondanks onze kleinheid en onze weelde in dit leven, belooft God, de Almachtige ons het eeuwige Paradijs, zegeningen en schoonheden die we ons niet kunnen voorstellen. We moeten op de eerste plaats denken aan Gods onbeperkte Genade die ons omvat en ons tot het Paradijs uitnodigt.

Nu kunnen we bespreken hoe een mens de eeuwige straf kan verdienen in een korte levensloop en waarom God toelaat tot het Paradijs, als beloning voor diens goede daden.

Bedoeling- intentie

Dit neemt een belangrijke plaats in de menselijke handelingen in. De Boodschapper van God, vzmh, zegt:

> *'Daden worden **beoordeelt** volgens hun bedoelingen. Wat iemand ook tracht te doen, daar wordt hij voor beloond of gestraft. Dus wie voor de zaak van God en diens Boodschapper de geboortegrond verlaat, wordt daarop beoordeeld. En wie de geboortegrond verlaat om een vrouw te huwen, of rijkdom te verwerven, zal daarop worden beoordeeld.' (Bukhari, Bad'U l-Waly, 1 / Muslim, 'Imara,155)*

Bedoeling is de geest van de menselijke daad, hierzonder is geen enkele beloning mogelijk. Als iemand hongerig en dorstig blijft, van de ochtend tot de avond, zonder de bedoeling van te vasten, dan zal dit geen vasten geweest zijn. Als iemand vast zonder de bedoeling van Gods gunsten te bekomen, dan is er voor deze vasten geen beloning mogelijk.

Als iemand aan een oorlog deelneemt en erin wordt gedood, om het Woord van God te verspreiden en te laten prijzen, dan zal hij als een

martelaar gestorven zijn en, met Gods goedkeuring, in het Paradijs worden opgenomen. Als iemand echter aan een oorlog deelneemt en erin sterft, om zijn roem en bezit te vergroten, dan zal hij hoogstwaarschijnlijk niet als een martelaar gestorven zijn en dus niet in het Paradijs worden opgenomen. Welke bedoeling iemand heeft, daar wordt hij voor beloond. Wie een stevig geloof in God heeft en in de andere zuilen van het geloof en de bedoeling heeft om dit geloof vol te houden alsof men eeuwig zal leven, zal beloond worden met het **eeuwig** leven in het Paradijs.

Wie echter reeds uit het hart, elke aangeboren neiging tot het geloof heeft verwijderd, en niet wil geloven, zelfs al leeft hij eeuwig, die zal het slachtoffer worden van zijn koppigheid en de eeuwige straf verdienen. Wat betreft de mensen waar het ongeloof diep is geworteld in het bestaan en die het vermogen hebben verloren om te geloven, daarover zegt de Qur’an:

> ***'Wat de ongelovigen betreft, het blijft gelijk of ze waarschuwingen krijgen of niet. Zij zullen niet geloven. God heeft een zegel gezet op hun harten en op hun oren, hun ogen ook zijn bedekt.' (al-Baqara, S2, A6-A7)***

Straf wordt beoordeelt overeenkomstig de aard van de misdaad

Ook volgens het gevolg van de misdaad en de bedoeling van de misdadiger die de daad uitvoerde.

De bestraffing van moord, die in de meeste gevallen slechts enkele minuten of zelfs slechts enkele seconden nodig heeft, varieert van vele jaren opsluiting tot levenslang en zelfs de doodstraf. Waar hier rekening mee wordt gehouden is de aard en het resultaat van de misdaad, niet de duur van de uitvoering. Ongeloof is oneindig veel zwaarder als moord. Als je een eerlijke en onschuldige mens beschuldigt van leugen en bedrog, dan zal die erg kwaad zijn op u. Op dezelfde manier, betekent ongeloof de ontkenning van de ware getuigenis van ontelbare schepsels, van atomen tot uitgestrekte sterrenstelsels, van het bestaan en de Eenheid van hun Schepper en de beschuldiging van hen allemaal van leugen en valse getuigenis. Nogmaals: het ongeloof is de ontkenning van God, de de Unieke Schepper is, de Ondersteuner en de Beheerder van het hele bestaan. Ongeloof is de beschadiging van Gods wonderlijke werken. Ongeloof is ook een beschuldiging van méér dan 100.000 Profeten, die volgens de getuigenis van de geschiedenis van de volkeren, de meest geloofwaardige van de mensen zijn. Zij werden gestuurd naar alle volkeren. Precies déze mensen beschuldigen getuigt van de laagste vorm van leugens, bedrog en valsheid. Ongeloof betekent dan ook dat de volgelingen van de Profeten worden beschuldigd van hetzelfde bedrog en manipulatie. Dit is ook een belediging en een

beschuldiging tegenover alle gelovige mensen uit de wereldgeschiedenis, sinds de tijd van Adam. Voor déze en andere soortgelijke redenen, is het rechtvaardig om ongeloof te veroordelen tot de eeuwige, Helse straf.

Ongeloof is een oneindige vernietiging

Hoe klein het deel van de vrije wil ook is in de daden van de mens en hoe klein de zonde van het ongeloof ook mag lijken in de ogen van sommigen, op het eerste zicht, het is een ontkenning en een afwijzing van geloof en daardoor een vernietigende kracht die eeuwige straf verdient. Herinner u de vergelijking van de menselijke vrije wil met het bedienen van een lichtschakelaar om een donkere ruimte te verlichten. Dus kan het bedienen van deze schakelaar ook een hele ruimte of zelfs stad in duisternis dompelen. Om andere voorbeelden te citeren: door een lucifer aan te strijken, kan een groot en prachtig paleis, dat door honderden werkers werd opgebouwd gedurende verschillende jaren, in enkele minuten in as worden gelegd. Herinner u dat het één enkele kogel was, door een Serviër afgevuurd, die het vuur ontstak tot de 1e Wereldoorlog, met het verlies van miljoenen mensenlevens en grote vernietigingen.

Laten we ook eens veronderstellen dat er een tuin is met allerlei bomen en planten en bloemen. Allerlei vruchten groeien aan de takken, waarop vogels zingen en waaronder allerlei dieren

leven. Zij zijn allen afhankelijk van het water dat hen door kanalen bereikt en er is een persoon die verantwoordelijk is voor de watervoorziening van deze tuin door het water uit een grote waterbak te laten vloeien. Welke zou een geschikte straf zijn voor deze persoon als die de hele tuin liet afsterven door de watertoevoer te stoppen? De daad van ongeloof is hiermee te vergelijken maar dan op de schaal van de hele schepping.

Ongeloof is een onvergeeflijke ondankbaarheid

Wie Hem ontkent, Die de mens heeft laten geboren worden, vanuit het niet-bestaan en hem heeft voorzien van alle mogelijke vermogens zoals rede, intellect, hart en inzicht naast de innerlijke en uiterlijke zintuigen; Die de mens voorziet van vele soorten voedsel en drank: die veroordeelt zichzelf tot de eeuwige verdoeming en straf. Zoals eerder gezegd, indien alle mensen ter wereld zouden samenkomen om één enkel blad te maken, één enkele vrucht of grasspriet, dan zouden ze daar niet in slagen. Daarom is de ontkenning van de Ene Die dit enorme universum heeft geschapen en het heeft onderworpen tot menselijk voordeel, de ergste en verwerpelijkste misdaad die verdient van op de strengste en meest blijvende manier te worden gestraft. Wie in de voetstappen van Satan treedt en zich laat verleiden tot ongeloof en onverschilligheid, heeft gezwicht voor de verlangens en de verleiding van zijn kwaadaanbevelend ego, dat hem eigenlijk werd gegeven zodat hij kon opstijgen tot de

allerhoogste rang door zichzelf te zuiveren. Hij sluit de deur van zijn geweten, een mogelijkheid die hem toestaat om uit zichzelf het bestaan van God te voelen: de Ene, de Schepper en Ondersteuner van alle wezens. Hij sluit de deur voor ontelbare tekens van God in de eigen persoon en in het universum. Wie deze afsluitingen uitvoert en de gevoelens dooft die zich richten naar oneindigheid, heeft zichzelf **veroordeelt** tot eeuwig ongeluk en straf.

Ook, wie zichzelf blind maakt voor de duidelijkste tekens van de Schepper, namelijk de Qur'an en de Profeet Mohammed en andere Profeten, vzmh, verdient niets minder dan de eeuwige straf.

Straf varieert volgens diegene die de misdaad begaat

De straf voor het breken van een vertrouwen is evenredig met de betekenis van de overeenkomst en de ware bezitter ervan. Die straf die een kind ondergaat dat een venster heeft gebroken van een gewoon gebouw is niet te vergelijken met de straf voor de dienaar van een koning die de kroon heeft gebroken of verloren. Als in een leger, een soldaat en een bevelhebber het vertrouwen verliezen dat aan hen beiden was gegeven in overeenstemming met hun rang door zich bezig te houden met onbeduidende dingen, dan zou de bevelhebber zeker voor de krijgsraad komen en véél zwaarder worden gestraft dan de soldaat. Als op dezelfde manier, een

wetenschapper die verant-woordelijk is voor het uitvoeren van onderzoekingen, zich gedraagt als een herder en de middelen die hij ter beschikking krijgt, voor onbenullige zaken gebruikt, dan zal hij zeker niet dezelfde straf krijgen dan een herder die de middelen om zijn schapen te voeden, voor zichzelf aanwendt.

Dieren gebruiken het kapitaal van het leven, dat hen in de wereld werd aangewezen, zonder enig misbruik of verspilling, zij doen wat ze moeten doen. Sommigen dragen lasten, anderen geven melk en voedsel en nog anderen produceren dingen zoals honing of zijde die voor mensen nuttig zijn. Het is alleen de mens die alles mag besteden wat hij heeft ontvangen op ofwel de juiste ofwel de verkeerde manier. Dus, ondanks het feit dat de mens het meest geëerde en het meest begaafde wezen is, voorzien van geweten, intellect, bewustzijn, geheugen en de mogelijkheid van te denken en te redeneren, zowel als van talrijke innerlijke en uiterlijke zintuigen en gevoelens: kan de mens al deze mogelijkheden verknoeien. Dan zal hij zeker een strenge straf ontvangen. Vooral als hij zijn kwaadbevelend ego over zijn hart laat heersen. Een hart dat eigenlijk moet overlopen van kennis en van liefde voor de Schepper. Deze mens zal zeker herleid worden tot een soort brandstof voor de Hel die gevoed wordt door mensen en stenen.

Vraag:

De Profeet, vzmh, zegt dat tijdens de 6e week van de ontwikkeling van het embryo in de

moederschoot, God een engel zendt die opschrijft of het kind dat zal geboren worden een rechtvaardige en welstellende persoon zal worden dan wel een verdorvene en veroordeelde. Wat betekent dit en hoe kunnen we dit in overeenstemming brengen met de vrije wil van de mens?

Antwoord:

De uitleg die eerder werd gegeven om de Bestemming met de menselijke vrije wil te verzoenen moet als antwoord volstaan. Nochtans, om de vraag hier niet onbeantwoord te laten, zullen we er enkele dingen over zeggen.

Zoals eerder was gezegd, is Bestemming een titel van de Goddelijke Kennis. Het is géén opheffing van de vrije wil van de mens die hem dwingt van te handelen op een manier die op voorhand is vastgelegd. Omdat God op voorhand weet hoe een mens in de wereld zal handelen, heeft Hij een engel aangesteld om diens levensgeschiedenis op voorhand vast te leggen. De mens handelt in overeenstemming met de richtlijnen van zijn vrije wil, niet omdat God het toekomstige leven heeft vastgelegd.

Bestemming is verbonden met oorzaak en gevolg. Er zijn geen twee verschillende en gescheiden bestemmingen, één voor de oorzaak en één voor het gevolg. God weet op voorhand hoe

zijn dienaar zal handelen in welke omstandigheden en Zijn Voorkennis is niet in strijd met de vrije wil.

Niemand behalve God weet of een mens het Paradijs zal binnengaan of in de Hel zal geworpen worden. Alhoewel het ongeloof een eeuwige straf verdient, mogen we een ongelovige niet oordelen als voorbestemd tot de Hel. Het is mogelijk dat op een dag een ongelovige het geloof zal aannemen en naar het Paradijs zal gaan. Er zijn vele mensen die, alhoewel ze ooit atheïsten waren, zich tot de Islam hebben bekeerd. Islam zal ongelovigen naar geloof en aanbidding leiden en hen daardoor het **eeuwig** geluk in het Paradijs waardig laten zijn.

Vraag:

Wat betekent de Islamitische 'fitra', oorspronkelijke natuur?

Antwoord:

In een authentieke 'Hadith' zegt de Profeet, vzmh, dat iedere pasgeborene de Islamitische fitra bezit en dat de ouders doen behoren tot het Christendom, het Jodendom of enige andere religie.

Deze 'Hadith' betekent dat bij de geboorte, iedereen de mogelijkheid heeft om Moslim te worden. Dit betekent 'vrede', redding en

gehoorzaamheid. Islam is eerst en vooral de natuurlijke religie van alle schepsels. Omdat alles in de natuur, door de schepping, leeft in absolute gehoorzaamheid aan God en functioneert volgens de Goddelijke Wetten, zijn alle schepsels Moslim. Beschouwd vanuit het standpunt van hun lichaamsstructuur, geldt dit dus ook voor alle mensen, de jinn evengoed, ongeacht hun uitwendige religie. Al hun lichamen functioneren immers volgens wetten die God Almachtig voor hen heeft vastgelegd. Indien een pasgeborene een volledig afgezonderd leven kon leiden, vrij van invloeden uit de omgeving, dan zou hij een 'natuurlijke' Moslim zijn.

Deze 'Hadith' heeft nog een andere betekenis, namelijk:

Het bewustzijn van een nieuwgeborene is als een bandopname waarop alles kan worden geregistreerd, of zoals een hoop deeg die in iedere gewenste vorm kan worden gekneed. Ook zoals een leeg blad papier waarop gij alles kunt neerschrijven wat gij wilt. Indien iemand tegen alle uitwendige invloeden zou kunnen worden beschermd die de menselijke geest bezoedelen, dan kan alles gemakkelijk worden aangenomen dat met Islam heeft te maken en dan kan men zo een perfecte Moslim worden. Maar als jij het brein bezoedelt met vele tegengestelde elementen of als jij er Christelijke of Joodse leerstellingen inbrengt en gedragsregels, dan zal deze persoon Jood of Christen worden ofwel grote problemen

ondervinden om Moslim te worden.

Elke pasgeborene is als een zaad dat kan uitgroeien tot een Moslim. Elke pasgeborene is dus het 'zaad' van een toekomstige Moslim. Verschillende omstandigheden zorgen ervoor dat dit zaad wordt vervormd of verkwist en dat de persoon die eruit groeit dus een Jood of een Christen wordt of tot een andere religie behoort of helemaal géén religie. Om het dus tot een goede Moslim te laten opgroeien, is de verbetering van de familiale en de omgevingsomstandigheden zeer belangrijk. Nadat een kind de puberteitsleeftijd heeft bereikt, zijn zonden de belangrijkste factoren om het zaad te misvormen. Hierdoor wordt besloten dat elke zonde de mogelijkheid heeft om een zondaar tot ongeloof aan te zetten. Daarom moeten wij allen ons uiterste best doen om ons tegen zonden te beschermen. Familie, opvoeding en om-
geving zijn daarbij ook zeer belangrijk.

Vraag:

Wat leidt mensen en hoe kan men iemand anders leiden?

Antwoord:

Leiding is een licht dat God ontsteekt in iemand als het resultaat van de toepassing van de vrije wil op een gelovige manier. Zoals eerder is gezegd, het is alleen God Die leidt. Er zijn vele verzen in de Qur’an die nadrukkelijk stellen dat alleen God iemand naar de waarheid leidt.

Bijvoorbeeld:

'Indien God het had gewild, dan had Hij hen allen onder zijn leiding genomen.' (al-An'am, S6. A35)

'Indien het de Wil van uw Heer was geweest, dan zouden allen op aarde gelovigen geweest zijn, allen samen.' (Yunus, S10, A99)

'Gij leidt niet wie gij verkiest, God leidt wie Hij wil.' (al-Qasas, S28, A56)

'Want waarlijk, gij kunt de doden niet doen horen, noch kunt gij de doven de oproep doen horen als zij wegvluchten. Evenmin kunt gij de blinden wegleiden uit hun afwijking. Gij kunt niemand doen horen behalve zij die geloven in Onze Openbaring zodat zij zich overgeven en Moslim worden.' (al-Rum, S30, A52-53)

Omdat het God is die leidt, aanroepen we Hem in iedere 'rak'a' van onze dagelijks voorgeschreven gebeden, terwijl we zeggen: 'Leidt ons op het Juiste Pad.' De Boodschapper van God, vzmh, zegt: ' ik werd gestuurd om mensen naar het geloof te brengen. Alleen God kan hen leiden en geloof in hun harten brengen.' Behalve deze verzen en nog vele andere van dezelfde soort, lezen we in de Qur’an ook verzen die stellen dat Gods Boodschapper de mensen

oproept en hen leidt op het Juiste Pad, zoals de volgende:

> ***'Zeker, gij hebt hen naar het Juiste Pad geroepen.' (al-Mu'minun, S23, A73)***
>
> ***'Daarom hebben wij een Geest aan hen geopenbaard, vanuit Ons Bevel. Gij kende de Schriften niet, evenmin het Geloof maar wij hebben gezorgd dat er een licht werd ontstoken waarbij wij leiden wie Wij willen tussen Onze dienaren. Gij wordt inderdaad geleid op een Juist Pad.' (Al-Shura, S42, A52)***

Deze verzen spreken elkaar niet tegen. Zoals we hebben verduidelijkt bij het beantwoorden van de vorige vraag, schept God iedereen met de mogelijkheid om het geloof te aanvaarden maar de familie, de opvoeding en de omgeving spelen een belangrijke rol in het leiden of misleiden van ieder mens. Om dus mensen tot het geloof op te roepen, stuurt God Boodschappers, doorheen de hele menselijke geschiedenis en gaf aan sommigen van hen Boeken waardoor mensen zichzelf konden verbeteren. De Profeet Mohammed, vzmh, is de laatste van deze Boodschappers en de Qur’an is de laatste van deze Goddelijke Boeken, één dat nog steeds zonder vervalsingen is gebleven. Het Boek bevat de principes van leiding en, ofwel door het Boek, ofwel door zijn persoonlijkheid, gedrag en goed voorbeeld, functioneert de Boodschapper als een middel om leiding te geven. Hij zegt voor

de mensen de Goddelijke Openbaringen op en toont hen de tekens van God. Hij zuivert hen van hun verkeerde opvattingen, bijgeloof en zonden. Het is zelfs zo dat ieder ding en gebeurtenis, ieder verschijnsel in het universum, een teken is dat naar Gods Bestaan en Eenheid verwijst. Indien iemand daarom eerlijk wenst te geloven, zonder vooroordelen en wil strijden tegen lichamelijke verlangens en de verleidingen door het **kwaadbevelend** ego, als de vrije wil wordt gebruikt om de waarheid te zoeken: dan zal God zeker leiding geven op de weg naar Hem. Hij verklaart in de Qur'an:

> ***'Vrees God en zoek de middelen om Hem te naderen en te kennen, Streef in Zijn Pad zodat gij moogt slagen en voorspoed kennen in beide werelden.' (Al-Ma'ida, S5, A35)***

> ***'En zij die streven in Ons, op Ons Pad en voor Onze Zaak en om Ons te bereiken: Wij zullen hen zeker op Onze Paden leiden. Waarlijk, God is bij de goeden.' (Al-Ankabut, S29, A69)***
> ***'Wie God vreest en zich aan de plichten tegenover Hem houdt, God zal hen een uitweg schenken.' (Al-Tahrim, S65, A2)***

Om leiding te vinden of te verdienen, moet men eerlijk streven naar leiding en zoeken naar de juiste wegen om dit te bereiken. Zij, die God heeft gezegend met leiding moeten eerst en vooral zélf

de leiding vertegenwoordigen, goede voorbeelden aan anderen geven en hen dan tot leiding oproepen met elk mogelijk wettelijk, Islamitisch middel. In vele verzen van de Qur’an beveelt God aan Zijn Boodschapper om dit te doen, zoals in de volgende:

> ***'Waarschuw uw stam van naaste familie over hun naderend einde en de gevolgen van hun daden en de straf van de Hel.' (al-Shura, S26, A214)***
>
> ***'Herinner en geef advies, dit is uw taak’ (al-Ghashiya, S88, A21)***
>
> ***'Verkondig openlijk en met aandrang wat aan u werd opgedragen'. (al-Hijr, S15, A94)***
>
> ***'Roep op het Pad van uw Heer, met wijsheid en juiste aansporing en spreekt met hen op de meest hoffelijke manier. '(al-Nahl, S16, A125)***
>
> ***'Waarlijk, in de Boodschapper van God hebt gij een goed voorbeeld voor hen die hopen op God en de Oordeelsdag en die God vaak gedenken.' (al-Azhab, S33, A21)***

Gods Boodschapper, vzmh, voerde de plicht uit van het overbrengen van Gods Openbaring naar de mensen en riep hen op om te geloven op

de beste en efficiëntste manier. Ook om alle tegenslagen te verwerken en lasten te dragen, de vervolgingen tegen hen. Hij schonk helemaal geen aandacht aan de verleidelijke geldsommen die hem werden aangeboden indien hij zijn prediking wilde opgeven om de mensen tot het geloof in de Ene God te bewegen. Hij zette zijn opdracht verder zonder enige wereldse beloning te verwachten. Zijn doel was om Gods welbehagen te bekomen en mensen voorspoedig te laten zijn in beide werelden. Toen hij Mekka veroverde, een gebeurtenis die zijn overwinning aanduidde in zijn heilige strijd, door Gods Wil en met Gods Hulp, om diens Woord te laten weerklinken, vergaf hij de bewoners van Mekka. Zij hadden hem aan de meest genadeloze vervolgingen onderworpen gedurende 22 jaar. En hij sprak: *'Geen verwijten zullen u vandaag worden gemaakt! God zal u vergeven, Hij is de Meest Genadevolle van de Genadevollen. Ga!, Gij zijt bevrijd.'*

Gods Boodschapper zei een tegen Ali: *'Als gij iemand kunt leiden, dan is dat beter voor u dan 100 rode kamelen' (Bukhari, Jihad, 102 / Muslim, Fada'il al-Sahaba, 35)* 'Rode kamelen' is een metafoor voor het kostbaarste wat iemand in de wereld kan hebben.

Volgens de regel: *'Degene die veroorzaakt is zoals de uitvoerder'* is degene die iemand anders leiding geeft, de ontvanger van dezelfde beloning als die andere die geleid wordt zonder dat de andere verdiensten worden verminderd. Op

dezelfde manier zegt Gods Boodschapper: *'Wie een goed pad aanlegt, krijgt dezelfde beloning als wie dit pad volgt. Op de Oordeelsdag zal hun beider verdiensten toenemen. Wie een slecht pad aanlegt, zal belast worden met dezelfde zonden als zij die dit pad volgen. Tot aan de Oordeelsdag zal hun beider zonde en straf toenemen.' (Muslim, Zakat, 69, Maja, Muqadima,203)*

Wie een ander leidt mag daar geen nadruk op leggen door hem bijvoorbeeld te zeggen: 'Als gij mij niet als leider had, dan zoudt gij steeds dwalen.' Dit is een grote zonde en een ondankbaarheid tegenover God. Alleen God veroorzaakt de leiding die nodig is. Op dezelfde manier mag een persoon die door een ander wordt geleid, niet tegen deze zeggen: 'Zonder u zou ik nog steeds dwalen' Wie wordt geleid moet daarentegen denken: 'Geprezen zij God want Hij heeft mij gemaakt, arm en behoeftig, en heeft mij leiding gegeven.' En wie leidt moet dezelfde dankbaarheid voor God betonen want het is een voorrecht van te mogen leiden. God is zo machtig en genadig voor Zijn dienaren, zo voorzienend, dat Hij druiventrossen schept die op hout groeien. Zoals het hout niet het recht heeft om zichzelf als de oorsprong van de druiventros te beschouwen, zo mag geen mens zich als de oorzaak beschouwen van de leiding die aan anderen wordt gegeven. Nochtans is het niet ongepast voor degene die wordt geleid om dankbaar te zijn tegenover de leider, vermits dit door God is voorzien. God is immers de Schepper en wat we ook doen, God schept ook de middelen waardoor

anderen kunnen leiden -of misleiden-. Dit vermindert niet het aandeel van de menselijke vrije wil in de juiste of verkeerde leiding.

Hoofdstuk IV

DE VERRIJZENIS

De voordelen van het geloof in de Verrijzenis

Na het geloof in God is geloof in de Verrijzenis het belangrijkste middel om een vredevolle sociale orde te verzekeren. Wie niet gelooft dat hij op een dag ter verantwoording zal worden geroepen voor wat hij in de wereld heeft gedaan, zal geen eerlijk en rechtvaardig leven leiden, dit kan niet worden verwacht. Maar iemand die altijd handelt in de overtuiging dat hij zich tegenover God moet verantwoorden bij de Oordeelsdag, in het andere leven, zal zeker gedisciplineerd en rechtvaardig leven. De Qur’an verklaart:

'In wat een situatie gij ook verkeert, welk deel van de Qur’an gij ook citeert,

welke daad gij ook verricht, Wij zijn er getuige van als gij er helemaal in opgaat. Nog niet het gewicht van een atoom in de aarde en in de hemel ontsnapt aan uw Heer, noch is er niets smaller of groter, of het is opgetekend in een Duidelijk Boek.' (Yunus, S10, A61)

Wat we dus ook doen, weinig of veel, wordt door de nobele engelen opgetekende, zij zijn daarvoor aangesteld. Bovendien weet God alles en is Hij zich helemaal bewust van al onze daden, bedoelingen, gedachten en inbeeldingen. Een individueel persoon die leeft in het volle bewustzijn van deze kennis zal echte vrede en geluk vinden in beide werelden. Een familie en een gemeenschap die bestaat uit dergelijke mensen, leeft als in het Paradijs.

Geloof in de Verrijzenis verhindert de jongeren om een verknoeid leven te leiden en doet hoop groeien in de harten van de ouderen die dichter bij het graf komen met elke dag die voorbijgaat. Het is ook het geloof in de Verrijzenis die de kinderen de kracht en de taaiheid geeft om de dood van geliefden te kunnen dragen. Een kind dat gelooft dat het verenigd zal worden met de geliefden die gestorven zijn, in een betere wereld, vindt echte troost in het geloof in de Verrijzenis. Iedereen, ouderen en jongeren, mannen en vrouwen, rijken en armen, heeft evenveel behoefte aan de Verrijzenis dan aan lucht, water en brood.

Geloof in de Verrijzenis betekent dat er vrede wordt opgenomen. Hiervoor moeten intellectuelen, die de vrede en de zekerheid willen bevorderen in het openbare leven, dit geloof benadrukken. Zij die overtuigd zijn van de juistheid van de volgende Qur’an verzen: ***'Wie iets goed doet, met het gewicht van een atoom, en wie iets slechts doet, met het gewicht van een atoom: verantwoording zal volgen.' (al-Zilal, S99, A7-A8)*** leeft een verantwoordelijk leven. Een gemeenschap die is samengesteld uit dergelijke mensen, zal echte vrede of geluk vinden. Als gij dit geloof inprent in de harten van jonge mensen, dan zullen zij niet langer een schadelijk element zijn in de maatschappij en stellen zij hun energie ten dienste van hun natie en de mensheid.

Kinderen zijn zeer gevoelig en kwetsbaar. Zij zijn zeer onder de indruk van tegenslagen en gemakkelijk aangedaan door wat hen en hun familie overkomt. Als zij een familielid verliezen, als zij wees worden, dan doet dit hun leefwereld verduisteren en werpt hen in groot verdriet en wanhoop. Toen één van mijn zusters stierf in mijn jeugd, was ik heel verdrietig. Ik ging regelmatig naar haar graf en bad tot God uit het diepste van mijn hart: ***'O God, breng haar terug in dit leven en laat mij haar mooi gelaat nog eens zien, of laat mij sterven zodat opnieuw met haar verenigd kan zijn.'*** Dus, wat buiten het geloof in de Verrijzenis, geloof in vereniging met de geliefden die uitgeweken zijn naar het Hiernamaals, kan troost bieden voor het verlies

van ouders, broers en zussen en vrienden? Alleen als een kind overtuigd is dat zijn of haar geliefde is heen gevlogen naar het Paradijs, naar een veel beter leven dan dit leven en dat ze op een dag opnieuw bij elkaar zullen zijn, zal hij of zij echte troost vinden om de wonde van de scheiding te laten genezen, die door de dood is geslagen.

En wat de ouderen betreft, welke vergoeding kan er bestaan voor hun voorbije jaren, hun kindertijd en hun jeugd die ze reeds achter zich hebben gelaten? Hoe kunnen zij getroost worden voor het verlies van hun geliefden, hun vrienden, hun echtgenoten, kinderen of kleinkinderen die hen reeds naar de andere wereld zijn voorgegaan? Hoe kan de doodsangst van hun harten worden verwijderd als het graf elke dag dichterbij komt?

Hoe kunt ge hen de dood laten vergeten die ze zo diep voelen? Is het mogelijk om hen te troosten met steeds nieuwe levensvreugde? Slechts als gij hen hebt overtuigd dat het graf, dat als een draak verschijnt, met wijdopen muil, eigenlijk een deur is naar een andere, betere wereld, of eenvoudigweg een mooie wachtkamer om deze wereld te bereiken, dan kan er een vergoeding zijn voor alles wat ze reeds hebben verloren.

In zijn onnavolgbare stijl, vertolkt de Qur'an de gevoelens van de ouderen, doorheen de tong van de Profeet Zacharias:

'Dit is een vermelding van de Genade van uw Heer, voor uw dienaar Zacharis: Toen hij Hem aanriep met een eerlijke, geheime aanroeping en zegde: 'O Heer, bij beenderen zelf zijn rot geworden en mijn hoofd draagt glanzend grijs haar. Mijn Heer! Ik heb nooit getwijfeld in mijn gebed naar U!' (Maryam, S19, A2-A4)

Hij vreesde dat zijn verwanten niet trouw genoeg zouden zijn aan zijn opdracht, na zijn dood. Daarom vroeg de Profeet Zacharias, vzmh, zijn Heer voor een zoon, een erfgenaam en vervuller van zijn opdracht, met deze hartverscheurende oproep. Dit is in feite de schreeuw van alle oude mensen. Geloof in God en de Verrijzenis geeft de ouden het goede nieuws: 'Wees niet bang van de dood, het is geen eeuwige uitwissing. Het is enkel een wisseling van werelden, een ontlasting van de vermoeiende taken van dit wereldse leven en een toegangsbewijs naar een eeuwige wereld waar alle soorten schoonheden en zegeningen op u wachten. De Genadevolle Ene Die u in deze wereld heeft gezonden en u hier zolang in leven heeft gehouden gedurende zo lange tijd, zal u niet alleen laten in de duisternis van het graf en de duistere gangen, die openen op een andere wereld. Hij zal U naar Zijn Aanwezigheid loodsen en u een eeuwig, gelukkig leven voorbereiden. Hij zal u zegenen met de overvloed van het Paradijs. Het is alleen in dit goede nieuws dat de ouderen

echte troost zullen vinden en de dood met een glimlach zullen verwelkomen.

De mens heeft een unieke plaats tussen de schepsels. Hij werd geëerd met vrije wil om het eigen leven te kunnen ordenen. Deze vrije wil is de uiting van de Goddelijke Genade. Bij goed gebruik hiervan en het verrichten van goede daden, zal hij beloond worden met de vruchten van de Genade. Geloof in de verrijzenis is een uiterst belangrijke en overtuigende factor die de mens aanspoort om de vrije wil op de juiste manier te gebruiken en af te zien van zondige daden en van het schaden van anderen.

Zoals is verteld van Sahl ibn Sa'd, werd Gods Boodschapper, vzmh, ingelicht over een jongeman die zichzelf dagenlang in huis opsloot. De Boodschapper, vzmh, ging deze jongeman bezoeken. Toen die de Boodschapper onverwacht voor hem zag, wierp hij zich in zijn armen en stierf op datzelfde ogenblik. De Boodschapper zei tegen de omstaanders:

> *'Leg het lichaam van jullie vriend af. Vrees voor de Hel beangstigde hem sterk. Ik zweer bij Hem in Wiens hand het leven is, dat God hem zeker voor de Hel zal behoeden.' (Ibn Kathir, Tafsir, 3, 539; geciteerd uit 'Tarikh al-Dimashq door Ibn 'Asakir.)*

De Qur'an verklaart:

'Zij die vrezen om voor hun Heer te staan en de lichamelijke verlangens afwenden, zeker, het Paradijs zal hun verblijf zijn.' (al-Nazi'at, S79, A40-A41)

In een 'Hadith Qudsi' zegt God: 'Ik zal geen twee zekerheden verenigen, noch twee angsten' (Kanz al-Ummal; 3.141, Hadith nr. 5878)

Dit betekent dat degenen die Zijn straf vrezen terwijl ze in deze wereld zijn, tegen Zijn woede zullen beveiligd zijn in het Hiernamaals. Zij die tegen zich tegen Zijn woede beveiligd wanen in deze wereld, kunnen er niet van gered worden in het Hiernamaals.

Toen hij op een keer een jongeman zag die protesteerde en zich moedig verzette tegen een onrecht, zie Kalief Umar: ***'een volk dat geen jongeren meer telt is tot de ondergang gedoemd'.*** De jongeren hebben een energie om dingen om te vormen. Als gij de jongeren deze energie laat verspillen in bijkomstigheden en buitenissigheden, dan ondermijnt gij de toekomst van de natie. Geloof in de Verrijzenis verhindert de jongeren om wreedheden te begaan en hun energie te verknoeien op voorbijgaande pleziertjes. Het leidt hen naar een gedisciplineerd leven en een nuttig, deugdzaam burgerschap in de maatschappij.

Geloof in de Openbaring is een bron van troost, ook voor de zieken. Een gelovige patiënt,

die aan een ongeneeslijke ziekte lijdt, denkt: 'Ik ga sterven, niemand kan mij nog genezen of langer laten leven. Gelukkig weet ik dat ik naar een plaats zal gaan waar ik voor eeuwig mijn gezondheid en mijn jeugd zal terugvinden, iedereen is immers voorbestemd om te gaan. Het is door een dergelijk geloof dat de geliefde dienaren van God, de Profeten en de heiligen, de dood hebben verwelkomd met een vreugdevolle glimlach. De laatste van de Profeten, Mohammed, vzmh, sprak tijdens de laatste minuten van zijn leven: *'O God!, ik verlang naar het eeuwige gezelschap in de eeuwige wereld.' Hij had zijn Gezellen een dag eerder ingelicht: 'God heeft aan één van Zijn dienaren de keuze gelaten tussen het genot van de schoonheden van deze wereld, zolang hij wil en dat wat bij God is. De dienaar koos wat bij Hem is.'*

De dienaar die overbleef om te kiezen tussen de wereld en het Hiernamaals was de Boodschapper zélf. De Gezellen begrepen wat hij bedoelde en barstten uit in tranen.

Op dezelfde manier boog Kalief Umar zich voor God neer, toen hij reeds regeerde over een uitgestrekt gebied van de westelijke grenzen van Egypte tot de hooglanden van Centraal-Azië. Hij zuchtte: 'Ik ben niet langer in staat om mijn verantwoordelijkheid te vervullen. Laat mij sterven en neem mij mee naar Uw Aanwezigheid.' Het was het verlangen om naar de andere wereld te gaan, de wereld van de eeuwige schoonheden, en de zegening met de visie van de eeuwig Mooie

Ene, die de Profeet, Umar en talloze andere Moslims ertoe aanzette om de dood te verkiezen boven het leven in deze wereld.

De wereld is een mengeling van goed en kwaad, juist en verkeerd, het mooie en het lelijke, de onderdrukker en de onderdrukte. Vele verkeerde zaken worden niet opgemerkt en vele onrechtvaardig behandelde mensen kunnen hun rechten niet terugwinnen. Het is alleen het geloof in de Verrijzenis in een andere wereld, waar rechtvaardigheid zal heersen, dat de onderdrukten en de onrechtvaardig behandelden zal troosten. Het is ook dit geloof dat hen zal verhinderen om wraak te zoeken tegen hun onderdrukkers. Op dezelfde manier zullen diegenen die aan ziekten en aandoeningen lijden, troost vinden in het geloof in de Verrijzenis. Zij geloven dat wat hen ook overkomt, hun zonden uitwist en alle goederen die zij verloren zijn in natuurrampen zullen hen in het Hiernamaals teruggegeven worden. In het hiernamaals krijgen ze niervoor een beloning alsof ze de verloren goederen als aalmoes hadden gegeven.

Geloof in de Verrijzenis zal een huis ook in een Paradijselijke tuin veranderen. In een huis waarin de jongeren hun genot nastreven, zal geen aandacht worden gegeven aan religieuze gevoelens en praktijken, de ouders zullen bezig zijn met zich te verrijken en met alle fantasieën van het leven. De grootouders zullen naar een armentehuis worden gestuurd of voor hun troost aangewezen op schoothondjes of katten. Die

moeten dan de liefde vervangen die ze van hun kinderen en kleinkinderen moesten krijgen. In een dergelijk huis krijgen de ouden geen respect en is het leven een zware last om te dragen. Het geloof in de Verrijzenis zal iedereen aan de eigen verantwoordelijkheid herinneren. In zulke families wordt het wederzijdse respect en liefde gevoeld, als een aroma dat het huis doordringt.

Geloof in de Verrijzenis leidt de echtgenoten in een gezin er ook toe om elkaar meer te beminnen en te respecteren. Elke liefde die voor uiterlijke, lichamelijke schoonheid wordt gevoeld is beperkt tot een kort, voorbijgaand leven in de wereld. Dit heeft weinig waarde en verdwijnt meestal kort na het begin van het huwelijk. Maar als de echtgenoten elkaar beminnen en geloven dat hun huwelijk eeuwig zal verder duren in de andere wereld, waar zij steeds jong zullen blijven en hun schoonheid behouden, dan zal hun liefde voor elkaar niet verdwijnen als ze oud worden en geleidelijk hun schoonheid verliezen. Als hun familieleven dan is gebaseerd op het geloof in de Verrijzenis, dan leven zij reeds als het ware in het Paradijs. Als op dezelfde manier, de orde in een land gebaseerd is op het geloof in de Verrijzenis en het geloof op een andere wereld waar iedereen zich zal moeten verantwoorden voor de daden die in het aardse leven zijn gesteld, dan zal het leven in een dergelijk land nog veel beter zijn dan wat Plato beschreef in zijn 'Republiek' of al-Farabi (in het Latijn: Alpharabios) in zijn :'Madinat al Fadila', de stad van de deugden. Het zal zijn zoals in Madina in de tijd van de Profeet, vzmh, of de

Moslimlanden onder de regering van de Kalief Umar, moge God tevreden zijn over hem.

Om beter te kunnen begrijpen hoe de Profeet die maatschappij bouwde, moeten we enkele voorbeelden geven van zijn uitspraken over het leven in het Hiernamaals en over de Verrijzenis.

Op een keer zei hij:

'O mensen! Gij zult blootsvoets verrijzen, naakt en onbesneden. Luister aandachtig naar mij: Abraham, vzmh, zal als eerste worden gekleed. Neemt mijn woorden in acht: Op die dag zullen er uit mijn Gemeenschap mensen van de linkerkant worden genomen en naar mij toegebracht. Ik zal zeggen: O God! Deze zijn mijn Gezellen! Er zal mij worden gezegd: gij weet niet welke onaangename zaken zij na u hebben gedaan. Dan zal ik spreken zoals de rechtvaardige dienaar, Jezus, sprak: Ik was een getuige over hen, terwijl ik in hun midden verbleef. Toen Gij mij verhief, toe werd Gij hun toezichter. Gij zijt Getuige over alle dingen. Als Gij hen straft, zijn Zij uw slaven. Als Gij hen vergeeft dan zijt Gij zeker de al-Wijze, de Al-Machtige. (Bukhari, Anbiya', 8.48; Muslim, Janna, 56; Tirmidhi, Qiyama, 3.)

In een andere 'Hadith', vermeld door Anas, zegt Gods Boodschapper:

'Omdat God hen heeft geschapen, hebben de kinderen van Adam geen ervaring met een gebeurtenis die erger is als de dood. Nochtans is de dood gemakkelijker dan wat er op volgt. Zij zullen zulke angsten ondergaan, dat zweet hun lichamen zal bedekken totdat het als een teugel rond hun kin wordt, tot het uitgroeit tot iets als een zee, waarop, indien gewenst, schepen kunnen varen.' (Ahmad ibn Hanbal, Musnad, 3. 154)

Bukhari en Muslim tekenden het volgende verhaal op van Abu Hurayra.

De Profeet sprak: 'Mensen zullen verrijzen in 3 groepen. Zij die vrees voor God combineerden met de verwachting, zelfs in uiterste angst voor Gods oordeel twijfelden ze niet aan Zijn genade en vergevingsgezindheid. De tweede groep zijn zij die naar het Paradijs trachten te gaan 'gezeten op een muilezel', in kleine groepjes van twee, drie, vier...tot tien. Zij hebben immers dikwijls gefaald in deze wereld. De anderen zullen in het Vuur worden verrezen, zij verrichtten immers voortdurend daden die op elk uur van de dag, het Helse vuur verdienen. Als zij in de voormiddag gaan slapen dan zal de Hel met hen meeslapen. Als zij de nacht bereiken dan zal de Hel samen met hen de nacht bereiken. Als zij de ochtend bereiken, dan zal de Hel samen met hen de ochtend bereiken en als zijn de avond

bereiken, dan zal de Hel samen met hen de avond bereiken.' (Bukhari, Riqaq, 45 / Muslim, Jannah, 59 / Nasa'i, Jana'iz, 118)

Door deze en soortgelijke waarschuwingen bracht Gods Boodschapper, vzmh, zijn Gezellen de vrees voor de Hel bij. Door de goede berichten die hij over het Paradijs bracht, wekte hij in hen een verlangen op naar het Paradijs. Daardoor leefden de Gezellen in het sterke bewustzijn van Goddelijke beloning en straf. Zij waren zo gevoelig voor hun religieuze plichten en de rechten van de mensen dat bijvoorbeeld, twee van hen eens verschenen voor de Boodschapper om een meningsverschil tussen hen te beslechten. Na hen gehoord te hebben zei de Boodschapper:

'Ik ben een mens zoals gij en zal dus oordelen naar wat gij mij hebt verteld. Het is mogelijk dat één van u met méér overtuigingskracht spreekt dan de ander, dan zou ik in zijn voordeel kunnen besluiten. Nochtans zal God juist oordelen in het Hiernamaals, volgens de waarheid in deze kwestie. De onrechtvaardige zal dan zijn straf ontvangen en de onschuldige zal worden vrijgesproken.'

Dit was voor de Gezellen voldoende om af te zien van het recht dat zij opeisten. De Boodschapper gaf hen de raad:

'Ga, en verdeel de betwiste goederen in twee delen en laat dan het lot beslissen. Elk van u

zou moeten toestemmen met het verkregen deel, zonder ongemak te voelen'. Bukhari, Shahada, 27. Muslim, 'Aqdiya, 4. Abu Dawud, 'Adab, 87)

Sa'd ibn Rabi' was ernstig gewond bij het gevecht van Uhud. Terwijl hij zijn laatste adem uitblies fluisterde hij tot Mohammed ibn Maslama, die hem de groeten van de Boodschapper bracht: *'Breng mijn groeten over aan Gods Boodschapper. Bij God! Ik voel de geur van het Paradijs voorbij Uhud.'*

DE ARGUMENTEN IN DE QUR’AN VOOR DE VERRIJZENIS

Alhoewel wetenschappelijke bevindingen zoals de tweede wet van de thermodynamica aantonen dat het bestaan op weg is naar de vernietiging, volstaat het voor de vernietiging van het universum, dat één planeet botst met een andere. Als het begin van het bestaan een 'big bang' is, waarom zou het einde dan niet een andere 'big bang' zijn of een botsing? Het bestaan, met al zijn onderverdelingen, is een uiterst delicaat berekend organisme, een systeem waarvan de onderdelen op een subtiele manier van elkaar afhangen. Een menselijk lichaam is samengesteld uit ongeveer 60.000.000.000.000 cellen. Als één enkele vervormde, kankerverwekkende cel de dood van het hele lichaam kan veroorzaken, dan kan ook één ernstige onregelmatigheid in het universum de dood van het hele universum veroorzaken. Of de dood kan plotseling optreden, zonder enige zichtbare en voorspelbare reden. Dus waarom is het niet evengoed mogelijk dat het universum

opeens sterft aan een plotselinge, onverwachte en niet voorziene reden zoals een 'ziekte' of een 'hartaanval'? Wie weet, lijdt onze wereld niet aan de eindfase van een kankerevolutie omdat we de aarde verkeerd gebruiken?

De Qur'an behandelt de kwestie van de heropstanding en pleit ervoor. Ten eerste: de Qur'an geeft voorbeelden van Gods alomvattende daden in de macrokosmos en op sommige momenten toont het aan onze waarneming de Goddelijke beschikking over elk van de drie 'kosmossen': de macro- normo- en microkosmos, ook Gods beheersing van de drie samen. Om de Verrijzenis te kunnen bewijzen, vestigt de Qur'an ook onze aandacht op het verschijnsel de schepping van het universum die betiteld wordt als de 'eerste ontstaanswording' *(al-Waqi'a, S56, A62)* terwijl het opwekken van de doden wordt beschreven als de 'tweede ontstaanswording' *(al-Najm, S53, A47).* Ten tweede: het toont gelijkaardige gebeurtenissen in de wereld en maakt vergelijkingen tussen hen en de Verrijzenis.

Bijvoorbeeld, in het volgende vers benadrukt de Qur'an de Macht van God.

Door Zijn universele daden te vermelden zoals het oprichten van het firmament zonder enige zuil en het onderwerpen van de zon en de maan aan Zijn bevel, roept de Qur'an ons op om overtuigd te zijn van de ontmoeting met Hem in de volgende wereld.

'God is Degene Die de hemelen heeft opgericht zonder zichtbare zuilen. Dan heeft Hij Zichzelf op de Troon van het gezag gezet. Na het vormgeven aan het universum en het afhankelijk te hebben gemaakt van zekere wetten, oefent Hij zijn absolute autoriteit uit over het hele universum. Hij onderwerpt de zon en de maan aan Zijn bevelen, elk loopt zijn baan in een vooraf bepaalde tijd. Hij regelt alle zaken en zet de tekens uit, zodat gij moogt geloven, met zekerheid, in de ontmoeting met uw Heer. (Al-Ra'd, S13, A2)

De Qur'an gelijkt op een opengeslagen boek. Op het einde van de tijden zal het even gemakkelijk zijn voor God om het universum te vernietigen dan om een boek op te rollen. Zoals Hij het aan het begin heeft open gerold, zo zal Hij het dichtrollen en het opnieuw herscheppen in een veel betere en andere vorm, zonder enige tussenstap of materiele oorzaken:

'Op die dag zullen Wij de hemelen oprollen zoals een perkamentrol voor boeken wordt opgerold. Vermits Wij de eerste schepping deden ontstaan, zo zullen Wij dit opnieuw voortbrengen. Dit is een bindende belofte door Ons. Waarlijk, Wij zullen dit vervullen zoals Wij dit beloofden. (al-Anbiya', S21. A104)

De schepping van het universum is voor God niet moeilijke dan het terug tot leven wekken van de doden.

'Hebben zij niet gezien dat God, Die de hemelen en de aarde heeft geschapen, en door deze schepping niet uitgeput was, in staat is om het leven aan de doden terug te geven? Waarlijk, Hij heeft macht over alles.' (Al-Ahqaf, S46, A33)

Zoals eerder is gezegd, geeft de Qur'an ook voorbeelden van verrijzeniszen in de wereld en vermeldt gelijkaardige gebeurtenissen in de mens. Bovendien wordt Gods absolute macht onder de aandacht van de mensen gebracht en Zijn alomvattende daden om de Verrijzenis te bewijzen.

In de volgende verzen vergelijkt de Qur'an de Verrijzenis met de verjonging of de hernieuwing van de aarde in de lente na de doodse periode van de winter en vermeldt hoe God atomen en moleculen ter beschikking stelt in de stapsgewijze schepping van de mens. De natuur ervaart de dood in de winter maar als de lente komt, wordt de aarde opnieuw tot leven opgewekt, dode takken brengen opnieuw bladeren voort, bloeien en dragen vruchten. Al deze vruchten gelijken op die van voorgaande jaren zonder er identiek aan te zijn. Ontelbare plantenzaden die tijdens de vorige herfst in de aarde gevallen zijn, kiemen onder de aarde en

groeien uit tot vele verschillende planten, zonder de minste verwarring.

Het opwekken van de doden op de Dag des Oordeels zal ook zo zijn:

> ***'Enkele van Zijn tekens zijn dat de aarde droog en verdord is en dat God dan regen neerzendt om deze tot leven en bloei te leten komen. Zeker, God die de dode aarde leven geeft zal ook de doden tot leven opwekken. Inderdaad, God heeft macht over alle dingen.' (Al Fussilat, S41, A39)***

> ***'O mensheid! Als gij twijfelt over de Verrijzenis, bedenk dan dat Wij u uit stof hebben geschapen, daarna uit zaad, dan uit een bevruchte eicel die we hebben vastgehecht aan de wand van de baarmoeder, dan uit een klomp vlees, vormloos en gevormd, zodat Wij aan u Onze kracht hebben getoond. En wij bewaren in de lichamen wat wij graag een plaats en een tijd toewijzen. Daarna laten Wij u op de wereld komen als kinderen, daarna laten Wij u opgroeien zodat gij volwassen wordt. Sommigen van jullie zullen jong sterven en sommigen zullen teruggestuurd worden naar de eerste levensjaren zodat ze niets zullen weten, nadat ze kennis verwierven. Gij ziet de aarde soms droog en verdord. Maar als wij er***

regen laten op neerdalen, dan beeft de aarde, zwelt op, geeft groei aan elk aangenaam koppel van schepsels. Dit is zo omdat God de Waarheid is en Hij is het Die leven geeft aan de doden, Hij heeft macht over alle dingen.' (Al-Hajj, S22, A5-A6)

'Denkt de mens dat hij stuurloos en zonder hulp zal achtergelaten worden? Was hij geen druppel vocht die voort stroomde? Toen werd hij een aangehechte klomp vlees. Daarna heeft Hij de mens gevormd en voorzien, in 2 geslachten gevormd. Is Hij dan niet in staat om de doden tot leven op te wekken? (al-Qiyamah, S75, A36-A40)

'Kijk naar de indrukken van Gods Genade; hoe Hij leven geeft op aarde en aan de aarde, na de dood. Merk dan! Hij is waarlijk de Oprichter van de doden, op dezelfde manier. Hij kan alles uitvoeren.' (al-Rum S30, A50)

'God heeft u voortgebracht uit de aarde zoals een plant. En naar de aarde zal Hij u terugsturen. Dan zal Hij op verrezen terugbrengen.' (Nuh, S71, A17-A18)

Een nauwkeurige beschouwing van alles wat in het universum gebeurt, zal het duidelijk maken dat er overal twee tegengestelde elementen zijn die zich hebben genesteld, mét hun resultaten zoals goed en kwaad, voordeel en schade, licht en

duisternis, perfectie en gebrek, leiding en misleiding, geloof en ongeloof, gehoorzaamheid en opstandigheid, angst en liefde. Al deze tegengestelde elementen botsen met elkaar in het universum. Dit toont daar al deze voortdurende conflicten aan, deze voortdurende afwisselingen en omvormingen, dat hierdoor de elementen voor een nieuwe wereld worden gemaakt. Deze tegengestelde elementen kunnen uiteindelijk leiden tot de eeuwigheid, in twee tegengestelde richtingen en werkelijkheid worden als Paradijs en Hel. De eeuwige wereld zal door de essentiële elementen van de voorbijgaande wereld woorden gevormd, die dan blijvend worden. Paradijs en Hel zijn dus eigenlijk de twee tegengestelde vruchten die groeien op twee takken van de boom van de schepping. Of zij zijn als de twee resultaten van de keten van de schepping. Zij zijn de twee vergaarbakken die gevuld worden met de twee stromen van de gebeurtenissen en dingen en de twee polen waar alle dingen zich in golven naartoe bewegen. Zij zijn de plaatsen waar de Goddelijke Genade en de Goddelijke Woede zich uiten en zij zullen elk gevuld worden met de bijbehorende bewoners als de Goddelijke Genade het universum zal dooreenschudden met een gewelddadige beweging.

In deze wereld vertrekken de onderdrukkers, nog steeds in het bezit van hun onderdrukkende kracht. De onderdrukten vertrekken, nog steeds vernederd. Zulke onrechtvaardigheden worden noodzakelijkerwijze doorgegeven aan een opperrechtbank, zij worden

niet verwaarloosd. De straf wordt soms zelfs in déze wereld uitgevoerd. De verscheurdheid die wordt ondergaan door de ongehoorzame en opstandige volkeren in het verleden leert ons dat de mens zich steeds zal moeten verantwoorden en bovendien dat hij is onderworpen aan een Goddelijke correctie. Gods almachtige Schittering en Majesteit zal de mens tot bij Zich roepen. Dus, zoals wordt verklaard in het vers ***'Hoedt u voor deze Dag, gij misdadigers!' (Ya Sin, S36, A59)*** zal God de goeden van de verdorvenen scheiden in het Hiernamaals en elke groep behandelen overeenkomstig hun gedrag in deze wereld. Dit is eenvoudigweg wat Zijn absolute Rechtvaardigheid oplegt.

ARGUMENTEN VOOR DE VERRIJZENIS

Universele wijsheid bewijst de verrijzenis

God is absoluut vrij in Zijn daden. Hij doet wat Hij wil en niemand kan Hem ter verantwoording roepen voor wat hij doet. Nochtans is Hij de Al-Wijze en handelt met absolute doelgerichtheid en wijsheid. Hij verricht nooit iets doelloos of onbeduidends en mislukt nooit in Zijn onderneming.

Als een mens naar zichzelf kijkt en verwonderd is over de eigen natuur, de eigen lichamelijke en spirituele identiteit en structuur, als hij zijn lichaam bestudeerd, alle delen tot in de kleinste cellen: dan zal hij zien dat hij geschapen is om bepaalde belangrijke doelstellingen te verwezenlijken. Er is zelfs niet één nutteloos atoom in zijn structuur.

Zoals de mens, het normo-universum toont ook het heelal, het macro-universum of macromenselijk wezen, grote doelstellingen aan en ontelbare voorbeelden van wijsheid in alle samenstellende delen. Nergens is er een

betekenisloos of nutteloos ding, zelfs maar zo klein als een muggevleugel.

De mens heeft een unieke plaats binnen de schepping. Van alles wat er in het universum bestaat, heeft god een aspect in de schepping van de mens gelegd. Met zijn mentale en spirituele vermogens vertegenwoordigt hij de engelachtige en andere spirituele werelden zoals de wereld van de symbolen of immateriële vormen. Bovendien, door zijn deugd of zijn ingeboren vermogen om te leren en zijn gekregen, vrije wil heeft hij de mogelijkheid om zelfs de engelen te overtreffen. In zijn **lichamelijk** of biologisch wezen, vertegenwoordigt hij de planten en de dieren. Alhoewel beperkt in tijd en ruimte, kan hij deze overschrijden door zijn spirituele mogelijkheden en de kracht van zijn verbeelding. Ondanks het onovertroffen statuut van de mens en zijn onvoorstelbare waarden tussen de andere schepsels, sterven sommige mensen jong en anderen zelfs bij de geboorte. Bovendien verlangt de mens naar de eeuwigheid en een eeuwig leven. Sommigen van zijn zintuigen of gevoelens zijn met niets minder tevreden. Als hij de vrije keuze zou krijgen tussen een eeuwig leven met zware beproevingen en het eeuwige niet-bestaan na een kort en rijk uitgerust leven, dan zouden de meeste mensen waarschijnlijk de eerste mogelijkheid kiezen. Waarschijnlijk zelfs eerder het eeuwige leven in de Hel boven het eeuwige niet-bestaan. God, de Al-Genadevolle en Al-Wijze, heeft de mens niet tot eeuwig niet-bestaan veroordeeld. Evenmin gaf Hij hem het verlangen naar eeuwigheid zodat

hij het verdriet, diep in zijn hart, zou voelen van dit eeuwige leven niet te kunnen bereiken. Daarom vergt de Goddelijke Wijsheid dat er een eeuwige wereld bestaat waar de mens eeuwig zal leven.

De wereld is niet genoeg om de waarde van de mens juist te beoordelen. Alhoewel hij lichamelijk klein is, omvat hij het volledige universum met zijn verbeelding en spirituele capaciteiten. Zijn daden zijn niet alleen verbonden met de materiele wereld en kunnen niet beperkt worden in tijd en ruimte. De menselijke natuur is zo universeel dat zelfs de daden van de eerste mens een invloed hebben op het leven en het karakter van de laatste mens en op de hele mensheid. Om de betekenis van de mens te beperken, zoals de materialisten doen, tot een fysisch geheel en een zéér beperkte tijd en ruimte, is de ergste onbeschaamdheid en het ergste misprijzen tegenover de mens. De maatstaven van deze wereld kunnen niet de intellectuele en spirituele waarde meten van de Profeten en hun verwezenlijkingen en evenmin de omvang berekenen van de vernielingen en de tragedies die werden veroorzaakt door wereldberuchte individuen zoals Farao, Nero, Hitler, Stalin en andere, soortgelijke figuren. De maatstaven van deze wereld kunnen niet de echte waarde meten van eerlijk geloof en morele kwaliteiten. Waarmee zoudt gij zelfs een martelaar belonen, die zichzelf heeft opgeofferd, zijn eigen wereld, voor de zaak van God, van anderen of voor enkele universele menselijke waarden zoals rechtvaardigheid en

eerlijkheid? Waarmee kan een gelovige wetenschapper worden beloond die zichzelf heeft gewijd aan de dienst van de mensheid en een uitvinding heeft gedaan waar iedereen het voordeel kan van genieten tot aan de Laatste Dag? Alleen met de maatstaven van de andere wereld kunnen deze daden worden ingeschat. Want deze 'weegschalen' meten zelfs het kleinste atoom aan goede daden, zowel als het kleinste atoom aan slechte daden.

> ***'Wij hebben een juiste balans klaargemaakt voor de Oordeelsdag. Daarom zal geen ziel onjuist worden behandeld. Zelfs alhoewel een daad als een mosterdzaad zo licht zakl zijn, dan nog wordt het naar voor gebracht om te worden gewogen. En Ons oordeel zal zeker volstaan.' (al-Anbiya', S21, A47)***

Zelfs al zou de Verrijzenis geen enkel ander doel hebben, dan de daden van de mensen te wegen, dan nog zou het nodig zijn van een **oneindig** fijne en juiste balans in dienst te nemen.

God is niet verplicht om iets te doen. Hij doet wat hij wil en hoe Hij het wil. Nochtans, uitgaande van het onloochenbare feit dat, wàt Hij ook doet, het voor bepaalde doelstellingen gebeurt, kunnen we concluderen dat Zijn universele Wijsheid de Verrijzenis noodzakelijk maakt. Is het begrijpelijk dat het Grootse Wezen, Die getuigt van de Heerschappij van Zijn Gezag in

de orde, doelmatigheid, rechtvaardigheid en evenwicht die in het universum heersen, zijn gunsten niet zou tonen aan gelovigen die de bescherming zoeken van Zijn Wezen, hun Heer en Heerser, die in Zijn wisheid geloven, Zijn Rechtvaardigheid en handelen in overeenstemming met Zijn verzoek om aanbidding? Nogmaals, is het begrijpelijk dat Hij niet de onbeschaamde zou straffen die Zijn Wijsheid en Rechtvaardigheid zouden miskennen en zich tegen Hem keren in opstandige brutaliteit? Zeker, omdat in deze onvolmaakte wereld nog geen duizendste deel van zijn Wijsheid en Rechtvaardigheid gevestigd zijn voor de mens, is het zeker dat zij doorverwezen worden. Want de meeste van de misleiden verlaten deze wereld ongestraft en de meeste rechtvaardigen sterven zonder beloning. Deze zaken zullen zeker worden doorverwezen naar een opperste rechtbank, een uiterste genoegdoening.

Het is duidelijk dat de Ene Die deze wereld beheert, dit doet in overeenstemming met een oneindige wijsheid. Heb je daar een bewijs voor nodig? Het bewijs ligt in de manier waarop het gebruik en het nut in alle dingen is verduidelijkt. Heb je dan niet gezien hoeveel wijze doelstellingen gediend zijn door elke ledemaat en elk been in de mens, elke ader, elke hersencel, elk deeltje van elke cel in zijn lichaam? Inderdaad, de wijze doelstellingen zijn even talrijk als de vruchten van een boom. Dit bevestigt dat alles is geregeld in overeenstemming met oneindige wijsheid. Een bijkomend bewijs is de absolute

ordelijkheid in het uitwerken van alle dingen. Samengevat: er zijn universele doelen voor het aardse bestaan van de mens. Zoals in de Qur'an werd verklaard:

> ***'Hebt gij er rekening mee gehouden dat Wij u zonder doel zouden geschapen hebben en dat gij niet naar Ons zoudt terugkeren? Dus is God verheven, Hij schept niet doelloos. Hij is de Heerser, de Waarheid, er is geen god behalve Hij, de Heer van de Nobele Troon.' (Al-Mu'minun, S23, A115-116)***

De mens werd niet geschapen slechts voor spel of sport. Het graf, eeuwig niet-bestaan, is niet het doel van het leven. Hij werd geschapen voor een ander, eeuwig leven, waar al zijn daden hem zullen voorbereiden op een uitgestrekte eeuwige wereld, vol van ofwel eeuwige schoonheden en zegeningen of kwaad en verdorvenheid.

Goddelijke Genade en Mildheid hebben de Verrijzenis nodig

We zien in de wereld dat de meest behoeftige en hulpeloze van de schepsels ook de bestgevoede zijn. Bijvoorbeeld gedurende de eerste periode van het leven, wordt een menselijk wezen gevoed op de beste manier en zonder eigen inspanningen, onmiddellijk voor en na de geboorte. Als de mens dan opgroeit, bewust van zijn persoonlijke kracht en wilskracht, begint hij

zelf, met veel moeite, te voorzien in zijn behoeften om zijn leven te onderhouden.

Op de zelfde manier steunen dieren zoals wolven en vossen op hun eigen kracht en sluwheid. Toch zijn ze nauwelijks gevoed ondanks hun inspanningen en moeite. Een fruitworm daarentegen leeft op een gemakkelijke manier op het beste voedsel. Planten zijn schepsels die niet kunnen bewegen, zij nemen zonder moeite hun klaargemaakt voedsel op. Al deze voorbeelden, samen met vele anderen, tonen duidelijk aan dat er Ene is, absoluut Genadevol en Voorzienend, Die over alle schepselen heest, hen onderhoudt en steunt.

God is eeuwig en Zijn Genade en Voorziening zijn dat ook. Een Eeuwige Ene uit Zichzelf eeuwig en maakt het bestaan van eeuwige wezens nodig. Zijn eeuwige Genade en Voorziening vragen eeuwige uiting en dus ook eeuwige wezens op wie Hij Zijn gunsten eeuwig laat neerdalen. Nochtans is de huidige materiele wereld gedoemd om te verdwijnen. Elke dag sterven er miljoenen levende wezens, vele levens worden uitgedoofd. Dit is een voorteken voor de uiteindelijke, algemene dood van de wereld.

Bovendien kan de materiele wereld de uitingen van de Goddelijke Namen en Kenmerken in hun volledigheid niet ontvangen. Levende wezens moeten ook veel moeite doen en zich doorheen vele ontberingen vechten om te kunnen overleven. Vooral voor menselijke wezens, is het

onmogelijk dat aan al hun verlangens en wensen wordt voldaan. Kwaliteiten zoals jeugd, schoonheid en kracht die het hart van de mens vullen, verlaten hem zonder zelfs afscheid te hebben genomen. Ze laten grote smarten achter en bezorgen hem verdriet. Bovendien voor, bijvoorbeeld, een tros druiven te verkrijgen, moet de mens bepaalde inspanningen leveren. Nogmaals, het zou zeken een pijnlijke zaak zijn, zelfs een vernedering en een spot om het eeuwige voeden te stoppen voor de hongerige die er eerst van hebben geproefd. Want een zegening is pas écht, als die blijvend is. Zonder een eeuwig leven waarin de mens in staat zal zijn om in al zijn behoeften blijvend te voorzien, zijn al de gaven en de zegeningen die God Almachtig over de mens doet neerdalen, gedoemd om in pijn en verdriet te eindigen. Daarom zal God, na de totale vernietiging van deze wereld, een nieuwe wereld scheppen die geschikt zal zijn om de uitingen van Zijn Genade en Zijn Voorziening te ontvangen, zonder enige hindernis. Aan alle menselijke verlangens zal daarin eeuwig worden voldaan.

Goddelijke Zorgzaamheid en Goddelijk Medelijden steunen op Verrijzenis

Het is door deze Zorgzaamheid en Medelijden van God dat wonden, gewonde harten en gevoelens worden genezen. Zonder deze Zorgzaamheid en Medelijden kan een wonde niet stoppen met bloeden. Nogmaals: het zijn deze Geschenken waardoor een zieke geneest, waardoor de pijnen van de scheiding stoppen en waardoor de pijnen en het verdriet veranderen in vreugde en genot. Dezelfde Zorgzaamheid en Medelijden komen mensen en dieren ter hulp in al hun levensfazen, vooral nét voor en nét na de geboorte. Als embryo's huizen ze in goedbeschermde baarmoeders, waar ze worden gevoed zonder iets ervoor te moeten doen, rechtstreeks vanuit de moederlichamen. Nà de geboorte zenden de Goddelijke Zorgzaamheid en het Goddelijk Medelijden het beste voedsel, in de vorm van borstmelk, dat onmogelijk door iets anders kan worden vervangen. Boven dien zijn al de gevoelens van medelijden en bekommernis, gedeeld door al de vaders en al de moeders, één enkele uiting van Gods Medelijden en Bekommernis.

Deze Zorgzaamheid en Bekommernis van God omvatten het hele universum, maar wij komen in de wereld vele verwondingen tegen en gewonde gevoelens die niet genezen zijn, ook vele ongeneeslijke ziekten. Ontelbare levende wezens lijden honger, dorst en armoede. Zoals in het geval van de Goddelijke Genade en Voorziening, is de materiele wereld evenmin in staat om alle uitingen te ontvangen van de Goddelijke

Zorgzaamheid en Medelijden. Vooral de onbekwaamheid van mensen om deze uitingen te ontvangen, samen met de onrechtvaardigheden van velen en het misbruik van hun ingeboren capaciteiten, komen tussen de schepsels en de uitingen van het Medelijden en de Zorgzaamheid van God. Belangrijkste van al: de dood is het lot van alle levende wezens. Niets anders dan het geloof in een andere, eeuwige wereld kan het verdriet stelpen dat in de harten van de mensen wordt opgewekt.

Gods Boodschapper, vzmh, zat op een dag in de Moskee als enkele krijgsgevangenen bij hem werden gebracht. Een vrouw die in grote ongerustheid ergens naar keek, trok de aandacht van de Profeet. Als zij een jongetje zag, drukte zij het tegen zich en liet het dan weer los. Zij was blijkbaar naar haar zoontje aan het zoeken. Tenslotte vond zij hem, omhelsde hem, drukte hem aan haar borst en streelde hem zeer innig. Dit deed de Boodschapper in tranen uitbarsten en hij vroeg aan enkele Gezellen die bij hem waren, terwijl hij naar de vrouw wees:

> *'Ziet gij die vrouw? Zou zij het kind in haar armen in de Hel werpen?' 'Neen!' antwoordden de Gezellen, en de Boodschapper, vzmh, voegde daar aan toe: 'God is veel méér Mededogend dan die vrouw. Hij smijt zijn dienaren niet in de Hel, tenzij zij dit absoluut verdienen.' (Bukhari, Adhab, 18 / Muslim, Tawba, 22)*

De andere wereld is de wereld waarin Gods Medelijden en Zorgzaamheid zich helemaal zullen uiten zonder een tussenstap of zonder pijn en smart toe te staan.

Goddelijke Rechtvaardigheid en Eer steunen op de Verrijzenis

Gods Namen en Kenmerken zijn allen absoluut en eeuwig. Zoals Hij absoluut en eeuwig Genadevol, Begrijpend en Vergevend is, zo is Hij nogmaals absoluut en eeuwig Machtig, Juist en Waardig. Alhoewel Zijn Genade alle dingen omvat, *(al-A'raf, S7. A156)* en, volgens een Hadith, groter is als Zijn Woede, begaan sommige mensen dergelijk grote misdaden en zonden (zoals ongeloof en het toevoegen van gelijken aan God), dat hun juiste loon alleen de eeuwige straf kan zijn. Boven dien worden er elke dag haast, duizenden onschuldige mensen gedood en nog veel meer onrechtvaardig behandelt en van hun elementaire rechten beroofd. Vele van de ergste misdaden blijven bovendien ongestraft. Dit ondanks de Goddelijke Regel dat wie één menselijk wezen onrechtvaardig doodt, de hele mensheid doodt *(al-Ma'ida, S5 A32)* en dit in een wereld waar de macht steeds 'gelijk' heeft. De komende dood maakt geen onderscheid tussen de onderdrukten en de onderdrukkers, de onschuldige en de misdadigers, de zondaars en de zondelozen. Dit betekent dat, zoals het geval is in deze wereld waar kleine misdaden worden geoordeeld door lagere rechtbanken terwijl de zware misdaden voor een hoge rechtbank worden

gebracht, dergelijke zware misdaden als ongeloof en het erkennen van gelijken naast God, moord en onderdrukking, worden uitgesteld tot een dag dat God deze zal beoordelen met absolute Rechtvaardigheid.

Er zal zeker een dag komen wanneer zij, die God hebben gedankt zoals het god toekomt, worden verwelkomd met: ***'Eet en drink tot uw harten verzadigd zijn, als beloning voor wat gij gedaan hebt in lang voorbije dagen.' (al-Haqqa S69, A24)*** en ook: ***'Vrede zij met u! Gij hebt goed gehandeld, kom hier binnen en verblijf hier voor altijd.' (Al- Zumar, S39, A73)*** Verblijf in een plaats waar: *'God voor hen dingen heeft klaargemaakt die geen oog ooit zag, geen oor ooit hoorde en geen verstand ooit bedacht.'* Anderen, die de wereld bezoedelden met het bloed dat ze vergoten en de zonden en de misdaden die zij begingen, zullen in de Hel worden gegooid en nageroepen: *'Ga binnen door de poorten van de Hel en verblijf daar voor altijd, war een vreselijk verblijf voor de hoogmoedige!' (Al-Zumar, S39, A72) (Bukhari, Tawhid, 35; Muslim, Jannah, 2.3.4.5.; Tirmidhi, Jannah, 5)*

Goddelijke Gratie en Overvloed steunen op de Verrijzenis

Een heilige vroeg aan Harun al Rashid, één van de Abbassiden Kaliefs:

- Als gij wanhopig verlangt naar een glas water, zoudt gij dan uw koninkrijk ervoor opgeven?'

- Ja, dat zou ik doen' was het antwoord.

- Als gij uw ontlasting niet uit uw lichaam kon krijgen, zoudt gij dan uw koninkrijk opgeven om dit wél te kunnen?'

- Ja, dat zou ik doen.' antwoordde Harun nogmaals.

Daarop besloot de heilige:

- Dan bestaat heel de overvloed van uw koninkrijk uit dit glas water.'

Wat we ook nodig hebben, we worden ervan voorzien, bijna gratis. Hoe belangrijker voor het leven een ding is, des te overvloediger is het in de natuur aanwezig en des te goedkoper. Wat we het meeste nodig hebben is lucht en die is gratis. Daarna komt water en dit is bijna gratis. God stuurt het ons toe vanuit Zijn oneindige Genade. Wij hebben geen aandeel in of bijdrage tot de vorming ervan. Wat we daarna het meeste nodig hebben zijn hitte en licht; de zon stuurt die naar ons, gratis. Wat de andere overvloedige geschenken betreft, zij zijn erg goedkoop. (Arme mens! Hij is blind voor al deze wonderlijke daden van God en vraagt voor een mirakel te zien om in God te kunnen geloven!) Wat we ook doen om onze noodzakelijke producten te produceren, is alleen een kleine inspanning. Nochtans, indien al deze overvloeden en zegeningen ons niet eeuwig werden gegeven en in een betere gedaante, dan zou de vrees voor de dood hen in vergif

veranderen als we een hap, een teug of zelfs maar een molecule ervan tot ons namen.

Dank zij Gods eeuwig Wezen, met al Zijn Namen en Kenmerken, zullen we steeds worden voorzien zonder dat ons wordt gevraagd om enige inspanning te leveren met steeds betere vormen van al de overvloeden die Hij in deze wereld over ons doet neerdalen. Hij verandert Zijn zegeningen niet in pijn omwille van de angst voor de dood en doet de dood de werelden verwisselen: een ontlasting van dit moeilijke bestaan, een uitnodiging tot een eeuwig verblijf dat Hij heeft klaargemaakt voor ons en een mogelijkheid om daar naartoe te gaan.

Goddelijke Schoonheid steunt op de Verrijzenis

Luister naar het zingen van vogels op een lenteochtend of het murmelen van een beekje dat door groene velden of diepe valleien vloeit. Kijk naar de schoonheid van schitterende, groene vlakten en bomen in bloei.

Bekijk de zonsopgang en zonsondergang en de volle maan op een wolkenloze, klare nacht. al deze schitterende taferelen samen en nog vele anderen die God aan onze zintuigen toont, zijn slechts één enkele glimp van Gods Absolute en eeuwige Schoonheid die doorheen vele sluiers schijnt. Door dergelijke uitingen van Zijn Schoonheid waar te nemen, waardoor Hij Zich uit, geraken we in vervoering.

Alle zegeningen, die niet eeuwig zijn, laten ondraaglijke pijnen achter in onze harten, als zij verdwijnen. Als de lente die voorbij is, volgend jaar niet terug zou komen, dan zouden we daaronder lijden tot we sterven. Dus is de échte zegening eeuwigdurend. Daarom toont God, de Eeuwige Schone Ene, ons in de wereld alleen de schaduwen van Zijn Schoonheid om in ons het verlangen op te wekken naar Zijn eeuwige en perfecte uitingen. Bovendien staat Hij ons toe om Hem op een of andere vorm te zien in het Paradijs op een manier die vrij is van elke kwalitatieve of kwantitatieve maatstaf of gestalte.

'Op die dag zullen er schijnen de gezichten zijn, opkijkend naar hun Heer.' (S75, A22-23)

De harmonieuze, wederzijdse relatie tussen dingen en de mens is een aanduiding van de Verrijzenis

Er is een basisrelatie tussen de mens en de buitenwereld. Als de mens geboren wordt, dan vindt hij zichzelf opgenomen in een vriendelijke omgeving. Hij wordt geboren, uitgerust met zintuigen om dingen in de buitenwereld te kunnen waarnemen, zoals moet gebeuren. Bovendien heeft hij gevoelens zoals medelijden, voorzichtigheid, zorgzaamheid en liefde. Er zijn vele dingen in de wereld, de moeite waard om te worden bemind, verzorgd en voorzichtig behandeld. Hij voelt zich hongerig en dorstig, kan

hitte of koude voelen. Gelukkig vindt hij alles om al deze ongemakken weg te werken. Zij zijn in een afgewerkte vorm aangeboden ofwel kan hij deze met een kleine inspanning bekomen.

Laat ons een appel als voorbeeld nemen. Met zijn kleur en schoonheid doet deze beroep op onze zin voor schoonheid. Door zijn smaak richt het ons naar onze smaakzin. Door de vitaminen die het bevat, voedt het onze lichamen. Ondanks onze behoefte aan de voedingsstoffen zouden we er niet van eten als het lelijk of vies was en dan zouden we onszelf tekort doen.

Dit allemaal samen, én nog vele andere 'natuurlijke' feiten, toont ons duidelijk dar er Ene is Die zowel de mens heeft geschapen en de omgeving op hem heeft voorbereid. Deze Ene heeft onbeperkte Kennis en Macht. Hij kent de mens met al diens behoeften, vermogens en kwaliteiten, zoals Hij de 'natuur' kent tot aan het kleinste bouwsteentje die het atoom, deeltje of quark is.

Als een ander voorbeeld wijzen we op de voortplanting die steunt op wederzijdse liefde en aantrekking tussen geslachten. Indien God, de Ene Die zowel de mens heeft geschapen als het universum voor hem heeft klaargemaakt, niet in de man en de vrouw het gevoel gelegd van liefde en wederzijdse aantrekking en als Hij hen niet het 'loon' van de reproductie op voorhand had gegeven in de vorm van seksueel genot, en als Hij in hen geen grote liefde had gelegd, en

bekommernis voor hun nakomelingen, dan zou de mensheid zich niet hebben voortgeplant en dan zouden ze uitgestorven zijn, alleen uit de eerste man en vrouw bestaan hebben.

De dood maakt een einde aan alle genot en herleidt alles tot niets, alsof het er nooit is geweest. Indien er geen Verrijzenis zou zijn, dan zou dit leven **herleid** worden tot een betekenisloos stuk speelgoed dat alleen lijden en pijn achterlaat. Nochtans is deze wereld een kleine schaduw van de andere eeuwige wereld. De overvloeden die God hier op ons heeft doen neerdalen zijn slechts voorbeelden van hun eeuwige, véél betere vorm in de eeuwige wereld. God schenkt dit aan ons om ons aan te sporen van te handelen om al deze geschenken te verdienen. De Qur’an verklaart:

> ***'Geef goed nieuws aan hen die geloven en doe goede werken. Voor hen zal er een Tuin zijn, door rivieren bevloeid. Telkens zij genieten van de vruchten van deze tuin, zullen ze zeggen: Dit is wat we hebben verkregen voordien! Zij zullen hetzelfde opnieuw verkrijgen. en er zullen zuivere vrouwen zijn voor hen en zij zullen daar steeds trouw zijn.' (Al-Baqara, S2, A25)***

Bovendien verwijzen alle vreugden, schoonheden, beloningen en momenten van geluk in deze wereld naar hun perfecte en eeuwige vormen in het Paradijs terwijl pijn, straf, en

momenten van lelijkheid de tekenen van de Hel zullen zijn. Eigenlijk wil God de andere wereld bouwen uit de verzameling van materialen van deze wereld, die Hij geschikt heeft gemaakt om te worden omgevormd in de grote omwentelingen van de Oordeelsdag. Daarom verwijst het verband tussen de dingen in deze wereld en de andere wereld, noodzakelijk naar de Verrijzenis.

Het optekenen en het bewaren van deze wereld steunt op de Verrijzenis

Niets verdwijnt helemaal van deze wereld. Omdat elk menselijk woord en elke menselijke daad kan worden geregistreerd, met bandopnames, enz. om dan te bewaren, waarom zouden we dan niet in staat zijn te begrijpen de woorden en daden van de mensen op een of andere manier vastlegt, zelfs als we niet weten hoe dit precies gebeurt?

Vooruitgang in de wetenschappen en de technologie voorzien iedere dag een nieuwe verduidelijking van het Bestaan en Eenheid van God en bevestigen, samen met de Goddelijke oorsprong van de Qur'an, de waarheid van de Islamitische geloofspunten. Dit is in feite wat de Qur'an eeuwen geleden verklaarde:

> ***'We zullen hen Onze tekens tonen in de uitwendige wereld en in zichzelf tot het duidelijk wordt voor hen dat de Qur'an de waarheid is. Voldoet de Heer niet***

aan al uw wensen, vermits Hij getuige is van al uw daden?' (Fussilat, S41, A53)

Als iemand eerlijk naar de waarheid zoekt en de 'kracht van het zicht' heeft om de waarheid te zien zoals die is, als iemand niet verblind is door vooroordelen, onwetendheid en wereldse doelen en verlangens; dan zal elke nieuwe vooruitgang in de wetenschap als de waarheid en de juistheid van de Qur'an worden aanzien. Wij zien in het universum dat God voor ons ontvouwt, alles, in zulke kleine dingen als zaden. Alles in een mens is bevat in een zaadcel en in 46 chromosomen. Indien de mens 44 of 48 chromosomen had, dan was hij een totaal ander wezen. Zo ook, als de mens in de aarde is verdwenen na de dood, dan zal nogmaals, het meest **essentieel** gedeelte van hem, dat dezelfde betekenis heeft voor zijn bestaan als een zaad voor een plant, niet vergaan. God zal hem tijdens de Verrijzenis heropbouwen vanuit dàt deel. God bewaart alles en staat niet toe dat het voor eeuwig verdwijnt. Als bijvoorbeeld een plant in de herfst of de winter verwelkt, blijft het leven in talloze herinneringen. Ook blijft het in de zaadjes leven om terug te ontspruiten tijdens de volgende lente.

Net zoals God dingen bewaart in hun zaden, zo bewaart Hij ook geluiden, stemmen en verschijningen op 'opnames' of met andere middelen zodat ze in een andere wereld opnieuw worden vertoond. Wie weet of er ooit een dag

komt dat deze geluiden en beelden worden ontdekt terwijl we nog steeds leven?

Ik herinner mij dat ik las over een experiment dat door een geleerde werd uitgevoerd om een moordenaar te vinden. De verdachte personen werden één voor één onder de boom gebracht waar de misdaad was gepleegd. De boom, die niets ongewoons toonde tot de moordenaar werd voorgeleid, begon toe te reageren. Op de ene of andere manier was de stem, houding, benadering, gewoonte en alles wat de moordenaar had gekenmerkt, op de boom vastgelegd. dus zorgt God ervoor, die de mens bewaarde in een zaadcel, een plant in een zaad, een kip in een ei, dat Hij alles vastlegt op onzichtbare 'opnames' door een mens toe te staan van geluiden en beelden te registreren en te bewaren. God laat de mens niet in de steek, de mens die als edelste, meest perfecte patroon van de schepping werd gevormd, wordt niet aan zichzelf overgelaten. De 'opnamen' van de mens gaan niet verloren. Integendeel, Hij zal hen opnieuw tot leven brengen in een andere en eeuwige wereld.

Goddelijke Macht steunt op Verrijzenis

Beschouw een atoom in een molecule. Hoe het is opgebouwd en hoe het zijn relaties onderhoudt met de andere atomen is een verbazingwekkend mirakel. Op dezelfde manier lijkt het zonnestelsel, dat de zon en de planeten omvat, op een atoom. Om atomen te scheppen en

hun bewegingen te onderhouden zijn er even grote inspanningen nodig als voor het scheppen van het zonnestelsel en het onderhouden van de bewegingen van zon en planeten en de verhouding tussen hen. Op dezelfde manier is een cel als een zelfstandige regering. Het heeft eigen afdelingen die allen met de andere afdelingen zijn verbonden en vanuit een centrum worden gestuurd. Het heeft ook een financiën-ministerie dat zijn inkomen beheert en de uitgaven regelt. Het is alsof elk van de cellen die een menselijk lichaam telt, 60.000 miljard, de intellectuele capaciteit heeft van de meest intelligente mensen. Bovendien zijn er zeer nauwe en belangrijke banden tussen de cellen van een mens die allen werken door beheersing vanuit één enkel centrum, de hersenen.

Dit zijn slechts enkele voorbeelden om de Kracht van de Schepper te begrijpen, voor wie niets moeilijk is, voor Wie het sturen van een heel universum hetzelfde is als het beheren van één enkel atoom. Als de hele mensheid, de geleerdste en meest bewuste schepsels in het universum, zouden samenkomen om één enkel atoom te scheppen, dan zouden ze dat niet kunnen. Als dit Wezen dus, de absoluut Machtige Ene, beloofd heeft dat Hij het universum zal vernietigen en zal heropbouwen in een andere vorm, dan is Hij daar zeer goed toe in staat en zal het ook zo gebeuren. Want iemand die zijn woord niet houdt is ofwel een leugenaar ofwel te zwak om zijn woord te houden. Nochtans is God Aalmachtig absoluut in staat om Zijn Woord te houden en zal Hij dit ook doen. God houdt zijn beloften en liegt niet. God is

absoluut zonder gebreken. Dus na de vernietiging zal God de wereld herscheppen.

> ***'De Dag van de Eindbeslissing en Oordeel is een vastgestelde tijd, een dag dat de Bazuin zal weerklinken en gij in menigten zult binnen treden, dan zullen de hemelen zich openen en als poorten worden.' (al-Naba, S78, A17-A19)***

De momenten van dood en heropwekking in de wereld duiden de Verrijzenis aan

Een algemene dood en een algemene heropwekking wordt elk jaar in de wereld herhaald. In de winter bedekt een witte 'deken' de aarde waarvan de jaarlijkse levenscyclus reeds in de herfst is geëindigd. De natuur is reeds verbleekt, met steeds minder sporen van leven. De uitwendige schaal is ineengezakt en uiteindelijk zijn de bomen zo levenloos geworden al harde beenderen. Het gras is weggerot, bloemen verwelkten, trekvogels zijn vertrokken en de insecten en de reptielen zijn verdwenen.

Nochtans is de wintertijd niet eeuwig, het wordt gevolgd door een algemene heropleving over de hele aarde. Als het weer terug warm wordt, beginnen de bomen opnieuw knoppen te krijgen, zij dragen opnieuw bladeren en stellen zichzelf voor aan de Eeuwige Getuige. De verdorde grond zwelt opnieuw op en overal komen

grassen en bloemen uit. De zaden die in de vorige herfst in de grond gevallen zijn, hebben ontkiemd en door hun zelfopheffing zijn zij een beginpunt van groei geworden tot nieuwe levensvormen. De trekvogels zijn uit het zuiden teruggekomen en de aarde gonst van nieuwe insecten. Reptielen en vele andere dieren zijn terug actief. De natuur stelt zich terug aan ons voor in alle schittering.

Beschouw hoe de fotosynthese in de bomen gebeurt: de bladeren zijn de longen en zij hebben de kracht om in het zonlicht CO2 te scheiden tot koolstof en zuurstof. De zuurstof wordt dus afgegeven en de koolstof vastgehouden en samen met de waterstof van het water door de plant opgenomen vanaf de wortels. Door magische scheikunde, maakt God uit al deze elementen suiker, cellulose en vele andere stoffen, vruchten en bloemen, allen met een verschillende geur, smaak, kleur en vorm afhankelijk van de plant of boom. De zelfde CO2 en water dragen bij tot de groei van ontelbare soorten vruchten, elk met een bepaalde, individuele smaak. Alhoewel dit een simpel proces lijkt zou de hele mensheid, indien ze samenkwamen om dit zelf te maken, niet één vrucht kunnen vervaardigen.

Ademen kost een boom zeer veel energie. Nochtans, door dezelfde ademhaling, heeft het nog veel meer stoffen opgenomen want de boom heeft een lange nacht voor de boeg waarin de richting van de ademhaling omkeert. Dan wordt zuurstof opgenomen en CO2 afgegeven.

Beschouw wat een doelgerichte inspanning de daden van een onbewuste boom verricht en wat dit oplevert. Overweeg dan of het écht redelijk is, dat iets dergelijks onbewust en zelfs onwetend over zijn eigen bestaan, zonder de gunst van de keuze, in staat is om zulke omvattende daden te stellen die een allesomvattende kennis nodig hebben, kracht en keuze.

Daarom zal de Macht die dergelijke belangrijke doelstellingen toekent aan een boom, en deze belangrijke resultaten laat uitvoeren, zeker de vrucht van de boom van de schepping, de mens, niet aan zijn eigen lot overlaten en hem niet tot eeuwige ondergang laten gaan. God heeft de mens geschapen voor vele, welbepaalde doelen en, zonder hem toe te staan van eeuwig vermengd met de aarde te blijven, brengt hem terug tot leven in een eeuwige wereld. Net zoals Hij een vrucht bewaard in de geheugens en door de zaden, net zoals Hij een gelijke van deze vrucht terugbrengt tijdens de volgende zomer, nadat Hij het tot een hogere levensvorm heeft verheven door voedselopname in een dier of mens, zo zal Hij ook de mens verheffen tot een hogere levensvorm in een andere wereld na de vernietiging van deze wereld.

God schiep de wereld vooraleer er iets als een wereld was. God schiep dan de mens voor er iets van de mens in de wereld was. God brengt de bouwstenen voor de mens samen uit de aarde, lucht en water en vormt hen tot een bewust, intelligent wezen. Is er enige twijfel dat een

ingenieur die een nieuwe machine heeft gemaakt deze kan herstellen, de onderdelen terug op hun plaats zetten nadat hij deze heeft uiteengenomen? Of is het ondenkbaar dat een bevelhebber door een trompetsignaal het leger kan bijeenroepen dat zich voor een rustpauze heeft verspreidt? Op dezelfde manier zal God Almachtig, nadat deze wereld werd vernietigd, de atomen van de mens verzamelen, die zich met de aarde hebben vermengd en hem een hogere eeuwige levensvorm verzekeren.

> ***'Zeg! Reis over land en zee en kijk hoe Hie schiep, want God brengt de latere groei voort. Waarlijk, God is in staat tot alle dingen.' (Al-Ankabut, S29, A20)***

> ***'Kijk naar de indrukken van Gods genade in de schepping, hoe hij leven aan de aarde geeft na de dood. Hij is zeker de Heroplever van de doden, op dezelfde manier. Hij is in staat tot alle dingen.' (al-Rum, S30, A50)***

Vele andere verschijnselen in het universum verwijzen naar de Verrijzenis

Een grote zorgzaamheid blijkt uit, en vele doelstellingen worden gehecht aan, zelfs de meest onbeduidend lijkende dingen in de wereld. Bijvoorbeeld: cellulose is het samenstellende weefsel dat het belangrijkste deel vormt van alle planten en bomen. Door zijn elasticiteit staat het

de planten toe om te buigen en hen zo te beschermen tegen doorbreking. Het heeft een belangrijke rol in de papierindustrie.

De verwerking van cellulose is zeer moeilijk. Slechts de spijsverteringsenzymen, afgescheiden door herkauwende dieren, kunnen cellulose verteren. Nochtans laat cellulose zich gemakkelijk uitscheiden, het versnelt de werking van de darmen en verhindert opstopping van de spijsvertering. Dieren zijn zoals fabrieken die bestanddelen met cellulose veranderen in bruikbare materie. De uitscheiding van dieren is bruikbaar als meststof. Ontelbare bacteriën in de grond verbruiken deze mest en voegen daardoor vruchtbaarheid toe terwijl ze ook de aarde zuiveren van slecht ruikende dingen.

Zonder de bacteriën in de aarde, zou het onmogelijk zijn om in de wereld te overleven. Om één enkel voorbeeld te beschrijven: als de vliegen die in één enkele lente werden geboren, niet zouden sterven, dan zou de aarde bedekt zijn met een dikke laag vliegen. Doorheen de uitingen van Zijn Naam, de Al-Zuiverende, gebruikt God Almachtig de bacteriën om de aarde te zuiveren. Hebt gij er ooit over nagedacht waarom de bossen zo zuiver zijn alhoewel er elke dag dieren in sterven? Dit is zo omdat vleesetende dieren en bacteriën de dode dieren opeten en de aarde zo zuiveren. Om te besluiten: denkt gij dat God, die de meest onbeduidend lijkende schepsels gebruikt om vele grote doeleinden te dienen, de mens

toelaat om in de aarde weg te rotten en zo zijn bestaan tot iets onbeduidend herleidt?

Nogmaals: een wonde die geneest toot de levenskracht van een lichaam. Een vrucht herinnert ons aan de boom waarop die groeide. Voetstappen verwijzen naar diegene die voorbijging. Een waterlek duidt op een bron. Op dezelfde manier zijn het gevoel van eeuwigheid in de mens en zijn verlangen naar deze eeuwigheid tekens van Ene Die eeuwig is en tekens van de eeuwige wereld.

Deze wereld, met alles erin, kan de mens nooit bevredigen. Hij vloeit over met subtiele, verfijnde gevoelens en verwachtingen naar een verheven ideaal, dat onmogelijk in de materie ontstaan kan zijn, noch in de materiele wereld. Dit zijn de bedenkingen van de mens over de onbeperkte, immateriële dimensie van het bestaan.

Filosofen, vooral de Moslims onder hen noemen het universum: macromenselijk, terwijl ze de mens als normo- of microkosmos omschrijven. Zoals de mens is de kosmos een geheel waarin alle onderdelen met elkaar verband houden. Niemand kan zeker zijn dat er geen engel is die het universum vertegenwoordigt, één die de taak heeft als de geest van het universum te functioneren. Zoals de mens, kan het universum ook aan gebreken lijden en, zoals Einstein het stelde, nieuwe lichamen worden in kleine hoeken

gevormd. Net zoals de mens een doodsuur heeft, zo ook het universum.

We weten weinig over het bestaan. Als onze kennis toeneemt, dan groeit paradoxaal genoeg, ook onze onwetendheid. Het bestaan is in een continue stroom en we doen nauwelijks méér dan dit waarnemen. De Profeet Mohammed, vzmh, had de gewoonte om te bidden***: 'O God, toon me de realiteit van de dingen!'***

Er is niets doelloos in het 'paleis' van het universum. Het **ecologisch** systeem is zo complex en de onderdelen ervan zo met elkaar verweven, dat de afwezigheid of verwijdering van één ervan, de vernieling van het hele universum tot gevolg kan hebben. Om deze realiteit uit te drukken verklaarde Gods Boodschapper, vzmh: *'Als de honden geen gemeenschap vormden zoals gij dit doet, dan zou ik hun dood eisen.' (Abu Dawud, Adhabi, 22 / Tirmidhi, Sayd,16-17)* Indien de bacteriën in de bomen zouden gedood worden, dan zouden we niet de vruchten kunnen oogsten. Elke soort, zelfs elk ding heeft een belangrijke eigen plaats in de structuur van het universum. Een dergelijk schitterend universum kan niet doelloos zijn. Het werkt in een bewegende tijdslijn. Zoals de seconden verwijzen naar de minuten, de minuten naar de uren, de uren naar het einde van de dag en de komst van de volgende, de dagen naar de weken, de weken naar de maanden, de maanden naar de jaren en de jaren naar het einde van een hele levensduur; zo heeft het bestaan zijn eigen dagen in elke sfeer en

dimensie en de toegewezen levensduur zal op een zeker moment eindigen. Bovendien evolueert de tijd in cycli. Een wetenschapper heeft bijvoorbeeld vastgesteld dat maïs overvloedig geproduceerd wordt om de zeven jaar en vis om de veertien jaar. De Qur’an wijst op dit feit in de sura'Yusuf'. Het leven als bestaan als een geheel heeft een aantal termijnen of cycli. Daarvan is het wereldse leven er één, het leven in het graf een ander en het leven in het Hiernamaals is de laatste cyclus die zelf vele termijnen of cycli heeft op zichzelf. De Qur’an noemt elk daarvan een 'dag'. Dit is zo omdat de dag de kortste van de tijdscycli is. Deze 'dag' komt overeen met een heel bestaansleven. In deze dagperiode herinnert het wereldse leven met zijn onderverdelingen van dageraad, ochtend, middag, namiddag en avond aan de overeenkomst met de geboorte, kleutertijd, kindertijd, jeugd, volwassenheid, ouderdom en dood. De nacht lijkt dan op het tussenleven in het graf en de volgende dageraad herinnert aan de Verrijzenis.

De geschiedenis leert dat bijna alle volkeren, die vroeger leefden, in de Verrijzenis geloofden

Zelfs de Farao's van het Oude Egypte, die beweerden goddelijk te zijn, geloofden in de Verrijzenis. Daarom wilden zij dat hun kostbaarste bezittingen samen met hen werden begraven en dat ook hun slaven hen in het graf volgden. We lezen inscripties op de graftomben die als volgt luiden:

'Na de dood zullen de zondaars lelijke vormen aannemen en voor eeuwig in de aarde blijven terwijl de zuivere zielen zich bij de engelen zullen voegen en leven temidden van de verhevene.'

Op de lijkwaden waarin de doden werden gewikkeld kunnen we ook verzoeken lezen zoals:

'Groeten aan U, O Verheven Goddelijk Wezen. Ik ben tot Uw Aanwezigheid gekomen om Uw oneindig mooie Gelaat te zien. Gun mij die blik, ik smeek U! Ik heb niemand onrecht aangedaan, niemand verraden. Ik heb niemand doen huilen, niemand gedood. Ik heb niemand onderdrukt. Ik ben hier in Uw aanwezigheid om mijn toestand aan U voor te leggen. Ik verlang alleen om Uw Gelaat te aanschouwen.'

Als we zoeken doorheen de graven, de grafschriften, geschreven documenten en kunstwerken die zijn overgebleven van vroegere volkeren, dan horen we de verzuchtingen naar de eeuwigheid weerklinken doorheen het hele verleden van de mensheid. Ondanks de veranderingen en vervormingen die het voorbijgaan van de tijd heeft veroorzaakt in de tussenliggende eeuwen, kunnen we gemakkelijk het geloof in de eeuwigheid ontwaren in het oude India, China en Griekenland, ook in het grootste deel van de Westerse filosofie.

Bijvoorbeeld, Shahristani, een Moslim theoloog en historicus schrijft dat Zoroaster zei:

'De mens heeft een taak in deze wereld. Zij die hun plichten naar behoren uitvoeren, zullen zuiverheid verwerven en zich voegen bij hen die verblijven in verheven sferen. De anderen nochtans, die hun plichten verwaarloosden, zullen veroordeeld worden om voor eeuwig in de aarde te verblijven.'

Gedurende de geschiedenis zijn er in India vele religies geweest, alhoewel het zeer waarschijnlijk is dat al deze religies de vervormde varianten van één enkele oorspronkelijke religie waren. Hoe zeer ze ook vervormd werden, zij bevatten toch allen het principe van het geloof in de Verrijzenis en de eeuwigheid. In vele van deze religies, neemt het geloof in de eeuwigheid de vorm aan van geloof in de reïncarnatie. Nochtans geloofde Buddha zélf niet in eeuwige cycli van reïncarnatie. Hij geloofde dat de zielen uiteindelijk zouden terugkeren naar het Absolute Wezen en eeuwige vrede en rust zouden vinden. De zielen die andere lichamen binnentreden, zijn de kwade zielen en zij veranderen van lichamelijk 'huis' om gezuiverd te kunnen worden. Als dit is gebeurd, keren zij ook terug naar het Absolute Wezen en vinden geluk en vrede.

Een Oudgriekse dichter, Homeros, schrijft over de schuilplaatsen van de zielen. Hij gelooft dat de zielen die zich hier in de lichamen uiten, elders schuilplaatsen hebben. Pythagoras, een Griekse wiskundige, geloofde in de Verrijzenis en beklemtoonde dat de gezuiverde zielen zich zouden voegen bij de verheven bewoners van

hogere werelden, terwijl de kwade zielen op aarde zouden gevangen blijven en door het vuur verteerd. Plato kent aan Socrates vele argumenten toe voor de Verrijzenis en het eeuwige leven, waarvan sommigen als volgt luiden:

De mens zou deugdzaam moeten zijn en dit veronderstelt weerstand tegen lichamelijke verlangens. Daarvoor is een ontbering nodig, door de mens uitgevoerd. Deze ontbering wordt dan gecompenseerd in een, eeuwig, gelukkig leven.

Tegenstellingen volgen elkaar op in de wereld. Licht en duisternis, lente en winter, dag en nacht volgen elkaar op. De dood volgt op het leven en dan volgt weer een **andere** leven. Dit tweede leven echter, zal eeuwig zijn.*(1)*

(1)Omdat deze wereld een testgebied is voor de mens, overheerst de Goddelijke Wijsheid hier en daarom handelt God achter de sluier van de oorzakelijkheid en wat we de 'natuurlijke wetten noemen. Daarom zijn de afwisselingen van licht en duisternis, lente en winter, dag en nacht, enz. een belangrijk element van het wereldse leven. Nochtans is het volgende leven puur leven waarin alles bezield zal zijn en de Goddelijke Kracht absoluut overheersend. God zal dan rechtstreeks handelen. In plaats van cycli, zal de voortdurende vernieuwing en de steeds toenemende schoonheid en genot een van de meest geuite kenmerken van dat leven zijn.

Iedereen voelt soms iets wat op het moment zelf gebeurt, alsof het reeds eerder is gebeurd. Dit betekent dat we dit leven, leven in een andere

wereld, de wereld van de geesten, voor we in dit leven kwamen. Dus is dit leven het gevolg van een vorig leven en de 'repetitie' van een toekomstig leven.

Alhoewel het zeer twijfelachtig is of deze laatste reden correct is en alhoewel het incarnatie suggereert, is het een onmiskenbaar feit dat Soctrates en zijn student Plato in een leven na de dood geloofden.

Aristoteles verdunde het idealisme van zijn leraar Plato, met enige elementen uit de materialistische filosofie. Nochtans geloofde hij ook in het bestaan van de geest en diens onsterfelijkheid. Hij zei: *'Behalve het materiele lichaam heeft de mens iets anders dat onsterfelijk is, iets in hem.'*

Xenophanes en Heraclitus waren twee Oudgriekse filosofen die, samen met enkele anderen, in een leven na de dood geloofden. De eerste beweerde dat de mens behalve een lichaam ook een ziel heeft en dat deze ziel blijft verder leven na de dood. Bij de principes van goed gedrag en moraliteit, waar hij voor pleitte, was de volgende: Het is niet mogelijk dat de Ene Die het universum zo mooi heeft geschapen en heeft versierd, uit liefde voor de mens, dat Hij deze niét zal terugbrengen naar het leven, nadat hij is gestorven. Heraclites beweerde: Tijdens de Laatste Dag, zullen sterren op de aarde vallen en deze in een cirkel van vuur omvatten. Boze zielen zullen in dit vuur blijven als een straf terwijl de

zuiveren er aan zullen ontsnappen en tot hogere sferen opstijgen.

Behalve enkele materialisten zoals Epicuros en Democritos, geloofden alle oude filosofen in het Oosten én in het Westen in een leven na de dood. Wat de rationalisten tussen de Westerse filosofen betreft, die de grond voorbereidden voor de intellectuele verlichting na de Middeleeuwen, de meesten van hen geloofde ook in een leven na de dood en in een Verrijzenis. Descartes, één van hen, stelde overtuigend dat de menselijke ziel onsterfelijk was en analyseerde de kwesties die tot het leven na de dood behoorden. Leibnitz en Spinoza geloofden ook in een ander leven. De eerste leek daarmee op Plato vermits hij zoals Plato in zijn 'ideeën' sprak over 'monaden' als de immateriële delen van wezens. Hij stelde dat monaden zich onbeperkt moeten ontwikkelen.

Nochtans is deze ontwikkeling onmogelijk in deze wereld vermits de tijd beperkt is. Daarom moet er een eeuwige wereld bestaan waarin monaden hun ontwikkeling eindeloos kunnen verder zetten. Spinoza was een pantheïst.Hij geloofde in een eeuwig, collectief leven van de wezens.

Behalve de vermelde filosofen, geloofden Pascal en Bergson ook in een leven na de dood.

In de Moslimwereld, geloofden ook bijna alle filosofen in een leven na de dood. Enkelen, zoals Abu'l-A'la al-Ma'ari waren niet gelovig. Nochtans,

in zijn 'Risalat al Ghufran' trachtte hij de Dag des Oordeels te beschrijven in overeen komst met Qur’an verzen. Dante lijkt deze geschriften te hebben gebruikt voor zijn beschrijving van Paradijs, Hel en Vagevuur.

Samenvattend: Behalve enkele materialisten, getuigt de lange geschiedenis van de Oosterse en de Westerse filosofie van een geloof in de Verrijzenis en het leven na de dood.

De Verrijzenis in de Geopenbaarde Schriften

De Qur’an, de laatste van de Hemelse, Geopenbaarde Schriften heefd 4 hoofdthema's: Het bestaan en de Eenheid van God, de Verrijzenis en het leven na de dood, Profeetschap en eredienst en rechtvaardigheid. Het benadrukt de Verrijzenis méér dan de voorgaande Geschriften.

Ondanks vele vervormingen die het tijdens de geschiedenis heeft ondergaan, bevat de Thora nog steeds verzen over de Verrijzenis. Het Evangelie kwam om de vervormingen te herstellen die in de Thora waren geraakt en bevestigde wat er intact was gebleven. Nochtans kon het zelf niet lang zonder misvormingen blijven na het vertrek van Jezus uit deze wereld. Ongeveer 300 Evangelies verschenen en werden verspreidt, ze spraken elkaar tegen op vele punten. Ondanks de blijvende vervormingen gedurende de volgende eeuwen, zijn er verzen in de Evangelies over de

Verrijzenis en het Hiernamaals. We geven enkele voorbeelden:

> ***'Gezegend de armen van geest, want zij zullen het hemelse koninkrijk bezitten. Gezegend de genadevollen, zij zullen genade verkrijgen. Gezegend de zuiveren van hart, want zij zullen God zien. Gezegend zijn zij die vervolgd werden omdat ze rechtvaardig waren, want zij zullen het hemelse koninkrijk bezitten. Verheugt U en weest blij want groot is uw hemelse beloning.' (Mattheus, hoofdstuk 5)***

> ***'Wee de wereld voor de dingen die mensen doen zondigen! Dergelijke dingen moeten komen maar wee de mens door wie ze komen! Als uw hand of uw voet u doet zondigen, snij ze af en werp ze weg. Het is beter voor u om verminkt het Leven binnen te gaan, dan met twee handen en voeten in het hellevuur te worden gegooid. En als uw oog u doet zondigen, ruk het dan uit en werp het weg. Het is beter voor u om het Leven binnen te gaan dan twee ogen te hebben en in het Hellevuur te worden gesmeten.' (Mattheus, hoofdstuk 18, vers 7 tot 9)***

DE VERRIJZENIS ZAL ZOWEL LICHAMELIJK ALS SPIRITUEEL ZIJN

De doden zullen zowel met hun lichamen als met hun zielen worden opgewekt. In overeenstemming met de context, vermeldt de Qur’an soms de spirituele Verrijzenis en soms de lichamelijke. Bijvoorbeeld de verzen:

> ***'O rustige ziel! Keer naar uw Heer terug, tevreden en tevredenstellend! Kom binnen bij Mijn rechtvaardige dienaren. Kom binnen in Mijn Paradijs!' (al-Fajr, S89, A27-30)***)

Hierin wordt de terugkeer van een ziel naar de Heer vermeldt. Nochtans, in vele betekenisvolle verzen beschrijft de Qur’an de Verrijzenis en de andere wereld in dergelijke materiele en fysische termen dat het onmogelijk is om de lichamelijke Verrijzenis niét aan te nemen. In 120 plaatsen, vertelt de Qur’an over de waarheid van Paradijs en Hel ofwel gedetailleerd, ofwel in het kort. Bij het beschrijven van Paradijs en Hel en de situatie van de mensen die het ene of het andere verdienen, benadrukt de Qur’an de combinatie van lichaam en geest. Bijvoorbeeld: de Gelaatstrekken van hen die het Paradijs zullen ingaan zullen schijnen van geluk en zij zullen voor zich klaargemaakt vinden wat ze verwachten. Zij zullen samen met hun echtgenoten zijn en hun familieleden die het Paradijs ook hebben verdiend. Mooie Paradijsvrouwen zullen hen bedienen. God zal de vrouwen in het Paradijs herbouwen, vrij van gebrek en als maagden en zij zullen nog mooier als de Paradijsvrouwen zijn. De mensen van het

Paradijs zullen leven in prachtige paleizen, in tuinen vol van schitterende bomen die worden bevloeid door rivieren van honing, zuiver water melk en andere dranken. De mensen van de Hel, zij zullen grote spijt hebben, vol wroeging zijn en branden in de vlammen. Als hun huid verschroeid zal zijn of volledig opgebrand, dan zullen zij een nieuwe huid ontvangen, die nogmaals brandt. Sommige lichaamsdelen, waarmee ze hun zonden hebben begaan zullen tegen hen getuigen.

Vanwege deze verschrikking, waarschuwt de Hel gewone mensen om af te zien van ongeloof en zonden en het Paradijs spoort hen met verheven gevoelens aan om zich menselijk te vervolmaken. Omwille van dit, vermeldt de Qur'an zowel het Paradijs en de Hel als een gunst of een genade voor de mensen:

> ***'Dit is de Hel die de schuldigen ontkennen. zij zullen zich in kringen bewegen tussen de Hel en woest kokend water. Welk van de gunsten van uw Heer erkent gij niet? Maar voor hem die het oordeel van zijn Heer vreest zijn er twee tuinen. Welk van de gunsten van uw Heer erkent gij niet?' (al-Rahman, S55, A43-47)***

Hoofdstuk V

PROFEETSCHAP EN HET PROFEETSCHAP VAN MOHAMMED

Inleiding

God heeft geen enkele gemeenschap van wezens geschapen zonder een doel en heeft hen ook niet zonder gids of leider gelaten. Het is onbegrijpelijk dat God Almachtig, Die de bijen heeft voorzien van een koningin, de mieren van een leider, en ook de vogels en de vissen leidt, de mensheid zonder Profeten zou laten die hen kunnen leiden naar perfectie, zowel spiritueel als materieel en intellectueel.

Alhoewel de mens in staat is om God te vinden door over natuurlijke verschijnselen na te denken, is hij niet in staat om, zonder een Profeet, het doel van zijn schepping te vinden, vanwaar hij komt, wat zijn uiteindelijke bestemming is in het leven en hoe de Schepper moet worden geëerd en dank betuigd. De Profeten leren de mensen ook de betekenis van de schepping en de waarheid van de dingen. Zij ontsluieren de mysteriën achter de historische en **de** natuurlijke gebeurtenissen. Bovendien leren zij de mensen over 'de relatie met het universum' en tussen 'de Goddelijke Schriften en het universum'. Maar, zonder de Profeten zou de mensheid niet in staat geweest zijn om enige wetenschappelijke ontwikkeling te bereiken. Want alhoewel zij, die de evolutionaire benadering hebben aangenomen in het verklaren van historische gebeurtenissen, de neiging hebben om alles toe te schrijven aan toeval en een volledig deterministische evolutie, waren het opnieuw de Profeten die de mensen leidden in intellectuele en

daardoor wetenschappelijke verlichting. Om deze reden hebben landbouwers, doorheen de traditie, de Profeet Adam als hun eerste meester erkend en de kleermakers de Profeet Enoch (Idris). De scheepsbouwers en zeelieden erkennen de Profeet Noah als hun meester, de horloge- en klokkenbouwers erkennen de Profeet Jozef enz. Bovendien, door de wonderen die zij verrichtten, duidden de Profeten de einddoelen aan in de wetenschappelijke en technologische vooruitgangen en moedigden de mensen aan deze te verwezenlijken.

Zowel door hun persoonlijk gedrag als door de hemelse religies en Geschriften die zij aan hun tijdgenoten overbrachten, hebben de Profeten ook de mensen geleid om hun aangeboren capaciteiten te ontwikkelen en leidden hen naar het doel van hun schepping. Zonder de Profeten zou de mens, *deze vrucht van de boom van de schepping*, aan de ondergang worden prijsgegeven.

De mens heeft rechtvaardigheid in het sociale leven nodig, net zoals hij de innerlijke vrede nodig heeft in zijn privé-leven. Het waren nogmaals de Profeten die de mensen leerden hoe ze de wetten van het leven en de regels voor een perfect sociaal leven, op rechtvaardigheid gebaseerd, moesten ontdekken en volgen.

Telkens als de mensheid, na de leiding door een Profeet, terug in de duisternis viel, zond God nieuwe Profeten om hen opnieuw in het Licht te

leiden. Dit ging zo verder tot de komst van de Laatste Profeet, Mohammed, vzmh. De reden dat Mozes en Jezus, vzmh, werden gestuurd, vergt dat de Profeet Mohammed, vzmh, na hen zou worden gestuurd. Omdat het echter niet langer nodig was om na Mohammed, vzmh, opnieuw een Profeet te sturen, werd hij de laatste en doorheen zijn Profeetschap werd de functie ervan 'verzegeld'. Door zekere sociologische en historische feiten, die hier niet uitgelegd worden omdat ze te uitgebreid zijn, werd de Profeet Mohammed, vzmh, naar de hélé mensheid gestuurd en niet naar een bepaald volk. Hij werd immers 'als een zegen voor alle werelden' gestuurd. Daarom is een Muslim, een volgeling van de Profeet Mohammed, ook een volgeling van alle voorgaande Profeten en gelooft in hen, zonder enig onderscheid tussen deze Profeten te maken.

> ***'De Boodschapper gelooft in wat zijn Heer hem heeft toegezonden en de gelovigen doen dit ook. Zij allen geloven in God en in Zijn engelen, Zijn Schriften en Zijn Boodschappers. 'Wij maken geen onderscheid tussen enige van Zijn Boodschappers' en zij zeggen: 'Wij horen en gehoorzamen. Ken ons uw Vergeving toe, onze Heer, Gij zijt ons reisdoel.' (Al- Baqara, S2, A285)***

Daarom is de Boodschap van Mohammed, vzmh, de religie van de Islam, die hij van God heeft ontvangen en naar mensen heeft

overgebracht: universeel, alomvattend naar tijd en ruimte.

Het is hier niet mogelijk om het Profeetschap te beschrijven en te vertellen welke verhalen er allemaal over de Profeten de ronde doen. Hierdoor geloven wij dat, als wij onze aandacht toespitsen op het Profeetschap van de Zegel van de Profeten, *Mohammed vzmh,* die ons vertelde over de andere Profeten en Goddelijke Schriften, en ons de Heer liet kennen, dat wij meteen ook die andere Profeten kennen en hun Profeetschap wordt bewezen.

Geloof in God is de bron van het geluk. Door de Laatste Profeet te volgen, de Laatste Boodschapper van God, zullen wij in beide werelden welvarend zijn. Als de mensheid verlangd om gered te worden van verstikking en ellende in alle levens-gebieden en zowel intellectuele als spirituele en materiele perfectie wenst te bereiken, dan moeten zij met heel hun hart geloven dat Mohammed de Boodschapper van God is en Zijn leiding in dit leven volgen.

DE PROFEET MOHAMMED IN DE BIJBEL

Bijna alle voorgaande Profeten voorspeldden de Profeet Mohammed, vzmh. Ondanks de vervormingen die zij hebben ondergaan na verloop van tijd, kunnen we nog steeds aanduidingen vinden over zijn aankondiging in de Thora, Psalmen en Evangelies. Bijvoorbeeld

beloofden de volgende verzen van de Thora de komst van de Profeet Mohammed, vzmh:

> ***'De Heer zei tegen mij, Mozes: 'Wat zij zeggen is goed. Ik zal in hun midden een Profeet laten opstaan zoals gij, temidden van hun broeders. Ik zal Mijn woorden in zijn mond leggen en hij zal aan iedereen meedelen wat Ik hem heb opgedragen. Indien iemand niet naar Mijn woorden luistert, die de Profeet in Mijn naam heeft gesproken, zal Ik die Zelf ter verantwoording roepen.' (Deuteronomius, 18. 17-19)***

Het is duidelijk uit deze verzen, dat wat wordt bedoeld met *'een Profeet zoals gij, uit hun broeders'* is een Profeet die uit de familielijn van Ismael zal komen, vermits deze de broeder is van Isaak, de voorvader van het volk van Mozes, de kinderen van Israël. De enige Profeet die uit deze lijn kwam en in vele opzichten op Mozes leek, bijvoorbeeld in het vestigen van een nieuwe wet en het voeren van oorlog tegen vijanden, is de Profeet Mohammed, vzmh. Ook in het volgende Bijbelvers (Deutoronomie, 34.12- Uitgave, Istanbul 1885) wordt duidelijk gesteld dat geen enkele Profeet zoals Mozes ooit opstond tussen de Israëlieten.

'Met betrekking tot zijn deugden en indrukwekkende daden, stond geen enkele Profeet zoals Mozes, die God heeft gekend van aangezicht

tot aangezicht, opnieuw op tussen de Israëlieten.' De Qur’an verwijst naar hetzelfde feit:

> ***'Wij hebben naar U een boodschapper gestuurd, als een getuige voor u, net zoals Wij naar Farao een Boodschapper hebben gestuurd.' (al-Muzzammil, S73, A15)***

De zin: *'Ik zal Mijn woorden in zijn mond leggen en hij zal deze aan iedereen meedelen zoals Ik het hem heb opgedragen'* in het betreffende vers, betekent dat de beloofde Profeet niet kon lezen en dus alleen meedeelde wat hem werd geopenbaard. God vermeldt in de Qur’an nogmaals hetzelfde feit.

> ***'Hij spreekt niet vanuit zijn eigen verlangen. Het is een onthulde Openbaring.' (al Naijm, S53, A3-A4)***

Het volgende vers verwijst achtereenvolgens naar de Profeetschappen van Mozes, Jezus en Mohammed, vzmh:

> ***'De Heer kwam van de Sinai en daagde boven hen op vanuit Seir, Hij wierp zijn stralen vooruit vanaf de Paran berg.' (Deuteronomius, 33. 2)***

Sinaï is de plaats waar de Profeet Mozes tot God sprak en de Thora ontving. Seir is een plaats in Palestina waar de Profeet Jezus de Goddelijke Openbaring ontving. Paran is waar God zichzelf

aan de mensheid toonde voor de laatste keer doorheen de Openbaring aan de Profeet Mohammed, vzmh. Paran is een bergketen bij Mekka. Het wordt vermeld in de Thora (Genesis, 21. 19-21) als het gebied in de woestijn waar Hagar werd achtergelaten door haar echtgenoot Abraham, vzmh, om met haar zoon Ismaël te leven. De bron van Zamzam komt in dit verhaal voor. Zoals duidelijk in de Qur'an wordt vermeldt, *S14 A35-37*, liet Abraham Hagar en Ismaël achter in de vallei van Mekka dat toen een verlaten plaats was in de bergketen van Paran. Het vers in Deuteronomie, in overeen-stemming met de Arabische versie gepubliceerd in Londen in 1944, en de Ottomaans Turkse versie in Istanbul in 1885, gaat verder:

'Hij verscheen met myriaden heiligen, in zijn rechterhand verscheen aan hen het vuur van de Weg (Shari'a).'

Dit vers verwijst naar de beloofde Profeet, Mohammed, vzmh, die talrijke Gezellen zou hebben in de hoogste rang van heiligheid. 'Het vuur van de Weg' (Shari'a) verwijst naar het feit dat de beloofde Profeet zou worden toegestaan en zelfs bevolen, om tegen zijn vijanden te vechten.

Jezus sprak:

'Hebt Gij nooit in de Geschriften gelezen: De steen die door de bouwers werd weggeworpen, is de hoeksteen geworden, de Heer heeft dit gedaan en

het is schitterend in onze ogen? Daarom zeg ik u dat het koninkrijk van God van u zal worden weggenomen en aan een volk gegeven die Zijn vrucht zal voortbrengen. Wie op deze steen valt zal worden gebroken maar op wie deze steen valt, zal worden verpletterd.' (Mattheus, 21. 42-44)

De hoeksteen waar dit vers naar vermeld kan niet de Profeet Jezus zijn want dit vers verwijst naar de verpletterende overwinningen die de volgelingen van de 'hoeksteen' zullen behalen op hun vijanden. Geen enkel volk werd ooit in stukken gebroken of verpletterd omdat ze zich tegen het Christendom hadden verzet. Het Christendom behaalde alleen een over-winning op het Romeinse Rijk nadat het zijn oorspronkelijke identiteit had verloren en zich had verzoend met het Romeinse heidendom. De Westerse wereldoverheersing **werd uitgevoerd-is ontstaan** na de overwinning van het wetenschappelijke denken over een aangetaste Christelijke visie over de natuur en werd gevestigd in de vorm van een genadeloos kolonialisme.

Dit alles, terwijl de Islam gedurende bijna 5 eeuwen over de helft van de 'oude' wereld heerste, als een religie in zijn originele vorm en zuiverheid. In de strijd met het Christendom, had Islam steeds succes. Het is nogmaals de Islam die nu een groei beleeft zowel als een zuivere, oorspronkelijke religie én als een manier van leven die een hoop op redding biedt voor de

mensheid. Bovendien maakt de Profeet Jezus zélf een toespeling op dit feit door duidelijk te stellen dat het Koninkrijk van God van zijn volgelingen zal worden weggenomen om aan een ander volk te geven dat de vruchten zal plukken.

Ten tweede: in een belangrijk detail, opgetekend in een Hadith, zowel in de 'Sahih' van Bukhari als bij Muslim, beschrijft de Profeet Mohammed, vzmh, zichzelf als de 'hoeksteen' die het gebouw van het Profeetschap voltooid.

In het Johannes evangelie belooft Jezus de komst van de Laatste Profeet en gebruikt hierbij een aantal verschillende namen:

> ***'Maar ik zeg u de waarheid: Het is voor uw goed dat ik wegga. De Parakleet zal niet naar u komen, maar als ik wegga, zal ik hem naar u toesturen. Als hij zal komen zal hij de wereld overtuigen om spijt te hebben over de begane zonden; rechtvaardigheid en oordeel zullen worden nagestreefd.' (16. 7-8)***

In deze verzen wordt naar de Profeet Mohammed vzmh, verwezen als de Parakleet. Dit is een Grieks woord dat Onderscheider tussen Waarheid en Leigen betekent. Alhoewel christelijke schriftgeleerden aan dit woord een andere betekenis geven zoals Raadgever (Gideon's International), Helper (American Bible Society), Trooster (the Company of the Holy Bible) en stellen dat het een verwijzing is naar de Heilige

Geest, is het zelfs voor christenen onmogelijk om te bepalen of de Heilige Geest is neergedaald na Jezus en uitvoerde wat Jezus voorspelde wat deze ging doen.

Indien, volgens Christenen, de Heilige Geest de Aartsengel Gabriël is, dan kwam hij dikwijls tot de Profeet Mohammed, vzmh, om Goddelijke Openbaringen te brengen. Bovendien vermeldde en voorspelde Jezus de Parakleet met andere, verschillende namen, maar steeds met dezelfde functie, zoals uit de volgende verzen blijkt:

> *'Als de Parakleet komt -De Geest van de Waarheid-, die van de Vader komt, dan zal hij over mij getuigen.'   (Johannes, 15. 26)*
>
> ***'Ik heb u nog véél meer te vertellen, meer dan gij nu kunt verwerken. Maar als Hij, de Geest van de Waarheid komt, zal hij u allen naar de waarheid brengen. Hij zal niet uit eigen gezag spreken, alleen zeggen wat hij hoort en hij zal u vertellen wat nog gaat gebeuren. Hij zal mij eer betonen door te nemen wat van mij is en u dit laten kennen.' (Johannes, 16, 12-14)***

Dit zijn slechts enkele van de vele toespelingen die de Bijbel maakt over de Profeet Mohammed, vzmh. Wijlen Hussayn Jisri vond 114 van dergelijke toespelingen en vermeldde deze in zijn *'Risalat al Hamidiya'*

HET LEVEN VAN DE PROFEET MOHAMMED

Het leven van de profeet Mohammed, dat voorafging aan zijn boodschapperschap, beloofde zijn profeetschap

1. De buitengewone gebeurtenissen die tijdens de nacht van zijn geboorte plaatsvonden, zijn bijzondere karakter waarvan de tekens al tijdens zijn kinderjaren merkbaar waren en de betekenisvolle meningen van degenen die dit allemaal zagen waren tekens voor de belangrijke opdracht die hij later zou krjgen.

Op de nacht van zijn geboorte gebeurden er buitengewone dingen. De meeste afgodsbeelden in de Ka'ba kantelden. Het paleis van de Sassanidenkeizer schokte en brak en de 14 torens ervan stortten ineen. Het kleine meer van Sawa in Perzië verzonk in de aarde en het vuur dat werd aanbeden door de Magiërs in Istakhrabad, dat gedurende meer dan 1000 jaar had gebrand, doofde uit. Al deze gebeurtenissen waren tekens voor de belangrijke opdracht die hij zou later zou krijgen.

2. Gedurende zijn leven dat aan het Profeetschap voorafging, verzette hij zich tegen onrechtvaardigheden in zijn gemeenschap en sloot zich aan bij organisaties zoals de 'Hilf al-Fudul', die werd opgericht om de hulpeloze te verdedigen en hun opgeheven rechten terug te geven.

3. Alhoewel hij van een eervolle afkomst was, leefde hij nooit in luxe en groeide op als een

weeskind onder de bescherming van zijn grootvader en daarna zijn oom. Hoewel hij enig geld had kunnen verdienen door de handel die hij dreef voor en na zijn huwelijk, gaf hij weg wat hij bezat om de wezen te steunen, de weduwen en de armen. Daardoor leidde hij nooit een luxeleven en werd niet door machtigen gesteund.

4. Ondanks de morele corruptie in zijn gemeenschap, leefde hij een buitengewoon kuis en perfect gedisciplineerd leven, zonder ooit in verspilling te vervallen. Gedurende zijn kindertijd, woonde hij slechts tweemaal een bruiloft bij maar bij beide gelegenheden viel hij halfweg in slaap. Toen hij 25 jaar oud was huwde hij Khadija, een geëerde weduwe die 15 jaar ouder was dan hijzelf en huwde niet meer opnieuw tot zij 25 jaar later stierf. Zij die hem kenden, zeiden dat hij zo verlegen was als een jong meisje dat ten huwelijk werd gevraagd.

5. De kindertijd en de jeugd van Mohammed waren een voorbode tot zijn Profeetschap. Behalve zijn andere, geprezen en goede kenmerken, was iedereen erover akkoord dat hij waarheidslievend en eerlijk was. Hij loog nooit, bedroog niemand en brak nooit zijn woord. Hij werd de 'Betrouwbare' genoemd, zelfs door zijn ergste vijanden. De mensen zeiden over hem: 'Als gij op reis gaat en gij hebt iemand nodig om over uw familie en bezittingen te waken, doe dan zonder aarzelen een beroep op hem.' De Ka'ba was gedeeltelijk door regen vernield en de waterstromen die erop volgden. De Quraysh herstelden het. Toen kwam

het moment waarop de Zwarte Steen terug op zijn plaats moest worden gezet. Het zou een eer zijn voor de persoon of groep om dit te doen want aan de Zwarte Steen werd een sacraal karakter toegeschreven. Om een ruzie te voorkomen tussen de verschillende familieclans over wie de eer zou krijgen, werd Mohammed als scheidsrechter aangesteld. Hij vroeg al de aanwezigen om een kleed te nemen en spreidde dit uit op de grond. Hij legde de Zwarte Steen toen op het kleed en zei tegen de stamleiders dat zij elk een hoek van het kleed zouden vastnemen. Op deze manier werd de Steen opgeheven tot de juiste hoogte. Vervolgens nam hijzelf de steen en zette die op zijn plaats. Door zijn wijsheid werd het gevaar van een oorlog tussen de clans vermeden.

6. Mohammed was analfabeet. Niemand leerde hem tijdens zijn hele leven lezen, en hij was niet vertrouwd met de schriftelijke cultuur van zijn tijd. Omstreeks de leeftijd van 40 jaar, begon hij de gewoonte te verwerven zich in de grot van 'Hira' terug te trekken. Deze analfabete man kwam uit de grot met een heel nieuwe en authentieke boodschap om alle wonden van de mensheid te genezen en daagde alle grote schrijvers en redenaars uit om iets te produceren wat evenwaardig aan zijn boodschap kon zijn. Dit alleen al volstaat om aan te duiden dat hij een Profeet is die door God werd gestuurd om de mensheid naar de waarheid te leiden.

7. Geen enkele van zijn vijanden waagde het om hem te beschuldigen van leugens of bedrog.

Om hem te verhinderen van zijn Boodschap te verspreiden, bestempelden zij hem soms van slechts een dichter te zijn, een tovenaar of een magiër. Soms bestempelden zij hem als een geesteszieke. Er waren momenten waarop ze valse voorwendsels naar voren brachten, om zijn boodschap niet te aanvaarden. Dan zeiden ze: 'Was deze Qur'an maar neergedaald over een van de grote mannen van de twee steden (Mekka en Ta'if)'.

8. Het is onvoorstelbaar dat een man van 40 jaar, die tot dan toe nooit betrapt was op enige leugens of bedrog, die geen enkel moreel of intellectueel gebrek had getoond, volledig zou veranderen. En dat dit onverwacht en plots zou gebeuren, dat hij zou beginnen te liegen en bedriegen zonder ergens **te worden op betrapt.** Voorafgaand aan zijn Profeetschap, beschuldigde niemand hem, zelfs zijn ergste vijanden niet, van leugens of bedrog, evenmin daarna. Alhoewel zij dus dikwijls dreigden en roddelden, konden zij toch niet anders dan zijn eerlijkheid toegeven. Als zij ooit getuigen van een oneerlijke daad van hem waren geweest, of als zij als antwoord op zijn uitdagingen erin waren geslaagd om enig vers te produceren dat evenwaardig aan de Qur'an zou geweest zijn, dan zouden zij dit hebben gedaan en bekendgemaakt. Dan was het voor hen niet nodig geweest om hem met wapens te bestrijden, om hem te doen stoppen met het verspreiden van zijn Boodschap. Nochtans, na jaren van vruchteloze weerstand die door lage en egoïstische doelen werden geïnspireerd,moesten zelfs zijn bitterste

vijanden zoals Safwan ibn Umayya, Abu Sufyan ibn Harb, 'Amr ibn al-'As, Ikrima ibn Abu Jahl en anderen, uiteindelijk toegeven dat zijn boodschap de waarheid bevatte.

Het leven van Mohammed tijdens zijn profeetschap is ook een bewijs hiervoor:

1. Als de Profeet Mohammed, vzmh, egoïstische wensen en doelen had gekoesterd, en indien hij geen Profeet zou geweest zijn, door God gekozen om mensen naar de waarheid te leiden, dan zou hij niet gewacht hebben tot de leeftijd van 40 jaar om te beweren dat hij een Profeet was.

2. Mohammed was analfabeet. Tot aan zijn 40^e jaar had niemand hem een welsprekende toespraak horen uitspreken, over religieuze of metafysische kwesties horen spreken, wetten weten toepassen of een zwaard hanteren. Maar deze bescheiden en stille man, die nooit enig teken had gegeven dat hij zich interesseerde voor politieke activiteiten, verscheen op het wereldtoneel als de grootste hervormer. Hij verklaarde de ingewikkelde problemen van metafysica en theologie, hield toespraken over de principes van de ondergang van naties, onderwees morele regels en formuleerde de wetten van sociale cultuur, economische organisatie, groepsgedrag en inter-nationale relaties met een genialiteit die de wereld niet eerder had gekend. Hij werd opeens zulk een **moedig** soldaat dat hij zelfs niet in de hevigste gevechten terugtrok. Hij

veranderde de denkwijzen van mensen, hun wereldbeeld, hun geloof, gewoonten en moraliteit.

3. De Profeet Mohammed, vzmh, was méér dan een onoverwinnelijke bevelhebber, een **vooraanstaand** staatsman en een hoogst invloedrijke, geestelijke leider. Hij is het enige voorbeeld waarbij alle kwaliteiten op een schitterende manier in één persoon waren verenigd. Hij was een man van wijsheid, een ziener en ook een levende belichaming van zijn eigen leer. Hij was zowel een groot staatsman, als een militair genie. Hij was een wetgever en een leraar in morele kwesties. Hij was zowel een spiritueel licht als een religieuze gids. Zijn visie dringt door in elk aspect van het. Zijn orders en bevelen hebben betrekking op een uitgestrekt gebied van het beheersen van internationale relaties tot de dagelijkse gewoonten zoals eten, drinken, slapen en de zuiverheid van het lichaam. Op de grondvesten van zijn leerstellingen heeft hij een beschaving en een cultuur gevestigd. Hij bracht een zodanig fijne, gevoelige en evenwichtige levensstijl voort, een perfect evenwicht tussen de botsende aspecten van het leven, dat er niet de minste onvolkomenheid te vinden is, geen enkel gebrek of onvolledigheid. Welke tekorten en imperfecties zou hij hebben, vergeleken met andere Profeten, waardoor hij niét als een Profeet zou kunnen bevestigd worden en een Boodschapper van God?

4. Mohammed, vzmh, leefde een eenvoudig leven, als de armste van zijn gemeenschap. Hij

besteedde al zijn geld, verdiend in de handel, aan het verspreiden van zijn Boodschap, vanaf het begin van zijn Profetische opdracht. Ondanks zijn grootsheid, was zijn gedrag tegenover de eenvoudigste mens dat van een gewoon **menselijk** persoon. In de strijd en de ondernemingen van zijn hele leven, zocht hij geen enkele beloning of vergoeding voor zijn eigen persoon. Hij liet evenmin een erfenis achter voor zijn erfgenamen en vroeg zijn volgelingen niet om iets voor hem of zijn afstammelingen te 'brandmerken'. Hij ging daarin zo ver dat, alhoewel hij en zijn familie tot de armste van de gemeenschap behoorden, hij aan hen én aan zijn afstammelingen verbood van ook maar iéts aan te nemen uit de voordelen van de voorgeschreven aalmoezen.

5. Mohammed, vzmh, was uiterst genadig voor alle schepselen van God. In Mekka onderging hij door zijn stamgenoten elk soort lijden. Uiteindelijk dwongen ze hem om naar Medina te emigreren en voerden daarna, gedurende 5 jaar, oorlog tegen hem. Nochtans, toen hij Mekka zonder bloedvergieten veroverde tijdens het 21^{e} jaar van zijn Profeetschap, vergaf hij al zijn vijanden. Zijn vergevings-gezindheid omvatte zelfs de hypocrieten en de ongelovigen. Hoewel hij de hypocrieten van zijn tijd herkende, stootte hij hen nooit uit, zodat zij konden genieten van de rechten van een volledig burgerschap waartoe de uitwendige belijdenis van het geloof en de toepassing, hen toegang gaf.

De Profeet Mohammed, vzmh, was in het bijzonder genadig tegenover kinderen. Als hij een kind zag huilen, zette hij zich ernaast en deelde zijn of haar gevoelens. Hij voelde de pijn van een moeder voor haar kind beter dan die moeder zelf. Op een keer zei hij: 'Ik stond in gebed verzonken en wenste dit te verlengen. Toen hoorde ik echter het gehuil van een kind en brak het gebed af voor de pijn die de moeder, die in de gemeenschap bad, voelde.' Hij nam kinderen in zijn armen en omhelsde hen. Soms droeg hij hen op zijn schouders.

Het mededogen van de Profeet omvatte niet alleen menselijke wezens maar ook dieren. Wij horen van hem dat een prostituee door God naar de waarheid werd geleid en uiteindelijk het Paradijs bereikte omdat zij water gaf aan een arme hond die van honger stierf. Een andere vrouw, die een kat van honger liet sterven, werd naar de Hel verwezen.

6. De Profeet Mohammed, vzmh, was zeer mild in zijn omgang met mensen. Hij was nooit kwaad op iemand, ondanks de vernederingen die hij onderging. Toen zijn vrouw A'isha, moge God tevreden zijn met haar, het onderwerp van geroddel werd, dacht hij er niet eens aan om de roddelaars te straffen, zelfs nadat A'isha's onschuld was aangetoond. Bedouinen kwamen hem dikwijls opzoeken en waren erg onbeleefd. Hij fronste daar zelfs niet de wenkbrauwen voor.

7. De Profeet was ook de meest vrijgevige van de mensen. Hij hield ervan om al zijn bezittingen uit te delen. Toen zijn Profeetschap was begonnen, besteedden hij en zijn rijke vrouw Khadija alles wat ze bezaten in de opdracht die God had gegeven. Toen Khadija, moge God tevreden zijn over haar, stierf, had hij geen geld voor een lijkkleed voor haar. Gods Boodschapper, vzmh, moest toen geld lenen voor de begrafenis van de eerste persoon die Moslim werd, en zijn eerste toeverlaat.

Volgens de Profeet is de wereld zoals een boom waaronder de mensen zitten om schaduw te hebben gedurende een lange reis. Niemand kan voor altijd in de wereld blijven leven, dus moeten mensen in de wereld de noodzakelijke voorbereidingen treffen voor het tweede deel van de reis die ofwel naar het Paradijs ofwel naar de Hel leidt. De opdracht van Gods Boodschapper, vzmh, was om mensen naar de waarheid te leiden en daarom besteedde hij zijn hele bezit en zijn leven om dit doel te bereiken. Op een dag zag Umar, vzmh, hem op een ruwe mat liggen en huilde terwijl hij sprak: 'O Boodschapper van God, terwijl koningen in zachte donsdekens slapen, lig jij op een ruwe mat! Jij bent de Boodschapper van God en verdient daarom meer dan enig ander mens een gemakkelijk leven.' De Boodschapper antwoordde hem: 'Stem jij er niet mee in dat de rijkdommen van deze wereld aan hen toebehoren en dat wij de rijkdommen van het Hiernamaals zullen bezitten?'

Islam keurt geen kloosterleven goed. Islam is gekomen om de rechtvaardigheid te verzekeren en het welzijn van de mensheid, maar waarschuwt de mensen tegen overdreven gemakzucht. Omwille van deze reden hebben vele Moslims gekozen voor een ascetisch leven. Alhoewel zij meestal rijk werden na de dood van de Boodschapper, vzmh, waren er sommigen zoals de Kaliefen Abu Bakr, Umar en Ali, die een sober leven verkozen. Gedeeltelijk was dit omdat zij wensten te leven zoals de armste van hun volk en gedeeltelijk omdat zij kozen van strikt het voorbeeld te volgen van de Profeet.

8. De Profeet Mohammed, vzmh, was de meest nederige van de mensen. Daar hij iedere dag een hogere spirituele rang bereikte, nam zijn nederigheid nog toe, ook zijn dienstbaarheid tegenover God. Hij gaf er de voorkeur aan een Profeetslaaf te zijn boven een Profeetkoning.

Bij het bouwen van de Moskee van Medina na de 'Hijra' droeg hij twee, in de zon gedroogde bouwstenen, terwijl alle andere er één droegen. Bij het graven van de gracht in het Gevecht van de Greppel of Gracht, bonden de Gezellen een steen rond hun maag om de honger niet te voelen. De Boodschapper bond twee stenen rond zijn maag want hij was hongeriger dan alle anderen. Ooit zag een man hem en, door zijn indrukwekkende verschijning, begon hij van angst te beven. De Boodschapper kalmeerde hem en sprak: 'Broeder! Wees niet bang! Ik ben een mens zoals jij en mijn moeder at droog brood.' Bij een andere

gelegenheid werd hij bij de hand genomen door een vrouw die aan waanzin leed en hem zegde: 'Kom en doe mijn huiswerk.' Gods Boodschapper, vzmh, ging met de vrouw mee en deed het werk. A'isha, zijn vrouw, vermeldde dat de Boodschapper zijn kleren herstelde, zijn schoenen repareerde en zijn vrouwen hielp bij hun huiswerk.

Ali, de vierde Kalief, moge God tevreden zijn over hem, beschreef de Profeet, vzmh:

> *Gods Boodschapper was de meest vrijgevige van de mensen bij het wegschenken en de mildste en eerste van hen in geduld en volharding. Hij was de eerlijkste van de sprekers, de meest beminnelijke en meevoelende in gezelschap en de nobelste in de familie. Wie hem voor het eerst ziet is getroffen door ontzag voor hem maar wie hem beter kent wordt diep door hem aangetrokken en wie hem tracht te beschrijven zegt: 'Ik heb, noch eerder noch later iemand gezien zoals hij, vzmh.'*

Behalve het overbrengen van Gods Boodschap naar de mensen, het uitvoeren van de opdracht van Goddelijk Profeetschap, wat kan Mohammed, vzmh, nog meer hebben bewogen om een dergelijk sober en streng leven te leiden? En welk degelijk argument kan worden ingebracht tégen zijn Profeetschap?

(Om de Profeet Mohammed, vzmh, beter te kennen met alle aspecten van zijn persoon en opdracht, is het volgende werk aangeraden: 'De Profeet Mohammed, The Infinite Light' 1&2, Truestar, London, 1996 door Fethullah Gulen)

HET KARAKTER VAN MOHAMMED EN ZIJN GROTE MORALITEIT BEWIJZEN ZIJN PROFEETSCHAP

1. Indien de weelde, de faam of het verwezenlijken van alom bewonderde prestaties een man niet veranderen, als hij nederig kan blijven zoals in het begin van zijn loopbaan, dan toont dit zijn karaktersterkte, zijn moraliteit en zijn persoonlijke deugdzaamheid. Ondanks zijn weergaloze prestaties, die zelfs zijn vijanden dwongen om hem bovenaan de lijst van de grootste persoonlijkheden uit de wereldgeschiedenis te plaatsen, was de Profeet Mohammed, vzmh, armer en nederiger toen hij als overwinnaar Mekka binnen trok, dan toen hij zijn volwassen leven en zijn loopbaan begon.

2. Het gezicht van een mens onthult de innerlijke wereld en het karakter. Zij die de Profeet Mohammed, vzmh, zagen, konden niet anders dan zijn verschijning en waarheids-getrouwheid bewonderen indien ze niet bevooroordeeld waren. Bijvoorbeeld: Abd Allah ibn Salam, de belangrijkste Joodse geleerde van

die tijd, geloofde in hem bij de eerste ontmoeting en sprak: *'Iemand met zulk gelaat kan niet liegen.'*

3. Als een vuurvliegje beweert de zon te zijn, dan kan die leugen slechts standhouden tot de zon opgaat. Een Turks gezegde luidt: *'De kaars van een leugenaar brandt slechts tot het bedtijd is,'* wat betekent dat een leugen niet lang standhoudt. Als een bedrieger zich dus voor Profeet wil laten doorgaan dan kan dat niet lang standhouden en niemand zal hem als een echte Profeet aanzien.

4. Zelfs door een onbeduidende man van weinig aanzien, in een kleine groep die over een onbelangrijke kwestie van mening verschilt, kan geen kleine doch verwerpelijke leugen openlijk verteld worden, met een gerust gemoed, zonder een grote onrust en ongemak te laten merken, waardoor zijn tegenstanders hem ontmaskeren. De Profeet Mohammed, vzmh, daagde iedereen uit om tot aan de Laatste Dag naar voor te treden. Omdat hij vele belangrijke redevoeringen hield, in een grote gemeenschap, over belangrijke onderwerpen op een vrijmoedige en directe manier, zonder vrees, eerlijk en plechtig, op een intense en verheven manier waar zijn vijanden zich aan stoorden, is het duidelijk dat hij zeker een Profeet was die zei wat God hem geopenbaard had.

5. Het is onmogelijk voor een analfabeet om te spreken over een moeilijke zaak, met de kennis van een expert, vooral tegenover andere deskundigen. Ondanks dit analfabetisme sprak de

Profeet Mohammed, vzmh, over elk onderwerp, van theologie en metafysica tot geneeskunde, geschiedenis, fysica, biologie... en werd sindsdien op geen enkel punt tegen-gesproken. Bovendien, toen hij als een Profeet werd opgeleid en optrad, beleefden literatuur, welsprekendheid en redenaarskunst een hoogtepunt. De Qur'an die hij van God ontving daagde al zijn tegenstanders uit om iets te brengen, dat evenwaardig is aan één enkel hoofdstuk uit de Qur'an. Niemand slaagde daarin. Dit is nogmaals een aanduiding dat Mohammed, vzmh, een Profeet van God is.

6. Niemand gaat zijn leven riskeren voor een bedrog. Zeker niet als daar ook weelde en reputatie kunnen door verloren worden, vervolging en beproeving uitgelokt; tenzij de uitvoerder grote ambities heeft om nog meer bezittingen en een nog hogere positie te verwerven. Vooraleer hij de functie van Profeet aanvaardde, leefde de Profeet Mohammed, vzmh, een comfortabel en gerespecteerd leven in zijn gemeenschap. Nochtans ging hij de confrontatie aan, de vervolgingen, allerlei problemen nadat zijn opdracht als Profeet begon en besteedde hij al zijn middelen aan deze taak. Zijn vijanden belasterden en bespotten hem, sloegen hem, joegen hem weg uit zijn geboorteland en voerden oorlog tegen hem. Hij verdroeg al deze wrede behandelingen zonder te klagen en vroeg God Almachtig vergeving, zelfs voor zijn vijanden. Het enige wat hij nastreefde was iedereen gelovig te maken en slechts de Ene God te aanbeden zien worden en daardoor voorspoedig te zijn in beide

werelden en gered worden van de martelingen van de Hel.

7. In de geschiedenis zijn er vele leidende personen geweest, die zelf niet toepasten wat zij verkondigden en aanraadden en daardoor ook niet veel volgelingen hadden. Hun ideeën hadden geen blijvend effect op de mensen, en de systemen die zij vestigden hielden niet lang stand. Nochtans paste de Profeet Mohammed, vzmh, met de grootste eerlijkheid toe wat hij verkondigde en wat hij aan anderen aanraadde. Hij was steeds de allereerste in de gehoorzaamheid aan de religie die hij verkondigde, in de eredienst aan de Schepper en aan het vermijden van wat religieus verboden was. Dit toont zijn volle overtuiging aan, het geloof in zijn zaak en in het Profeetschap van God Die hem naar de mensheid heeft gestuurd om hen op het Juiste Pad te leiden.

Voor welke andere reden dan het overbrengen van Gods Boodschap aan de mensen onderging hij alle beproevingen en vervolgingen? Hij sliep op de grond, leed honger en kou, dagen achtereen, besteedde een groot deel van zijn leven op slagvelden en in militaire ondernemingen, werd uit zijn geboorteland verdreven, werd bespot en beledigd, enz...,

8. De mens verwerft een vast karakter rond 30 jaar en daarna verandert er niet veel meer aan. Het is vooral erg moeilijk om het temperament en de ingesteldheid te veranderen na de leeftijd van 40 jaar. Indien er enige onvolkomenheid in het

karakter van de Profeet Mohammed zou geweest zijn -God moge een dergelijke gedachte bestraffen!- dan zou die zeker al tevoorschijn gekomen zijn voor de Profetische opdracht begon. Daarom is er niemand met een beetje intelligentie en eerlijkheid, tenzij hij bevoordeeld is, die kan aanvaarden dat iemand van wie nooit één leugen werd gehoord, die nooit iemand bedroog, voor hij 40 werd, opeens als de meest gemene bedrieger uit de menselijke geschiedenis wordt voorgesteld.

9. Een liegende, bedriegende mens kan nooit een grote, toegewijde massa volgelingen hebben die bereid is zich op te offeren voor hem. Ondanks het feit dat zij bij de 5 grootste Profeten waren, hadden Mozes en Jezus geen volgelingen die zo toegewijd waren als de Gezellen van de Profeet Mohammed. De volgelingen van Mozes, vzmh, pleegden verraad toen hij hen voor 40 dagen achterliet om op de Berg Sinai, de Thora te ontvangen. Zij begonnen een gouden kalf te aanbidden dat Samiri voor hen had gemaakt. Zelfs na zovele jaren van intellectuele en spirituele training in de woestijn gehoorzaamden zijn volgelingen hem niet, op twee Godvrezende mensen na als hij opriep om tegen de Amalekieten te strijden, het volk van Goliath. Wat betreft Jezus, vzmh: één van zijn 12 meest toegewijde volgelingen verried hem en trachtte hem aan zijn vijanden te onderwerpen. Maar de volgelingen van Mohammed, vzmh, die als de Gezellen bekend staan, waren zo aan hem toegewijd dat zij hun levens, hun families, bezittingen en stamverwantschap voor hem opofferden. De

Profeet Mohammed, vzmh, groeide op in een klimaat van onwetendheid, tussen primitieve mensen die verstoken waren van alle positieve noties van sociaal leven en beheer, zonder een Schrift en ondergedompeld in de duisternis van een onbeschaafd tijdperk na de vorige Profeten. Toch werd de Profeet Mohammed, vzmh, in een zéér korte periode de leider van volgelingen die in zijn voetsporen, de meesters, leiders en rechtvaardige heersers werden van de sociaal en politiek meest gevorderde samenlevingen, volkeren en staten. Zij regeerden de wereld van het Westen tot het Oosten in een alom bewonderde stijl.

Bovendien zijn er ontelbare nauwkeurige en diepzinnige geleerden, wereldberoemde wetenschappers en zuivere, spirituele meesters geweest die voortkwamen uit de generaties die na de Gezellen kwamen. De beschaving die zij stichtten, was de meest schitterende die de geschiedenis ooit heeft gekend. Is het dan redelijk, dat al deze schitterende sterren van menselijk-heid een leugenaar en bedrieger zouden volgen? Moge God ons van zulk een gedachte behoeden!

10. De Profeet Mohammed, vzmh, was de beste van alle mensen in zijn moraal en deugdzaam gedrag. Hij verscheen in het hart van een woestijn die bijna het meest onbeschaafde deel was van de toen bewoonde wereld en waar de mensen waren ondergedompeld in de meest verwerpelijke zedenloosheid. Wie, voedde hem

dan op als de meest deugdvolle, met de hoogste moraliteit en het beste gedrag? Hij had zijn vader verloren, voor zijn geboorte. Toen zijn moeder stierf, was hij pas 6 jaar oud. Het was onmogelijk voor zijn grootvader en zijn oom om hem tot de meest deugdzame van alle mensen op te voeden, vermits zijzelf daarvoor niet de nodige morele kwaliteiten hadden, zoals Mohammed die had. Zijn leraar was God, zoals hij dit zelf zegt:

> *'Mijn Heer voedde mij op en leerde mij goede manieren, en hoe goed was mijn opvoeding, hoe mooi leerde hij mij goede manieren!'*

11. De menselijke geschiedenis heeft vele goede mensen gekend. Nochtans was er geen enkele die in zichzelf alle deugden en vermogens kon combineren die zo perfect vertegen-woordigd waren in de Profeet Mohammed, vzmh. Er zijn vele vrijgevige mensen geweest maar zij waren niet in staat om genoeg moed te tonen waar en wanneer het nodig was. Er zijn ook vele moedige mensen geweest maar zij waren niet in diezelfde mate toegeeflijk en vrijgevig. Maar de Profeet Mohammed, vzmh, combineerde in zichzelf al deze deugden en prijzenswaardige capaciteiten op het hoogste niveau.

Deugd en goede moraal veronderstellen ook evenwicht. Als bijvoorbeeld vrijgevigheid zijn grenzen overschrijdt, verwordt het tot buitensporigheid. Op dezelfde manier moet drift binnen redelijke beperkingen worden gehouden, anders verandert het in een seksuele verslaving. Moed wordt meestal verward met roekeloosheid

en de dialectiek van demagogie wordt soms met intelligentie verward. Bovendien vergt deugd ook de kennis om in bepaalde situaties juist te handelen. Het zelfrespect dat een zwakke mens moet bewaren voor een machtige kan door deze laatste als hoogmoed worden gezien. De nederigheid die een machtige moet bewaren tegenover een zwakkere, kan door deze laatste als zelfvernedering worden gezien. Inperking en het opofferen van de eigen rechten, uit eigen beweging is een goede zaak. Doch als het namens anderen wordt gedaan is dit niet goed doch verraad. Een persoon kan geduldig ondergaan wat hem persoonlijk wordt aangedaan maar het is ontoelaatbaar om dit voor een volk of een natie te doen. Trots en verontwaardiging namens een natie zijn aan te bevelen, voor zichzelf zijn zij dat niet.

De Profeet Mohammed, vzmh, was perfect in evenwicht in al zijn deugden en morele kwaliteiten. Hij was perfect moedig wanneer het tonen van moed nodig was terwijl hij perfect mild was, vergevingsgezind en nederig tegenover mensen. Hij was perfect waardig en tegelijk ook vol gratie. Niemand was vrijgeviger dan hij maar hij was ook impulsief en veroordeelde buitensporigheden. Dus: alle deugden en goede kwaliteiten waren in hem verenigd in een perfect evenwicht.

12. Volgens theologen zijn er 6 essentiële kenmerken voor het Profeetschap toepasselijk op alle Profeten. Het zijn de waarheidsliefde, de betrouwbaarheid, het overbrengen van Gods

bevelen, intelligentie, onfeilbaarheid en het vrij zijn van alle soorten lichamelijke en geestelijke gebreken. De geschiedenis getuigt dat de Profeet Mohammed, vzmh, al deze 6 kenmerken in de hoogste mate bezat.

13. Een mens komt in het leven vele situaties tegen waarin er zonder aarzeling of tijdverlies een beslissing moet worden genomen. Vele beslissingen die in zulke situaties worden genomen, kunnen de uitvoerder grote problemen opleveren. De Profeet Mohammed, vzmh, slaagde erin om zulke prestaties in een korte tijd van 23 jaar te leveren. Er bestaat geen andere vergelijking van zoiets in de menselijke geschiedenis. Hij aarzelde nooit en zijn beslissingen bleken juist en wijs.

Bovendien, wat hij ook ondernam en zei, betrof niet alleen zijn eigen tijdperk maar hij richtte zich tot alle tijden en plaatsen en alle volkeren en niveaus die doorheen de wereld zouden gaan bestaan tot aan de Laatste Dag. Tot nu toe is er geen enkele van zijn uitspraken tegenstrijdig met de werke-lijkheid gebleken, noch is er geen enkele zwakheid gebleken of een onjuiste daad opgeleverd in een beslissing die hij nam. Is het mogelijk voor iemand die géén Profeet is, door God opgeleid, de Alwetende, om zulk een intelligente waarneming te hebben, zulke toekomstvisie, wijsheid, inzicht, gezond verstand en wijsheid?

ZIJN PRESTATIES BEWIJZEN HET PROFEETSCHAP VAN MOHAMMED

1. Een man, wie hij ook is en wat hij ook doet, kan zijn eigen bezigheid als belangrijker, noodzakelijker, gunstiger voor de gemeenschap en moeilijker beschouwen dan de bezigheden van anderen. Nochtans, alhoewel elke bezigheid enige inspanning en problemen meebrengt, en daarenboven nuttig is voor de gemeenschap, is het opvoeden van mensen een grotere en veeleisender taak dan vele anderen en noodzakelijker voor een gezond sociaal leven.

Om mensen tot een hoog niveau op te leiden zijn er uitmuntende opvoeders nodig. Alleen een opvoeder die zich tot doel heeft gesteld om mensen op te leiden en zelf uitvoert wat hij aan anderen aanbeveelt, is in staat om met succes mensen op te voeden. Het karakter van zo iemand vereist het kennen van de mogelijkheden, verlangens en ambities van zijn studenten, met al hun tekorten, sterke en zwakke punten, en ook het leerniveau en het begrip bij elk van hen afzonderlijk. Natuurlijk is dit niet alles wat een goede, succesvolle opvoeder moet kunnen. Bovendien moet hij weten hoe, in alle omstandigheden, de leerlingen moeten worden benaderd. Hij moet hun problemen kennen, hun slechte eigenschappen kunnen wegzuiveren en deze vervangen door goede morele en spirituele vermogens.

Een man kan een sterk geloof hebben in wat hij moet geloven maar dit niet toepassen in zijn dagelijkse leven. Hij kan ook enkele goede morele kwaliteiten hebben zonder dat deze een hecht deel van zijn karakter uitmaken. Bovendien kan hij enkele zwakke punten hebben zoals het aannemen van omkoopgeld en het tonen van ongepast gedrag in zijn gebruik van publiek bezit of het bijeenscharrelen van bezit. Als een opvoeder er dan in slaagt om zijn studenten helemaal om te vormen, hen te zuiveren van alle slechte gewoonten, van gebreken en alle zondige benaderingen die sinds lang in hen waren verankerd en deze door goede eigenschappen te vervangen: dan kan een gemeenschap worden gevormd die een goed voorbeeld voor de volgende generaties in elk levensgebied en in elke morele uitmuntendheid zal zijn. Als een opvoeder in staat is om ‘de rots, het koper, het ijzer en de steenkool’ in zijn handen om te vormen tot 'zilver, goud, diamant en briljant' dan zal je ongetwijfeld kunnen concluderen dat deze opvoeder een uitzonderlijk goede is. Wat de Profeet Mohammed, vzmh, in het opvoeden van mensen verwezenlijkte in de korte tijd van 23 jaar, is nog veel meer dan wat de beste van de opvoeders doet.

2. Een andere dimensie van goede opvoeding is de afwezigheid van dwang. Strafmaatregelen, geweld, het inzetten van politie en militaire eenheden kan enig effect hebben op het gedrag van mensen maar slechts éven en oppervlakkig. Het is daarom van groot belang bij het overtuigen van mensen van de waarheid die

we hen trachten bij te brengen, dat ze deze helemaal aannemen, uit zichzelf.

Niemand in de hele wereldgeschiedenis is tot nu toe in staat geweest om de mens, met alle dimensies en kenmerken van diens karakter, zo goed te kennen als de Profeet Mohammed, vzmh. Er is nooit een gelijke van hem verschenen, die genadeloze, brutale, oorlogsvoerende, onwetende, onbuigzame individuen heeft omgevormd, met zoveel succes, tot een gemeenschap die een perfect voorbeeld was voor alle volgende generaties, in alle aspecten van het leven en in morele kwaliteiten.

3. Niemand kan mensen leiden in alle levensgebieden. Het is zeer moeilijk voor iemand, hoe schitterend en intelligent ook, om zowel een **bekwaam** staatsman te zijn als een bevelhebber, een schitterende wetenschapper en succesvol opvoeder, tegelijkertijd. De Profeet Mohammed nochtans, vzmh, was de meest perfecte spirituele en intellectuele leider, de bekwaamste staatsman en bevelhebber, de meest efficiënte opvoeder en de grootste geleerde die de mensheid ooit heeft gekend.

4. De Profeet Mohammed, vzmh, is de meest vooraan-staande in het uitvoeren van al de vormen van eredienst, die door zijn religie zijn voorgeschreven en de meest Godvrezende van alle mensen. Hij hield zich aan de gebedsvoorschriften met uiterste zorgvuldigheid en nauwkeurigheid tot in de kleinste details, zelfs in de moeilijkste en gevaarlijkste omstandigheden van zijn leven, dat

hij doorbracht in voortdurende strijd en aktiviteit. Hij bootste nooit iemand na in zijn aanbidding en combineerde, in een perfecte uitvoering, het begin en de voltooiing van de spirituele evolutie.

Hij werd niet geëvenaard in gebed en inwendige kennis (gnosis), want in zijn bijkomende gebeden beschreef hij zijn Heer met zulke grote, aangevoelde kennis dat al de mystici en heiligen sinds zijn leven er nooit in geslaagd zijn om hetzelfde niveau te bereiken van kennis en aanvoelen van God, alhoewel de latere mystici en heiligen gebruik maakten van de verwezenlijking van al de vorige.

5. Hij had in zijn geloof zo'n grote kracht, een zulke wonderlijke zekerheid, een miraculeuze evolutie en een dergelijke verheven en wereldverlichtende overtuiging, dat geen enkele van de ideeën die toen overheersten, geen enkele van de filosofieën van de wijzen en de leerstellingen van de spirituele gidsen, enige twijfel in hem konden veroorzaken. Deze waren bovendien meestal vijandig tegen hem. Toch deed hem dit niet aarzelen of angst hebben voor zijn vaste overtuiging en zekerheid. Bovendien zijn alle heiligen van alle tijden, op de eerste plaats zijn Gezellen, begunstigd door zijn geloof waarvan ze toegeven dat het van het allerhoogste niveau is. Dit bewijst nogmaals dat zijn geloof weergaloos was.

6. Net zoals de overeenstemming tussen de Profeten een zeer sterk bewijs is voor het bestaan

van de Ene God, zo is het ook een **duidelijke** getuigenis voor de waarheid en het Boodschapperschap van Mohammed, vzmh. De geschiedenis bevestigt immers dat alle sacrale kenmerken, mirakels en functies die de waarachtigheid en het Boodschapperschap van de Profeten, vzmh, alleen bij Mohammed in de meest perfecte vorm werden gevonden. De Profeten voorspelden letterlijk zijn komst, dat wil zeggen, zij gaven het goede nieuws over hem in de Thora, de Evangelies, de Psalmen en andere Geschriften die de 'Bladzijden' werden genoemd in de Qur'an. Ook getuigden zij door hun opdrachten en de wonderen die zij uitvoerden en 'bezegelden ' zo de opdracht van Mohammed, die zo de meest vooraanstaande en perfectste van de Profeten is.

Bovendien hebben duizenden heiligen op die manier de waarheid en de perfectie bereikt, wonderen kunnen uitvoeren, inzicht kunnen verkrijgen in de realiteit van de dingen, de rang bereikt waar ze spirituele ontdekkingen konden doen door het voorbeeld te volgen van de Profeet Mohammed, vzmh. Door al zijn daden en principes als voorbeeld te nemen, getuigden zij niet alleen van de Eenheid van God maar ook van de waarheidsgetrouwheid en het Boodschapperschap van deze persoon, vzmh.

Het is zo duidelijk als zonneschijn voor de eerlijkheid van Mohammed, vzmh, dat deze heiligen geloofden in en getuigden van al de waarheden die hij verkondigde doorheen het licht

van het geloof, doorheen de zekerheid van, hetzij kennis, hetzij waarneming ofl ervaring.

Bovendien zijn er duizenden nauwkeurige weten-schappers en zorgvuldige, waarheidsgetrouwe heiligen en wijzen die het hoogste niveau van inzicht verwierven doorheen de leer die bevat is in de heilige waarheden, gebracht door de Profeet Mohammed, vzmh. Ondanks zijn analfabetisme waren de schitterende wetenschappen waarvan hij getuigde en die hij liet geboren worden, en de schitterende Goddelijke kennis die hij ontdekte, niet alleen het unanieme en sterkste bewijs van de eenheid van God en de fundering van zijn missie, zij getuigden ook van de échtheid van deze grootste leraar en opperste meester en van de waarheid en juistheid van zijn woorden.

Eerst en vooral was er zijn familie en de Gezellen van de Profeet, vzmh, die met hun inzicht, wijsheid en spirituele prestaties, de meest vooraanstaande, gerespecteerde, vereerde, scherpzinnigste en vroomste mensen waren nà de Profeten. Nadat zij alle gedachten en uitspraken van die Profeet met de grootste nauwkeurigheid hadden onderzocht en bestudeerd, zowel de openlijke als de privé uitspraken, kwamen zij unaniem tot het besluit dat hij de meest waarachtige, verheven en eerlijkste van de mensen was.

7. In de verkondiging van de boodschap en in het oproepen van de mensen naar de waarheid

toonde hij zulk een vastberadenheid, zekerheid en moed dat hij, ondanks de tegenstand van grote machten en religies, van zijn eigen mensen en stam, zelfs van zijn oom, niet de minste twijfel of aarzeling vertoonde, angst of vrees. Hij daagde met succes de wereld uit en maakte daardoor Islam superieur aan alle andere religies en systemen. Dit bewijst dat er niemand is, geweest is of zal zijn zoals hem, in de ijver van het preken en het aanzetten van de mensen tot de waarheid.

8. Laat ons eens kijken naar het **Arabisch** schiereiland in het Tijdperk van het Geluk. Deze ongeletterde man, die nooit een militaire opleiding heeft gevolgd, geen school van administratie, geen rechtsschool, geen wetenschappelijke academie: stelde zulk een religie en een wet voor dat zij alle principes bevatte om het geluk te verzekeren in beide werelden. Zijn toespraak was zo efficiënt en doordringend dat mensen uit alle tijden naar hem luisterden. Zijn woorden weerklinken in elke eeuw. Hij loste alle sociale, politieke en economische problemen zo gemakkelijk op en vestigde dergelijke perfecte regels in al deze gebieden dat zij blijvende en onuitwisbare invloeden achterlieten op alle eeuwen en in alle hoeken van het land. Hij bracht een aanzienlijk deel van zijn leven op slagvelden door en bewees de meest bekwame bevelhebber van alle tijden te zijn. Hij toonde zich ook als de beste echtgenoot, de meest vooraanstaande en tegelijk zachtaardigste vader, en de meest aangename en trouwste vriend. Hij voerde dit alles uit in de korte tijd van 23 jaar.

9. Een leider moet zijn volk zeer goed kennen om hen op te voeden en aan te sporen tot het uitvoeren van een taak. Alexis Carrel, een grote Franse geleerde en filosoof uit de 20e eeuw, beschrijft de mens nog steeds als onbekend. De mens is het meest complexe en raadselachtige van alle schepsels. De Profeet Mohammed, vzmh, was nochtans, beter dan wie ook, in staat om zijn volk te kennen, op te voeden en hun karakter te vormen in de 'gietvorm' van zijn boodschap. Hij kende iedereen aan wie hij zijn boodschap wou overbrengen. Alle details van hun karakter, hun bekwaamheden en hun tekorten, hun gevoelens, ingesteldheid en kennisniveau waren door hem gekend. Bovendien wist hij ook zeer goed hoe hij in bepaalde omstandigheden moest handelen en was in staat om de beste beslissing in alle crisissen te geven. Voor elke verantwoordelijke positie duidde hij de meest geschikte aan en veranderde deze benoemingen achteraf nooit. Hij slaagde erin om de meest verfijnde, gemanierde en beschaafde gemeenschap te bouwen uit een zeer achterlijk, onbeschaafd en ruw volk.

10. Beschouw hoe hij de wanhopige, wilde en koppige volkeren van het 7e eeuwse Arabische Schiereiland uitrustte en tooide met alle lovenswaardige deugden. Zij waren hardnekkig gehecht aan hun kwade en wilde gewoonten, hun slechte ingesteldheid. Hij vormde hen om tot leraars van de hele wereld en onderwijzers van vooral de beschaafde naties. Zijn heerschappij steunde niet op uitwendige dwang, hij veroverde

eerder hun gedachten, geesten, harten en zielen. Hij werd de hartsgeliefde, de leraar van de gedachten, de trainer van de zielen, de gids en de beheerser van de geesten.

11. Jij weet dat, ondanks alle moderne technieken en methodes, de moderne gemeenschappen niet in staat zijn om blijvend een klein gebrek als roken uit te bannen. Nochtans verwijderde de Profeet Mohammed, vzmh, blijvend vele ingebakken gewoonten uit grote, bezeten gemeenschappen, met een kleine inspanning en in korte tijd. Hij verving ze door uitstekende kwaliteiten te vestigen in de schoot van deze gemeenschappen op zulke manier dat ze deel gingen uitmaken van hun diepste wezen. Aan hen die weigeren om de getuigenis te aanschouwen van het gezegende tijdperk van de Profeet Mohammed, vzmh, stellen we als uitdaging voor om enig deel van de huidige beschaafde wereld te bekijken. Laat hen daar werken met honderden filosofen, sociologen, psychologen, pedagogen en opvoeders en zich inspannen gedurende 100 jaar. Ik ben benieuwd of zij in die periode in staat zullen zijn om een honderdste deel te verwezenlijken van wat de Profeet Mohammed in één jaar uitvoerde.

12. Toen de Profeet zijn Boodschap begon te prediken, moest hij met een sterke weerstand rekening houden. Hij deed dit met de glimlach. Op een keer waarschuwden de leiders van de Banu Quraysh de oom van de Profeet, Abu Talib, van

zijn neef te overtuigen om zijn prediking stop te zetten. De Profeet antwoordde:

> *'O oom, zouden zij de zon in mijn rechterhand plaatsen en de maan in mijn linkerhand, om mij zo over te halen van mijn opdracht op te geven, dan zal ik dit niet doen. Ik zal dit nooit opgeven. Ik zal God verheugen door in mijn opdracht te slagen of ik zal ten onder gaan tijdens de inspanning.'*

Bij een andere gelegenheid werd hij bij een afvaardiging van de leidende Quraysh ontboden en deze boden hem alle wereldse eer aan die ze zich konden inbeelden als hij zijn prediking zou stoppen. Zij zegden:

> *'Als jij overvloed wilt bezitten, dan zullen wij voor u alles bijeenzoeken wat je wenst. Als jij eer en macht wilt, dan zullen wij u trouw zweren als onze opperheer en koning. Als jij een zwak hebt voor schoonheid, dan zullen we u de hand van de allerschoonste vrouw schenken, die jij zult kiezen.'*

Deze voorstellen waren zéér verleidelijk voor elke gewone sterveling, maar zij hadden geen enkele betekenis in de ogen van de Profeet, vzmh, hij antwoordde:

> *'Ik streef noch naar weelde noch naar macht. God heeft mij als een waarschuwer voor de mensen aangesteld. Ik breng Zijn Boodschap naar u. Als jij deze aanvaardt, dan zal jij*

geluk kennen in dit leven en een eeuwige zegening in het leven in het Hiernamaals. Indien jij het Woord van God afwijst, dan zal God zeker beslissen tussen u en mij.'

Het geloof, de beslistheid en vastbeslotenheid waarmee hij zijn opdracht uitvoerde tot het uiteindelijke succes, is een schitterend bewijs van de ultieme waarheid van zijn zaak. Indien er ook maar de minste twijfel of onzekerheid was geweest in zijn hart, dan zou hij nooit in staat geweest zijn om de storm te trotseren die in alle hevigheid gedurende 21 jaar bleef duren.

13. Grote leiders zijn aan de horizon van de mensheid opgedoken. Zij hebben het verloop van de geschiedenis veranderd, ofwel door de staten of rijken die zij oprichtten ofwel door de revoluties die zij ontketenden. Nochtans was bijna geen enkele van hen in staat om tussen de leden van hun aanhang een dergelijk sterke eenheid van geloof te stichten als het geloof, ideaal en gedachtegoed dat de volgelingen van de Profeet Mohammed, vzmh, bezaten in het Arabië van de 7e eeuw.

Alhoewel Mohammed, vzmh, nooit enige aanduiding had gegeven over politieke interesse of activiteit, gedurende méér dan 40 jaar, voor hij Profeet werd, verscheen hij plotseling op het wereldtoneel als een zodanig grote politieke hervormer en staatsman dat hij, zonder de hulp van de pers of enig modern communicatiemiddel,

de verspreide bewoners kon samen-brengen van een woestijn met een oppervlakte van 120.000 vierkante mijl, een oorlogszuchtig, onwetend, onbeschaafd, ongedisciplineerd volk, ondergedompeld in stammenoorlogen. Dit werd een volk met één vlag, wet, religie, cultuur, beschaving en één regering.

14. Een leider moet zeer veel mensenkennis hebben om zijn volgelingen te kunnen aansporen in het uitvoeren van een taak. Om volgelingen te kunnen winnen moeten zij mooie beloften doen zoals macht, weelde, een hoge positie of een mooie toekomst. Nochtans maakte de Profeet Mohammed, vzmh, dergelijke beloften niet aan zijn volgelingen. Hij dwong hen evenmin om zijn doel te bereiken. Hij veroverde hun hart en hun verstand en beloofde zijn volgelingen slechts Gods goede geschenken en het genot in het Paradijs. Vooral zijn eigen familie leefde als de armste in de gemeenschap. Hij zocht steeds om hen voor te bereiden op het Paradijs en deed dit ook voor Zijn Gezellen, voor de eeuwige vrede en de permanente zegening terwijl hij hen een goed voorbeeld gaf hoe deze vrede en zegening moest verdiend worden. Zijn dochter Fatima, zijn meest geliefde familielid, kwam op een dag naar hem toe met een halssnoer en een polsband. De Profeet zei tegen haar: *'Wil jij dat de bewoners van de aarde en de bewoners van de hemelen zeggen dat de dochter van de Profeet een Helse ketting draagt?'* Deze woorden waren voldoende voor Fatima, want zij kwamen uit de mond van iemand, wiens troon was gevestigd in de harten van de mensen en die

hun gemoed had veroverd. Fatima vertelt het verhaal verder:

> *'Ik verkocht onmiddellijk het halssnoer, kocht er een slaaf mee en gaf hem zijn vrijheid. Daarna ging ik naar het huis van de Boodschapper van God. Toen ik hem vertelde wat ik had gedaan, verheugde hij zich. Hij opende zijn handen en dankte God terwijl hij zei: 'Alle dank aan God, Die mijn dochter Fatima van de Hel heeft gered!'*

15. Veronderstel dat jij een leraar bent in een school of de directeur van een instelling. Om de studenten of de ondergeschikten het ideaal te laten volgen dat jij nastreeft, ben je vastbesloten om alle beproevingen te ondergaan die zich aan u kunnen voordoen. Als zij u in het gelaat spuwen als je hen voorbijgaat, als zij de ingewanden van een dier over uw hoofd gooien terwijl jij in aanbidding voor God bent neergebogen, als zij u in uw gelaat slaan, stenen naar u smijten en doornige takken uitspreiden over het pad dat gij bewandelt, als zij u belagen achter hoek en kant, met dolken in de hand, als zij u bespotten in aanwezigheid van anderen, als zij uw vrouw belasteren, uw familieleden doden en hun lichamen in stukken rijten, als zij u dikwijls aanvallen en u verwonden, als zij u verjagen uit uw geboorteland: zal jij dan nog steeds in staat zijn om al deze wreedheden te verdragen en uw weg te vervolgen zonder enige aarzeling?

En nog meer: zal jij in staat zijn om hen te vergeven, medelijden met hen te hebben en bij God voor hen te bidden, zeggende: 'O God! Vergeef hen en leid hen naar de waarheid, want zij zijn onwetend.'? Als jij naar een Paradijselijke plaats wordt gebracht en daar de vrije keuze krijgt tussen daar te blijven leven of terug te gaan en uw ideaal en zaak te behartigen temidden van beproevingen, zal jij dan kiezen om terug te gaan naar je volk? Is het niet de ergste vorm van 'blindheid' en onwetendheid om het Profeetschap te verwerpen van deze schittering van de mensheid die door zijn onbeperkte liefde, mededogen, vergevingsgezindheid en verdraagzaamheid, zeer wrede, oorlogsvoerende mensen omvormde tot de beste gemeenschap in de menselijke geschiedenis?

16. De Profeet, vzmh, zond een groep afgevaardigden naar de stammen van Adal en al-Qarah om hen Islam te leren. Zij werden echter halfweg aangevallen door een groep van de Hudhayl stam. Sommigen werden gedood en de drie overblijvenden werden als slaven aan de Quraysh bezorgd. Eén van deze afgevaardigden was Zayd ibn Dasina. Voor hij door de Quraysh werd terechtgesteld zei Abu Sufyan, die toen nog niet was bekeerd, tegen hem:

'Ik zweer u bij God, Zaid, dat jij wenst nu bij uw familie te zijn en dat Mohammed in uw plaats hier in onze handen zou zijn zodat we hem konden onthoofden.

Waarop Zayd antwoordde; *'Ik zweer u bij God dat ik het erger zou vinden indien een doorn hem aan de voet zou kwetsen, dan dat ikzelf veilig bij mijn familie in Medina zou zijn.'* Abu Sufyan moest opmerken*: 'Ik zweer bij God dat ik nog nooit een man als Mohammed heb gezien, die zo geliefd was door zijn Gezellen.'*

In de menselijke geschiedenis is er niemand zo geliefd geweest, zoals zijn volgelingen vanaf de eerste dag tot nu de Profeet Mohammed, vzmh, beminden.

17. De Profeet Mohammed, vzmh, moest ontelbare vragen beantwoorden die hem werden gesteld door zowel de Arabische woestijnmensen als de Joden en Christenen van zijn tijd. Vragen over religie en vele andere onderwerpen zoals geschiedenis, metafysica, astronomie, geneeskunde enz. Hij beantwoordde al deze vragen zonder te aarzelen en hij werd sindsdien in zijn antwoorden niet tegengesproken.

18. De Profeet Mohammed, vzmh, introduceerde in de geschiedenis zulk een wet, religie, levenswijze, voorschriften voor aanbidding en eredienst, boodschap en geloof dat een evenaring ervan nooit eerder bestond en ook daarna nooit zou bestaan. Want de wet die door deze analfabete mens werd voortgebracht is ongeëvenaard: ze heeft één vijfde van de mensheid geleid gedurende 14 eeuwen, in een juiste en precieze manier doorheen al zijn regels en voorschriften. De religie van de Islam die uit de

Qur’an is ontsproten, werd hem door God gegeven. Zijn eigen uitspraken, voorschriften en voorbeelden zijn ook weergaloos want ze hebben in elke eeuw honderden miljoenen mensen een gids en een bekwame leiding gegeven. Elk probleem dat opdook kon in zijn regels een oplossing vinden. Ook het verstand van deze ontelbaren werd erdoor getraind, hun harten gezuiverd en verlicht, getraind en versterkt, hun zielen en geesten tot perfectie verheven.

19. Na de Gezellen, die leiding gaven aan alle mensen op elk levensgebied, zoals wetenschap, politiek, economie, sociale en administratieve wetenschappen, volgden honderdduizenden heiligen en gezuiverde, nauwkeurige geleerden. Voorbeelden hiervan zijn: Abu Hanifa, Shafi'i, Bayazid al Bistami, 'Abd al Qadir al-Jilani, Imam Ghazali, Imam Rabbani, Bediuzzaman Said Nursi en vele anderen. Ook duizenden geleerden zoals al-Biruni, al-Zahrawi, Ibn Sina (Avicenna), Ibn Haytham en anderen. Ook honderdduizenden genieën in literatuur, militaire bevelhebbers, staatslieden en andere sterren van de mensheid. Zij traden allen in de voetsporen van de Profeet Mohammed, vzmh.

Naast al deze genoemden zijn er ook vele Westerse intellectuelen en staatslieden geweest die moesten erkennen dat de Profeet een schitterende mens was, zelfs de grootste van de mensen en sommigen hebben dan ook de Islam aangenomen. Dit is nog een bewijs van zijn Profeetschap.

(Enkelen onder hen zijn: Lamartine, William Muir, Edward Gibbon, John Davenport, L.A. Sedillot, Goethe, P. Bayle, Stanley Lane-Poole, A.J. Arberry, Thomas Carlyle, Franz Rosenthal, Elisee Reclus, Andrew Miller, Otto von Bismarck, Leopold Weiss, Marmaduke Pickthall, Martin Lings en Roger Garaudy.)

DE INFORMATIE DIE HIJ OVER HET VERLEDEN GAF BEVESTIGT HET PROFEETSCHAP VAN MOHAMMED

1. Geschiedenis is een belangrijke wetenschap. Niet op dezelfde manier als fysica en biologie. Het hangt vooral af van documenten die uit het verleden zijn bewaard gebleven. Nochtans kunnen deze documenten ons kennis opleveren over gebeurtenissen uit het verleden, hoewel het erg moeilijk is om door te dringen tot de feiten achter deze gebeurtenissen. We kunnen zéér moeilijk de bedoelingen en motivaties kennen van de mannen en vrouwen die in deze gebeurtenissen 'acteerden'. Om juist over gebeurtenissen en personen te kunnen oordelen moeten de documenten waarop we ons baseren, betrouwbaar zijn. Nochtans is het zeer goed mogelijk dat persoonlijke neigingen en interesses, vooroordelen en verschillende andere motieven een eigen invloed hebben in deze documenten, en dat, wat het ergst is, deze volledig verdraaid kunnen geworden zijn. Bijvoorbeeld: als de Qur’an niet naar de Profeet Mohammed, vzmh, werd toegestuurd, dan konden we niet de juiste kennis

hebben over de Profeten van Israël en vooral de Profeet Jezus, evenmin van de oorspronkelijke identiteit van het Christendom en het Judaïsme. Het Oude en het Nieuwe testament zijn zo dikwijls en diepgaand veranderd en uitgehold geworden dat het onmogelijk is geworden om langs deze weg de historische waarheid te leren kennen.

2. De Profeet Mohammed, vzmh, gaf zeer veel informatie over volkeren en gebeurtenissen uit het verleden. Véél van deze informatie staat in de Qur’an. Naast de belangrijkste punten in de geschiedenis van volkeren en plaatsen uit het verleden, zoals de 'Ad', Thamud, Imram, Sodoma en Gomorra, het oude Egypte en de volkeren van Noah, Abraham en Shu'ayb, kunnen we in de Qur’an tenminste ook de algemenen lijnen vinden van de geschiedenis van het Israelische volk van aan het begin tot de tijd van Jezus, vzmh. Vooral vinden we informatie over de tijd van de Profeten Mozes, David en Solomon, vzmh. Het is zéér interessant dat veel van deze informatie vermeld is in de Qur’anhoofdstukken die werden geopenbaard in de Mekkaanse periode van het Profeetschap van Mohammed, vzmh. In deze periode had hij geen contact met Christenen noch met Joden. Als de Profeet uitweek naar Medina, stelden Joodse en Christelijke geleerden hem vele vragen over detailkwesties in de Thora en de Evangelies, en omdat zij overtuigende antwoorden kregen, hadden zij geen bezwaar tegen zijn antwoorden.

3. Sommige informatie die de Profeet Mohammed, vzmh, gaf over het verleden wordt gevonden in de boeken van de Traditie (Hadith) zoals de 'Sahih al Bukhari', de 'Sahih al Muslim' de 'Sunan al Tirmidhi' en anderen. Noch de Qur'an, noch de boeken van de Traditie zijn in de loop van de geschiedenis veranderd, zelfs niet één detail. Geen enkele informatie die de Profeet over het verleden gaf is ooit weerlegd. Integendeel, veel ervan is bevestigd geworden en de rest zal nog bevestigd worden door toekomstige onderzoeken en uitgravingen. Dit is een absoluut en onweerlegbaar bewijs van het Profeetschap van Mohammed.

4. De Profeet Mohammed, vzmh, gaf niet alleen informatie over voorbije gebeurtenissen en volkeren, maar hij analyseerde deze ook en beschreef de oorzaken en gevolgen ervan. Op die manier zijn de historische verslagen van de Profeet, vzmh, van het geschikte soort om geschiedkundige wetten voor te stellen en de algemene psychologische, sociale en economische principes betreffende het individuele en collectieve menselijke leven. Bovendien zijn deze verslagen meesterwerken van literaire stijl en welsprekendheid, die door geen enkel ander werk kunnen worden geëvenaard.

ZIJN VOORSPELLINGEN BEWEZEN HET PROFEETSCHAP VAN MOHAMMED

Normaal gesproken kan niemand nauwkeurig weten wat in de toekomst zal gebeuren, zelfs niet enkele minuten later.

Wetenschappers zijn niet eens zeker over natuurlijke gebeurtenissen die plaatsvinden volgens 'deterministische' wetten. Zij geven tegenwoordig toe dat zij niet met zekerheid kunnen zeggen dat de wereld in dezelfde toestand zal blijven zoals hij nu is. Sociologen en geschiedkundigen hebben gesproken over historische wetten waarvan zij beweren dat die op feiten zijn gebaseerd of de 'vloed van de geschiedenis'. De geschiedenis zélf heeft echter bijna al deze wetten tegengesproken en aanhangers van het 'historicisme', en zij die de voorkeur geven aan het concept van voortdurende vooruitgang in de geschiedenis, zoals Marx, Fichte, Hegel Herder en anderen, deden dit ook.

De kennis van de toekomst ligt alleen bij God Almachtig. Nochtans kan Hij, wie Hij wil, begunstigen met een deel van deze kennis. Als een mens overtuigd is van de juistheid van het nieuws dat hij over de toekomst brengt, dan kan hij alleen een Boodschapper van God zijn.

De Profeet Mohammed, vzmh, maakte vele voorspellingen over de toekomst en de geschiedenis heeft hem niet tegengesproken. Zoals de informatie die hij gaf over het verleden, kunnen zijn voorspellingen over de toekomst ook gevonden worden in de Qur’an en in de boeken van de Traditie (Hadieth).

Voorbeelden van het nieuws dat de Qur’an geeft over de toekomst

1. De Byzantijnse en Perzische Rijken waren de supermachten van hun tijd. Het was tijdens die jaren dat de gelovigen, weinig in aantal, wrede vervolgingen ondergingen in Mekka, dat de Perzen een zware nederlaag toebrachten aan de Byzantijnen. Door hun grote overwinningen veroverden zij Aleppo, Antiochië en de belangrijkste Syrische gebieden, ook Damascus. Zij veroverden Jeruzalem in 614-615. De Christenen werden uitgemoord en hun kerken verbrand. De Perzische veroveringsbeweging richtte zich naar Egypte en reikte zelfs zover als Tripoli in Noord-Afrika. Een ander Perzisch leger vernielde Klein-Azië en geraakte zelfs tot de poorten van Constantinopel, de Byzantijnse hoofdstad. De heidenen van Mekka juichten dit toe en verdubbelden hun terreur en vervolgingen tegen de Profeet, vzmh, wiens Boodschap een vernieuwing was van de Boodschap die Jezus preekte in Palestina. De volgende Qur'anverzen, die nét in die periode werden geopenbaard, vermelden de nabije overwinning van de Byzantijnen over de Perzen:

> ***'Alif Lam Mim. De Romeinen werden verslagen in een nabijgelegen land maar zij zullen, nà hun nederlaag een overwinning boeken, binnen de 9 jaar. Aan God is de beslissing bij beide gevechten en op die dag zullen gelovigen zich verheugen, met de hulp van God. Hij helpt wie Hij wil, te overwinnen. Hij is de Al-Machtige, de Al-Genadevolle.' (al-Rum, S30, A1-A5)***

Niemand kon in die periode een dergelijke voorspelling maken. Maar de Profeet, vzmh, bracht deze Goddelijke Openbaringen over op zijn volgelingen. Zij bevestigden hun vertrouwen in hem zonder twijfel en Abu Bakr wedde met de Mekkaanse polytheïsten dat de Romeinen binnen de 9 jaar een overwinning zouden boeken. De Byzantijnse keizer Heraclius viel de Perzen oorspronkelijk op zee aan in 622, het jaar van de Hijra, en dreef hen op de vlucht na beslissende gevechten in drie opeenvolgende veldtochten. Zijn overwinningen vonden plaats in dezelfde periode als de overwinning van Badr over de Mekkaanse polytheïsten. De verzen die hier werden vermeld bevatten dus 2 voorspellingen die beide binnen de 9 jaar uitkwamen.

2. Het was slechts 6 jaar nadat de Profeet, vzmh, was uitgeweken naar Medina, dat hij naar Mekka ging voor een kleine pelgrimstocht. De Mekkanen hielden hem nochtans tegen bij Hudaybiya en nà onderhandelingen werd een vredesverdrag gesloten. Sommige artikels van dit verdrag werden op weerstand onthaald door de gelovigen; maar de Qur'anverzen die werden geopenbaard nà het afsluiten van dit verdrag, beschreven het als een duidelijke overwinning en gaven de gelovigen de beslissende goede melding, die als volgt luidt:

> ***'Waarlijk, God vervulde het visioen van Zijn boodschapper: Gij zult zeker de Heilige Moskee binnentreden in***

volledige veiligheid, als God dit wil. Gij zult uw hoofden laten scheren, uw haar inkorten en zult niets hoeven te vrezen. Hij weet wat gij niet weet en Hij heeft u behalve dit, een nabije overwinning toegekend. Het is Hij Die Zijn Boodschapper met leiding en zijn religie van de waarheid heeft gezonden, opdat Hij die mag laten zegevieren over alle andere religies. Allah volstaat als getuige.' (al-Fath, S48, A27-28)

Eén jaar later konden de Moslims de kleine pelgrimstocht uitvoeren en het jaar daarop veroverden zij Mekka. Bovendien is de Islam overheersend geweest over alle andere religies, gedurende eeuwen en, als God het wil, zal de Islam een wereldwijde leidinggevende functie verwerven in de nabije toekomst.

3. In het oude Egypte had de Farao de gewoonte om de kinderen van Israël te martelen. God zond Mozes naar hem met de opdracht om hem uit te nodigen in de Ene God te geloven en de Israëlieten toe te staan om Egypte te verlaten met Mozes. De Farao weigerde dit en de strijd tussen hem en Mozes duurde lang. Op een nacht nochtans, slaagde Mozes erin om met zijn volk naar de grens te reizen. Toen Farao echter van deze ontsnappingspoging vernam, maakte hij zich klaar om hem te achtervolgen. Toen Mozes de Rode Zee bereikte, raakte hij deze aan met zijn staf en voor hem (groef) opende zich over de hele breedte de zee. Farao trachtte hem te volgen

maar werd samen met zijn leger door de zee opgeslokt. Terwijl deze gebeurtenis door de Qur'an wordt vermeld, maakt deze ook een zeer interessante voorspelling:

'Heden zullen Wij uw lichaam redden, opdat gij een teken moogt zijn voor degenen die na u komen. En waarlijk, het merendeel van de mensen is achteloos ten opzichte van Onze tekenen.' (Yunus, S10, A92)

Het dode lichaam van Farao werd later drijvend teruggevonden op de westelijke oever van het Sinai schiereiland. De plaatselijke bewoners kunnen u deze plek nog steeds aanwijzen, het noemt nu 'Jabal Firawn' of de heuvel van Farao. Enkele mijlen van deze heuvel verwijderd is er een heetwaterbron, genaamd: Hammam Firawn of het Bad van Farao.

4. Een aanzienlijk deel van de Qur'an handelt over de gebeurtenissen van de Laatste Dag. De Qur'an beschrijft hoe de wereld zal worden vernield en heropgebouwd en hoe de doden zullen verrijzen, verzameld op de Plaats van Bijeenkomst en nà beoordeeld te zijn, zullen worden geleid naar de Hel of het Paradijs. De Qur'an geeft ook een duidelijke beschrijving van het Paradijs en de Hel en het leven in elk daarvan.

Voorbeelden van de voorspellingen van de Profeet die in de boeken van de Traditie bestaan

1. Umar vertelde in een verhaal dat is opgetekend in de 'Sahih al-Muslim':

‘Alvorens het gevecht van Uhud begon, wandelde de Boodschapper van God, vzmh, rond op het slagveld en wees op enkele plekken terwijl hij zei: Abu Jahl zal hier worden gedood en 'Utba hier, Shayba hier, Walid hier, enz. Ik zweer bij God dat nà het gevecht de dode lichamen van al deze mannen werden gevonden precies op de plekken die de Boodschapper had aangeduid.’ ***(Muslim, Janna, 76,77)***

2. Bukhari en Abu Dawud citeren Habbab ibn Arat die zei:

'Op een dag, tijdens de periode van marteling en onrust in Mekka, ging ik naar Gods Boodschapper, vzmh, die in de schaduw van de Ka'ba zat. Ik was nog steeds een slaaf in de handen van de Mekkanen in die tijd. Zij mishandelden mij erg en ik kon dit niet meer volhouden. Ik vroeg aan de Boodschapper van God om in zijn gebeden, hulp en redding voor mij te verzoeken. Maar hij wendde zich tot mij en zei:

> *'Bij God, ik zweer dat voorgaande gemeenschappen ergere martelingen moesten ondergaan. Sommige moesten in grachten gaan liggen en werden dan met zagen in twee gesneden en dit deed hen niet hun geloof opgeven. Zij werden levend gevild maar toonden geen zwakte tegenover de vijand. Zeker zal God deze religie*

vervolmaken, maar jij toont té grote haast. Er zal een dag komen dat een vrouw, zonder begeleiding van San'a tot Hadramawt zal reizen en niets zal vrezen behalve wilde dieren. Nochtans toon jij ongeduld.'

Habbab vertelde verder:

'Ik zweer bij God, alles wat Gods Boodschapper die dag voorspelde, is uitgekomen. Ik was er persoonlijk getuige van.' (Bukhari, Manaqib, 22 / Abu Dawud, Jihad 97)

3. Bukhari, Muslim en Ahmad ibn Hanbal vermelden:

Gedurende de constructie van de moskee van de Profeet in Medina, vertelde Gods Boodschapper, vzmh, aan Ammar: *'Wat een tragedie, Ammar, een opstandige groep zal u vermoorden.'*

Ammar werd gedood tijdens het gevecht van Siffin door de aanhangers van Mu'awiya die in opstand kwamen tegen de kalief Ali. *(Bukhari, Salah, 63 / Muslim, Fitan 70, 72 / Ibn Hanbal, Musnad, 12. 161, 164)*

4. Voor zijn dood, riep de Profeet zijn dochter Fatima bij zich aan zijn ziekbed en voorspelde dat zij de eerste van zijn familie zou zijn om na zijn dood met hem verenigd te worden. Fatima vervoegde haar vader, de trots van de

mensheid, 6 maanden later. *(Ibn Maja, Jana'iz, 65 / Muslim, Fada'il al Sahaba, 15 : Ibn Hanbal, Musnad, 3.197)*

5. De Profeet, vzmh, voorspelde de Mongoolse invasie met de woorden:

> *'Het Uur zal komen dat jij zult vechten met een volk met rode gezichten, klein, met spleetogen en platte neuzen. Zij dragen harige leren laarzen.' (Bukhari, Jihad, 95, 96 / Abu Dawud, Malahim, 10 / Ibn Maja, Fitan 36)*

6. Zoals wordt verteld door Hakim, Tirmidhi, Ibn Hanbal en Ibn Maja, bedoelde de Profeet, vzmh, door herhaaldelijk te verklaren: *'Gij zult na mijn dood, Abu Bakr en Umar volgen.'* dat die twee hem als Kalief zouden opvolgen. Hij voorspelde ook dat de regering door Abu Bakr kort zou zijn terwijl Umar langer zou heersen, om vele overwinningen mogelijk te maken. *(Hakim, Mustadrak, 3.75 / Ook vermeld bij Tirmidhi, Ibn Hanbal en Ibn Maja)*

7. Volgens authentieke overleveringen, gaf de Profeet, vzmh, zijn gemeenschap goed nieuws dat zij Damascus, Jeruzalem, Irak, Perzië, Istanbul (Constantinopel) en Cyprus zouden veroveren en dat de religie van de Islam zo ver zou reiken als de meest afgelegen hoeken van de wereld in het Oosten en het Westen. *(Hakim, 4.445 / Ibn Hanbal, 4.303, ook vermeld door Muslim en Tirmidhi.)*

8. De Profeet verklaarde:

Deze onderneming begon met Profeetschap en als een genade; daarna zal het genade en Kalifaat zijn. Vervolgens wordt het een wrede monarchie en tenslotte een onrechtvaardigheid en tirannie.

Hij voorspelde eveneens dat het Kalifaat nà hem zeker 30 jaar zou duren en daarna in een monarchie zou ontaarden. Al deze voorspellingen van de nobele Profeet werden waarheid. *(Abu Dawud, Sunna 8 / Tirmidhi, Fitan 48 / Ibn Hanbal 4.273)*

9. Volgens een authentiek verhaal verklaarde de Profeet,
vzmh:

'Uthman zal worden gedood terwijl hij de Qur’an leest. God zal hem in een kleed hullen, maar zij zullen verlangen om dit van hem weg te nemen.' (Hakim, 3.100 / Ibn Hanbal, 6. 114 / Ibn Maja, 5. 188 / Ook verteld door Tirmidhi.)

Door dit te zeggen bedoelde hij dat Uthman Kalief zou worden, maar dat zijn afzetting zou worden gezocht, en dat hij tenslotte vermoord zou worden tijdens het lezen van de Qur’an. Dit alles gebeurde precies zoals hij het voorspelde.

10. Zoals in een authentieke Traditie wordt gezegd, zei de nobele Profeet van God, vzmh, tegen Sa'd ibn Abi Waqqas toen deze laatste zwaar ziek was:

'Hopelijk zult gij gespaard worden zodat gij sommigen zult kunnen begunstigen en anderen benadelen.' (Abu Nu'aym, Hilyat al-Awliya, 1.94, ook verteld door Bukhari en Muslim.)

Met deze woorden suggereerde hij dat Sa'd een grote bevelhebber zou worden en vele veroveringen zou uitvoeren. Vele volkeren zouden bevoordeeld worden door kennis van Islam te verwerven en zich te bekeren terwijl vele anderen zouden benadeeld worden door de ineenstorting van hun staten.

Sa'd nam het bevel van Moslimlegers op zich, net zoals de Heilige Profeet, vzmh, had voorspeld. Hij vernietigde het Perzische Sassanidenrijk in Iran en Irak en bracht vele volkeren onder de hoede en de leiding van de Islam.

11. Op een keer, toen de Profeet, vzmh, ontwaakte in het huis van Umm Haram, de tante van Anas ibn Malik, die de Boodschapper 10 jaar had gediend in Medina, glimlachte hij en sprak:

'Ik droomde dat mijn gemeenschap oorlog zou voeren op zee, gezeten op tronen zoals koningen.'

Umm Haram vroeg: 'Bid dat ik daarbij mag zijn.' De Profeet zei verzekerd: *'Dat zult gij.' (Suyuti, Jami'al-Saghir, 6.24, vermeld door Bukhari, Muslim en Tirmidhi.)*

Dit alles gebeurde 40 jaar later toen Umm Haram, vergezeld van haar echtgenoot 'Ubada ibn Samit, vertrok om Cyprus te veroveren. Zij stierf daar en haar graf wordt sindsdien druk bezocht.

12. Volgens een authentieke vertelling verklaarde de Profeet, vzmh:
'De stam van Thaqif zal een leugenaar voortbrengen die beweert Profeet te zijn en die een bloedige tirannie zal vestigen.' (Hakim, 3.453/ Ook vermeld door Muslim, Ibn Hanbal en Tirmidhi)

Met dit verhaal bedoelden zij de beruchte Mukhtar die Profeet beweerde te zijn en de bandiet Hajjaj, die tienduizenden mensen vermoordde.

13. Nogmaals, volgens een authentiek verhaal, verklaarde de Profeet, vzmh:

'Waarlijk Constantinopel (Istanbul) zal worden veroverd, door mijn gemeenschap. Hoe gezegend zal de bevelhebber zijn die het zal veroveren en hoe gezegend zijn leger.' (Hakim, 4.422 / Bukhari, Tarikh al-Saghir, 139 / Ibn Hanbal, 4.335)

Zo voorspelde hij dat Istanbul door Moslims zou worden veroverd en dit is een aanduiding van de hoge spirituele rang van Sultan Mehmed, de Veroveraar, en de deugdzaamheid van zijn leger. Deze voorspelling kwam eeuwen later uit.

Gods Boodschapper maakte ongeveer 300 voorspel-lingen, voor meer voorbeelden hiervan verwijzen we naar:

Said Nursi, 'The Letters 1', Truestar, London, 1994, blz 111-130 /

Fethullah Gulen, The Prophet Mohammed, The Infinite Light 1, Blz. 79-104; vertaling.

De meeste van deze voorspellingen hebben al plaats-gevonden, de anderen wachten op het juiste moment om hun juistheid te bewijzen. Enkele van zijn voorspellingen hebben, interessant genoeg, te maken met vooruitgang in wetenschappen en technologie. Bijvoorbeeld, zoals is opgetekend in de authentieke boeken van de Traditie zoals 'Sahih al Muslim' en 'Sunan al Tirmidhi', voorspelde hij dat een granaatappel zou volstaan voor 20 mensen en dat de schil schaduw voor hen zou voorzien. Hij voorspelde ook dat de tarwe, verbouwd op een oppervlakte zo klein als een huisbalkon, zou volstaan om een familie een jaar te voeden. Met deze voorspellingen gaf hij een aanduiding voor de grote vooruitgang die de mensheid ooit zou maken in genetische reconstructie.

In zijn voorspellingen gebruikte de Profeet, vzmh, nooit de uitdrukkingen: *'Ik denk, ik raad, het zou kunnen, het zal waarschijnlijk gebeuren'*, enz. die twijfel uitdrukken. Integendeel; hij sprak met zekerheid, alsof hij de voorspellingen werkelijkheid zag worden op een T.V.-scherm. Dit betekent dat hij ofwel een scherpzinnig zicht had

dat tegelijk in het verleden en de toekomst kon kijken, wat voor een sterfelijk mens onmogelijk is; ofwel dat Hij een Profeet was, onderwezen door de Kenner van Alle Dingen, de Ene voor Wie alle tijd en ruimte slechts één punt is.

ZIJN WONDEREN BEWEZEN HET PROFEETSCHAP VAN MOHAMMED

Een wonder is een buitengewone verwezenlijking die God Almachtig laat gebeuren door de handen van een Profeet, om zijn Profeetschap te bewijzen, het geloof van zijn volgelingen te sterken en om de koppigheid van de ongelovigen en tegenstanders te overwinnen.

Het universum werkt volgens vastgelegde wetten die God heeft bepaald. Zonder deze wetten en het uniforme karakter van natuurlijke gebeurtenissen, zou alles gebeuren in een voortdurende verandering, een onstabiele vloed en zouden we er niet in geslaagd zijn om de Goddelijke wetten van de natuur te ontdekken of enige wetenschappelijke ontwikkeling te realiseren. Alhoewel recente ontdekkingen in de atoomfysica het duidelijk hebben gemaakt dat alles wat bestaat zich bevindt in een golf van voortdurende beweging en dat het daarom niet mogelijk is om te zeggen dat een seconde later het universum nog steeds in dezelfde toestand zal zijn zoals het nu is, lijkt het aan de oppervlakte alsof alles gebeurd volgens de principes die door de

'klassieke' of Newtoniaanse fysica werden vastgelegd.

Normaal gesproken heeft het leven zijn eigen wetten volgens welke we handelen. We nemen een zekere hoeveelheid voedsel en water tot ons om aan onze honger en dorst te voldoen; als we ziek zijn gaan we naar een dokter. We gebruiken dieren om zekere vormen van arbeid te verrichten voor ons maar we kunnen niet tegen hen praten. Bomen staan vastgeworteld op hun plaats en zij geven ons geen groet, evenmin als bergen en stenen dat doen. We handelen in overeenstemming met de wetten van de zwaartekracht en afstotingskracht en we trachten niet om in de lucht omhoog te springen zonder eerst nauwkeurig te hebben berekend, volgens deze wetten, hoe we neer kunnen komen.

Al deze en andere wetten zijn voor ons gemaakt; zonder deze wetten zou het leven voor ons onmogelijk zijn. Nochtans, omdat het God is die deze wetten voor ons heeft gemaakt, is Hij er niet van afhankelijk, noch door één ervan gebonden. Daarom kan Hij soms een van deze wetten tijdelijk opheffen of de richting veranderen van de gewone vloed van de gebeurtenissen en een 'buitengewoon' verschijnsel scheppen door de hand van een Profeet, ofwel om een bewijs voor diens Profeetschap te leveren ofwel om te bewijzen dat Hij in staat is om te doen wat Hij ook wil op elk moment dat het Hem past. We noemen een dergelijk verschijnsel een 'mirakel. Het originele woord in de Islamitische literatuur dat

mirakel betekent is 'mu'jiza'. Letterlijk betekent dit iets wat anderen onmogelijk maakt iets evenwaardigs te produceren. Indien God een dergelijk verschijnsel schept aan de hand van een heilige, geen Profeet, dan wordt dit een 'kerama' genoemd, letterlijk: een buiten-gewone gunst. Deze gunsten vormen een bijkomend bewijs voor het Profeetschap van Mohammed, vzmh, en de juistheid van de Islam.

Er zijn ontelbare 'kerama' die God heeft geschapen door de handen van de Moslims. Eén soort van ‘kerama’ is het voorspellen van toekomstige gebeurtenissen. Bijvoorbeeld: Muhyi ad Din ibn Arabi stierf bijna een halve eeuw voor het begin van het Ottomaanse Rijk. Toch schreef hij in zijn 'Shajarat al-Nu'maniyya' over de Ottomanen en voorspelde de verovering van Damascus en Egypte door hen. Hij schreef ook dat Murad IV Baghdad zou aanvallen en veroveren na een belegering van 41 dagen en dat Sultan Abd al-Aziz zou gedood worden doordat zijn polsslagaders zouden worden overgesneden. Bovendien schrijft hij dit geciteerde werk: Als 'S' binnen zal treden in 'SH', dan zal de begraafplaats van Muhyi ad-Din ibn Arabi ontdekt worden. Hij gebruikte symbolen in zijn voorspellingen; met S bedoelde hij Selim en met SH bedoelde hij Sham (Damascus) Zoals andere voorspellingen kwam ook deze uit toen de Ottomaanse sultan Selim I Damascus veroverde. Hij ontdekte toen de begraafplaats van Ibn al-Arabi en liet er een grafsteen zetten.

Als een ander voorbeeld vermelden wij Mushtaq Dede van Bitlis, een oostelijke provincie van Turkije. Mushtaq Dede voorspelde in gedichten, 71 jaar voor het gebeurde, dat na vele oorlogen en omwentelingen, Ankara de hoofdstad van Turkije zou worden. Interessant genoeg, geeft hij de naam van degene die de hoofdstadfunctie van Istanbul naar Ankara zal overbrengen. Als je de beginletters combineert van de lijnen van Mushtaq Dada's gedicht, dan zul je de naam Kemal lezen (Kemal Atatürk).

God Almachtig bevoordeelde al Zijn Profeten met wonderlijke werkingen. Omdat de voorgaande Profeten naar één bepaald volk werden gestuurd, op een bepaald moment, werden de wonderen die zij verrichtten, uitgedrukt in de vaardigheden die wijdverspreid waren in de tijd waarin elk van hen leefde. Omdat bijvoorbeeld ten tijde van Mozes, vzmh, tovenarij in Egypte een groot aanzien had, begunstigde God Almachtig hem met een 'staf' die in een slang zou veranderen die al de opbrengsten van tovenarij opslokte. Op dezelfde manier stond in de tijd van Jezus, vzmh, de geneeskunde in hoog aanzien. Daarom verwezen de meeste wonderen die Jezus verrichtte naar genezing. Wat de Profeet Mohammed, vzmh, betreft: daar zijn Profeetschap universeel is en gericht naar alle volkeren en tijden, en vermits de 'deur' van het Profeetschap nà hem voorgoed gesloten blijft, waren de wonderen die hij verrichtte van velerlei aard en verbonden met bijna alle soorten in de schepping.

Als de aankondiger van een glorierijke heerser in een stad aankomt en verschillende geschenken van deze heerser met zich meebrengt, dan zal een vertegenwoordiger van elk van de volkeren of van elk van de beroepsgroepen, verenigingen of bonden uit die stad hem uitbundig welkom heten, elk op de eigen manier. Op dezelfde manier, als de opperste Bood-schapper van de Eeuwige Heerser het universum eer bewijst als gezant, aan de inwoners van de aarde, die van de Schepper het licht brengt van de waarheid en van spirituele geschenken die verbonden zijn met de waarheden van het hele universum; dan zal iedere soort, van mineralen tot planten, dieren en mensen, van de maan tot de zon en de sterren, hem op zijn eigen manier welkom heten, in de eigen taal, en een middel worden waardoor hij één van zijn mirakels verricht.

Elk woord, elke daad en toestand van de Nobele Profeet, vzmh, getuigt van zijn Profeetschap en zijn waarheidsliefde, maar niet al deze uitingen hoeven noodzakelijkerwijs een wonder te bevatten. Want de Almachtige stuurde hem in de vorm van een menselijk wezen zodat hij een gids en een leider voor mensen kon zijn in al hun individuele en collectieve zaken. Daardoor kunnen zij geluk verwerven in beide werelden. Daardoor kan hij aan mensen de wonderen uitleggen van Gods kunst en van Zijn Macht. Elk daarvan is eigenlijk een mirakel alhoewel het ons gewoon en onopvallend lijkt. Indien hij buitengewoon zou geweest zijn in al zijn daden,

dan had hij de mensen niet kunnen leiden of instructies geven doorheen zijn woorden, daden en gewoonten. Hij was nochtans voorzien van enkele speciale verschijnselen om zijn Profeetschap aan te tonen aan koppige ongelovigen en daarom voerde hij soms wonderen uit. Maar dit gebeurde nooit in zulke overweldigende stijl dat de mensen tot geloof zouden gedwongen worden, tegen hun eigen vrije wil in. Want in overeenstemming met de test en beproevingen die de mens moet ondergaan in deze wereld, moet de weg naar de waarheid hem getoond worden zonder enige dwang. Indien de wonderen zo duidelijk zouden getoond worden, dat de mensen werden overhaald om te geloven, zonder hen enige vrije keuze te laten, dan zou hun intelligentie niet hoeven te werken en zou er geen zinvolle test meer worden uitgevoerd om de mens in dit leven te verheffen tot hogere niveaus. Hoe zou hij dan nog het nobelste van de schepsels kunnen zijn, voorzien van vrije wil en intellect?

De meerderheid van de mirakels van de Profeet, ongeveer 1000, werden verteld, eerst door een groep Gezellen en daarna door vele betrouwbare vertellers en gezagsdragers. Dan werden die verhalen opgetekend in de authentieke boeken van de Traditie *(Hadieth).* De andere wonderen, hoewel zij werden doorverteld door één of twee Gezellen, moeten ook volstrekt betrouwbaar zijn, vermits zij later unaniem moeten worden aanvaard als waarheid door betrouwbare gezagsdragers en bevestigd langs meer dan één keten van overdracht. Bovendien

gebeurden de meeste van deze mirakels in het bijzijn van grote menigten, tijdens een militaire onderneming of een bruiloft of soortgelijke gelegenheden als een feest. Telkens zijn er één of twee van de aanwezigen die het mirakel vertellen en de anderen bevestigen dit door stil te blijven, niet tegen te spreken. Daarom zijn de mirakelen, opgetekend in de boeken van de Traditie, onweerlegbaar en kunnen ze niet genegeerd of ontkend worden.

VOORBEELDEN VAN DE MIRAKELS VAN DE PROFEET

De Hemelvaart

De Qur'an verklaart:

> ***'Geprezen zij Hij die Zijn dienaar meevoerde, op een nachtelijke reis, van de Heilige Moskee (Masjid al Haram) naar de verstverwijderde Moskee (Masjid al Aqsa) in de omgeving die Wij hebben gezegend, zodat Wij aan hem Onze tekens kunnen tonen. Waarlijk, Hij is de Al-Horende, de Al-Ziende.(Al-Isra', S17, A1)***
>
> ***'Toen kwam hij naderbij en daalde neer, tot dat hij op 2 boogscheuten afstand, of nog dichterbij, was gekomen. Hij onthulde aan Zijn dienaar wat Hij Openbaarde. Het hart van Zijn dienaar***

loog niet bij het zien wat werd gezien.' (Al- Naim, S53, A8-A11)

De Hemelvaart is één van de grootste mirakelen van de Profeet Mohammed, vzmh. De Profeet bereikte een spirituele perfectie en een volledige uitzuivering doorheen geloof en eer aan God en als beloning nam God hem mee naar Zijn heilige Aanwezigheid. Door te ontsnappen uit de 'gevangenis' van de natuurlijke wetten en materiele oorzaken en de grenzen van het lichamelijke bestaan te overschrijden, overbrugde de Profeet, vzmh, de afstand tussen alle dimensies van het **materieel** bestaan en het immateriele. Zo bereikte hij de heilige Aanwezigheid van God.

Atoomfysica heeft vele begrippen veranderd in de fysica en aangetoond dat de materiele wereld een dimensie is van, of een verschijning van, het bestaan. Naast deze wereld zijn er vele andere werelden of dimensies van het bestaan, elk met de eigen kenmerken. Einstein schoof het concept naar voren dat de tijd slechts één van de dimensies van het bestaan is. De wetenschap heeft nog steeds niet de eindbesluiten getrokken over het bestaan en nieuwe ontdekkingen en ontwikkelingen veranderen voortdurend onze waarneming hiervan. Daarom is het vooral tegenwoordig totaal onlogisch om de gebeurtenis van de Hemelvaart in vraag te stellen. Het is moeilijk voor de mensen om zich voor te stellen hoe iemand tot alle tijdperken kan doordringen en deze in één enkel punt samenvatten. Om deze

subtiele materie te begrijpen, laten we de volgende analogie uitwerken:

Veronderstel dat je een spiegel in je hand hebt die alles aan de rechterkant weerkaatst wat in het verleden is gebeurd terwijl alles aan de linkerkant, de toekomst vertegenwoordigt. De spiegel kan slechts één richting tegelijk weerkaatsen omdat niet beide kanten tegelijk kunnen worden getoond als jij de spiegel vasthoudt. Als je de dubbele reflectie wenst, dan moet je vér uitstijgen boven uw originele positie zodat links en rechts verenigd kunnen zijn in één visie en er niets meer 'eerste' of 'laatste' kan worden genoemd, 'begin' noch 'einde'.

Tijdens deze Hemelvaart reisde de Profeet Mohammed, vzmh, met de snelheid van een geest doorheen alle tijden, afstanden en dimensies van het bestaan in een zeer korte periode. Tijdens deze hemelse reis ontmoette hij de voorgaande Profeten, zag engelen en aanschouwde de schoonheden van het Paradijs en de verschrikkingen van de hel. Hij kon ook de essentiële realiteiten waarnemen van alle kwesties die de Qur’an besprak en de betekenissen en de wijsheden van alle daden van aanbidding. Hij ging tot in de sferen waar zelfs de grootste van de engelen, Gabriël, niet kon komen en werd geëerd met het aanschouwen van Gods 'Gelaat', vrij van enige kwantitatieve en kwalitatieve beperking of dimensie. Dan, om de menselijkheid tevoorschijn te laten komen uit de duisternis van het materiele bestaan, tot in de

verlichte sfeer van geloof en eredienst, die door een 'spirituele 'hemelvaart kon worden gerealiseerd door iedereen volgens de eigen vermogens, keerde hij terug naar de wereld, waar hij werd onderworpen aan allerlei vervolgingen.

Het splijten van de maan

Dit wonder werd getoond voor een grote menigte die aandrong op de ontkenning van het Profeetschap van Mohammed. Zoals werd verteld door 'Abd Allah Ibn Mas'ud: ‘Toen zij op een nacht in Mina waren, splitste de Profeet de maan in twee delen door een beweging met zijn wijsvinger. De twee helften van de maan verschenen: de één voor een berg, de ander erachter. Dan wendde de Profeet zich tot ons en sprak: *'Wees getuige.'(Bukhari, Manaqib,27 / Muslim, Kitab Sifat al-Munafiqun wa ahkamihim, 44)*

De Qur’an verwijst naar dit mirakel in de volgende verzen: ***'Het Uur is genaderd en de maan is gespleten. Maar telkens als zij een teken zien, wenden zij zich af en zeggen: dit is duidelijke tovenarij.' (Al-Qamar, S54, A1-A2)***

Voorbeelden van de mirakels die de Profeet uitvoerde, betreffende voedseltoename

Anas ibn Malik vertelde dat Abu Talha, bij het zien van de honger van de Boodschapper, hem

tot een maaltijd uitnodigde. De Boodschapper, vzmh, kwam samen met een groep mensen. Abu Talha had slechts één snede gerstebrood in huis. Umm Sulaym, de vrouw van Abu Talha, spreidde er boter op. De Boodschapper bad voor overvloed en, omdat er geen plaats was voor iedereen, aten ze beurtelings in groepen van 10. Zij aten tot iedereen voldaan was. Er waren ongeveer 70 tot 80 mensen.
(Bukhari, Ayman, 22 / Muslim, Ashriba, 142)

In een ander verhaal vertelt 'Abd al-Rahman ibn Abi Bakr dat zij, 130 Gezellen, samen met Gods Boodschapper, vzmh, op een veldtocht waren vertrokken. De Boodschapper vroeg hen of ze iets te eten hadden. Eén van hen had ongeveer één of twee zakken meel. Er werd deeg klaargemaakt en een schaap werd gekocht van een heiden die daar net passeerde met zijn kudde. Zij roosterden de lever van het schaap en de boodschapper verdeelde die tussen de aanwezigen. Deze kregen ieder een stuk. De rest werd bewaard voor de afwezigen. Zij kookten het vlees in twee ketels en iedereen at ervan. Nadat zij allen voldoende hadden gegeten, was er nog bijna evenveel vlees over als voor de maaltijd.
(Bukhari, At'ima, 6 / Muslim, Ashriba, 175)

Er zijn vele andere voorbeelden van dit soort wonder. Zij werden allen doorverteld via verschillende, soms tot 16, overdrachtsketens. De meeste gebeurden in het bijzijn van grote menigten en werden doorverteld door betrouwbare mensen met een goede reputatie.

De Ene Die het universum schiep en zijn werking afhankelijk maakte van bepaalde wetten die Hij vestigde, is zeker in staat om deze wetten te veranderen voor Zijn bijzondere, geliefde dienaar en gezant. Vooral tegenwoordig, nu de wetenschappers reeds de mechanistische concepten van het universum hebben opgegeven en de relativiteit in zijn werking verdedigen, is het geen rationele of wetenschappelijke houding om op basis van absoluut determinisme of oorzakelijkheid, wonderen te ontkennen. Bovendien doen wonderen zich niet voor als volledig onafhankelijk van materiële oorzaken zelfs al zijn deze beperkt en onbeduidend. Als wij er rekening mee houden dat God Almachtig de kleinste dingen doet uitgroeien tot enorme gehelen *-Hij schiep de mens uit een microscopisch kleine zaadcel en laat het menselijk geheugen even veel kennis bevatten als een bibliotheek-* hoe kunnen we dan wonderen ontkennen? De mens kan zo zwak zijn dat hij door een microbe verslagen kan worden. Is de menswording dan niet wonderlijk, voorzien als hij is met vermogens zoals het vervaardigen van computers die in hun geheugens talrijke bibliotheken kunnen opslaan. Is de mens zélf dan geen wonder, even groot als het vermogen van één van Gods dienaren om voedsel en drank in hoeveelheid te laten toenemen? Is niet elk wezen in het universum een wonder, elke daad van God een mirakel, dat geen mens kan namaken?

Voorbeelden van wonderen van de Profeet, betreffende water

De Gezellen werden zonder water achtergelaten op een plaats die Zarwa heette. Zij gingen beginnen aan 'wudu' (rituele wassing) maar zij konden niet genoeg water vinden. Gods Boodschapper, vzmh, gebood hen om een kom water te brengen. Hij dompelde zijn vingers in het water dat als een fontein uit zijn vingers leek te stromen. Anas Ibn Malik zei dat ze op die dag met meer dan 300 mensen waren.
(Nasa'i, 1.60 / Bukhari, 4, 233 / Muslim, Hadith No. 2279)

Anas vertelde deze gebeurtenis namens 300 mensen. Zij bevestigden dit verhaal omdat zij hem kenden als een betrouwbare en **eerlijke** mens. Zouden zij dit anders ook bevestigd hebben, of hem op een andere manier tegen-gesproken?

Een 2e voorbeeld: tijdens de veldtocht van Hudaybiya, klaagden de Gezellen tegen de Boodschapper van God over het gebrek aan water. De Boodschapper, vzmh, nam een pijl uit zijn pijlkoker en gaf hen het bevel om deze in de bron van Samad te steken. Toen zij dit deden begon het water overvloedig te stromen. Gedurende de veldtocht dronken alle Gezellen ervan en deden hun wassingen ermee.
(Bukhari, Shurut, 15)

Er zijn vele voorbeelden van wonderen die de Profeet verrichte met water. Zij werden door

vele Gezellen verteld en overgebracht doorheen vele betrouwbare kanalen.

Voorbeelden van wonderen over het genezen van zieke en gewonde mensen

Authentieke boeken van Traditie, met inbegrip van vooral de *'Sahih al-Bukhari'* en de *'Sahih al-Muslim'* vermelden:

Gedurende het gevecht van Khaybar, vroeg de Boodschapper van God, vzmh, waar Ali was. De Gezellen antwoordden dat hij aan oogpijn leed. Hij liet hem halen. Ali kwam en de Profeet smeerde genezend speeksel op zijn ogen. Op hetzelfde moment hield de pijn op en de ogen van Ali waren beter dan ervoor.
(Bukhari, Fada'il al-Sahaba, 9 / Muslim, Fada'il al-Sahaba, 34)

Uthman Ibn Hunayf vertelde:

'Een blinde kwam naar Gods Boodshapper en vroeg hem of hij tot God zou willen bidden voor de genezing van zijn ogen. De Boodschapper sprak: *'Als gij dat wilt, zal ik niet bidden -blind zijn kan uw leven in het Hiernamaals begunstigen- of zal ik bidden?'* De man koos om van blindheid te worden genezen en de Boodschapper zei hem een wassing te gaan doen en daarna twee rak'as te bidden met de woorden: *'O God, zeker aanroep ik U en wend mij tot U doorheen de Profeet*

Mohammed, de Profeet van de genade; O Mohammed, zeker wend ik mij tot God door U opdat Hij mij het zicht mag geven. O God, maak van hem mijn tussenpersoon.' De man deed wat de Boodschapper hem had gevraagd en zijn zicht werd hersteld.
(Tirmidhi,Da'wat, 119 / Ibn Hanbal, 4. 138 / Ibn Maja, Iqama, 189)

Er zijn nog veel méér voorbeelden betreffende dit soort wonderen door Gods Boodschapper, allen opgetekend in de boeken van de Traditie.

De getuigenis van dieren voor het Profeetschap van Mohammed

Het Koninkrijk van de dieren herkende en erkende Gods Boodschapper, vzmh, en werd voor hem een middel om wonderen te verrichten. Alhoewel daar vele voorbeelden van zijn, zullen we er hier slechts enkele vernoemen die welbekend geworden zijn en erkend door onderzoekende geleerden.

Gedurende de Hijra, toen Gods Boodschapper, vzmh, bescherming zocht tegen de vervolging door ongelovigen in de grot van Thawr, hadden zich twee duiven bij de ingang neergezet, als schildwachten. Een spin behoedde als een portier de ingang van de grot met een dik web. Toen Ubayy ibn Khalaf, één van de leiders van de Quraysh, de ingang van de grot onderzocht, suggereerden zijn vrienden van er binnen te gaan

maar hij antwoordde: 'Er is hier een web, zo dik dat het wel gesponnen lijkt vooraleer Mohammed was geboren.*' En de anderen zeiden: Zouden die duiven daar zijn blijven staan als er iemend in de grot zou zitten? (Ibn Hanbal, 1. 348)*

Jabir vertelde nog een ander voorbeeld:

'Ik was tijdens een militaire campagne bij Gods Boodschapper. Toen mijn kameel uitgeput achterbleef, werd die lichtjes aangespoord door Gods Boodschapper. Dit maakte de kameel zo vlug dat ik de teugels moest aanspannen om naar Gods Boodschapper te luisteren, maar ik slaagde er niet in. *(Bukhari, Nikah, 10.22)*

Anas Ibn Malik vertelde:

Na de verovering van Khaybar, bood een Joodse vrouw de Profeet een geroosterd schaap aan. De Boodschapper van God, vzmh, at er een beet van. Toen stopte hij en zei: 'Dit schaap zegt dat het vergiftigd is'. *(volgens Abu Dawud)* Daarna wendde hij zich tot de vrouw en vroeg haar waarom ze hem een vergiftigd schaap aanbood. Toen de vrouw antwoordde dat zij hem wilde doden, antwoordde de Boodschapper: 'God staat U niet toe om mij aan te vallen en te hinderen.' *(Muslim, Salam, 45 / Abu Dawud, Diyat, 6)*

A'isha vertelde: 'We hadden in ons huis een soort duif. Als Gods Boodschapper, vzmh, in huis was hield deze duif zich rustig maar zodra hij het

huis verliet, liep deze zenuwachtig heen en weer.' *(Ibn Hanbal, Musnad, 4.112)*

Anas ibn Malik vertelde:

Gods Boodschapper, vzmh, was de bevalligste, de meest vrijgevige en moedigste van de mensen. Op een nacht hoorden de bewoners van Medina enkele stemmen en zij gingen angstig op onderzoek uit. Toen zagen zij op hun weg een man naar hen toekomen die Gods Boodschapper bleek te zijn; vzmh. Hij zei: ***'Er is geen reden om ongerust te zijn.'*** Hij had het paard van Abu Talba bestegen en was zelf op onderzoek uitgegaan, eerder dan de anderen. Hij wendde zich tot Abu Talba en zei***: 'Uw paard was snel en gedwee met mij.'*** Maar dat was een zéér traag paard. Na die nacht kon geen enkel ander paard het bijhouden. *(Bukhari, Adab, 39/ Muslim, Fada'il, 48/ Ibn Hanbal, 3.147)*

Voorbeelden van de mirakels van de Profeet betreffende levenloze objecten

Jabir Ibn Samura verteld:

'Gods Boodschapper, vzmh, zei ooit: *'Voor mijn Profeet-schap begon, had een rots in Mekka de gewoonte van mij te groeten. Ik herken het nog steeds.'*
(Muslim, Fada'il, 2 / Darimi, Muqadima, 4)

Abd' Allah Ibn Mas'ud vertelt:

‘Terwijl we aten met Gods Boodschapper, vzmh, konden we horen hoe het voedsel God eer betoonde.'
(Bukhari, Manaqib, 25 / Ibn Hanbal, 1. 460)
Traditie-kenners zijn unaniem van mening dat Anas, Ibn Hurayra, Uthman en Sa'id ibn Zaid zegden:

'Gods Boodschapper, vzmh, klom naar de top van de berg Uhud, vergezeld van Abu Bakr, Umar en Uthman. De berg beefde, uit bewondering of vreugde.

Gods Boodschapper gaf het bevel: *'Wees stil O Uhud, want jij draagt een ware Profeet en twee martelaren.' (Muslim, Fada'il, 50).* Met deze uitspraak voorspelde de boodschapper de marteldood van Umar en Uthman.

Het is vastgesteld door een authentieke overlevering van Ali, Jabir en A'isha Siddiqa dat rotsen en bergen tegen Gods Boodschapper, vzmh, zouden zeggen: 'Vrede zij met U, O Boodschapper van God.' Ali zei: 'Telkens we gingen wandelen in de omgeving van Mekka aan het begin van het Profeetschap van Mohammed, zeiden de bomen en de rotsen onderweg: 'Vrede met U, O Boodschapper van God.'
(Tirmidhi, Hadith nr. 3630 / Hakim, 2. 607)

De bescherming van de Profeet als een mirakel

Door verschillende overleveringen werd vermeld dat gedurende de militaire campagne van Ghatfan en Ammar, een moedige hoofdman, genaamd Ghowras, onverwacht opdook aan de zijde van Gods Boodschapper, vzmh, die onder een boom lag. Ghowras trok zijn zwaard en vroeg toen: 'Wie zal U nu tegen mij beschermen'? *'God zal dit doen.'* antwoordde de Boodschapper en hij bad: *'O God, bescherm mij tegen hem, hoe U dit wil.'*
(Bukhari, Maghazi, 31,33 / Muslim, Fada'il, 13)

Op dat ogenblik werd Ghowras neergeslagen en viel zijn zwaard uit zijn hand. Gods Boodschapper, vzmh, nam het zwaard en stelde toen dezelfde vraag aan Ghowras. Deze begon te beven en smeekte de Profeet om zijn leven te sparen. 'Jij bent een edele, vergevende; alleen vergevingsgezindheid wordt van u verwacht.' zo pleitte hij. Gods boodschapper vergaf hem en toen Ghowras terugkeerde naar zijn stam zei hij: 'Ik ben net van de beste van de mensen weggegaan.'
(Bukhari, Maghazi, 31,33 / Muslim, Fada'il, 13)

Abu Hurayra vertelt:

'Abu Jahl vroeg ooit aan diegenen, vlakbij hem: 'Wrijft Mohammed nog steeds (in aanbidding) zijn aangezicht langs de grond?

'Ja, dat doet hij. 'was het antwoord.

Abu Jahl voegde daar aan toe:

'Ik zweer bij Lat en Uzza, als ik hem dat nog eens zie doen, dan trap ik op zijn nek of begraaf ik zijn gezicht met grond.'

Een korte tijd later kwam Gods Boodschapper en begon te bidden. Tijdens de neerknieling kwam Abu Jahl naderbij maar wendde zich opeens af in angst en verbazing, zichzelf met zijn handen beschermend. Toen hem werd gevraagd wat er gebeurd was, antwoordde hij: *'Waarlijk tussen mij en hem was er een gracht, gevuld met vuur en een vreselijk wezen met vleugels.'*

Gods Boodschapper zei hier achteraf over: *'Indien hij me had benaderd, zouden de engelen hem verscheurd hebben.' (Muslim, Sifat al-Munafiqun, 38)*

God belooft om hem tegen mensen te beschermen.

> *'O Boodschapper, maak bekend wat Uw Heer u heeft geopenbaard, want als gij dit niet doet zult gij Zijn opdracht niet hebben uitgevoerd. God zal u tegen mensen beschermen. Waarlijk, God leidt de ongelovigen niet.' (al-Ma'ida, S5, A67)*

De aanvaarding van de gebeden van de Profeet

De gezaghebbende geleerden van de Hadith (Traditie) met inbegrip van vooral Imam Bukhari en Imam Muslim melden unaniem dat telkens Gods Boodschapper om regen bad, zijn gebed onmiddellijk door God werd aanvaard. Er waren zelfs momenten dat de regen begon te vallen vooraleer hij zijn handen had laten zakken terwijl hij achter de lessenaar stond. Zoals in de boeken van de Traditie vermeld en in de biografie van de Profeet, kwamen er regenwolken aan de hemel telkens zijn leger zonder water was. Zelfs in zijn kindertijd ging zijn grootvader 'Abd al-Muttalib met hem mee om voor regen te bidden en dan regende het door de liefde van God voor hem. Dit feit werd bekend door een gedicht van 'Abd al-Muttalib. Na de dood van de Profeet, nam Umar Abbas eens mee als bemiddellaar om voor regen te bidden en sprak: 'O God, dit is de oom van Uw geliefde Profeet, geef ons regen zoals Gij dit ook aan hem hebt gegeven!' Daarna regende het.
(Bukhari, S2, A35 / Bayhaqi, Sunan, 6.147)

Zoals werd vermeld door Anas ibn Malik kwam er een man de moskee binnen terwijl de Profeet een vrijdagspreek hield, die zei: 'O Boodschapper van God, er is droogte, bidt alstublieft tot God om regen!' De Boodschapper bad en het regende tot de volgende vrijdag. De regen bleef dus een week lang vallen. De volgende vrijdag, toen de Profeet nogmaals een preek hield, stond een man op en zei: 'O Boodschapper van God, bid alstublieft tot God om de regen te laten ophouden.' De Boodschapper bad: *'O God, laat de*

regen vallen op de omringende plaatsen, niet hier!' Anas, die dit feit vermeldde, zei: 'Ik zweer bij God dat ik de wolken zich zag verspreiden en dat de regen begon te vallen op omringende gebieden, niet meer op de mensen van Medina.' *(Bukhari, Istisqa, 7. / Muslim, Istisqa, 1)*

Abd' Allah ibn Umar verteld:

'Toen er ongeveer 40 Gezellen waren, bad Gods Boodschapper, vzmh: 'O God geef kracht aan Islam door één van deze twee; Umar Ibn al-Khattab of Amr ibn al-Hisham. De volgende morgen kwam Umar naar de Boodschapper om Moslim te worden.'
(Tirmidhi, Manaqib, 18 / Ibn Hanbal, Musnad, 2. 95)

Abd' Allah ibn Abbas vertelde:

'Gods Boodschapper was in de wasruimte toen ik op een keer water droeg naar de plaats waar hij wudu' (rituele wassing) zou doen. Toen hij tevoorschijn kwam, vroeg hij wie het water daar had gezet. Ik zei dat ik dit had gedaan, waarop hij bad:

'O God, geef hem diepe kennis in de religie en geef hem volledige kennis over de Qur'an.' (Bukhari, Ilm,17 / Muslim, Fada'il; 137)

Het is omwille van dit gebed van de Boodschapper voor Ibn 'Abbas dat deze later de titels zou krijgen van 'zeer Geleerde van de Gemeenschap' en 'Verklaarder van de Qur'an'.

Toen hij nog een jongeman was, nam Umar hem op in de raadgevende vergadering die bestond uit de hooggeplaatste geleerden en ouderen van de Gezellen.

Anas Ibn Malik verteld:

Mij moeder nam mij mee naar Gods Boodschapper, vzmh, en zei: 'O Boodschapper van God, dit is mijn zoon Anas, laat hem u dienen, bid voor hem.'

'De Boodschapper bad: *'O God, geef overvloed aan zijn bezit en nakomelingen.'*

Anas merkte op hoge leeftijd op, zwerend bij God: 'Gij ziet de overvloed van mijn bezit, ik heb ongeveer 100 kinderen en kleinkinderen samen.' *(Muslim, Fada'il, 143)*

Abu Hurayra klaagde eens bij Gods Boodschapper over vergeetachtigheid. De Boodschapper vertelde hem dat hij een kleed over de grond moest uitspreiden. Toen maakte hij enkele bewegingen, met enkele onzichtbare dingen alsof hij die over het kleed uitstortte. Nadat hij dit 3 of 4 keer herhaalde, zegde hij tegen Abu Hurayra van dit op te rapen. Door het geheimzinnig effect van deze daden van de Profeet, was Abu Hurayra daarna nooit meer vergeetachtig. Dit is ook één van de welbekende gebeurtenissen die door de Gezellen werden verteld. *(Muslim, Fada'il, 159)*

De Profeet ontmoette engelen en djinn en sprak tot hen

Umar vermeldde:

'Wij zaten bij de Boodschapper van God, vzmh, toen er een man verscheen. Hij had zeer donker haar en droeg een wit kleed. Hij droeg niet de sporen van een reis. Hij zette zich voor de Profeet en, terwijl hij diens knieën aanraakte, ondervroeg hij hem over geloof, Islam, het vervolmaken van de deugd (Ihsan) en de Laatste Dag. Na deze ondervraging stond de man op en verdween. Gods Boodschapper, vzmh, wendde zich tot mij en vroeg aan mij wie die man was. 'God en Zijn Boodschapper weten dit beter.' antwoordde ik. De Boodschapper besloot: *'Hij was de engel Gabriël die gekomen is om U uw religie te leren.' (Bukhari, Iman, 37)*

Sa'd ibn Abi Waqqas vertelde:

Bij het gevecht van Uhud zag ik twee mannen in witte kleren, aan elke zijde van Gods Boodschapper staan. Zij vochten voor hem. Ik had hen nooit eerder noch later gezien. (Sa'd bedoelde dat dit de twee aartsengelen, Gabriël en Michael, waren)
(Bukhari, Maghazi, 18 / Muslim, Fada'il, 46-47)

Rifa'a ibn Rafi' vermeldde:

'Gabriël vroeg Gods Boodschapper wat hun mening was over de Gezellen die deelnamen aan het Gevecht van Badr. De Boodschapper antwoordde als volgt: 'Wij beschouwen hen als de meest deugdvolle van de Muslims.' Gabriël

antwoordde: 'Zo denken wij er ook over, we beschouwen de engelen die hier aanwezig zijn als de meest deugdvolle van de engelen.' *(Bukhari, Maghazi, 11)*

In zijn Musnad vermeldt Ahmad ibn Hanbal dat 'Abd’allah ibn Mas'ud getuige was dat de Boodschapper van God, vzmh, djinn uitnodigde om Islam aan te nemen en hen de Qur’an onderwees. *(Ibn Hanbal, 1. 455)*

De verschijning van onzichtbare voorwerpen en sferen aan de Profeet

A'isha Siddiqa vermeldde:

Op een dag verduisterde de zon. Gods Boodschapper, vzmh, voerde het verduisteringsgebed uit en legde toen uit:

> *'Waarlijk, de zon en de maan zijn twee van Gods tekens. Als jij een verduistering gadeslaat, bidt dan tot deze eindigt. Ik zweer bij God, in deze plaats waar ik het gebed heb uitgevoerd, zag ik alles wat aan mij werd beloofd. Als je mij naar voor zag buigen tijdens het gebed, deed ik dit om een druiventros te nemen die mij vanuit het Paradijs werd aangereikt. En nogmaals zweer ik bij God, dat als jij mij achterwaarts zag bewegen, dan was dat omdat ik de bulderende Hel zag met alle delen ervan op elkaar gestapeld.*

(Bukhari, Abwab' amal fi l-salat. / Muslim, Kusuf, 3)

'Abd'allah ibn Abbas verteld:

God's Boodschapper, vzmh, kwam voorbij twee graven en zei:

'Geef aandacht aan wat ik u zal zeggen. Zij die in deze graven liggen ondergaan hevige pijnen omdat zij twee zware zonden hebben begaan. Eén van hen had de gewoonte om anderen te belasteren en beschimpen, bij elke gelegenheid. De andere beschermde zichzelf niet zorgvuldig genoeg tegen urinevlekken.'
(Bukhari, Adab, 46 / Muslim, Tahara, 3)

De getuigenis van de bomen van het Profeetschap van Mohammed

Jabir ibn Abd'allah vermeldde:

Wij wandelden met Gods boodschapper, vzmh en gingen in een brede vallei. De Boodschapper zocht naar een plaats om zijn behoeften uit te scheiden. Toen hij zag dat er geen enkele beschutte plaats was, ging hij naar de twee bomen die hij in de vallei had gezien. Hij trok één van hen bij de takken, vlak bij de andere boom. De boom was als een gehoorzame kameel die bij de teugels werd genomen. Hij sprak hen toe***:*** *'Voeg u samen, over mij, als God u dit toestaat.'* De bomen

bogen zich samen en vormden een scherm. *(Muslim, Zuhd. 74)*

'Abd allah ibn 'Umar meldde:

Gods Boodschapper, vzmh, had de gewoonte om tegen een staak te leunen die hij een 'dadelpalmstronk' noemde, als hij een preek hield. Later werd er een lessenaar gebouwd en toen de Profeet vanaf deze lessenaar zijn preken hield, kreunde de staak vanwege de scheiding. De Boodschapper ging naar de staak en streelde die, waarop deze ophield met kreunen.
(Bukhari, Manaqib, 25 / Tirmidhi, Manaqib, 6 / Nasa'i, Jumu'a, 17)

Abu Sa'id al-Khudri vertelde:

Gods Boodschapper, vzmh, gaf op een donkere nacht een stok aan Qatada ibn Nu'man en zegde: *'Deze stok zal uw omgeving oplichten, 7 meter rondom. Als jij naar huis gaat, zal jij een zwarte schaduw zien. Geef deze geen enkele kans om u aan te spreken maar sla erop met uw stok.'* Qatada deed wat de Profeet hem beval. *(Ibn Hanbal, Musnad, 3. 65)*

WONDEREN KUNNEN NIET WORDEN ONTKEND

1. De nobele Profeet, vzmh, verklaarde dat Hij een Profeet was. Om dit te bewijzen, stelde hij de glorierijke Qur'an en bijna 1000 wonderen voor. Deze zijn gebeurd, zo zeker als het feit dat hij zich een Profeet noemde. Het bewijst

onweerlegbaar dat deze wonderen zich voordeden zodat zelfs de koppigsten van de ongelovigen ze niet konden ontkennen en de Profeet daarom een tovenaar noemden, zoals in de Qur'an wordt vermeld. Zo verklaarden zij hun weerstand en misleidden zij hun volgelingen.

De wonderen van de Profeet Mohammed, vzmh, zijn zo zeker gebeurd, dat zij werden bevestigd zonder tegenspraak, en opgetekend door de behoedende deskundigen van de Hadith. Een wonder is de bevestiging door de Schepper van Zijn Profeetschap. Het heeft het effect van de woorden: *'Gij hebt de waarheid gesproken'.*

Als bijvoorbeeld iemand in de aanwezigheid van een heerser stelt van door deze heerser te zijn aangesteld in een bepaalde positie, dan zal het woord 'ja', door de heerser uitgesproken, volstaan om zijn bewering te bevestigen. Als bovendien de heerser zijn gebruikelijke houding verandert op verzoek van de persoon, dan is dit een verder bewijs van diens aanstelling. Het is op dezelfde manier dat de Boodschapper, vzmh, beweerde van gezonden te zijn door de Schepper van het Universum. God, de Schepper veranderde op zijn beurt, de onveranderlijke orde bij het gebed van Zijn dienaar en diens verzoek zodat deze wonderen kon verrichten om zijn Profeetschap te bewijzen.

2. Ontkenning van wonderen leidt tot het ontkennen van Gods bestaan en het Profeetschap van Mohammed, vzmh, zowel als tot de

ontkenning van de Goddelijke oorsprong van de Qur'an. Het is in feite zo dat een ontkenning totaal absurd en betekenisloos is, want waar één bewijs volstaat om de bewering te bevestigen, is er voor de ontkenning een totaal onderzoek nodig, op alle plaatsen en momenten. Als iemand bijvoorbeeld beweert dat zwanen ook zwart kunnen zijn, dan is het voor de juistheid van deze bewering voldoende van één enkele zwarte zwaan waar te nemen. Maar als jij beweert dat dit niet mogelijk is, dan moet jij alle zwanen onderzoeken, overal van het begin tot het einde van de tijden. Daarom is ontkenning niet haalbaar. Wie het waagt om de wonderen te ontkennen, *die bevestigd werden door miljarden gelovigen, waaronder honderdduizenden geleerden, heiligen en wetenschappers, sinds de bevestiging van het Profeetschap,* is als iemand die één van de duizend deuren van een prachtig paleis gesloten vindt en dan beweert dat het onmogelijk is om daar binnen te gaan.

3. Bijna alle Profeten hebben wonderen verricht. Gedurende eeuwen hebben miljoenen Joden en miljarden Christenen de mirakels van Mozes en die van Jezus bevestigd. Welk tekort kan de Profeet Mohammed, vzmh, worden verweten, dat degenen die geloven dat Mozes met God sprak en dat Jezus de doden opwekte met Gods toelating en ten hemel opsteeg, zijn wonderen ontkennen?

4. De schepping van Adam en Eva, zowel als die van Jezus, is een wonder. God maakte van hun schepping een uitzondering op de wet van de

geboorte. Alhoewel tegenwoordig verstrikt in materialistische denkschema's, zal de wetenschap op een dag moeten erkennen dat de oorsprong van het leven een Goddelijk wonder is. Het is bovendien zéér twijfelachtig of het wetenschappelijk is van het geloof, gebeurtenissen en de concepten, die door de wetenschap niet kunnen worden weerlegd, als een mythe te bestempelen.

Wetenschappen 'wandelen' op de voeten van theorieën en ontwikkelen door 'trial and error' ('Proef en vergissing') het onderzoek van deze theorieën. Er zijn vele bevestigde feiten die ooit door de wetenschap als vals werden beschouwd, net zoals er feiten ooit als juist werden aanzien die nu door de wetenschap als vals werden aangetoond. Bovendien zijn er nog vele andere zaken waarvan het bestaan nu is aanvaard zonder vragen te stellen, maar die niet wetenschappelijk kunnen bevestigd worden. Ontkenning van de wonderen is onwetenschappelijk in die zin dat een ontkenning een oordeel of een conclusie is die op een concreet bewijs moet worden gebaseerd. Niemand kan de wonderen van de Profeet Mohammed, vzmh, ontkennen, op wetenschappelijke gronden of anderszins.

5. Enkelen kunnen de wonderen als irrationeel bekijken. Nochtans heeft de rede of het intellect niet de capaciteit om alles in het bestaan te kunnen omvatten. Ten tweede zijn er geen twee personen in de wereld die dezelfde intellectuele capaciteit hebben, nooit identiek. Dus om te

beslissen of iets redelijk is of niet: wiens intellect zal daarbij als maatstaf dienst doen? De Qur'an verklaart: ***'Wij voeden op in een zekere graad, wie wij ook willen. Boven iedere mens met kennis, is er een andere die meer weet.' (Yusuf, S12, A76)***

Ten derde: deze schitterende orde, harmonie en doelmatigheid in het universum wijst zeker naar de Ene, Die een absolute Kennis, Wil en Macht heeft. Deze Ene, God de Schepper beschikt over het bestaan zoals Hij dat Wil. Hij is niet gebonden aan de wetten die Hij tot stand heeft gebracht om de werking van het universum te regelen. Daarom kan Hij deze wetten veranderen wanneer Hij dat wil of kan scheppen en handelen, helemaal zonder enige wet. Wat dus het intellect van de mens motiveert, is het ontdekken van deze wetten. God heeft de mens geen intellect gegeven om Zijn daden te beoordelen. Het vermogen van het intellect is beperkt en wat beperkt is kan niet oordelen over het onbeperkte.

6. Tijd varieert of verandert volgens de dimensies van bestaan en plaatsen. Een tijdsduur is bijvoorbeeld niet hetzelfde in de wereld en op àndere planeten. Bovendien, hoe verfijnder of ijler een materie is, des te sneller is de tijd en de beweging. Zo beweegt de menselijke geest veel sneller dan de mens zelf. Bovendien kan de fantasie en het inbeeldingsvermogen op enkele seconden doorheen alle sferen reizen.

Nogmaals, zoals mensen van elkaar verschillen in overeenstemming met ieders macht, zo is er ook een groot verschil tussen de capaciteiten van de verschillende soorten. De mens heeft veel meer kracht dan een mier of een bij. Toch zijn er sommige dingen die deze insecten kunnen en de mens niet. Bovendien kunnen onzichtbare dingen en wezens zoals engelen en jinn, zelfs stormen en orkanen, veel krachtiger zijn dan menselijke wezens. Dus zijn al de fysische en intellectuele krachten en vermogens inbegrepen in één, absolute Kracht. Als deze Kracht in staat is om uit te voeren, wàt Het ook wil, waarom zouden we dan niet in wonderen geloven?

7. Wij zijn getuigen vàn, en ervaren zelfs, zekere gebeurtenissen die we als wonderlijk ervaren. Vele dingen gebeuren die we niet met de wet van de oorzakelijkheid kunnen verklaren. Bovendien verzekert de wetenschap van de fysica vandaag dat alles wat bestaat een voortdurende golfbeweging is. Daarom is het niet mogelijk om te zeggen dat het bestaan van het universum een seconde later hetzelfde is als een seconde eerder. Daarom is de wet van de oorzakelijkheid slechts een sluier die de Goddelijke werking omhult zodat mensen niet dadelijk sommige onaangename processen of gebeurtenissen aan God toeschrijven. Daarom is de ontkenning van wonderen, niet de bevestiging ervan, irrationeel of onwetenschappelijk.

WELKE WAREN DE REDENEN ACHTER DE VERSCHILLENDE HUWELIJKEN VAN DE PROFEET MOHAMMED, VZMH?

Sommige critici van de Islam hebben de Profeet afgeschilderd en belasterd als een zelfgenoegzame, **losbandige** mens. Zij deden dit ofwel uit totale onwetendheid over de realiteit van de huwelijken van de Profeet Mohammed, vzmh, ofwel uit oneerlijkheid en afkeer van Islam. Zij hebben hem beschuldigd van karaktergebreken die nauwelijks nog verenigbaar zijn met een gemiddeld deugdzame mens en dus al helemaal niet met een Profeet, met Gods laatste Boodschapper, een rolmodel voor de hele mensheid. Nochtans, als we de feiten eenvoudigweg nagaan - en dit is gemakkelijk te doen, door authentieke biografieën en goedgekeurde verzamelingen Hadith- dan wordt het duidelijk dat de Profeet een strikt gedisciplineerd leven leidde, dat zijn huwelijken een deel van die discipline waren, een deel van de vele, vele lasten die hij droeg als Gods laatste Boodschapper.

De redenen achter deze vele huwelijken verschillen, maar zelfs als sommige van die redenen tot de privésfeer behoren, dan hebben ze allemaal te maken met de rol van de Profeet als leider van de nieuwe Muslim 'Ummah'. Hij gidste zijn volgelingen naar de normen en waarden van de Islam. In de volgende bladzijden zullen we trachten sommigen van deze redenen te verklaren, en zo te verduidelijken dat de beschul-

digingen, tegen de Profeet geuit in deze kwestie, al even gemeen en brutaal zijn dan vals.

De Profeet, op een ogenblik dat hij nog niet voor zijn toekomstige opdracht was gekozen, huwde voor het eerst op de leeftijd van 25 jaar. Gezien de culturele omgeving waarin hij leefde, zijn jeugd en het klimaat als bijkomende factoren, is het merkwaardig dat hij een reputatie zou hebben verdiend van perfecte trouw, integriteit een betrouwbaarheid in alle opzichten. Zodra hij tot het Profeetschap werd geroepen verwierf hij vijanden die niet aarzelden om valse beschuldigingen rond hem bekend te maken. Geen enkele van deze lasteraars (en in hun jahilliya, achterlijkheid, hadden zij geen morele remmen) durfde beschuldigingen uitvinden die door niemand zouden worden geloofd. Het is belangrijk te beseffen dat zijn leven gebaseerd was op trouw en zelfdiscipline vanaf het begin, en zo bleef het.

Op de leeftijd van 25 jaar dan, en in de bloei van zijn leven, huwde Mohammed, vzmh, Khadijah, een veel oudere vrouw. Dit was een hoogstaand huwelijk en uitzonderlijk in de ogen van de Profeet en God. Gedurende 23 jaar was zijn leven bij Khadijah een ononderbroken periode van perfecte trouw. In het achtste jaar van zijn Profeetschap echter, overleed Khadijah en de Profeet was opnieuw alleen, zoals voor zijn huwelijk, maar nu met kinderen om voor te zorgen. Zijn vijanden kunnen niet ontkennen en zijn verplicht toe te geven, dat zij gedurende al die jaren geen enkele zwakheid in zijn moreel

karakter konden vinden.Tijdens het leven van Khadijah, nam de Profeet geen andere vrouw, hoewel de publieke opinie van het volk waartussen hij leefde, het hem niet zouden kwalijk genomen hebben als hij dit wel had gedaan. Na de dood van Khadijah bleef hij nog 4 of 5 jaar alleen. Al zijn andere huwelijken begonnen na de leeftijd van 55 jaar, een leeftijd waarop er nog weinig interesse en verlangen naar een huwelijk overblijft. De beschuldiging dat zijn huwelijken na deze leeftijd een uitdrukking waren van losbandigheid of zelfgenoegzaamheid, is even laag dan ongegrond.

Een vraag die dikwijls wordt gesteld luidt: 'Hoe kan de veelheid van huwelijken samengaan met de taak van Profeet?' In het antwoord op deze vraag moeten drie punten worden verduidelijkt. Laat ons echter eerst erkennen dat degenen die deze vragen opwerpen ofwel atheïsten zijn zonder Religie, ofwel 'mensen van het Boek', Christenen of Joden dus. Beide groepen van critici hebben dezelfde onwetendheid over Islam en Religie en/of verwarren (opzettelijk) goed en kwaad om anderen te misleiden en onrust en tweedracht te zaaien.

Wie niet gelovig is en evenmin een religieuze levenswijze heeft, mag geen verwijten maken aan wie wel gelooft. Zij hebben relaties en banden met vele vrouwen zonder enige moraliteit, wet of regel. Zij kunnen het zelf anders noemen maar wat zij toepassen is tomeloze losbandigheid met, in de praktijk, weinig aandacht voor de

gevolgen van hun levensstijl op het geluk en het welzijn van hun omgeving, nog niet eens hun eigen kinderen en de jeugd in het algemeen al helemaal niet. In sommige kringen die zichzelf aanprijzen als 'vrij', worden seksuele relaties die in de meeste gemeenschappen als incestueus worden veroordeeld, toegelaten.

Het is geweten dat de grote Patriarchen van het Hebreeuwse volk, die zowel in de Bijbel als in de Qur'an als Profeten worden genoemd, en die door de volgelingen van elk van de drie Abrahamitische godsdiensten als voorbeelden van grote moraliteit worden genoemd, allen polygamie beoefenden en zelfs op een grotere schaal dan de Profeet Mohammed, vzmh. Polygamie werd niet door Moslims uitgevonden. Bovendien zullen we zien dat in het geval van de Profeet van de Islam, de polygamie, of nauwkeuriger: polygynie, vanuit het functionele oogpunt van de opdracht van het Profeetschap bekeken, een veel grotere betekenis heeft dan mensen over het algemeen beseffen.

In zekere zin is de veelheid van huwelijken een noodzaak voor de Profeet, waarvan de praktijk, of Sunna, de basis vormde voor de normen van de Moslim wetten die tot stand moesten komen. Religie mag niet worden uitgesloten van de privé relaties tussen echtgenoten, evenmin uit kwesties die alleen kunnen gekend zijn door een partner. Daarom moet er leiding worden gegeven door vrouwen die een duidelijke richtlijn en advies kunnen geven zonder een suggestief en onduidelijk taalgebruik

dat toespelingen maakt en de échte betekenis verdoezeld en onbegrijpelijk maakt. De deugdzame en trouwe vrouwen uit het huishouden van de Profeet waren de verant-woordelijke leraars om naar de Umma de normen en regels te verduidelijken betreffende het gedrag van Moslims in hun privé leven.

Enkele van de huwelijken van de Profeet Mohammed, vzmh, werden gesloten voor specifieke redenen die met zijn vrouwen hadden te maken.

1. Omdat er zich jonge, oudere en oude vrouwen tussen hen bevonden, konden de voorschriften van de Moslimwet uitgelegd worden in relatie tot hun verschillende levensfazen en ervaringen. Deze voorschriften van de wet werden eerst geleerd en toegepast binnen het huishouden van de Profeet en dan doorgegeven naar andere Moslims via de raadgevingen van hun vrouwen.
2. Omdat elk van de vrouwen van de Profeet van een verschillende familie of stam was, bracht de Profeet familiebanden en relaties tot stand doorheen de hele Ummah. Dit maakte een sterke gehechtheid aan hem mogelijk die zich in de verschillende volkeren van de Ummah verspreidde, een zekerheid en gelijkheid bracht en een broederschap tussen hen op de meest praktische manier en op religieuze basis.

3. Elk van zijn vrouwen, van de verschillende stammen, zowel tijdens het leven van de Profeet, als daarna, was van groot belang en dienstbaarheid voor de zaak van de Islam. Zij brachten zijn boodschap over op een manier die hun families konden begrijpen. De uiterlijke en innerlijke ervaring, de kwaliteiten, manieren en geloof van de man, wiens leven in alle details, privé en publiek, de vertolking was van de Qur'an, Islam in praktijk. Op deze manier waren alle leden van hun clan, mannen én vrouwen in staat om de Qur'an te kennen. Ook de Hadith, Tafsir (interpretatie en commentaar op de Qur'an) en fiqh (begrijpen van de Islamitische wet). Zo konden ze volledig bewust worden van de essentie en geest van de Islamitische religie.
4. Doorheen zijn huwelijken vestigde de Profeet Mohammed, vzmh, zijn familiebanden overal in het Arabisch schiereiland. Dit betekende dat hij vrij was te reizen en in iedere familie als een verwant te worden ontvangen. In ieder van deze huizen werd hij als een gelijke van de bewoners beschouwd. Daarom voelden al deze mensen dat ze hem persoonlijk konden ontmoeten om te leren over dit leven en de dingen in het hiernamaals, rechtstreeks van hem. De stammen genoten ook gezamenlijk van deze nabijheid tot de Profeet, zij achtten zichzelf gelukkig en waren trots op deze relatie. Zoals de Omeyaden door Umm Habibah, de Hashimiten door Zaynab bint

Jahsh en de Banu Makhzum door Umm Salamah. Wat we tot nu toe hebben gezegd, is algemeen en kan in zekere mate van alle Profeten worden gezegd. Nu zullen we de levens schetsen van 'Ummahat al-Mu'minin', de moeders van de gelovigen, niet in de volgorde van de huwelijken maar op een andere manier.

1. **Khadijah, moge God haar waarderen,**

Zij was de eerste van de vrouwen van de Profeet. Toen ze hem huwde, was ze 40 jaar oud en Mohammed, vzmh, was 25 jaar. Zij was de moeder van al zijn kinderen behalve een zoon Ibrahim, die niet lang leefde. Behalve zijn vrouw was zij ook zijn vriendin, de deelgenoot van zijn interesses en idealen, in zeer grote mate. Hun huwelijk was wonderlijk goed gezegend: zij leefden in diepe harmonie samen gedurende 23 jaar. Doorheen elke vervolging en haat die de afgodendienaars over de Profeet uitstortten, doorheen elke vijandigheid, was Khadijah zijn dierbaarste gezel en helper. Hij hield heel veel van haar en huwde geen enkele andere vrouw gedurende haar leven en zelfs niet tot 4 of 5 jaar na haar dood. Dit huwelijk is het ideaal van intimiteit, vriendschap, wederzijds respect, steun en troost, een voorbeeld voor alle huwelijken.

Alhoewel hij trouw en eerlijk was tegenover al zijn vrouwen, vergat hij Khadijah nooit en vernoemde haar deugden en prestaties uitgebreid bij vele gelegenheden. Zij deelden hun dagelijks

brood en voorraden, hun problemen en hun beproevingen. Mohammed, vzmh, zorgde voor zijn kinderen en nam de taak van vader zowel als van moeder op zich. Om van een dergelijke man te beweren dat hij een genieter en een wellusteling was tegenover zijn vrouwen, is even ondankbaar als dwaas, de grootst mogelijke leugen. Indien daar ook maar een klein beetje waarheid in die beweringen was, dan had hij niet kunnen leven zoals we weten dat hij deed.

2. A'isha, moge God haar waarderen,

Zij was zijn tweede vrouw, niet in volgorde van huwelijken. Ze was de dochter van zijn beste vriend en toegewijde volgeling, Abu Bakr. Die was één van de eerste bekeerlingen tot Islam en hoopte reeds lang om de diepe verbondenheid tussen hem en de Profeet te verstevigen, door hem zijn dochter ten huwelijk te geven. Door A'isha te huwen, stond de Profeet de hoogste eer en hoffelijkheid toe aan een man die alle goede en slechte tijden had gedeeld met hem tijdens zijn opdracht. Op deze manier verwierven Abu Bakr en A'isha Siddiqa de onderscheiding van spiritueel en lichamelijk dicht bij de Profeet te zijn.

Bovendien had A'isha, die bewees een merkwaardig intelligente en wijze vrouw te zijn, zowel de natuur en het temperament om het werk van de profetische opdracht verder te zetten. Haar huwelijk was de scholing waardoor zij voorbereid werd als een spirituele gids en leraar

van de hele vrouwen-gemeenschap. Zij werd een van de belangrijkste studenten en volgelingen van de Profeet. Door hem werden haar vaardigheden en talenten gerijpt en geperfectioneerd, zoals bij vele Moslims uit die gezegende tijd. Daardoor kon zij zich bij de Profeet voegen in het **gezegend** verblijf, als zijn vrouw én als student. Haar leven en haar diensten tegenover de Islam, na haar huwelijk bewezen dat een dergelijk uitzonderlijk persoon geschikt was om de vrouw van de Profeet te zijn. Want, mettertijd bewees ze een van de grootste autoriteiten te zijn van Hadith, een uitstekende commentator op de Qur'an en een schitterende en zeer geleerde expert in 'fiqh', Islamitische wet. Zij vertegenwoordigde echt de innerlijke en uiterlijke kwaliteiten en ervaringen (zahir en batin) van de Profeet Mohammed, vzmh, door haar unieke kennis. Dit is zeker de reden dat de Profeet in zijn droom werd meegedeeld van A'isha te huwen. Zo werd zij voorbereid en ingeleid in het huishouden van de Profeet, toen ze nog onschuldig was en niets wist over mannen en wereldse zaken.

3. Umm Salamah, moge God haar waarderen,

Zij kwam uit de clan van de Makhzum en was eerst met haar neef gehuwd. Het echtpaar had de Islam heel in het begin aangenomen en was uitgeweken naar Abessinia om de vervolgingen van de Quraysh te ontlopen. Na teruggekomen te zijn, week het koppel, met hun 4 kinderen, uit naar Medina. Haar man nam deel

aan vele gevechten en werd ernstig verwond in het gevecht van Uhud, waardoor hij later stierf. Abu Bakr en Umar stelden haar een huwelijk voor, bewust van haar behoeften en armoede als een weduwe met kinderen die hulp nodig had. Zij weigerde deze voorstellen omdat, volgens haar, geen man beter kon zijn dan haar overleden echtgenoot.

Enige tijd nadien, stelde de Profeet zelf voor om haar te huwen. Dit was een rechtvaardig en logisch voorstel. Want deze grote vrouw, die nooit voor een offer terugschrok en kon lijden voor haar geloof in Islam, was nu alleen nadat ze vele jaren had geleefd in de meest vooraanstaande clan van het Arabisch schiereiland. Zij kon niet verwaarloosd worden en tot bedelen veroordeeld om in leven te blijven. Omwille van haar vroomheid, haar eerlijkheid en alle lijden dat ze had ondergaan, verdiende ze zeker hulp. Door haar in zijn huishouden op te nemen, deed de Profeet wat hij al sinds zijn jeugd had gedaan. Hij gaf vriendschap aan hen die geen vrienden hadden, ondersteunde hen die geen steun hadden, beschermde de kwetsbaren. In de omstandigheden waarin Umm Salamah zich bevond, was er geen zachtere of meer genadige weg om haar te geven wat ze nodig had.

Zij was intelligent en snel van begrip, net zoals A'isha. Zij had al de capaciteiten en gaven om een spirituele gids en leraar te worden. Als de genadevolle en meedogende Profeet haar onder zijn bescherming nam, was er een nieuwe student

aangenomen in de school van de kennis en leiding, voor wie de hele vrouwengemeenschap dankbaar zou zijn. Laten we eraan herinneren dat op dat moment de Profeet bijna 60 jaar was. Zijn beslissing om een weduwe met vele kinderen te huwen, en de uitgaven en verantwoordelijkheden die dit met zich meebracht, kan alleen maar begrepen worden vanuit een nederige bewondering voor zijn grenzeloze menselijkheid en medeleven.

4. **Umm Habibah, moge god haar waarderen,**

Zij was de dochter van Abu Sufyan, die gedurende lange tijd de meest hardnekkige tegenstander van de opdracht van de Profeet was. Hij was ook een vastbesloten ondersteuner van 'kufr' of ongeloof. Toch was zijn dochter één van de eerste bekeerlingen van de Islam. Ook zij week uit naar Abessinia omwille van de vervolging door de ongelovigen. Terwijl zij daar was bekeerde haar echtgenoot zich tot het Christendom. Omdat zij een Moslim bleef, scheidde ze zich van hem. Als haar echtgenoot kort daarna stierf, was zij alleen, wanhopig en in ballingschap.

De Gezellen van de Profeet waren toen weinig talrijk en hadden weinig in materiele overvloed om zichzelf te onderhouden, en konden al helemaal geen anderen helpen. Wat waren dan de praktische mogelijkheden voor Umm Habibah? Zij kon zich bekeren tot het Christendom om door de Christenen geholpen te worden, maar dat was

ondenkbaar voor haar. Zij kon terug naar haar vaders huis gaan dat op dat moment een hoofdkwartier was in de strijd tegen Islam, maar dat was ook ondenkbaar. Zij kon van huis naar huis zwerven, als een bedelaar, maar dat was ook onvoorstelbaar. Zij behoorde immers reeds lang tot een van de rijkste en edelste Arabische families en zou schande over de naam van haar familie brengen door zo te handelen.

God beloonde Umm Habibah voor alles dat zij verloor en opofferde in het pad van de Islam. Zij leed een eenzame ballingschap in een onzekere omgeving tussen mensen met een verschillende religie en van een verschillende afkomst dan haar eigen. Zij werd ook verscheurd door de bekering en de dood van haar man. Toen de Profeet over haar problemen hoorde, stuurde hij haar een huwelijksaanzoek via de koning Negus. Deze daad was zowel nobel als vrijgevig en een praktisch bewijs van het vers: ***'Wij hebben U niet gestuurd, behalve als een genade voor alle schepselen' (S21, A107)***

Dus voegde Umm Habiba zich bij het huishouden van de Profeet als vrouw en als student en droeg veel bij tot het spirituele leven en de moraliteit van de Moslims die van haar leerden en op hun beurt, hun kennis doorgaven naar volgende generaties.

Door dit huwelijk, werd de machtige familie van Abu Sufyan verbonden met de persoon en het huishouden van de Profeet. Daardoor begonnen zij een andere houding tegenover de Islam aan te

nemen. Het is ook correct om de invloed van dit huwelijk, voorbij de familie van Abu Sufyan, door te trekken naar al de Umayaden die de Moslims zouden regeren gedurende bijna een eeuw. Deze clan, waarvan de leden het fanatiekst waren in hun haat tegen Islam, leverden enkele van Islam's beste krijgers, gouverneurs en beheerders in de eerste periode van de Umma. Zonder twijfel werd hun houding veranderd door dit huwelijk. De diepte van de Profetische vrijgevigheid en zielegrootsheid heeft hen zeker overweldigd.

5. **Zainab bin Jahsh, moge God haar waarderen,**

Zij was ook een dame van nobele afkomst, afgedaald, en een nauwe verwante van de Profeet. Zij was bovendien een zeer vrome vrouw die veel vastte, lange wakes hield en vrijgevig was voor de armen. Toen de Profeet de hand van Zainab vroeg voor Zaid, waren zij en haar familie eerst onwillig. De familie had gehoopt, hun dochter aan de Profeet ten huwelijk te geven. Natuurlijk, toen ze beseften dat de Profeet wenste dat hun dochter Zaid zou huwen, stemden zij toe uit eerbied voor de wens van de Profeet, hun liefde voor hem en zijn autoriteit. Zo vond het huwelijk plaats.

Zaid was als kind gevangen genomen tijdens stammen-oorlogen en verkocht als slaaf. De edele Khadijah, wiens slaaf hij was stelde hem voor aan Mohammed, vzmh, bij de gelegenheid van haar huwelijk met de toekomstige Profeet. Hij schonk Zaid onmiddellijk zijn vrijheid en nam hem

kort daarna aan als zoon. Hij drong aan op het huwelijk van Zaid met Zainab om gelijkheid tussen de Moslims tot stand te brengen en te versterken. Hij wenste van zijn idee een praktisch model te maken. Hij wenste het oude Arabische vooroordeel tegen een slaaf af te breken door hem, of een bevrijde slaaf, te laten huwen met een 'vrijgeboren' vrouw. De Profeet begon daarom deze moeilijke opdracht in zijn eigen familie.

Het huwelijk bracht geen geluk voor Zainab, noch voor Zaid. Zij, de dame van nobele geboorte was een goede Moslim, voorbeeldig in vroomheid en uitzonderlijk karakter. Zaid, de bevrijde slaaf, was bij de eersten om de Islam te omhelzen en hij was ook een goede Moslim. Beiden hielden van de Profeet en gehoorzaamden hem maar hun huwelijk was onuitstaanbaar geworden door hun wederzijdse ongeschiktheid voor elkaar. Zaid sprak bij diverse gelegenheden de wens uit om te scheiden. De Profeet echter drong aan dat hij geduld zou uitoefenen en niet van Zainab zou scheiden. Dan, bij een gelegenheid dat de Profeet in gesprek was, kwam de engel Gabriël tot hem met een Goddelijke Openbaring: (Bukhari, Tawhid, 22)

Het huwelijk van de Profeet met Zainab werd aangekondigd in de volgende verzen, als een overeenkomst die reeds gesloten was: *'Wij hebben haar tot u gehuwd' (S33, A37).* Dit gebod was een van de ergste beproevingen voor de Profeet, vzmh. Hij werd bevolen om iets te doen wat tegen de tradities van zijn volk inging, het was zelfs een

taboe. Toch moest het gebeuren zoals God had bevolen, voor de zaak die God uitgevoerd wenste te zien.

A'isha sprak later:

> *'Indien de Boodschapper van God geneigd was geweest, iets te schrappen van wat aan hem werd Geopenbaard, dan was het dit vers geweest.' (Bukhari en Muslim;)*

De Goddelijke wijsheid schreef de behoefte voor om een nobele en vooraanstaande figuur als Zainab bij het huishouden van de Profeet te voegen. Daar kon zij de ware kennis verwerven en zich voorbereiden op de taak van de Moslims te leiden en te verlichten. Door deze gebeurtenissen bewees Zainab, nadat het huwelijk met de Profeet had plaatsgevonden, dat zij het waard was zijn vrouw te zijn. Zij was zich voordturend bewust van haar verantwoordelijkheden zowel als van de hoffelijkheid die met haar rol was verbonden, en vervulde deze taken tot bewondering van iedereen.

In de 'jahiliyya' de periode van de onwetendheid voor de Islam kwam, was een geadopteerde zoon gelijk aan een natuurlijke zoon en zijn vrouw werd aanzien als de vrouw van een natuurlijke zoon. In overeenstemming met de Qur’an vers, zijn zij die 'de vrouwen waren van uw natuurlijke zonen' uitgesloten van huwelijk met de vader. Maar dit verbod is niet van toepassing op aangenomen zonen voor wie er geen

bloedverwantschap is met diegene die aanneemt. Wat tegenwoordig vanzelfsprekend lijkt was dat toen niet. Het **heidens** taboe tegen het huwen met voormalige vrouwen van aangenomen zonen, was diep geworteld. Om deze gewoonte te breken werd het huwelijk van de Profeet met Zainab bevolen in de Openbaring.

Om een onaanvechtbare autoriteit te hebben bij volgende generaties Moslims, moest het taboe doorbroken worden door het gezag van het voorbeeld van de Profeet zelf. Het is nogmaals een kenmerk van de geloofsdiepte van de man, dat hij het Goddelijk voorschrift aanvaardde, tegen de meest diepgewortelde gewoonten van zijn volk in. Als gevolg hiervan werden de Arabieren gered van hun heidense verwarring van een wettelijk denkbeeld, hoe kostbaar ook, met een natuurlijke biologische realiteit.

6. Juwayriyah bint Harith, moge God haar waarderen,

Zij was één van de vele gevangenen die door Moslims bij een militaire operatie werden genomen. Zij was de dochter van Harith, het stamhoofd van de verslagen Banu Mustaliq. Zij werd, zoals de andere leden van haar vooraanstaande familie, gevangen gehouden bij de 'gewone' mensen van haar clan. Toen zij tot voor de Profeet werd geleid, vzmh, was ze in haar gemoed gekwetst, vooral omdat haar stamgenoten alles waren verloren en zij diepe haat en weerzin voelde tegen de Moslims. De Profeet begreep haar

gekwetste trots en waardigheid en ook het lijden van deze vrouw. Hij begreep ook in zijn sublieme wijsheid hoe het probleem kon worden opgelost en haar gewonde trots genezen. Hij was akkoord om haar losgeld te betalen, haar vrij te laten en bood aan om haar als vrouw te nemen. Hoe graag zij deze voorstellen aannam kan gemakkelijk worden begrepen.

Ongeveer 100 families die nog niet waren vrijgekocht, werden allen vrijgelaten toen de 'Ansar' (Helpers) en de 'Muhajir' (Uitgewekenen) begrepen dat de Banu Mustaliq nu door huwelijk tot de familie van de Profeet hoorden. Een dergelijk hooggeachte stam kon niet in slavernij blijven.(Ibn Hanbal, Musnad, 6,227) Zo werden de harten van Juwayriyah en al haar stamgenoten gewonnen. Deze honderd families die hun vrijheid wonnen zegenden dit huwelijk van Juwhayriyah met de Profeet Mohammed, vzmh. Dankzij zijn genadige wijsheid en vrijgevigheid veranderde hij een nederlaag voor sommigen in een overwinning voor allen. Wat een gelegenheid voor afgunst en ongenoegen was geweest, werd een kans voor vriendschap en vreugde.

7. Safiyyah, moge God haar waarderen,

Zij was de dochter van Huyayy, een van de hoofdmannen van de Joodse stam van de Khaybar die de stam van de Qurayzah had aangespoord om hun verdrag met de Profeet te verbreken. Vanaf haar vroegste jeugd zag zij haar familie en verwanten, vastbesloten in de oppositie tegen de

Profeet. Zij had haar vader, broer en echtgenoot verloren door Moslim handen en werd zelf gevangengenomen. De gewoonten en de daden van haar familie en verwanten hadden in haar een diepe woede tegen de Moslims en een verlangen naar wraak doen ontstaan. Maar drie dagen voordat de Profeet, vzmh, in Khaybar aankwam en zij in een gevecht werd gevangengenomen, had zij in een droom een schitterende maan gezien die uit Medina kwam, naar Khaybar ging en in haar schoot viel. Later zei zij: ‘In mijn gevangenschap begon ik te hopen dat mijn droom zou uitkomen.’ Toen zij als een gevangene voor de Profeet werd geleidt, liet hij haar, in zijn goedheid, vrij. Hij gaf haar de keuze tussen Joods te blijven en naar haar volk terug te gaan of Moslim te worden en met hem te huwen. 'Ik koos God en zijn Boodschapper' zei zij. Korte tijd daarna huwden zij.

Door opgevoed te worden in het huishouden van de Profeet, verkreeg ze de titel 'moeder van de gelovigen'. De Gezellen van de Profeet eerden en respecteerden haar als 'moeder'. Zij leerde rechtstreeks de hoffelijkheid en verfijning van de mannen en vrouwen wier harten en gevoelens waren onderworpen aan God. Haar houding tegenover de voorbije ervaringen veranderde helemaal en zij begon de grote eer te waarderen, de vrouw van de Profeet te zijn. Door haar huwelijk, veranderde de houding van vele Joden als ze de Profeet beter leerden kennen. Het is ook belangrijk om op te merken dat door dergelijke nauwe relaties met anderen, Moslims tot begrip konden komen van de levenswijze, gedachten en gevoelens van anderen. Door dit begrip kunnen

Moslims leren hoe ze de anderen kunnen beïnvloeden en leiden, als God het wil. Zonder een mate van vertrouwen die tot stand kwam door dergelijke gunstige daden, als het huwelijk van de Profeet met Safiyyah, zouden noch wederzijds respect, noch verdraagzaamheid, sociale normen hebben kunnen worden.

8. **Sawdah bint Zam'ah bint Qays, moge God tevreden over haar zijn,**

Zij was de weduwe van ene Sakran. Zij waren bij de eerste bekeerlingen en waren verplicht om naar Abyssinia te vluchten om aan de vervolging van de afgodendienaars te ontkomen. Sakran stierf in ballingschap en liet zijn vrouw volledig zonder bezittingen achter. Als enige ondersteuning voor de arme vrouw huwde de Profeet Mohammed, vzmh, haar; alhoewel hij zelf nauwelijks middelen had om zijn dagelijks voortbestaan te verzekeren. Dit huwelijk vond plaats enige tijd na het overlijden van de nobele Khadijah.

9. **Hafzah, moge God tevreden over haar zijn,**

Zij was de dochter van Umar ibn al-Khattab, de toekomstige 2e Kalief van de Moslims. Deze goede vrouw had haar man verloren die zowel naar Abyssinia als Medina was uitgeweken.Hij stierf aan verwondingen die hij had opgelopen in de strijd op het pad van God. Zij bleef een tijdje zonder man. Umar verlangde ook, zoals Abu Bakr,

de eer en de zegening van dicht bij de Profeet te zijn in deze wereld en in het Hiernamaals. Daarom nam de Profeet, vzmh, Hafzah als zijn vrouw nam omdat zij, de dochter van zijn trouwe volgeling, hulp en bescherming nodig had.

Dit waren de omstandigheden en edele motieven van de verschillende huwelijken van de Profeet Mohammed, vzmh. We zien dat deze huwelijken bedoeld waren om weduwen en hulpeloze vrouwen te voorzien van een eervol levensonderhoud, bij gebrek aan andere middelen. Ook om te troosten en woedende en tekortgedane stammensen te eren, om vijanden bij elkaar te brengen in een soort van relatie en harmonie. Om enkele uniek begaafde personen voor de zaak van de Islam te winnen, vooral vrouwen met speciale talenten. Om nieuwe normen voor relaties in te stellen tussen verschillende volkeren binnen de verenigende broederschap van het geloof in God. Om met familiebanden de mannen te eren die de eerste leiders van de Ummah zouden worden na zijn overlijden. Deze huwelijken hadden dus niets te maken met zelfgenoegzaamheid, persoonlijk verlangen, lust of enige andere van de lage en gemene beschuldigingen die tegen de Profeet van de Islam werden geuit door verbitterde vijanden. Met uitzondering van A'isha waren alle vrouwen van de Profeet weduwen en al zijn huwelijken, gesloten na het overlijden van de nobele Khadijah, begonnen toen hij al een oude man was. Vér van daden van lust en zelfgenoegzaamheid, waren deze huwelijken daden van zelfdiscipline.

Het maakte deel uit van deze discipline dat de Profeet, vzmh, elk van deze vrouwen op de meest rechtvaardige manier behandelde, nauwkeurig en alles gelijk verdelend wat er aan schaarse bestaansmiddelen in zijn huishouden, en onder-komen aanwezig was. Hij verdeelde zijn tijd gelijk tussen hen en zorgde er voor, hen allen met gelijke vriendschap en respect te benaderen. Dat zijn huishouden in vrede leefde, ondanks het feit dat al die verschillende vrouwen van verschillende afkomst waren, met verschillende karakters en voorkeuren, is een teken van zijn genialiteit en vermogen om vrede en harmonie te brengen. Voor elk van deze vrouwen was hij niet enkel de levensonderhouder maar ook een vriend en gezel.

Een laatste punt is dat het aantal vrouwen van de Profeet, hem door een speciale wettelijke overeenkomst was toegestaan en alleen aan hém. Sommige van de verdiensten en wijsheiden van deze toestand hebben we uitgelegd. Het aantal vrouwen voor elke andere Moslim mag nooit meer dan 4 tegelijk bedragen. Toen de Openbaring kwam, die polygamie beperkte, waren de huwelijken van de Profeet reeds gesloten. Daarna mocht de Profeet ook niet meer opnieuw huwen.

Hoofdstuk VI

DE HEILIGE QUR'AN

Inleiding

'Indien we deze Qur'an hadden neergezonden op een berg, zeker, dan zou deze berg nederig zijn geworden, zich hebben overgegeven uit vrees voor God. Dergelijke vergelijkingen bevestigen Wij, ingestempeld, voor de mensheid zodat zij hierover moge nadenken. (al-Hashr, S59, A21)

De Qur'an is het Goddelijke Woord of toespraak, die naar de mens werd neergezonden, die God heeft geschapen als het beste patroon voor de schepping en met de capaciteit om het Goddelijke Schrift te ontvangen. Indien het zou nedergedaald zijn op een berg, rekening houdend met de grootsheid, schittering en betekenis ervan, dan zouden we gezien hebben hoe deze berg zich had overgegeven uit vrees en bewondering voor God. Ondanks het gewicht en de aantrekking van de Qur'an, heeft de mens zijn vermogens en zijn waarneming ervoor afgesloten. Toch is deze in staat om de betekenis ervan te begrijpen. Iemand die zich in zijn innerlijk leven van de Qur'an heeft verwijderd, zijn gedachten en gevoelens afsluit en dit geen enkele plaats geeft in zijn leven, kan van de Qur'an helemaal niets ontvangen.

'Voor wie een goede 'duiker' is,
Verschijnt de Qur'an als een oceaan vol parels,
Waar een overschillige,
Er niets van kan verwachten.'

De Qur’an is een Goddelijk Boek, dat God in kleine delen heeft neergezonden om aan alle behoeften van de mensheid te voldoen. De Qur’an is het Boek dat zegening verspreidt, ongeëvenaard in zijn schitterde en heilige verschijning. Zij die de raadgevingen opvolgen, die deze Qur’an bevat, leiden een gezegend leven en verwerven superioriteit over anderen. De Qur’an verandert hun leven in een soort Paradijs, waar zijn zegeningen bloeien als bloemen. Om van deze zegeningen te kunnen genieten moeten wij, behalve het volgen van deze bevelen, regelmatig nadenken over zijn verzen en er proberen de antwoorden uit af te leiden op alle vragen die we onszelf stellen en alle oplossingen die we zoeken voor onze problemen. De Qur’an is de ware essentie van het leven, hoe meer het leven de Qur’an eert, des te meer is dit leven gezegend en vruchtbaar. Het leven dat zich van de Qur’an verwijdert, is veroordeelt tot anarchie, verwarring en vertwijfeling.

God's Boodschapper verklaart:

'De beste in uw midden is hij die de Qur’an leert, met alle waarheden die deze bevat, en dit dan anderen aanleert.' (Bukhari, Fada'il al-Qur’an , 21 / Abu Dawud, Witr, 14, / Tirmidhi, Bab al-Qur’an, 15)

Om bij de besten te worden inbegrepen, moeten we doorheen de waarheden van de Qur’an gaan en dit dan anderen aanleren. De Qur’an is een Goddelijk bericht aan ons. Eerder dan het

blad papier, is de inhoud belangrijk. Deze Brief bevat al de princiepes volgens welke we ons leven moeten inrichten.

Onze Schepper heeft Ons met Zijn woord geeerd. Hoe meer respect en gehoorzaamheid een persoon voor Zijn Woord heeft, des te waardiger en gerespecteerder die zelf is.

In een andere uitspraak verklaart Gods Boodschapper, vzmh:

> *'Wie de waarheden van de Quran openlijk verkondigd en dit laat horen aan alle mensen is zoals degene die in het openbaar zijn aalmoezen geeft. Wie dit in het geheim opzegt, is zoals degene die zijn aalmoezen in het geheim geeft.' (Ibn Hanbal, Musnad, 4. 201)*

Het doel van het openlijk geven van aalmoezen is anderen aan te sporen, hetzelfde te doen. Door de Qur'an openlijk op te zeggen aan anderen spoort men hen aan tot hetzelfde. Wie nochtans de Qur'an opzecht in de nachtelijke duisternis, moet zichzelf in de Qur'an zoeken en zichzelf beschouwen als de eerste en belangrijkste aangesprokene.

Zoals 'Umar ibn 'Abd al-Aziz Mohammed ibn Ka'b al-Qurazi en anderen, moet men beseffen dat de Qur'an ons aanspreekt, met alle bevelen en verboden en in alle beloften en waarschuwingen. Door dit te doen, kan men de Qur'an beter

verstaan en zijn leven er naar inrichten en ordenen.

Wie de Qur'an eerlijk opzegt en met het volle bewustzijn, dat dit Gods Geopenbaarde Woord is, voelt zich hierdoor van nieuw leven voorzien. Indien mogelijk, zou men de Qur'an moeten opzeggen, of de opzegging ervan aanhoren, alsof het Gods Boodschapper was die dit uitvoert of, nog een stap verder, alsof het de engel Gabriël is die dit aan Gods Boodschapper opzegt of, nog een stap verder, alsof het de Almachtige God Zelf is, die dit bekendmaakt.

DE QUR'AN IS HET WOORD VAN GOD EN EEN ONOMSTOOTBAAR BEWIJS VAN HET PROFEETSCHAP VAN MOHAMMED

1. Zelfs als we de Qur'an maar oppervlakkig bestuderen, vanuit het oogpunt van het ontstaan, de stijl en de betekenis; dan kunnen we zeker besluiten dat het helemaal verschillend is van al de andere boeken in de wereld. Dus is het in rang en waarde beneden alle andere boeken -zelfs Satan beweert dit niet, noch bedenkt hij het- ofwel boven alle boeken. Omdat het bovengeplaatst is, moet het noodzakelijkerwijs het Woord van God zijn.

2. De Qur'an verklaart openlijk:

'Gij, O Mohammed, waart geen lezer van een ander Boek voor de Qur’an, en evenmin hebt gij zulk een Boek met uw rechterhand geschreven. Zij die een dwaalweg volgen zouden dan een recht hebben om aan de Qur’an te twijfelen.' (Al- Ankabut, S29, A48)

Het is een vastgesteld, onmiskenbaar feit dat de Profeet Mohammed, vzmh, analfabeet was. Dit, terwijl de Qur’an die hij naar de mensen bracht, de hele mensheid uitdaagt, met alle literaire genieën en wetenschappen, van de eerste dag van de Openbaring tot de laatste dag, om iets gelijkwaardigs aan één hoofdstuk ervan te schrijven.

'Als gij twijfelt betreffende wat Wij hebben gezonden naar Onze dienaar Mohammed, produceer dan een evenwaardig hoofdstuk en roep uw getuigen, ondersteuners, die van God verwijderd zijn, als gij waarheidslievend zijt. (Al-Baqara, S2, A23)

De mensheid is sindsdien niet in staat geweest om zelfs maar één soera te evenaren, zelfs niet de kortsten zoals 'al-Ikhlas' of 'al-Kawthar'. Zij die er zich aan wagen dit toch te doen, hebben zichzelf bespottelijk gemaakt. Dit is een duidelijk bewijs van het **goddelijk** auteurschap van de Qur’an.

3. De Openbaring van de Qur’an duurde 23 jaar. Het is onvoorstelbaar dat enig boek, dat door een sterfelijke mens zou worden geschreven in 23 jaar, geen tegenstrijdigheden zou hebben bevat. Daarentegen verklaart de Qur’an duidelijk dat het helemaal geen tegenspraak bevat en daarom een Goddelijk Boek is. Een Boek van Goddelijke Waarheden, metafysica, religieus geloof en aanbidding, gebed, wet en moraliteit, een Boek dat het andere leven volledig beschrijft. Een Boek ook van psychologie, sociologie, van verklaring van de Boodschap, geschiedenis, wetenschappelijke feiten en de principes van een gelukkig leven.

> ***'Zullen zij dan geen acht slaan op de Qur’an? Indien dit niet van God was gekomen, dan zouden zij hierin zeker vele tegenspraken hebben gevonden en onduidelijkheid.' (Al-Nisa', S4, A82)***

4. De Qur’an is onvergelijkbaar, vanuit het standpunt van de stijlen en de welsprekendheid. Al de zinnen, woorden, zelfs letters die in de Qur’an worden gebruikt, vormen zulke mysterieuze harmonie, dat met berekking tot het ritme, muzikaliteit en zelfs geometrische en wiskundige verhoudingen, en betreffende het aantal keren dat elk woord is gebruikt in het geheel van de Qur’an, elk woord zich op precies de juiste plaats bevindt en vervlochten is, verbonden met andere woorden. Het **letterkundig** meesterwerk van niemand, niet

eens de uitspraken van de Profeet zélf, vzmh, kan met de Qur’an worden vergeleken.

5. In de periode dat de Qur’an werd geopenbaard, waren dichtkunst en redenaarskunst zeer hoog geprezen in het Arabische schiereiland. Er werden dichtkunstwedstrijden gehouden en de gedichten van de winnaars werden in goudverf opgeschreven en aan de muur van de Ka'ba gehangen. Zoals iedereen weet, was de Profeet Mohammed, vzmh, ongeletterd en niemand had hem ooit een versregel horen opzeggen. Nochtans had de Qur’an ook de erkende experts van de dichtkunst uitgedaagd en hen tot opgave gedwongen. Wanneer zij die in hun ongeloof volhardden, de Qur’an hoorden, werden zij erdoor bevangen. Nochtans, om de spreiding van Islam tegen te gaan, bestempelden zij dit als een soort tovenarij en gaven de mensen de raad er niet naar te luisteren. Wanneer diegenen, zoals Hansa en Lebid, die in de Qur’an geloofden, het opgaven van poëzie te schrijven, na de Openbaring van de Qur’an en uit respect en bewondering voor deze Tekst, de stijl en de welsprekendheid ervan, moeste de ongelovigen toegeven. 'Als we het een gedicht noemen, hadden we ongelijk, dit is het niet. Als we het bestempelen als een werk van rijmend proza, hebben we ongelijk, het is dit niet. Als we het beschrijven als een werk van magieërs, hebben we nogmaals ongelijk.'

Bij momenten konden ze weerstaan aan het voordragen van de Qur’an door de Profeet, 's

nachts, in het geheim. Toch waren ze niet in staat om hun arrogantie te overwinnen en dus in de Goddelijke oorsprong van de Qur'an te geloven.

6. Ondanks het hoge niveau dat de dichtkunst in die tijd had bereikt, was de woordenschat van het Arabisch niet in dezelfde mate vooruitgegaan. Het was moeilijk, zelfs onmogelijk om in de Arabische taal metafysische ideeën uit te drukken, evenals wetenschappelijke, religieuze en filosofische concepten. Beperkt in de woorden en uitdrukkingen die nodig waren om de gedachten en de gevoelens uit te drukken van woestijnbewoners en het eenvoudig leven dat die leidden, werd deze taal door de Qur'an zo rijk en bereikte ze een dergelijk hoog niveau dat het zich ontwikkelde als de voertaal van de meest schitterende beschaving van de wereldgeschiedenis met al zijn wetenschappelijke, religieuze, sociale, metafysische, literaire, economische en politieke aspecten. Het is onmogelijk voor een ongeletterde om de grond voor te bereiden en een kans te geven aan een dergelijke taalkundige revolutie, die de mensheid nooit eerder had gekend.

7. Ondanks zijn schijnbare eenvoud, heeft de Qur'an zulke diepe betekenissen dat iedereen, van de eenvoudigste mens tot de meest vooraanstaande geleerde, wetenschapper en schrijver, hier een boodschap aan heeft. De Qur'an is een dergelijk boek dat het de weg verlicht van zowel dichters, muzikanten, als redenaars, sociologen, psychologen, weten-

schappers, economisten en juristen. Ook hebben de stichters van alle échte spirituele verenigingen en wetsscholen hun oorsprong in de Qur'an gevonden. De Qur'an heeft iedereen de wegen gewezen om hun problemen op te lossen. Het voldoet aan ieders spirituele zoektocht. Is er een ander boek van hetzelfde karakter, kwaliteit en niveau als de Qur'an?

8. Hoe mooi en interessant een boek ook is, we kunnen het hoogstens enkele malen lezen en dan verveelt het ons. Nochtans heeft niemand er ooit van gehoord dat het voorlezen van de Qur'an verveling opwekt. Honderden miljoenen Moslims lezen delen uit de Qur'an voor als onderdeel van hun 5 dagelijkse gebeden en de meeste lezen het helemaal uit, van begin tot einde, tenminste éénmaal per jaar. Er zijn honderdduizenden die het helemaal uitlezen, twee of zelfs driemaal per maand. Hoe meer men het leest, hoe meer vrucht deze lezing draagt. Hoe meer verlangen deze lezing opwekt, des te meer wordt het gelezen. Nooit wekt dit verveling op, en evenmin verliest de Qur'an iets van zijn oorspronkelijke frisheid, zijn wording, betekenis en inhoud. Naarmate de tijd voorbijgaat, ademt het in verstand en ziel nieuwe waarheden en betekenissen in en verhoogt zo de activiteit en levendigheid van de lezers.

9. De Qur'an beschrijft de mens met al zijn lichamelijke en spirituele aspecten en bevat principes om alle problemen op te lossen die zich kunnen voordoen op elk moment en elke plaats, betreffende alle sociale, economische, juridische,

politieke en administratieve gebieden van het leven. Bovendien voldoet de Qur'an zowel het aan verstand en de geest tegelijk. De Qur'an garandeert het geluk in beide werelden.

Hoe groot een genie ook mag zijn, het is voor één mens onmogelijk om de regels op te stellen om alle soorten problemen op te lossen die de mensheid kan ontmoeten tot aan de Laatste Dag. Zelfs het beste systeem, dat niet in de Qur'an of de Goddelijke Openbaring is geworteld, kan niet duren zonder minstens om de 50 jaar herzieningen te ondergaan. Belangrijker nog: géén van deze systemen kan de mens eeuwig geluk bezorgen. De principes van deze laatsten zijn immers beperkt tot het wereldse leven, dat voorbijgaand is, en onvoorstelbaar kort, vergeleken met het leven in het hiernamaals. Daarentegen is geen enkel van de principes, die in de Qur'an zijn neergelegd, eeuwen geleden, ouderwets geworden of voorbijgestreefd door het voorbijgaan van de tijd. Evenmin zijn er tekorten of gebreken. De Qur'an stelt bijvoorbeeld dat:

> ***'Weelde mag geen middel zijn om slechts de rijken welvaart te bezorgen.' (Al-Hasr, S59, A7).***
>
> ***'Regeringsfuncties moeten worden toevertrouwd aan geschikte en bekwame personen en absolute rechtvaardigheid zou de regel moeten zijn in de publieke administratie en de***

geschillen tussen personen.'(Al-Nisa, S4, A58).

'Een mens kan slechts als bezit hebben waar inspanning wordt voor geleverd.' (al-Naim, S53, A39).

'Wie een mens onrechtvaardig doodt, pleegt als het ware een moord op de hele mensheid.' (Al-Ma'ida, S5, A32).

Al deze eeuwige, gouden regels en vele anderen zoals het verbod op woeker, gokken, alcohol en alle soorten onwettelijke seksuele betrekkingen, de voorschriften over bidden, vasten, aalmoezen geven, goed gedrag; principes die worden versterkt door liefde en vrees voor God en de belofte van een eeuwig, gelukkig leven en de vrees voor de eeuwige straf van de Hel: deze bewijzen allemaal onmiskenbaar het Goddelijk auteurschap van de Qur'an.

Bovendien onthult de Qur'an het mysterrie van de mens, de schepping en het universum. Deze drie scheppingen van God: de mens, de Qur'an en het universum, zijn de drie 'Boeken' die de Schepper ons geeft. Dit zijn drie uitdrukkingen van dezelfde waarheid. Daarom is de Ene Die de mens en het universum heeft geschapen, ook Degene Die de Qur'an heeft onthuld.

10. Jij kan niemand vinden die precies zelf ook doet wat hij anderen opdraagt te doen of die exact in het eigen werk wordt weespiegeld.

Nochtans is de Qur’an volledig in overeenstemming met het karakter van de Profeet Mohammed, vzmh, die dit van God heeft gekregen en zijn leven ernaar modelleerde. Het kan worden gezegd dat de Qur’an de belichaming van Mohammed in woorden is of dat Mohammed de belichaming van de Qur’an in geloof en gedrag is. Het zijn twee uitdrukkingen van dezelfde waarheid. Toen zij gevraagd werd naar het gedrag van Mohammed, vzmh, antwoordde A'isha Siddiqa: *'Leest gij de Qur’an niet? Het gedrag van Mohammed, vzmh, bestaat uit de Qur’an.'* Dit toont duidelijk dat zowel de Qur’an als Mohammed, vzmh, het werk zijn van God Almachtig.'

11. Een schrijver wordt meestal beïnvloed door de omstandigheden die hem omringen. Het is bijna onmogelijk om een schrijver te vinden, realist, idealist of sciencefiction schrijver, die zich volledig los kan maken van de omringende omstandigheden. In tegenstelling hiermee is de Qur’an, alhoewel delen ervan betrekking hebben op bepaalde omstandigheden, helemaal objectief en universeel in de bespreking van detailkwesties en nauwkeurig en precies bij het vermelden van universele kwesties. De Qur’an gebruikt precieze uitdrukkingen, zelfs bij het beschrijven van het begin van de schepping, het einde van de tijden, de schepping van de mens in zijn toekomstig leven in de Andere wereld.

De Qur’an gaat zowel van algemene principes over op bepaalde beschrijvingen, als

omgekeerd. Dit is typisch de stijl van de Qur'an die niet is terug te vinden, in geen enkel menselijk werk, wat nogmaals een teken is van de Goddelijke Oorsprong.

12. Er is niemand in de menselijke geschiedenis geweest die boeken heeft geschreven die even nauwkeurig waren op het gebied van religie, wet, sociologie, psychologie, eschatologie (de leer over de eindtijd), moraal, geschiedenis, literatuur enz. Nochtans bevat de Qur'an tenminste de principes van alle takken van de kennis, samengevat of uitgebreid. Geen enkel deeltje van de kennis die de Qur'an bevat is ooit tegengesproken of weerlegd. Volstaat dit niet om zonder vooroordeel de Goddelijke Oorsprong van de Qur'an te erkennen?

13. Welke schrijver kan beweren dat hij absoluut correct is in al zijn geschriften en niet kan worden tegengesproken tot aan de Laatste Dag? In een tijd waarin de besluiten van de wetenschap snel worden voorbijgestreefd en aangetast en zelfs de vorige Goddelijke Schriften zoals de Thora en het Evangelie, continu veranderingen ondergaan - zelfs een oppervlakkige studie van de onderwerpen die in de Bijbel ter sprake komen, in verschillende talen en uitgaven, volstaat om te zien dat er grote veranderingen zijn aangebracht- behouden de waarheden van de Qur'an hun oorspronkelijke frisheid. Zoals Said Nursi zei: ***'Als de tijd voorbijgaat, wordt de Qur'an jonger.'*** Ondanks alle inspanningen om vergissingen te vinden en

tegenstellingen in de Qur’an, die sinds het begin van de Islam werden uitgevoerd, is de Qur’an ongewijzigd gebleven en vertoont een uniek karakter, verovert elke dag weer nieuwe harten en zijn verborgen, onbeperkte schatten worden, één na één ontdekt en groeien tot volle bloei zoals een hemelse roos met ontelbare blaadjes.

14. Hoeveel kennis je ook bezit en hoe waarheids-getrouw je ook bent, kan je spreken namens de president, de eerste minister en al de ministers, de schrijversverenigingen, juristen en ambachtslieden, de beheerraden van de universiteiten en de geleerden? Als jij dit kan, durft je dan ook nog beweren, in waarheid, dat je elk van hen evengoed vertegenwoordigd als zij zichzelf vertegenwoordigen, of dat zij zouden willen dat gijzelf dit doet? Als je zelfs hiertoe in staat bent, kan je dan alle functies in een land vervullen? Dit laatste is precies wat de Profeet bereikte met de Qur’an als hulp. Hoe kan jij nu volhouden dat een analfabeet, die met al deze zaken geen ervaring had opgedaan tot hij 40 jaar was, dit allemaal bereikt zonder Goddelijke inspiratie en ondersteuning?

15. Alhoewel zéér beperkt, zijn er in de Qur’an enkele terechtwijzingen aan de Profeet. Ten tweede is er niemand, vooral niet wie Profeetschap vervuld, die een grove overtreding tegen zijn vrouw vermeld in een boek dat hijzelf schrijft. Terwijl de Qur’an een belangrijke plaats geeft aan de lasterpraat die de hypocrieten uiten tegen A'isha, de vrouw van de Profeet. Ten derde:

om op een praktische manier aan te tonen dat Islam geen enkele rassendiscriminatie toestaat en dat superioriteit alleen kan toepasselijk zijn op vroomheid en rechtvaardigheid, niet op geboorte, kleur, ras, bezit of positie, huwde de Profeezt Zaynab, een dame van stand bij de Hashimieten uit aan Zayd, een vrijgelaten zwarte slaaf. Nochtans verordenen later geopenbaarde verzen dat de Profeet Zaynab zélf moest huwen. Dit was om een einde te maken aan een gevestigde valse gewoonte namelijk dat noch de adoptie, noch enige andere manier om iemand tot zoon te verklaren, een wettelijke relatie kon scheppen, te vergelijken met de relatie tussen kinderen en natuurlijke ouders. Er is evenmin probleem of zonde voor gelovigen in een huwelijk met de gescheiden vrouwen van hen die zij ooit als zonen hebben geadopteerd. Dit huwelijk was zeer moeilijk voor de Boodschapper van God om aan te gaan, maar omdat het een Goddelijk Bevel was, voerde hij dit uit. Zoals A'isha later zei: 'Als de Profeet, vzmh, iéts uit de Qur’an had kunnen weglaten, dan zou het dit geweest zijn en had hij Zaynab niet gehuwd.' Als de Profeet bovendien de Qur’an zelf had geschreven, dan had hij dit incident niet vermeld.

Ten vierde: Abu Talib, de oom van de Profeet aan wiens voogdij Abd al-Muttalib hem toevertrouwde, droeg zorg voor het levensonderhoud van de Profeet, vanaf zijn 8e jaar. Na het begin van diens Profetische opdracht, beschermde hij hem tegen de Quraysh gedurende 10 jaar. De Profeet, vzmh, hield zeer veel van zijn

oom en verlangde erg om hem te kunnen bekeren. Nochtans werd er een vers geopenbaard dat hem terechtwees en deed afzien van zijn verlangen, zodat hij het bijna bestierf. ***'Gij leidt niet, wie gij bemint maar God leidt wie Hij wil. Hij weet het best en kent hen die worden geleid.' (al-Qasas, S28, A56)***

Wat had de Profeet tegengehouden, indien hijzelf de auteur van de Qur'an zou geweest zijn, om ten onrechte te verklaren dat zijn oom Moslim was geworden?

16. Er zijn vele verzen in de Qur'an die beginnen met: ***'Zij vragen aan u'*** en verder gaan met: ***'Zeg'*** (als antwoord) Deze verzen werden geopenbaard om de vragen te beantwoorden die aan de Profeet werden gesteld door Moslims en niet-Moslims, vooral door de Joden uit Medina. Deze vragen handelden over wat wettelijk was en wat niet, de verdeling van oorlogsbuit, de verblijven (fazen) van de maan, de Oordeelsdag, Dhu'l-Qarnayn (één van de grootste oude koningen, die grote veroveringen maakte in Afrika en Azie) de geest, enz. Iemand die niet de al-Omvattende kennis heeft, kan dergelijke vragen niet beantwoorden. Maar de antwoorden die door de analfabete Profeet, vzmh, werden gegeven waren voldoende voor iedereen en niemand kon een tegenwerping formuleren. Dit toont duidelijk aan dat hij was onderwezen door God, de Al-Wetende.

17. Zoals eerder was uitgelegd, leefde de Profeet een zeer sober leven en streefde nooit wereldse rijkdom na of doelen zoals reputatie, heerschappij, gezag en het bezit van mooie vrouwen. Bovendien moest hij weerstand bieden aan beproevingen en vervolgingen van de ergste soort. Om te stellen dat Mohammed -*Moge God een dergelijke gedachte verbieden!*- de Qur’an uitvond, betekent dat Mohammed, die als de 'Betrouwbare' bekend stond, de grootste leugenaar en bedrieger uit de geschiedenis was. We vragen vergeving voor het vermelden van zulk een afschuwelijke beschuldiging. Wat zou hem wel hebben bewogen om ten onrechte te beweren een Profeet te zijn? En dit terwijl hij vervolging en mishandeling onderging. De Profeet Mohammed, vzmh, valselijk beschul-digen, een onechte Profeet te zijn en aan hemzelf de Qur’an toe te schrijven, is de meest dwaze, vernederende en brutaalste van alle beschuldigingen.

18. De Profeet Mohammed, vzmh, ondervond veel weerstand door de Joden en de Christenen van Medina. Hij moest verschillende malen tegen deze Joden vechten en hen uit de stad verjagen. Ondanks dit vermeldt de Qur’an de Profeet Mozes, die naar de Israelieten was gestuurd ongeveer 500 maal. De naam van Mohammed zélf is in de Qur’an slechts 4 maal genoemd. De Qur’an vermeldt ook de Profeet Jezus dikwijls. Is het begrijpelijk dat iemand die ten onrechte beweert Profeet te zijn, de Profeten vermeldt van de volkeren die hem vijandig gezind zijn? De vermelding van de vorige Profeten in de

Qur’an, vooral Mozes en Jezus, vzmh, en de Christelijke en Joodse ontkenning van het Profeetschap van Mohammed en het Goddelijk auteurschap van de Qur’an zijn een onmiskenbaar bewijs van het Profeetschap van Mohammed.

19. Het is nog een bijkomend argument voor het Goddelijk auteurschap van de Qur’an dat het verwijst naar zekere feiten van de schepping die pas sinds kort door moderne wetenschappelijke methodes werden bevestigd. Alleen het Goddelijk auteurschap verklaart dat de Qur’an letterlijk de waarheid kan beschrijven over zaken waarvan mensen nog niet het minste vermoeden hadden op het moment van de Openbaring. Als de Qur’an geen Goddelijke Openbaring was, hoe zou het dan een vers kunnen bevatten zoals het volgende: ***'Beseffen de ongelovigen dan niet dat de hemelen en de aarde ooit één geheel waren voordat we hen splitsten?' (Al-Anbiya', S21. A30)***

Of de Qur’an werkelijk verwijst, expliciet of impliciet, naar de feiten die in de wetenschap wordt **behandelt** en het verband tussen wetenschap en Qur’an, dit is een kwestie waarover behoorlijk grote meningsverschillen bestaan tussen Moslim intellectuelen onderling. We zullen hier na dit uitgebreid behandelen.

Wetenschap en Religie:

Wetenschap aanziet als wetenschappelijk, de feiten die worden bevestigd door empirische

methodes. Daarom kunnen de beweringen die nog niet zijn vastgesteld doorheen observatie en experiment alleen theorieën of hypothesen zijn.

Wetenschap kan niet zeker zijn over de toekomst, het maakt geen definitieve voorspellingen. Twijfel is de basis van wetenschappelijk onderzoek. Nochtans maakte de Profeet Mohammed, vzmh, met de hulp van God, de Alwetende, beslissende voorspellingen waarvan de meeste reeds zijn gebleken juist te zijn, en andere nog wachten op het geschikte moment om hun juistheid te laten blijken. Het is mogelijk om vele verzen in de Qur'an te vinden die duiden op zekere erkende feiten die de wetenschap onlangs heeft 'ontdekt'. De Qur'an vermeldt vele belangrijke kwesties van de schepping en een groot aantal 'natuurlijke' fenomenen waarover 14 eeuwen geleden geen enkele geleerde en nog veel minder een analfabeet kon spreken. Bovendien, zoals we verder zouden uitleggen, heeft de Qur'an, door de mirakelen van de Profeten, gezinspeeld op de verste vooruitgang van de wetenschappen. Dit is zo omdat het zijn oorsprong vindt in de Kennis van de Alwetende.

Bevat de Qur'an alles?

1 Omdat het een boek is dat de mens en het universum beschrijft, bevat de Qur'an 'alles'. De Tekst verklaart:

> ***'Bij Hem zijn de sleutels van het Verborgene. Alleen Hij kent ze. Hij weet***

wat er op het vasteland en wat er in de zee is. Er valt geen blad of Hij weet het en er is geen zaadkorrel in het duister van de aarde, niets vochtigs en niets droogs of het staat in een Duidelijk Boek.' (Al-An'am, 6. 59)

Ibn Mas'ud zegt dat de Qur’an informatie geeft over alles maar we zijn daarom niet in staat om alles wat de Qur’an bevat, ook op te merken.

Ibn Abbas, bekend als de Uitlegger van de Qur’an en de Geleerde van de Ummah, verzekert dat indien hij de teugel van zijn kameel zou verliezen, hij die met de hulp van de Qur’an zou kunnen terugvinden. Jalal al-Din al-Suyuti, een belangrijke geleerde uit het 15e eeuwse Egypte, legt uit dat alle wetenschappen en takken van kennis in de Qur’an kunnen worden gevonden.

Zoals bekend, is de Qur’an een boek van gemiddelde omvang en het maakt bovendien, om verschillende redenen gebruik van herhalingen en terugverwijzingen. Hoe kan het dan alles bevatten wat we noodzakelijk moeten weten over leven, wetenschappen, gedrag, schepping, het verleden en de toekomst enz.?

Voor we overgaan naar een uitleg van deze belangrijke kwestie, moeten we verduidelijken dat, om te kunnen leren uit de Qur’an, men op onderricht moet voorbereid zijn. De Qur’an richt zich op alle tijden en ruimtes en op alle niveaus van begrip: van psychologen tot filosofen en

sociologen, van fysici tot biologen, van rechtsgeleerden tot traditionalisten en van spirituele leiders tot opvoeders. Een Qur'an student moet aan verschillende voorwaarden voldoen: eerst en vooral; een vast geloof in de Qur'an hebben en dit met uiterste inspanning in het dagelijks leven toepassen.

Ten tweede; vermijden van zonden, zoveel mogelijk.

Ten derde; de Qur'an verklaart dat: ***'Een mens heeft slechts hetgeen waarvoor hij zich inspant' (En dat de mens niet meer kan krijgen dan hetgeen waarnaar hij streeft) (al-Naim, 53;39)***
Dit betekent dus dat een student, zoals een ervaren diepzeeduiker en verkenner, die 'naar koraal zoekt', duikt in de 'oceaan' van de Qur'an en, zonder verveling noch vermoeidheid, verder gaat met zoeken gedurende zijn hele leven.

Ten vierde; het begrijpen van de Qur'an vergt een goed begrip van de Arabische taal en voldoende kennis van al de religieuze en natuurlijke wetenschappen. Een goed verstaan vergt dus de samenwerking van wetenschappers uit alle gebieden van natuurlijke en sociologische wetenschappen met religieuze geleerden-experts in Qur'an commentaar, Hadith, fiqh (rechtsspraak), theologie en spirituele wetenschappen.

Ten vijfde; Tijdens het opzeggen en studeren moet een Qur’an student zich zien als de eerste tot wie de Qur’an werd gericht en bewust zijn van het feit dat elk Qur’an vers zich rechtstreeks tot elke student richt. Als we bijvoorbeeld de verzen beschouwen die over voorbije gebeurtenissen handelen of de verhalen over Profeten en hun volkeren, als slechts een verslag van, voor de rest onbelangrijke, gebeurtenissen: dan kunnen we uit de Qur’an niets leren. We zouden moeten leren dat met al deze verzen, de Qur’an ons direct aanspreekt en onszelf beschrijft, tot zelfkennis aanspoort.

2 Volgens de eigen natuur, plaats, waarde en betekenis in het bestaan, heeft alles een plaats op zich in de Qur’an:

a. De Qur’an bevat niet alles in dezelfde mate. De Qur’an streeft 4 doelstellingen na: Het bestaan en de eenheid van God verduidelijken, het Profeetschap, de lichamelijke verrijzenis en de inspanning op het eren van God en het nastreven van rechtvaardigheid. Om dit te bereiken wijst de Qur’an ons op Gods daden in het universum. Zijn weergaloze kunst uit zich door de schepping, de realisaties van zijn Namen en Kenmerken en de schitterende perfecte orde en harmonie in het bestaan. Ook vermeldt het zekere historische gebeurtenissen, bepaalt de regels van persoonlijk en sociaal goed gedrag en moraliteit en de principes van een gelukkig, harmonieus sociaal leven. Het legt ook uit hoe we onze schepper moeten eren en wat we moeten doen om Hem

gunstig te stemmen. De Qur’an vermeldt ook dikwijls het leven in het Hiernamaals en legt uit hoe we dit geluk kunnen bereiken en gered kunnen worden van eeuwige straf.

b. Het eerder vermelde vers, *al-An'am, 6.59*, stelt dat alles, nat of droog, hierin wordt gevonden. Is dat echt zo? Ja, maar niet iedereen is in staat om alles op te merken daar de dingen op verschillende niveaus worden vermeld. Vermelden van dingen is niet de belangrijkste taak van de Qur’an, zoals is uitgelegd. Alle dingen worden vermeldt, ofwel in de vorm van 'zaden' of kernen of samenvattingen, of als principes of tekens. Zij worden impliciet of expliciet vermeld, als suggesties of vage vermeldingen. Wélke vorm wordt verkozen, hangt af van de gelegenheid, op een manier die de doelstellingen van de Qur’an past en in verbinding met de vereisten van de context. Bijvoorbeeld:

Door de technische vooruitgang van de mens, zijn er wonderlijke realisaties zoals vliegtuigen, elektriciteit, motor-voertuigen, radio en telecommunicatie gekomen en hebben een zeer belangrijke plaats ingenomen in het materiele leven van de mensheid. Omdat de Qur’an, in alle wijsheid, zich richt tot de hele mensheid, negeert de Qur’an dit niet en vermeldt deze zaken op 2 manieren:

Eerst, zoals verder uitgelegd, in de mirakels van de Profeten.

De tweede, in verband met zekere historische gebeurtenissen. Dit betekent: de wonderen van de menselijke beschaving hebben niét meer recht om in de Qur’an vermeld te worden dan natuurlijke wonderen. Een verwijzing of impliciete vermelding volstaat. Bijvoorbeeld, zoals Said Nursi vermeldt *(The Words-De Woorden, 1, Kaynak Yayinlari, Izmir, 1997, P 342-3):*

Als een vliegtuig, door mensen gemaakt, zich tot de Qur’an zou richten met de woorden: 'Geef me het recht om te spreken en een plaats in Uw verzen.' dan zou zeker het luchtschip van de Hemelse, Goddelijke sferen -maan, aarde en andere planeten- antwoorden, namens de Qur’an: 'Gij moogt hier een plaats innemen, overeenkomstig uw belang! Als de duikboten een plaats zouden vragen bij de Qur’an verzen, dan zouden de duikboten van de Qur’an diepte, - de hemellichamen die 'zwemmen ' in de uitgestrekte oceaan van de hemel- zeggen: 'Uw plaats naast ons is té klein om te worden opgemerkt! Als de schitterende, sterachtige elektrische lampen het recht zouden vragen om in de Verzen te worden opgenomen, dan zouden de elektrische lichten van de ruimte -bliksem, meteoren en de sterren die het gelaat van de hemel versieren, zeggen:

'Jij hebt het recht om vernoemd te worden in de Qur’an in verhouding tot het licht dat jij geeft.' Als de wonderen van de menselijke beschaving het recht zouden vragen om bij de Qur’an verzen te worden opgenomen, met betrekking tot de

verfijning en kunstigheid die zij vertegenwoordigen, dan zou één enkel vlieg hen antwoorden: 'Zwijg asjeblieft! Jij hebt minder rechten dan één van mijn vleugels. Want als alle fijne kunsten en schitterende instrumenten, door de mens gemaakt, werden samengevoegd, dan zouden ze niet zo wonderlijk en schitterend zijn als de fijne kunst en de delicate delen waaruit mijn kleine lichaam is samengesteld. Het vers: ***'Waarlijk, zij waarop gij U beroept zullen nooit zelfs maar een vlieg scheppen, al spannen ze allemaal samen om dit te doen. Alleen God kan dit en zal u doen zwijgen.' (S22, A73)***

c. De levensvisie en de wereldvisie van de Qur'an zijn helemaal verschillend van de moderne visies. Volgens de Qur'an is de wereld een gastenverblijf. De mens is een gast met vele verplichtingen en verblijft hier slechts een korte tijd. Aan de mens wordt de voorbereiding van het eeuwige leven opgedragen, de dringendste en belangrijkste plichten gaan voor. Daarom is hetgeen dat werd ontworpen voor wereldse doel-einden, weinig nuttig in de eredienst aan God. Dit is immers gebaseerd op de liefde voor de waarheid en het Hiernamaals en daarom zal het, door de geestelijke waarde, een plaats krijgen in de Qur'an.

Nog een reden waarom de Qur'an niet alles expliciet vernoemt wat de mens nodig heeft voor het geluk in deze wereld, zoals de verrijkingen van wetenschap en technologie, is deze:

Religie is er voor onderzoek; een test en een beproeving, door God geschonken, zodat in het veld van competitie de verheven geesten en de lage geesten van elkaar worden onderscheiden. Ruwe materialen worden in het vuur geworpen zodat diamant en steenkool, goud en aarde, van elkaar worden gescheiden. Zo ook worden in het 'testveld' van het leven de Goddelijke voorschriften gebruikt om bewuste wezens te testen en hen te laten wedijveren, zodat het kostbare 'erts' in de 'mijn' van de menselijke mogelijkheden gescheiden kan worden van het afval. Omdat de Qur’an naar de mens werd gestuurd om te worden vervolmaakt door beproeving in dit aardse verblijf, zal die zeker alleen verwijzen naar de toekomstige gebeurtenissen in deze wereld. Iedereen zal hiervan op het gepaste moment getuige zijn. De deur van de rede zal opengaan in overeenstemming met de waarde van de argumenten. Indien deze expliciet waren vermeld, dan zou het doel van de test weggevallen zijn. Dan zou de Waarheid van de Goddelijke verplichtingen of voorstellen even vanzelfsprekend geweest zijn als de verschijning van sterren aan de hemel. Dan zou er alleen maar bevestiging mogelijk geweest zijn. Geen wedijver meer, geen test of beproeving zouden nog zinvol zijn. De steenkool en de diamant zouden dezelfde geest hebben, samen blijven en niet onderscheiden worden.

Nogmaals: de Qur’an richt zich tot allen en altijd, op elk begripsniveau. Het is de gewone

gang van zaken in elke gemeenschap en in elk tijdperk, dat de overgrote meerderheid van de mensen omvat. Om dus iedereen naar de waarheid te leiden en naar de basisbehoeften, volgt de Qur'an een stijl en taal, die door iedereen kan begrepen worden. Zoals een mens zonder intellectuele vorming uit de Qur'an kan leren, zo is dit ook mogelijk voor geleerden, om het even welke hun specialiteit is. Daarom ook gebruikt de Qur'an meestal een symbolische taal en regelmatige verwijzingen naar vergelijkingen, allegorieën, metaforen en parabels: ***'Zij die goed geleerd zijn door de verzen' (Al-Imran 3.7)*** weten hoe ze de Qur'an moeten benaderen en er uit leren en besluiten dat de Qur'an het Woord van God is.

Als de Qur'an moderne wetenschappelijke en technische ontdekkingen had vermeld, dan zouden de mensen uit vroegere tijden dit niet hebben begrepen en op die manier de betekenis hebben gemist van belangrijke verzen uit de Qur'an. Bovendien evolueren wetenschappen voortdurend en wat vandaag waar wordt genoemd is dat morgen niet meer, of omgekeerd.

d. God Almachtig heeft de mens begiftigd met intellectuele capaciteiten en in vele Qur'an verzen wordt de mens aangespoord om deze capaciteiten te gebruiken om de natuur en de gebeurtenissen te bestuderen. Als de Qur'an dan moderne ontdekkingen had vermeld, van alles wat kan ontdekt worden, dan zou het zinloos geweest zijn dat de mens werd geschapen op de best

mogelijke manier, met vele capaciteiten. Ze zouden niet kunnen worden gebruikt of verbeterd.

e. Als de Qur'an alles expliciet zou vermelden wat we wensen te bereiken, dan zou het een Boek geweest zijn met honderdduizenden bladzijden, onmogelijk om volledig te kennen om eruit te leren en om spirituele verlichting te bereiken. Het zou ook moeilijk voorleesbaar zijn en dit is in tegenstrijd met het doel van de Openbaring en de bedoeling van de inhoud.

De moderne wetenschappelijke aanpak

De moderne wetenschappelijke aanpak is vér verwijderd van het vinden van de waarheid achter het bestaan en het verklaren ervan. De waarheid wijzigt niet en ligt voorbij de zichtbare wereld. De relatie met de zichtbare, veranderende wereld is zoals de relatie tussen de geest en het lichaam of de Goddelijke wetten van de natuur en de natuurlijke dingen en gebeurtenissen. Bijvoorbeeld: de groeikracht die een universele Goddelijke Wet is, behoort tot de essentie van de levende wezens. Deze wet wijzigt niet, een boom of een man ondergaan voortdurend wijzigingen. Op dezelfde manier zijn menselijke wezens onveranderd tegenover hun essentiële doelstellingen die zij dienen en de invloed hiervan op hun dagelijkse levens en omgeving. Dit ongeacht hun kledij, woonst en transport-middelen. We hebben allen algemene omstandigheden van leven en waarde

gemeenschappelijk. We worden allemaal geboren, groeien op, huwen, hebben kinderen en staan tegenover de dood. We hebben allemaal een zekere wil en gemeenschappelijke verlangens. We delen ook sommige waarden, we kennen allemaal eerlijkheid, rechtvaardigheid, moed enz.

Ondanks dit feit benadert de moderne wetenschap het zoeken naar waarheid in de veranderende natuur en baseert zich hierbij op zintuiglijke indrukken. Nochtans zijn deze indrukken relatief, veranderend van persoon tot persoon en bedrieglijk. Ook verschillen personen in verhouding tot hun denkcapaciteit. Daarom is het onmogelijk om tot een zeker besluit te komen door afleidende, uitbreidende of analytische redenering met de zintuiglijke waarnemingen als uitgangspunt. Daarom heeft de moderne wetenschap experimenten nodig om tot besluiten te komen. Nochtans is het niet mogelijk om een feit door een experiment te bevestigen, zonder vooraf vastgelegde axioma's of 'vooronderstellingen'. Na David Hume is het algemeen aanvaard dat het niet vaststaat dat, omdat een feit zich tweemaal of een miljoen maal heeft voorgedaan in 2 of een miljoen verschillende plaatsen, het opnieuw zal gebeuren. Hierdoor is, na de ineenstorting van de klassieke fysica, het gebruikelijk geworden voor Westerse epistomologen, van niet meer te spreken over het zoeken naar de waarheid maar slechts over het zoeken van benaderingen. Karl Raymond Popper zegt dat we zowel de theorieën van Einstein als die van Newton aanzien... Ze kunnen niet beiden

tegelijk waar zijn. Ze kunnen eerder beide fout zijn.

Door empirische methodes is de wetenschap niet in staat om de waarheid te vinden van de essentie van het bestaan. Het is daarom dat Guenon stelt: 'Wetenschappers of wetenschap heeft 2 alternatieven: ofwel erkennen ze dat de besluiten van wetenschap waardeloos zijn, behalve als veronderstellingen over de waarheid en daarom geen zekerheid erkennen, hoger dan zintuiglijke waarneming, ofwel nemen ze blindelings als waarheid aan wat geleerd wordt in naam van de wetenschap. Twijfelend aan wetenschappelijke bevindingen, trachten geleerden een uitweg te zoeken in agnosticisme of pragmatisme en erkennen zo de onmogelijkheid voor wetenschap, om van de waarheid te vinden.

Wetenschap moet zijn limieten erkennen en toegeven dat de waarheid niet wijzigt en zich bevindt in de sfeer boven de zichtbare wereld. Hierin ligt de échte waarde. Uiteraard kan het relatieve niet bestaan zonder het absolute. Veranderen kan slechts door het bestaan van het onveranderlijke en veelvoud is onmogelijk zonder het bestaan van Eenheid. Slechts als kennis het punt van onveranderlijkheid bereikt, verwerft het blijvende stabiliteit. Het onveranderlijke en permanente is boven de menselijke sfeer. Het menselijk brein kan geen waarheid produceren, de mens heeft de taak om onafhankelijk bestaande waarheid te zoeken.

Botsende houdingen betreffende de relaties tussen Islam en wetenschap en het concept van wetenschap

Gedurende vele jaren hebben sommige Moslim- intellectuelen de Islam zélf beschuldigd als de oorzaak van de achteruitstelling van de Moslimbevolking. Dit deden ze, beïnvloedt door de Westerse overheersing over hun gebieden, kennis en wetenschap. Zij vergaten de voorbije 11 eeuwen van Islamitische bloei en spraken alsof de geschiedenis van de Islam slechts in de 18 e eeuw begon. Bovendien begingen ze de treurige vergissing van de relatie tussen wetenschap en religie in het algemeen, slechts in de specifieke termen te zien van de verhouding tussen wetenschap en Christendom. Zij verrichtten zelfs geen oppervlakkige studie van Islam en diens lange geschiedenis. Hiertegenover, stelden andere Moslimgeleerden dat wetenschap en technologie helemaal moesten worden veroordeeld en volgden daarmee sommigen Westerse collega's. Dit deden zij onder invloed van het waarnemen van rampen zoals de atoombommen, massa-moord, milieuvervuiling, het verlies van alle morele en spirituele waarden, het delirium van de moderne mens enz. Wetenschap en technologie brachten volgens hen alleen maar ellende, tekorten van de pure wetenschap en de mislukking om de mens geluk en welvaart te brengen. Zij namen een praktisch zuivere idealistische houding aan. Nochtans is de benadering van Islam de middenweg. De moderne wetenschappelijke

benadering wordt noch verworpen, noch veroordeeld en al evenmin vergoddelijkt.

Het is waar dat wetenschap de meest aanbeden 'fetisj' of 'afgod' is geweest van de moderne mens gedurende bijna tweehonderd jaar. Wetenschappers geloofden ooit dat ze elk verschijnsel konden verklaren met wetenschappelijke ontdekkingen en de wet van oorzaak en gevolg. Nochtans hebben moderne fysici de 'theoretische' fundamenten vernietigd van mechanische fysica en onthuld dat het universum geen raderwerk is waarin sommige delen werken, in overeen-stemming met strikte, onveranderlijke wetten van oorzake-lijkheid en absoluut determinisme. Het is eerder zo, dat ondanks de schitterende harmonie en prachtige orde, het zo complex is en onbepaalbaar, als we ons over de mysteries buigen, dat er steeds nieuwe mysteries bijkomen. Met andere woorden: hoe meer we leren over het universum, hoe meer we ons bewust worden over onze onwetendheid. Experts in atoom-wetenschappen zeggen dat niemand zeker kan zijn het universum zich in dezelfde toestand zal bevinden binnen enkele ogenblikken, dan de toestand nu. Alhoewel het universum functioneert volgens zekere wetten, zijn deze wetten niet absoluut en interessanter nog, zij hebben geen reëel of materieel bestaan. Hun bestaan is eerder nominaal, dat wil zeggen: we leiden het af uit waarneming van natuurlijke gebeurtenissen en fenomenen. Het is bovendien zeer twijfelachtig in welke mate zij deel uitmaken van de schepping en het doen werken van de

dingen. Bijvoorbeeld: wetenschappers kunnen zeggen dat een zaad aarde, lucht en water nodig heeft om te kunnen uitgroeien tot een boom. Nochtans zijn dit geen voldoende redenen om een boom te laten ontstaan. Het bestaan van een boom vergt nauwkeurige berekeningen en verhoudingen en op voorhand vastgelegde verhoudingen van zaad, aarde, lucht en water. Wetenschap moet ook verklaren hoe dit proces is begonnen en hoe verschillende zaden leidden tot verschillende planten. Wetenschap verklaart slechts hoé de dingen gebeuren en denk het probleem van het ontstaan te kunnen oplossen door het toe te schrijven aan 'natuur' of 'zelforganisatie' of dergelijke noties of concepten als 'noodzaak' of 'toevalskans'.

De natuur is vanzelfsprekend **een ontwerp**, niet de ontwerper; **een ontvangend vat**, niet de vuller; **een samenstelling**, niet de samensteller; **een bevel**, niet de bevelgever; **iets wat gedrukt wordt**, niet de drukker. Het is een verzameling van wetten die zijn vastgelegd door de Goddelijke Wil, wetten die ons intellect kan vatten maar die in zichzelf geen macht hebben, noch materiele realiteit. Bestaan toekennen aan 'zelforganisatie' of noodzaak en toeval, is puur zelfbedrog. We zien vanzelfsprekend dat het bestaan absolute kennis tentoonspreidt, absolute wijsheid, absolute wil en absolute macht. Toevalskans, zelfvorming en noodzaak zijn slechts concepten zonder dergelijke materiele realiteit die kan worden toegeschreven aan kennis, wijsheid, wil en macht.

Ondanks de rampen die wetenschap en technologie over de mensheid hebben gebracht en de vergissingen van de zuiver wetenschappelijke benadering in het zoeken naar de waarheid, zowel als het falen van wetenschap en technologie om de mens geluk te brengen, is het niet juist om wetenschap en technologie helemaal te veroordelen en een, haast zuiver idealistische houding aan te nemen. Alhoewel de mens inderdaad is herleid, menselijke gevoelens verminderd zijn en zekere menselijke deugden, samen met de gezondheid en het denkvermogen in zekere mate beschadigd zijn, is het toch onjuist om dit alles aan wetenschap en technologie toe te schrijven. De fout ligt eerder bij de wetenschappers zélf, die hun verantwoordelijkheden ontduiken en wetenschap zich hebben laten ontwikkelen in een materialistische en haast zuivere 'wetenschappelijke' sfeer. Dit werd door een onverantwoordelijke minderheid uitgebuit. Vele onrustbarende omstandigheden hadden waarschijnlijk niet bestaan als de wetenschappers een bewustzijn van hun sociale verantwoordelijkheid hadden en als wetenschappen zich niet hadden ontwikkeld, door de tekortkomingen van het Christendom, als grotendeels tegengesteld aan religie.

De natuurlijke wereld lijkt op een boek dat aan de mens wordt voorgesteld om te bestuderen, vloeiend naar de toekomst als een snelle vloed van energie en levenskracht en soms lijkend op een schitterende tuin, een tentoonstelling die blijvend

moet in acht genomen worden en een schat die aan zijn hoede wordt toevertrouwd en waarvan de mens, binnen beperkingen, mag van genieten. Wat de mens moet doen, in deze vertrouwensopdracht is, door de betekenis en de inhoud te bestuderen, de natuur uit te baten op een manier waar zowel de huidige als de toekomstige generaties voordeel uit kunnen halen. Als we willen, kunnen we deze verhouding tussen de mens en de natuur 'wetenschap' noemen.

Wetenschap kan ook worden beschreven als een inzicht in wat de dingen en gebeurtenissen ons vertellen en wat de Goddelijke wetten die over het universum heersen, ons onthullen. Het betekent streven naar het begrip van het doel van de Schepper. De mens die werd geschapen met als doel van over alle dingen te heersen, moet kunnen observeren, lezen, onderscheiden en leren over de hele omgeving. Dan moet de mens een manier zoeken om zijn invloed uit te oefenen over gebeurtenissen en deze aan zichzelf onderwerpen. Op dit punt, door het voorschrift van de Geëerde Schepper, zal alles zich aan de mens onderwerpen en zal de mens zich aan God onderwerpen.

De mens moet helemaal niet bang zijn van wetenschap. Het gevaar ligt niet bij de wetenschap zelf en bij net stichten van een nieuwe wereld, in overeenstemming met wetenschap, maar eerder bij onwetendheid en de onverantwoordelijkheid van wetenschappers die het bestaan uitbuiten voor hun eigen, egoïstische interesses.

Echte wetenschap bestaat in het richten van het intellect naar de Eeuwigheid zonder te verwachten van enig materieel voordeel te halen; onvermoeibaar en gedetailleerd studeren om in het bestaan de absolute waarheid aan de grondslag te ontdekken. Zonder deze essentiële regels te volgen, kan wetenschap niet uitvoeren wat we ervan verwachten, namelijk de methodes te volgen die voor dit doel nodig zijn. Meestal wordt dit voorgesteld als een conflict tussen Christendom en wetenschap terwijl de conflicten in de Renaissance periode vooral tussen wetenschappers en de Kerk plaatsvonden. Noch Copernicus noch Galilei noch Bacon waren antireligieus. Het kan zelfs worden gesteld dat het precies hun religieus engagement was dat in de zielen van de mensen de liefde ontstak voor de waarheid en het idee dat deze waarheid kon worden bereikt. Voorafgaand aan het Christendom was het de Islam, de religieuze gedachte ontspringend aan de eeuwigheid, de liefde en ijver die hieruit volgden, vergezeld van het gevoel van armoede en machteloosheid tegenover de eeuwige, Almachtige en Al-Uitbundige Schepper van de kosmos, die de achtergrond vormde van de grote wetenschappelijke vooruitgang in de Moslimwereld, gedurende 500 jaar, tot aan het einde van de 12e eeuw.

Het idee van wetenschap als voortbouwend op de Openbaring van God, gaf een impuls aan wetenschapsbeoefening in de Moslimwereld. Dit werd haast perfect vertegenwoordigd door grote

geleerden uit de geschiedenis die, begeesterd door de eeuwigheidsgedachte, het bestaan onvermoeibaar bestudeerden om de eeuwigheid te bereiken. Door hun deugdzame toewijding aan de Goddelijke Openbaring, verspreidde Zijn intellect een licht dat in de menselijke zielen een nieuwe opvatting over wetenschap deed ontstaan. Indien dit concept, goedgekeurd door en geschikt voor alle delen van de gemeenschap, alsof het een deel de Goddelijke Boodschap was dat werd nagestreefd met de ijver van de aanbidding, niet was blootgesteld aan het vernielende tumult van invasies uit Azië en de schijnbaar eindeloze en genadeloze Kruisvaarten uit Europa, dan zou de hedendaagse wereld zeker meer verlicht zijn dan hij nu is. Het intellectuele leven zou rijker zijn, de technologie meer samenhangend en de wetenschappen veelbelovender. Want dit Islamitisch wetenschapsconcept was ingebed in het verlangen naar eeuwigheid, het ideaal van nuttigheid voor de hele mensheid en de verantwoordelijkheid in het hanteren van dingen in het belang van de goedkeuring van de Almachtige God.

Het is de liefde voor waarheid die de echte richting aangeeft voor wetenschappelijke studies. Dit betekent: het bestaan benaderen zonder enig materieel voordeel na te streven of wereldse macht en de waarheid bestuderen en erkennen zoals ze is. Wie met deze waarheidsliefde is uitgerust kan steeds het eindstadium van de studie bereiken. Wie door wereldse verlangens is aangetast, materiele streving en ideologische

vooroordelen en fanatisme en geen waarheidsliefde kan ontwikkelen, zal geen succes kennen in de studie of erger nog, de richting van de studie afleiden en er een dodelijk wapen van maken tegen het beste van de menselijke mogelijkheden. Intellectuelen, opleidingsinstituten en massamedia hebben een vitale taak uit te voeren voor het welzijn van de mensheid, moderne wetenschappelijke studies uitvoeren en de dodelijk vergiftigde atmosfeer van materiele streving doorbreken. Zij moeten wetenschappers leiden naar de hogere menselijke waarden. De eerste voorwaarde voor een dergelijke morele richting in wetenschapsbeoefening is van het intellect te bevrijden van ideologische vooroordelen en fanatisme en van de zielen te zuiveren van het nastreven van materiele rijkdom en voordelen. Dit is ook de eerste voorwaarde om de echte denkvrijheid te behoeden en juiste wetenschap te beoefenen. Wetenschappers moeten zélf trachtzen vrij te blijven van dezelfde beschuldigingen die zij in het verleden hebben geformuleerd tegen de 'clerus' en de 'Kerk' die zij gedurende eeuwen hebben bestreden omdat ze fanatiek, engdenkend waren en uitgeholde, corrupte concepten hanteerden in naam van religie.

Er is geen verschil tussen intellectuele en wetenschappelijke dictatuur die uit eigenbelang en machtshonger voortvloeit en het machtshongerige en ideologisch-wetenschappelijk fanatisme. Evenmin is er verschil met het beperkende denken en het

corrupte gebruik van religieuze voorschriften door een 'Kerk'. Islam schrijft de studie van de natuur voor, zoals uit talrijke verzen blijkt. De natuur is immers een tentoonstelling van Goddelijke werken die oproept tot schepping en het geschapenen, tot een verantwoordelijke benadering, zonder onrust of corruptie in de wereld te veroorzaken. Indien bestudeerd zonder vooroordelen en vooraf vastgelegde ideeën, zal de Qur’an verschijnen zoals die in werkelijkheid is: als een promotor van de liefde voor de wetenschap, de mensheid, rechtvaardigheid en orde. Gebaseerd op de Qur’an, heeft Islam kennis gesticht en het zoeken ernaar. Dit gebaseerd op de bedoeling van de betekenis van het bestaan te ontdekken om zo de Schepper te bereiken en voordeel voor alle mensen te bekomen, zelfs voor de hele Schepping en dit te combineren met geloof, liefde en onbaatzuchtigheid. Dit leren we uit de Qur’an evenals uit het voorbeeldige leven van de Profeet Mohammed, vzmh, en het gedrag van velen die dit perfect in woord en daad hebben uitgevoerd.

Er is dus voor de mens geen reden om bang te zijn voor wetenschap. We erkennen dat sommige geplande ondernemingen soms slechte resultaten kunnen geven maar het is zeker dat onwetendheid en desorganisatie steeds slechte resultaten geven. Hiervoor, in plaats van ons te verzetten tegen de producten van wetenschap en technologie, is het noodzakelijk hen te gebruiken om de mens geluk te bezorgen. Dit is het grootste probleem voor de mensheid. Het is gewoon onmogelijk om maatregelen te nemen tegen de

ruimtevaart of de kennis te verwijderen, bij sommige mensen, over de aanmaak van atoom- of waterstofbommen.

Vermits het vaststaat dat wetenschap een dodelijk wapen kan zijn in de handen van een kleine minderheid, moeten we nochtans de wetenschap en diens producten aannemen om een beschaving te stichten waar de mens zijn geluk kan verzekeren in deze wereld en de volgende. Het is nutteloos om de fabrieken en de machines te vervloeken omdat machines en fabrieken zullen blijven verder werken. Dus is wetenschap en diens producten blijvend schadelijk totdat mensen van geloof en waarheid de leiding zullen overnemen van dingen en gebeurtenissen.

De mensheid heeft nooit geleden door een wapen in de handen van een engel. Alles waaronder mensen leden, is afkomstig van ambitieuze zielen die alleen geloven dat 'macht juist is'. dit zal zo blijven totdat de mensheid een wereld bouwt op de grondvesten van geloof en wetenschap.

Is er een conflict tussen religie en wetenschap?

Religie en wetenschap, wetenschappelijke studies als 2 botsende activiteiten te zien, is een

product van de Westerse houding tegenover religie en wetenschap.

De leer van Jezus, die later christendom zou worden genoemd, behaalde de overwinning in de strijd tegen het Romeinse Rijk doch helaas ten koste van het verlies van de originele zuiverheid en identiteit. Bovendien, door af te wijken van het 'middenpad', als een door God geopenbaarde religie, beperkte het zichzelf theoretisch tot liefde en veroordeelde het de natuur omdat deze een sluier, hinderpaal, werd die de mens van God scheidde. Ook was er een invloed van religies uit het Midden-Oosten zoals Mithraisme en Manicheisme waardoor het een totaal mystieke religie werd. In Islam wordt de aarde nochtans gezien als een sfeer waarin Gods Schitterende Namen tot uiting komen, een sfeer waarin de menselijke geest tot bezinning zou moeten komen om de Almachtige God te bereiken. Een sfeer die zelf een weerspiegeling van het Paradijs is.

Zeker, het was de Kerk die, door zichzelf aan te kondigen als het lichaam van Christus en de vervuller van diens gezag, het christendom heeft gevormd naar het eerder beschreven model en die zich later heeft ingespannen om behalve de geestelijke, ook de wereldlijke macht uit te oefenen. Tijdens de eeuwen dat het Westen door de Kerk werd beheersd, bloeide er een schittterende beschaving in het Islamitische Oosten. Als het resultaat van de contacten van het westen met deze beschaving, door de Kruistochten en de contacten met Andalusie,

hadden de westerlingen de kans om over de Oudheid te leren. De Griekse filosofie, vooral van Aristoteles, het naturalisme van de Romeinen en ook het Griekse epicurisme en hedonisme, vond een weg in het westerse denken. Toen dit Westerse denken en ontwaken voor de Oudheid, doorheen de vertalingen uit het Arabisch, uit Moslim-centra in Andalusie en Sicilie, werd verenigd met de westerse interesse in de welvarendheid van het Moslim-Oosten, was de voorbereiding van de Renaissance klaar.

Deze Renaissance kenmerkte de verandering in het Westerse denken. De muur die door de Kerk opgebouwd was, gedurende eeuwen, om de scheiding met Islam te onderhouden, lokte een verzet tegen de Kerk uit en daardoor ook tegen religie. De Kerk vreesde immers het verlies van de wereldse macht en verzette zich tegen deze verandering. De 'aangetaste' Bijbel was niet langer in staat om de vragen te beantwoorden die opdoken bij nieuwsgierige denkers, over de schepping en de orde in het universum. Het Oude Testament was verloren gegaan, eeuwen voordat de Assyriers in Jeruzalem binnenvielen. De beschikbare teksten werden neergeschreven door Door Joodse geleerden die zeker dachten aan de problemen van de Joodse gemeenschap op dat ogenblik. Géén enkele van de Evangelies, die uit een totaal van honderden werden gekozen en als authentiek aangenomen, was het originele Evangelie dat God aan Jezus, vzmh, had bezorgd. Bovendien was geen enkel hiervan geschreven door de apostelen of de leerlingen van

Jezus. Hierdoor ging de symbolische taal van de Goddelijke Geschriften, symbolisch omdat deze zich richtte naar elk verklaringsniveau, overal en altijd, verloren. Bovendien zochten de mensen uit de Renaissance macht en kennis. Nochtans, zoals we zullen zien in de volgende verzen, was de 'God' van de Bijbel jaloers op de mens en verbood deze om te eten van het fruit van de kennis.

> *'De Heer God nam de mens en zette deze in de tuin van Eden om de tuin te bewerken en te verzorgen. En de Heer God beval de mens: 'Gij zijt vrij om van elke boom in de tuin de vruchten te eten, behalve van de boom van de kennis over goed en kwaad, want als gij dit doet, zult gij zeker sterven.' (Genesis, 2, 15-17)*
>
> *En de Heer God zei dat de mens, door van deze vrucht van kennis van goed en kwaad, toch te eten, hij zoals een van ons was geworden. Aan hem mag niet worden toegestaan om de hand uit te steken naar de vruchten van de levensboom en eeuwig te leven door hiervan te eten. Daarom verbande de Heer God de mens uit de tuin van Eden om de grond te bewerken waar hij eerst uit kwam.' (Genesis 3, 22-23)*

Deze Bijbelse verzen zouden zeker weerstand oproepen bij een typische Renaissancemens en hem herinneren aan de Griekse godheden die aan de mens verboden van het heikige vuur te gebruiken. Daarom werd de

verbeelding van de Renaissance mensen aangewakkerd door het voorbeeld van Prometheus, dat ze wilden navolgen, die tegen de goden in opstand kwam en het vuur stal. Deze veranderende houding tegenover religie en leven is één van de belangrijkste punten om te benadrukken als we het conflict willen beschrijven tussen religie en wetenschap in het Westen.

De mislukking van het Christendom en de Bijbel om de nieuwsgierige vragen van Westerse geleerden te beantwoorden zorgde ervoor dat de richting van wetenschappelijke ontwikkelingen tegen de religie plaatsvond. Nochtans waren er grote wetenschappers zoals Galilei en Bacon en anderen helemaal niet ongelovig. Zij gaven de voorkeur aan een nieuwe interpretatie van de Bijbel, nét zoals sommige theologen. Zo gaf bijvoorbeeld Roger Bacon de voorkeur aan de experimentele methode in wetenschappelijke onderzoekingen en verdedigde ook het concept dat men kennis kon verwerven van hemelse dingen door spirituele ervaringen. Thomas van Aquino, die sommigen beschouwden als de Christelijke tegenhanger van Imam Ghazali uit het Moslim-Oosten, trachtte om het christendom te verzoenen met de leer van Aristoteles. Nochtans waren de inspanningen van dergelijke geleerden en theologen, om een verzoening te bewerken, niet voldoende om de uiteindelijke breuk te verhinderen tussen religie en wetenschap. Dit kwam gedeeltelijk door de weerstand van de Kerk en gedeeltelijk door het groeiende materialisme in het Westen

Een Koranische benadering op wetenschap

Volgens Islam, is het universum als een boek, geschreven door God of een paleis door Hem gebouwd om zichzelf te laten kennen aan bewuste wezens, op de eerste plaats mensen. Het universum bestaat in essentie in Gods Kennis als betekenis. Schepping betekent, doorheen Zijn wil, Gods almachtige verduidelijking of het geven van een bepaald karakter en vorm aan deze verduidelijking in Zijn Kennis, als soorten, geslachten, rassen of individuen. Daarna wordt, door Zijn Macht, ieder wezen in materie gekleed en in de materiele wereld zichtbaar gemaakt, op een bepaalde plaats en tijdstip. De Goddelijke Wil bepaalt en vormt en de Goddelijke Macht bekleedt en maakt zichtbaar. Nadat een wezen heeft opgehouden te bestaan, blijft het leven zowel in Gods Kennis als in de herinneringen en doorheen de afstammelingen, indien er zijn. Bijvoorbeeld, als een bloem sterft, blijft die bestaan in Gods kennis, in herinneringen en in zaden.

Alles heeft 5 stappen of graden van bestaan. In essentie bestaat het in de Kennis van de Schepper als betekenis. Zelfs als God Almachtig het niet schept, blijft het in Zijn Kennis bestaan als betekenis. Dit is dus het essentiële bestaan van alles. De tweede graad is het bestaan in de Goddelijke Wil als een vorm of 'plan'. Daarna komt de stap van het materiele bestaan van een wezen in het materiele universum. Vervolgens komt het bestaan in herinneringen en eventueel,

nakomelingen. Tenslotte komt de 5de stap: het eeuwige bestaan in de andere wereld. God Almachtig zal het 'wrak' van deze wereld gebruiken in de constructie van de andere waart dieren hun bestaan verder zetten, elke soort op de eigen manier vertegenwoordigd, terwijl elk menselijk wezen een eeuwig leven zal vinden dat speciaal werd ontworpen voor hem/haar, in overeenstemming met het gedrag in deze wereld.

Ik hoop dat het nu duidelijk is welk een soort relatie er heerst tussen wetenschap en Islam of de Qur'an. Het universum, onderwerp van de wetenschappen is de sfeer waarin Gods Namen worden verduidelijkt en daardoor een soort heiligheid verwerft. Alles erin is een brief van God die ons uitnodigt om dit te bestuderen om Hem te leren kennen. Daarom is het universum een verzameling van deze 'brieven' of, zoals Moslimwijzen het stellen: het Goddelijke Boek van de Schepping komt in essentie, uit de Goddelijke Kenmerken van Wil en Macht. Wat de Qur'an betreft, ontspringend uit de Goddelijke Wil of Toespraak, dit is de neerslag van het universum in een verbale vorm. Net als er geen conflict kan zijn tussen een paleis en het papier waarop dit paleis wordt beschreven, zo is er evenmin een conflict tussen het universum en de Qur'an, 2 uitdrukkingen van dezelfde waarheid.

Zo ook is de mens een Goddelijk boek, dat overeenkomt met de Qur'an en het universum. Hierdoor wordt de benaming in de Qur'an voor de zinnen -Ayah- ook gebruikt voor gebeurtenissen

die plaatsvinden in de zielen van de mensen en voor gebeurtenissen in de natuurlijke wereld.

Het is interessant dat de eerste openbaring van de Qur’an luidt: 'Lees'!

> ***'Lees! In en met de Naam van uw God, die schiep. Die de mens heeft geschapen uit een bevestigd embryo. Lees! En uw God is de Al-Voorzienende. Die leerde met de Pen, leerde was niet was gekend bij de mensen.' (al Alaq, S96, A1-5)***

De Qur’an geeft de mens de opdracht van te lezen, op een moment dat er nog niets wàs om te lezen, te studeren. Dit betekent dat het universum zélf zoals het boek van de schepping is, waarvan de Qur’an de geschreven versie vormt. De mens heeft de opdracht om het iniversum te bestuderen en waar te nemen wat het inhoudt en betekent. Door deze taken uit te voeren leert hij steeds beter de schoonheid en de schittering van het systeem van de Schepper en de oneindigheid van Diens Macht. Daarom is het gepast dat de mens doordringt tot de vele betekenissen van het Universum, de Goddelijke Wetten ontdekt en een wereld opricht waar wetenschap en geloof elkaar vervolledigen. Daardoor zal de mens in staat zijn om de functie uit te oefenen van Gods plaatsvervanger op aarden en de ware zegening en voorspoed bereiken in beide werelden.

God heeft 2 soorten wetten: één is de 'Shari'a', door iedereen gekend, die de groep is die Gods wetten samenvat die uit Zijn Kenmerk van Toespraak komt en het 'religieuze' leven van de mens beheert. De beloning of straf in het al dan niet volgen van deze wetten gebeurt meestal in het Hiernamaals. De andere groep van Goddelijke wetten omvat diegenen die de schepping en het leven in het geheel beheersen. Deze wetten komen uit Zijn Kenmerk van Wil en worden meestal, ten onrechte, 'de wetten van de natuur en van het leven genoemd'. De beloning of straf uit het al dan niet volgen van deze wetten, vindt meestal in dit leven plaats. Zo is bijvoorbeeld de beloning voor geduld en volharding het succes terwijl de straf voor brutaliteit de ontzegging is. (ontzegging: verlies van rechten of bezittingen) Industrie brengt overvloed en standvastigheid brengt overwinning.

De Qur’an vestigt de aandacht met nadruk op 'natuurlijke' verschijnselen die het onderwerp van de wetenschappen zijn en beveelt hun studie aan.

In de eerste 5 eeuwen van de Islam, slaagden Moslims erin om wetenschap met religie te verenigen, het intellect met het hart, het materiele met het spirituele. Nochtans nam in latere eeuwen, het westen de leiding in de wetenschap. Dit duidt op hun gehoorzaamheid -zelfs onbewust- aan Goddelijke wetten van de 'natuur' met hun heerschappij over de

Moslimwereld tot gevolg. De Moslims slaagden er niet in om Islam correct te begrijpen in de laatste 3 eeuwen en evenmin om het correct toe te passen in hun dagelijks leven. Zij negeerden ook de wetenschap en het onderzoek van de 'natuur' wat een ongehoorzaamheid inhoudt tegenover de Goddelijke 'natuur' wetten. Het Westen nam het initiatief en overheerste de Moslims. Macht en kracht hebben enige betekenis in dit leven, zij werden geschapen voor enkele wijze toepassingen. Uitgerust met kracht door de wetenschappen, behaalde het Westen de overhand. Nochtans ontwikkelden de wetenschappen in het Westen zich tegen de religie en daardoor ontdaan van morele en spirituele waarden. Daardoor brachten zij rampen over de mensheid. Moslims moeten dus een dubbele verlichting uitvoeren: intellectueel en spiritueel. Het licht van het intellect is de wetenschappelijke kennis en het licht van de geest wordt afgeleid uit het licht van de religieuze wetenschappen. Wetenschappelijke kennis zonder religie veroorzaakt meestal atheïsme of agnosticisme terwijl religieuze kennis zonder intellectuele verlichting tot dwaasheid leidt. Indien beide gecombineerd zijn wordt een student doorgaans aangemoedigd om zich verder en verder te verdiepen in het onderzoek en zowel het geloof als de kennis te verdiepen.

Zinspeelt de Qur'an op wetenschappelijke ontwikkelingen ?

Vooraleer we deze vraag beantwoorden, moeten we aanduiden dat het niet alleen een

grote fout is om wetenschappen in strijd met de religie te bekijken en wetenschappelijke studie te scheiden en onafhankelijk te beschouwen van de Qur'an. Het is ook een fout om de Qur'an te reduceren tot een wetenschapsboek en trachten aan te duiden dat iedere nieuwe wetenschappelijke theorie of feit ermee in overeenstemming is.

Zo hebben sommigen beweerd, ook in Turkije, dat wat de Qur'an bedoelt met 'dabbat al-ard' kleine bewegende schepseltjes, is *Sura al Naml (27,82)* het AIDS virus zou zijn. Om te beginnen zegt de Qur'an niets over de natuur van 'dabba'. Bovendien als we 'dabba' aanzien als het Aids-virus, dan is er geen reden om de virussen of bacteriën die bijvoorbeeld geslachtsziekten zoals syfilis veroorzaken, niet te aanvaarden. Bovendien kunnen we niet weten of er nieuwe virussen zullen opduiken, in de toekomst, die nog dodelijker zullen zijn dan AIDS. Bovendien is de context waarin 'dabba al-ard' wordt vernoemd in de Qur'an, een aanduiding van het verschijnen ervan aan het einde van de tijden als er bijna niemand meer is die nog aan God geloofd. Wij moeten ons dus niet haasten om overeenstemming trachten te vinden tussen sommige Qur'an verzen en iedere nieuwe ontwikkeling in wetenschap en technologie.

Wetenschappelijke theorieën zijn meestal zoals kleren die; na enige tijd te zijn gedragen, versleten zijn en worden weggegooid. Proberen aan te tonen dat ieder nieuw wetenschappelijk feit

of theorie is voorspeld door de Qur’an is een teken van een minderwaardigheidscomplex en betekent het geven van voorrang van wetenschap over de Qur’an. Elk vers en uitdrukking van de Qur’an heeft een universele inhoud die zich richt tot elk leerniveau van de mensheid, op elk moment: elke interpretatie die naar voor wordt geschoven in de geschiedenis verwijst slechts naar één aspect van die universele inhoud. Iedere vertolker of iedere geleerde en mens van inwendige kennis (gnosis), hangt ofwel af van zijn spirituele ontdekking of intuïtie ofwel van de zekerheid die hij bekomt of van zijn natuurlijke ingesteldheid. Aan één van beide aspecten zal de voorkeur worden gegeven. Bovendien aanvaarden we zowel de fysica van Newton als die van Einstein als 'wetenschappelijk' en waar. Nochtans kunnen ze beide, in absolute termen, 'fout' zijn en toch beide een zekere waarheid bevatten. Oorzakelijkheid is een sluier die God heeft uitgespreid over de snelle stroom van het bestaan, zodat we onze levens in zekere mate kunnen plannen. Daarom zijn zowel de fysica van Newton als die van Einstein relatief waar. Samengevat: bij het beschouwen van de Qur’anverzen moeten we de relatieve waarheden in het bestaan en onze levens in acht nemen want deze zijn véél talrijker dan de absolute, onveranderlijke waarheden.

Als een voorbeeld van de veelvoudige betekenissen van de uitdrukkingen in de Qur’an beschouwen we de volgende verzen: *‘Hij heeft de beide zeeën vrij laten stromen zodat zij elkaar ontmoeten, met tussen beide een versperring om*

niet te ver te gaan. (Al-Rahman, 55. 19-20) Deze verzen worden ijverig herhaald door heilige mensen in hun dagelijkse opzeggingen. Er is een verwijzing naar alle 'paren' zeeën of gebieden, spiritueel of materieel, figuurlijk en actueel, van de gebieden van Heerschappij en dienstbaarheid tot de sferen van noodzaak en omvatting, van deze wereld tot het Hiernamaals, met inbegrip van de zichtbare lichamelijke wereld en de Wereld van het Ongeziene, de Stille en de Atlantische oceanen, de Middellandse en de Rode Zee, zout water en zoet water in de zeeën en onder de aarde; ook de grote rivieren zoals de Eufraat en de Tigris, die zoet water meevoeren en de zoute zee, waarheen zij vloeien. Al deze, samen met vele anderen waarvan ik het vermelde niet nodig acht, zijn begrepen in de inhoud van de reeds eerder vermelde Qur'an verzen, in een letterlijke of een figuurlijke betekenis. Hierdoor moeten we de betekenis van een vers niet beperken tot een vastgesteld wetenschappelijk feit, zelfs als we in een Qur'an vers een treffende gelijkenis opmerken. We moeten eerder trachten alle andere mogelijke meningen en interpretaties mee in rekening te nemen.

Dit betekent nochtans niet dat de Qur'an geen aanwijzingen geeft of zinspeelt op wetenschappelijke ontwikkelingen of feiten. Omdat het de Goddelijke Openbaring is die alles omvat van 'nat en droog' *(Al An'am 6.59),* kan het zeker geen wetenschappelijke ontwikkelingen en feiten uitluiten. De Qur'an verwijst er inderdaad direct en indirect naar, maar niet zoals bij

wetenschap en naturalistische en materialistische filosofie. Het is geen Boek over wetenschap en moet niet uitgebreid spreken over kosmologische en wetenschappelijke feiten. Het is de eeuwige interpretatie van het boek van het universum en de vertolker van de wetenschappen die handelen over de verschijnselen van de schepping. Het levert opmerkingen over de zichtbare en de onzichtbare werelden en onthult de spirituele schatten van de Goddelijke Mooie Namen in de Hemelen en op de Aarde. De Qur’an is de sleutel waarmee de verborgen realiteiten kunnen waargenomen worden die zich achter de gebeurtenissen bevinden die het natuurlijke en het menselijke leven uitmaken. Het is de tong van de verborgen wereld in de duidelijke wereld. Het is zoals de zon die schijnt in de spirituele en intellectuele wereld van de Islam en het is de gezegende kaart van de volgende wereld. Het is de verwijzer naar de Goddelijke Kenmerken, Namen en Daden en de opvoeder van de mensheid die hen leiden naar waarheden en deugden. Het is een boek van wet en wijsheid, een boek van aanbidding en gebed, een Boek van Goddelijke Bevelen en Verboden. Het is ook een Boek dat alles bevat om te voldoen aan de menselijke spirituele en intellectuele behoeften. Er is eigenlijk geen probleem van theologische, sociale, economische, politieke of zelfs wetenschappelijke aard dat door de Qur’an niet in het kort, of uitgebreid wordt behandeld, rechtstreeks of in detail, symbolisch of als toespeling.

De Qur’an beschouwt eveneens de schepping niet als doel op zich, maar als een middel om kennis te verwerven over de Schepper. In tegenstelling hiermee beschouwt wetenschap de schepping als doel op zich en richt zich enkel tot de specialisten in de wetenschap. De Qur’an richt zich tot de hele mensheid en omdat het de schepping als een zekerheid gebruikt en een gids voor de mensheid, die grotendeels uit niet-specialisten bestaat, moet de Qur’an zich uitdrukken op een duidelijke manier die door iedereen kan worden begrepen. Het leidinggeven houdt in dat onbelangrijke dingen verstaanbaar worden gemaakt door parabels en vergelijkingen. Om de mensen niet in dwalingen te leiden, worden dingen niet gewijzigd die in de ogen van de mensen vanzelfsprekend zijn zodat ze hen nutteloos of zelfs schadelijk kunnen lijken.

In essentie, zoals alles in het bestaan, hebben wetenschappen hun bronnen in één van de Mooie Namen van God Almachtig. Het is de Naam van de Al-Genezende die op de geneeskunde schijnt. Meetkunde en werktuigkunde steunen op de Namen: Al-Juiste, Al-Scheppende en Al-Harmoniserende. De filosofie weerkaatst de Naam: Al-Wijze; enzovoort. Zoals eerder werd gesteld, heeft de Schepper in Zijn Boek, de Heilige Qur’an, verwezen naar alles dat Hij de mens heeft toegestaan te leren. Het is een middel om zijn spirituele en materiele vooruitgang te verzekeren. Omdat het voornaamste doel van de Qur’an is om de mens aan God te laten kennen, om de weg van het geloof en de aanbidding te

openen, en om het individuele en sociale leven van de mens te ordenen en zo de mens te leiden naar perfect geluk in beide werelden, maakt het verwijzingen naar dingen en gebeurtenissen, zowel als naar wetenschappelijke feiten, om het doel te bereiken. Het vermeldt elk ding, in overeenstemming met het belang ervan; hoe belangrijker, des te groter de kans om in de Qur'an te worden vermeld. De Qur'an vermeldt uitgebreid de zuilen van het geloof, de basisbeginselen van de religie en de basis van het **menselijk** leven en van de aanbidding van God. Het verwijst ook naar sommige andere zaken, in overeenstemming met hun belang voor het menselijk leven. De betekenis van een vers kan met een rozenknop worden vergeleken. Het wordt verborgen door opeenvolgende lagen van bloemblaadjes. Een nieuwe betekenis wordt onthuld als elk blaadje zich ontvouwd en iedereen ontdekt één van deze betekenissen in overeenstemming met de eigen capaciteiten en is daarmee tevreden.

Voorbeelden van verwijzingen in de Qur'an naar wetenschappelijke feiten en ontwikkelingen.

De Qur'an zinspeelt op technologische vorderingen en duidt hun verste ontwikkeling aan, naast andere methodes, door de mirakelen van de Profeten te beschrijven. Het moedigt de mens aan om in de lucht te vliegen en verwijst stilzwijgend naar het feit dat op een dag de mens in staat zal

zijn om ruimteschepen en vliegtuigen te vervaardigen, door het vers:

'En aan Salomon (onderwierpen Wij) de wind; de beweging in de ochtend is gelijk aan de reis van een maand, en de beweging in de avond is gelijk aan de reis van een maand.' (al-Saba' , 34.12)

Het nodigt de man ook uit om de oplossing te zoeken voor elke ziekte, in het vers:

'(Jezus zegt): Ik zal ook de blinde en de melaatse genezen en de dode tot leven opwekken, bij de goedkeuring van God' (Al Imran, 3.49)

Dit duidt aan dat op een dag de mens zal in staat zijn om alle ziekten te genezen in die mate dat mensen zullen denken dat de dood niet langer het leven zal beëindigen. Door het vers,

'Toen sprak hij, die kennis had van het Boek:

'Ik zal het (de troon van de koningin van Yemen) tot U brengen (naar Salomon in Jeruzalem) zelfs voor uw oogopslag naar u terugkeert. (Al Naml, 27.40)

De Qur'an voorspelt dat op een dag afbeeldingen, of zelfs de dingen zelf, in één ogenblik zullen worden overgebracht doorheen kennis van het Heilige boek van het universum

juist zoals een man die kennis bezit van het boek van de Goddelijke Onthulling in staat zal zijn om dingen aan te brengen, van op een lange afstand, *'voor zijn oogwenk naar hem terugkeert'.*

De Qur'an laat ons ook symbolisch weten dat het mogelijk kan worden om de moordenaar van een persoon te identificeren door enkele cellen uit zijn lichaam te nemen op het ogenblik van de dood; door te vertellen dat de moordenaar in de tijd van de Profeet Mozes, vzmh, werd gevonden door het slachtoffer te treffen door een deel van een koe die de kinderen van Israël moesten slachten, op bevel van God de Almachtige. *(Al- Baqara, 2. 67-73)*

We kunnen hier slechts enkele voorbeelden aanhalen, uit de Qur'an om deze beweringen te illustreren:

1. De Schepper, die alle dingen ziet en hoort, van voor het begin van de schepping tot na het einde van de tijden, vestigt onze aandacht op het feit dat, algemeen gesproken, de toekomst het tijdperk van de kennis en van de informatie zal zijn en dat het als een natuurlijk gevolg hiervan, ook een tijdperk van geloof en religie zal zijn.

> ***'Weldra zullen Wij Onze tekens tonen aan de verste horizonten, én in hun eigen zielen. Tot het voor hen duidelijk wordt dat dit de waarheid is. Volstaat het niet dat uw Heer de Getuige is van al deze dingen?' (S41, A53)***

Vanaf de allereerste dagen van de Islam hebben Sufi's dit vers aangenomen en als verwijzing gebruikt als een teken en verzekering van de spirituele wijsheid waar zij naar streefden. Maar het vers kan ook gelezen worden vanuit het standpunt over de vooruitgang van wetenschappelijke kennis sinds de Openbaring. Deze vooruitgang is in zeer belangrijke mate te danken aan Moslimgeleerden en wetenschappers. Het feit zelf van de Openbaring van dit vers, wordt als een wonder beschouwd.

Alles wat binnen het bereik van het menselijk denken ligt en het wetenschappelijk onderzoek, kan slechts de éénheid van de Schepper bevestigen. De ware natuur en het verband tussen microkosmos en macrokosmos wordt dan verder onthuld en beter begrepen.

Als we dit punt verduidelijkt zien in honderden beschikbare boeken dan zien we dat de betekenis van de Openbaring het volledig begrijpen nadert. Zelfs nu reeds voelen we dat we binnenkort zullen horen en kunnen begrijpen, de duizenden getuigenissen en lofprijzingen aan God door zovele tongen van de natuur.

> ***'De zeven hemelen en de aarde, en alles wat deze bevatten, eren Gods Glorie. Er is niets wat Hem niet prijst. En toch begrijpt gij nog steeds niet hoe al deze wezens God eer betonen.. Waarlijk, Hij is de Dikwijls-Aankondigende, Meest-Vergevingsgezinde.' (S17, A44)***

Wat we nu reeds begrijpen van het belang van dit vers is niet verwaarloosbaar. De kleinste atomen, zowel als de grootste sterrennevels, spreken tot ons in hun eigen taal, van hun onderwerping aan de Ene God en hun eerbetoon aan Hem. Nochtans zijn er maar weinig
mensen in staat deze lofbetuigingen te beluisteren en te begrijpen. De eerlijke Moslims die aan alle volkeren van de aarde deze lofbetuiging aan God kenbaar maken, zijn weinig talrijk, verspreid en zwak.

2. Wat de Qur’an onthult over de vorming en de ontwikkelingsfazen van een embryo in de baarmoeder, is treffend door de juistheid:

> ***'O mensheid! Indien gij twijfels had over de Heropstanding, weet dan dat Wij u hebben geschapen uit stof; daarna uit zaad; daarna uit een bloedgevuld weefsel, vervolgens uit een klomp vlees die gedeeltelijk gevormd was en gedeeltelijk niet, zodat Wij aan u kunnen duidelijk maken wat Wij willen .' (S22, A5)***

In een ander Vers is de ontwikkeling geschetst en uitgelegd met meer details en worden de verschillende ontwikkelingsfazen duidelijker benadrukt:

> ***'Mens!, Wij schiepen uit een essentiële vorm van klei. Dan hebben we hem als***

een druppel zaad in een rustplaats gezet, stevig bevestigd. Dan hebben we dit zaad, sperma, in een weefsel van samengeklonterd bloed omgevormd en maakten hier een klomp (embryo) uit. Dit voorzagen we van beenderen en bekleedden deze met spieren en vlees. Tenslotte ontwikkelden we dit tot een nieuw, onderscheiden en individueel, wezen. (S23, A12-14)

'Hij maakte U in de lichamen van uw moeders, in verschillende stappen, één na één, in drie sluiers van duisternis.' (S39, A6)

Deze Qur’an zin kan worden uitgelegd als; de drie sluiers van duisternis zijn het parametrium, het miometrium en het endometrium. Dit is dus een nauwkeurige aanduiding van de drie vliezen die de drie water-, hitte- en lichtbestendige membranen omgeven: namelijk amnion, corion en de binnenwand van de baarmoeder.

3. Wat de Qur’an heeft gezegd over melk en de productie ervan, is zo briljant als de drank zelf is. En het begrijpen van deze beschrijving is ook al een zegen.

'Waarlijk, in het vee zal jij ook een duidelijk teken zien.; Van wat uit hun lichamen komt, tussen bloed en uitwerpselen, hebben Wij voor u melk

gemaakt, een zuivere en aangename drank voor wie dit drinkt.' (S16, A66)

De Qur’an vertelt het proces van de melkvorming in opmerkelijke details. Het verteringsgedeelte is wat als voedsel wordt opgenomen, een tweede proces is de uitzuivering in de klieren. Melk is een aangenaam en volledig dieet voor de mens, toch is het slechts een dierlijke uitscheiding, zoals de andere uitscheidingen van het lichaam, zo nutteloos als het bloed dat wordt uitgescheiden van de kostbare bloedsomloop in het lichaam.

4. De Qur’an heeft onthuld dat alle schepsels in de natuur per 2 zijn geschapen.

'Eer aan God, die alles in paren schiep, van wat de aarde voortbracht, van zichzelf, en van wat niet is gekend.' (S36, A38)

Elk wezen heeft zijn partner of tegenhanger, tegengesteld of aanvullend. Het aanvullend karakter van de geslachten in mens, dier en sommige planten is sinds lang gekend. Maar wat betekent: 'de paren in alle dingen, ook wat niet is gekend'? Dit kan verwijzen naar een hele verscheidenheid van eenheden, bezield en niet bezield. In de subtiele krachten en principes van de natuur, bezield en onbezield, levend en levenloos, zijn er vele soorten 'paren'. Alle dingen, van atomen tot wolken, bestaan in paren. Dit wordt door onze moderne instrumenten bevestigd.

5. De Qur'an verteld, in het eigen unieke taalgebruik, van de eerste schepping en de levende vormen erin:

'Weten de ongelovigen dan niet, en zien zij niet, dat de hemelen en de aarde als één massa werden samengevoegd vooraleer wij hen splitsten? Uit water werd elk leven wezen gemaakt. Zullen zij dan niet tot geloof komen? (S21, A30)

Het betoog in de Qur'an is duidelijk en overtuigend.Het zou niet moeten geconfronteerd worden met de verschillende hypothesen die worden uitgesproken over het eerste materiaal in de schepping. Het kan een 'ether' of een grote wolk zijn, een sterrennevel, een massa heet gas of nog iets anders. De Qur'an stelt ook dat alle levend wezen uit water werd geschapen. De Schrift maakt zich er geen zorgen over of deze unieke levensbron tot stand kwam als een resultaat van gassen en dampen of dat het op een andere manier gebeurde; of deze gassen later condenseerden en als regen terugvielen, zee en oceaan vormden en zo een geschikt milieu en voorwaarde schiepen waaruit het leven zich verder kon ontwikkelen; daarmee houdt het Schrift zich dus niet bezig. Dit Qur'an vers stelt expliciet en zonder twijfel dat het universum één enkel mirakel van schepping is. Alles in het universum maakt deel uit van dit mirakel en draagt de tekens van deze deelname. Alles is met

elkaar verbonden, zoals de bladeren in sommige massieve bomen die verschillend zijn maar op elkaar lijken en allen herleidbaar zijn tot dezelfde wortels. Dit vers benadrukt dus ook de levenskracht en betekenis van water dat driekwart van de massa van de meeste levende wezens uitmaakt.

6. De zon heeft een speciale en betekenisvolle plaats in de schepping. De Qur’an onthult het belangrijkste aspect ervan in juist 4 Arabische woorden waarvan de volle betekenis niet gemakkelijk kan worden uitgelegd:

> ***'En de zon loopt zijn baan (mustaqarr) die er voor is vastgelegd. Dit is Zijn voorschrift, de Verhevene in Macht, de Alwetende.' (S36, A36)***

In feite betekent 'mustaqarr' hier een welbepaald traject in de ruimte of een bepaalde plaats van rust of beweging, zowel als een in de tijd vastgelegde route. Er word ons duidelijk gemaakt dat: niet alleen loopt de zon een vastgelegd traject, maar het beweegt zich ook naar een bepaald punt in het Universum. Ons zonnestelsel: zon, planeten en manen, beweegt zich, zoals we nu weten, naar het sterrenbeeld Lyra met een snelheid die we ons nauwelijks kunnen voorstellen. Elke seconde komen we 10 mijl dichterbij, bijna een miljoen mijl per dag. Onze aandacht wordt ook getrokken door het feit dat als de zon de voorgeschreven taak heeft beëindigd, ze een bevel zal gehoorzamen en tot rust zal komen.

Zo groot is de rijkdom van de Qur'an dat vele waarheden kunnen verteld worden in zo weinig woorden. Hier worden in slechts 4 woorden, vele vaag gekende dingen toegelicht. Nochtans is de Qur'an 14 eeuwen geleden geopenbaard toen de mensen meestal nog geloofden dat de zon elke dag een baan om de aarde doorliep.

7. Nog een inspirerende en goed verwoorde uiting van de Qur'an, betreffende de uitdeining of expansie van het heelal in de ruimte is de volgende: (de Arabische Tekst gebruikt slechts 4 woorden, origineel):

> ***'En het firmament: Wij construeerden het met kracht en bekwaamheid en wij laten het uitdienen.' (S51, A47-48)***

Dit Vers onthult ons dat de afstand tussen hemellichamen (ruimte) toeneemt en dat het universum uitdeint. In 1922 beweerde de astronoom Hubble dat alle melkwegen (sterrennevels) behalve de 5 die zich het dichtste bij de aarde bevonden, zich van ons verwijderen aan een snelheid die evenredig is met hun afstand tot de aarde. Volgens Hubble beweegt een sterrennevel die een miljoen lichtjaar is verwijderd, zich van ons weg aan een snelheid van 168 km/jaar. Een die 2 maal zo ver weg is, beweegt zich dubbel zo snel van ons weg, enz. Le Maitre, een Belgische wiskundige en priester stelde later een theorie voor die hij ook

ontwikkelde, namelijk dat het universum uitdeint. Om het even hoe mensen die realiteit uitdrukken en of de cijfergegevens van Hubble juist zijn of niet, of de snelheid van verwijdering verandert of niet, De Openbaring is duidelijk over het verschijnsel in de algemeenheid en het karakter zelf.

8. We hebben enkele aanduidingen gekregen in de Qur'an van de onzichtbare werking van wat we nu de wetten van de natuurkunde noemen, zoals aantrekking en afstoting, rotatie en omkering in het universum.

> ***'Allah is Hij, Die de hemelen heeft doen verrijzen zonder pilaren die gij kunt zien.'(S13, A2)***

De hemellichamen, van individuele manen tot volledige zonnestelsels bewegen ordelijk, evenwichtig en harmonieus. Zij zijn in deze ordening bijeengehouden door zuilen van het onzichtbare soort. Sommige hiervan zijn afstoting of middelpuntvliedende kracht.

> ***'Hij houdt de hemel in stand zodat die niet kan neerstorten op de aarde tenzij met Zijn toestemming.' (S22, A65)***

Door dit vers begrijpen we dat de hemellichamen op elk moment op aarde kunnen neerstorten indien God dit niet zou verbieden. Dit is een onderdeel van de universele gehoorzaamheid aan Gods Woord, dat in de taal

van de hedendaagse wetenschap wordt uitgelegd als het evenwicht tussen middelpuntvliedende en middelpuntzoekende krachten. Het is van groot belang dat we ons verstand op die gehoorzaamheid richten en op de Goddelijke Genade waardoor het universum in een betrouwbare beweging wordt gehouden. Dit is belangrijker dan of mensen geloven dat de theorieën van Newton dan wel Einstein de beste beschrijving zijn van de wiskundige en de mechanische aspecten van deze gehoorzaming.

9. Er is een vers in de Qur’an dat volgens sommige commentatoren een verwijzing inhoudt van de reis van mensen naar de maan, vroeger een vérverwijderde droom, die nog niet zo lang geleden realiteit werd.

> ***'Bij de volle maan! Zeker zult gij reizen van 'toneel (toestand)' naar 'toneel (toestand)'.' (S84, A18-19)***

Vroegere commentatoren verstonden dit vers helemaal anders. Zij lazen dit figuurlijk, in verband met het spirituele leven van de mens dat als een opstijgen van de ene plaats naar de andere plaats werd begrepen, van de ene naar de andere hemel. Anderen begrepen dit vers als een verwijzing. Naar verandering in het algemeen, van de ene naar de andere toestand. Door de loop van de tijden heen, probeerden latere schriftgeleerden van de Qur’an de betekenis in een ontwijkende vorm te zetten omdat de letterlijke betekenis niet overeen kwam met wat zij als een zekerheid

beschouwden, gezien hun kennis over de toenmalige mogelijkheid om dergelijke grote afstanden te overbruggen. Maar in feite is de beste verklaring van de woorden die de eed volgen (Bij de volle maan!), gezien de context van dit vers, die van een echte reis naar de maan, letterlijk of figuurlijk, bedoeld.

10. De woorden in het Boek over de geografische vorm van de aarde en de veranderingen in die vorm zijn bijzonder interessant:

> ***' Zien zij niet hoe Wij geleidelijk aan het land van zijn buitenste grenzen laten inkrimpen? Zijn zij het dan die de overwinnaars zullen zijn?' (S21, A44)***

De verwijzing naar het inkrimpen van de grenzen kan een aanduiding zijn van het nu bekende feit dat de aarde aan de polen is samengedrukt.Eerder dan een verwijzing naar erosie van bergen door de wind en de regen, of van erosie van de stranden door de zee of van het oprukken van de woestijn op het land dat door de mens was vruchtbaar gemaakt.

Op een moment dat de meeste mensen geloofden dat de aarde vlak en onbeweeglijk was, onthulde de Qur’an in verschillende verzen, expliciet en impliciet, dat de aarde rond is. Nog meer onverwacht is het dat de Qur’an zegt dat de precieze vorm van de aarde meer op een (afgeplat) struisvogelei lijkt dan op een bolsfeer.

'Daarna vormde hij de aarde als een ei, van waaruit Hij het water en de weiden deed ontspringen.' (S79, A30-2)

Het werkwoord in het Arabisch (daha) betekent: vormen als een ei. De afgeleide naamsvorm (dahia) wordt nog steeds gebruikt om een ei aan te duiden. Omdat het **wetenschappelijk** feit in die tijd voorkwam als strijdig met de zintuiglijke waarneming, begrepen sommige geleerden de betekenis van het woord verkeerd, namelijk als 'uitgerokken', misschien omdat ze vreesden dat de letterlijke betekenis moeilijk begrijpelijk en daardoor misleidend zou zijn. Natuurlijk hebben moderne instrumenten aangeduid dat de vorm van de aarde inderdaad meer zoals een ei is dan een perfecte bol. Er is een lichte afplatting aan de polen en een iets sterkere kromming aan de evenaar.

11. Als een laatste voorbeeld, laten we beschouwen wat de Qur'an over de zon en de maan vertelt.

'We hebben de nacht en de dag als twee tekens gemaakt. Het teken van de nacht hebben We verduisterd. Het teken van de dag hebben We tot een licht gemaakt om u te verlichten.'(S17, A12)

Volgens Ibn Abbas, verwijst het teken van de nacht naar de maan en dat van de dag naar de

zon. Daarom begrijpen we de zin: 'het teken van de nacht dat we verduisterd hebben' als dat de maan ooit licht uitzond zoals de zon nu en dat God het licht van de maan heeft weggenomen zodat de maan donker werd en minder zichtbaar. Als dit vers dus weergeeft wat er met de maan gebeurd is, wijst het ook op de toekomstige bestemming van andere hemellichamen.

Er zijn nog veel meer verzen die verwijzen naar wat we nu wetenschappelijke feiten noemen. Het bestaan van zulke verzen duidt aan dat het zoeken van de mens naar kennis een deel is van de Goddelijke Genade die vol gratie op de mens is neergedaald door de Schepper. Inderdaad, de Goddelijke Genade is één van de namen van de Qur’an voor zichzelf en alles wat het bevat van kennis en waarheid overstijgt het spreken van de mens, moeilijker nog is het inbeelden met zijn beperkt verstand. We moeten nochtans onthouden dat alhoewel de Qur’an verwijst naar vele wetenschappelijke en technische feiten, het Boek niet moet worden gelezen als een verslag van wetenschappelijke verklaringen. Het moet eerder begrepen worden, en zo hebben gelovigen het ook altijd gedaan, als Boek van de Leiding dat de mensen de weg van het juiste Geloof leert en de juiste daden zodat we de Goddelijke Genade en Vergeving mogen waard zijn. Het is de verantwoordelijkheid van Moslims dat het opzoeken van kennis, wetenschappelijke en andere, wordt gevoerd in het Licht van de Qur’an die dit zoeken aanmoedigt

en ondersteunt. Niet in een geest van arrogantie, hoogmoed en ijdelheid.

Want dit is de weg van de ongelovigen die leidt tot de verwoesting van het verstand en de teloorgang van de mens en de aarde. De mens leeft maar tijdelijk en behoedt de aarde, in Gods opdracht en met Gods vertrouwen.

Waarom eigenlijk, verwijzen we naar wetenschap en wetenschappelijke feiten om onze Religie te verklaren?

De reden is dat sommige mensen vastbesloten zijn om nooit iets anders dan wetenschappelijke feiten te erkennen. Materialisten en antireligieuze mensen hebben geprobeerd om wetenschap te gebruiken als een middel om Religie te weerleggen en gebruikten hun reputatie om dit denken te verspreiden. Hierdoor hebbeen ze het denken van vele mensen uitgehold en verstoord. Daarom tonen we nu met dezelfde feiten aan dat wetenschap en Religie elkaar niet uitsluiten. Met anderen woorden, in tegenstelling tot Marx, Engels, Lenin en andere materialisten die de materie op hun eigen manier beschouwden en die dwaalden, evalueren we deze materie nu anders en leiden mensen op het juiste pad.

Persoonlijk keur ik dit soort discussies niet af, integendeel, ik vind het belangrijk dat gelovigen goed onderlegd zijn in deze materies om op die manier atheïsme en materialisme terug te

dringen. Want de verzen van de Qur’an dwingen ons van na te denken en te studeren, zij leiden onze observaties naar sterren en melkwegstelsels, zij benadrukken de Grootsheid van de Schepper. Zij sporen ons aan nieuwsgierig te zijn naar de menselijke wezens en leiden onze aandacht naar het wonder van onze organen en lichamelijke schepping. Van de wereld van de atomen tot de grootste dingen, van het **menselijk** bestaan op aarde tot het einde van dit bestaan, plaatsen de Verzen van de Qur’an de hele schepping voor onze ogen. Door een veelvoud van feiten aan te raken, zegt de Qur’an ons:

> ***'Dat zij die God waarlijk vrezen, tussen zijn dienaren, de bezitters van kennis zijn.' (S35, A28).***

Zo worden we aangespoord om 'ilm', kennis, te zoeken, na te denken en te onderzoeken. Nochtans mogen we nooit vergeten, als een eerste voorwaarde, dat al deze onderzoekingen en beschouwingen moeten overeenkomen met de geest van de Qur’an, anders verwijderen we ons van het advies en het bevel van de Qur’an terwijl we denken dat we het volgen.

Wetenschap en de wetenschappelijke feiten kunnen en moeten gebruikt worden om Islamitische feiten te verduidelijken. Maar als we hen gebruiken om te bluffen over onze kennis en gezag, dan heeft geen enkele van onze uitspraken de juiste invloed op de toehoorders, indien er al invloed is.Woorden en argumenten die op zich

helder en overtuigend zijn, verliezen hun effect door de intenties in het hart van wie deze argumenten gebruikt. Zij reiken tot aan de trommelvliezen van de toehoorders en niet verder. Zo ook, als onze argumenten er op gericht zijn, van onze toehoorders het zwijgen op te leggen in plaats van hen te overtuigen, dan zullen we onszelf hebben uitgesloten van het begrip van ons publiek en zo mislukken we in onze doelstelling. Maar als we hen trachten te overtuigen met een volledige en aangepaste eerlijkheid, dan zullen zij die dergelijke argumenten nodig hebben, hun deel ontvangen en er voordeel uit halen zelfs als we dit positief effect niet zelf opmerken. Soms kan een argument eerlijk worden voorgedragen, terwijl de spreker zichzelf gebrekkig vindt in de voorstelling. Evengoed kan dit na enige tijd meer effect hebben dan voorzien. Omgekeerd kan een ander argument dat je als beter geformuleerd beschouwd, minder effect hebben. Ons belangrijkste doel met het voorstellen van wetenschap en wetenschappelijke feiten, moet het winnen van Gods welgevallen zijn, en we moeten de voorstelling maken op het niveau van het publiek.

Het is niet correct om wetenschap in sommige opzichten als superieur aan religie te beschouwen of om belangrijke Islamitische vraagstukken met deze methode te confronteren alsof religie moet worden gerechtvaardigd of de geloofwaar-digheid ervan versterkt met moderne wetenschappelijke feiten. Deze houding is niet correct omdat het verondersteld dat we zelf

twijfels hebben over de waarheid van de Islam en dus wetenschap 'nodig' hebben.

Het is ook niet correct om wetenschap en wetenschap-pelijke feiten als absoluut te beschouwen, als beslissende criteria voor de echtheid en de bovenmenselijke oorsprong van de Qur’an. Dan zouden deze feiten zich in een positie bevinden dat ze de Qur’an bevestigen. Dit is niet alleen absurd en afstotend, het is niet goed te keuren of te tolereren. Dergelijke argumenten en toespelingen op wetenschap hebben in het beste geval een tweederangs en ondersteunende betekenis en kunnen waardevol zijn door een 'deur' te openen naar een weg waarvan anders vele mensen het bestaan niet eens weten.

Wetenschap moet daarom gebruikt worden als een instrument om het intellect van sommige mensen wakker te maken en aan te moedigen, die anders slapend en onbeweeglijk waren gebleven. We kunnen aan wetenschap denken als aan een stofborstel waarmee we de waarheid van een stoflaag ontdoen en zo het verlangen naar waarheid opwekken dat verscholen lag in onbeweeglijke zielen. Als we daarentegen uitgaan van het idee dat wetenschap de absolute waarde is dan eindigen we met te proberen de Qur’an en de Hadith in overeenstemming te brengen met de wetenschap. Als Qur’an en Hadith dan in tegenspraak blijken te zijn, veroorzaken we twijfel en uitholling van de leer.

Onze positie moet duidelijk zijn, het is deze: De Qur’an en de Hadith zijn juist en absoluut waar. Wetenschap en wetenschappelijke feiten zijn juist, zolang ze met de Qur’an en de Hadith overeenstemmen en vals, als ze niet overeenstemmen of van de Waarheid van de Qur’an en Hadith afleiden. Zelfs de absoluut bewezen wetenschappelijke feiten kunnen niet dienen als ondersteuning van de waarheid van 'iman' of geloof in ons bewustzijn. Zij kunnen en mogen alleen aanvaardt worden als een instrument dat ons doet nadenken of als een uitlokker van bezinning. Het is God die de waarheden van de 'iman' in ons hart plant. Wie verwacht dat dit door wetenschap kan gebeuren, begaat een zware fout. 'Iman' komt door Goddelijke leiding alleen. Wie dit niet kan begrijpen is op een dwaalweg vanwaar maar moeilijk het juiste pad opnieuw kan worden bereikt. Want terwijl hij tracht te zoeken en zekerheden af te leiden uit het universum, zal hij dit universum welluidend trachten te laten spreken in naam van God. Daardoor blijft hij altijd zelf een dienaar van de natuur en een natuuraanbidder. Alhoewel zich daar niet van bewust, waarschijnlijk. Hij zal de bloemen bestuderen en erover spreken, of het nieuwe groen en de lente van de natuur, maar niets zeggen over zelfs maar de minste 'lente' van het Geloof. Iman is helemaal niet in zijn bewustzijn. Tijdens zijn leven zal hij nooit het bestaan van God in zijn bewustzijn voelen. Het lijkt erop dat hij zich niet met het aanbidden van de natuur bezighoudt, maar hij doet in zijn leven eigenlijk niets anders.

Een mens is 'mu'min' (gelovig) door de 'iman' (geloof) in het eigen hart, niet door de hopen kennis die in het verstand zijn opgeslagen. Nadat een mens zover is gevorderd als mogelijk is, door objectieve en subjectieve bewijzen, moet hij zichzelf ontdoen van de afhankelijkheid van uitwendige omstandig-heden, kwaliteiten en omstandigheden van deze wetenschap-pelijke zekerheden. Dan pas kan hij spirituele vooruitgang maken. Als hij deze afhankelijkheid loslaat en in de weg van het hart en het bewustzijn wandelt, binnen het licht en de leiding van de Qur'an, dan zal hij de verlichting vinden die hij zoekt, als het God behaagt.

De Duitse filosoof Kant zei: *'Ik voelde de behoefte om alle boeken achter mij te laten die ik had gelezen, om in God te kunnen geloven.'*

Ongetwijfeld is er een juiste plaats en betekenis weggelegd voor het grote boek van het universum, het boek van de ware menselijke natuur, het boek van commentaar op de twee vorige. Maar nadat de mens van deze boeken gebruik heeft gemaakt, zou hij ze opzij moeten schuiven en leven met 'iman', van aangezicht tot aangezicht, als het ware. Wat we hier zeggen kan abstract lijken voor hen die nog niet diep zijn doorgedrongen in de ervaring van geloof en bewustzijn. Maar die zielen, wiens nachten helder zijn met vroomheid en die vleugels hebben gekregen door hun verlangen om God te bereiken; zij zullen begrijpen.

Muhammed Fethullah Gülen

Fethullah Gülen, gekend door zijn eenvoudige en sobere levenswijze en door zijn bewonderaars vertederd 'Hodjaefendi' genoemd, is een geleerde met een buitengewoon omvangrijk werk. Deze

veelzijdige man werd geboren in Erzurum, Oostelijk Turkije, in 1938. Nadat hij afstudeerde aan de Theologische School, verkreeg hij de toelating om te preken en te onderwijzen. Hij heeft enorme inspanningen geleverd om het belang van verdraagzaamheid en menselijk begrip aan de maatschappij uit te leggen. Zijn inspanningen, sinds 1960, voor sociale hervorming hebben van hem één van de bekendste en gerespecteerde persoonlijkheden van Turkije gemaakt. Hij heeft miljoenen volgelingen in de hele wereld . Hij heeft zijn leven gewijd aan het vinden van oplossingen voor maatschappelijke kwalen en geestelijke behoeften.

Alhoewel uiterlijk onopvallend, is hij bijzonder origineel in zijn denkbeelden en werkmethodes. Hij verwelkomt de hele mensheid, zet zich fel af tegen ongeloof, onrechtvaardigheid en afwijkingen van de juiste levenswijze.

Hij is diepgelovig en diepgevoelig en zijn ideeën en probleemaanpak zijn wijs en rationeel. Het kan tegenstrijdig lijken voor sommigen maar hij is in dezelfde mate een voorbeeld van liefde, ijver en gevoel en tegelijk buitengewoon evenwichtig in zijn gedachten, daden en behandeling van concrete situaties.

De hedendaagse Turkse intellectuelen en geleerden die hem kennen, zijn stilzwijgend of uitdrukkelijk akkoord om hem als een van de belangrijkste en ernstigste hedendaagse denkers te beschouwen. Voor hen is hij een 'wijze' in het 20e eeuwse Turkije en zelfs in de hele Islamwereld. Toch is hij nooit hoogmoedig en blijft een nederige dienaar van de Almachtige God en een zeer bescheiden vriend onder de mensen. Dit ondanks zijn leidende rol in de heropleving van de sociale, spirituele en intellectuele aspecten van de Islam. Deze heropleving heeft de mogelijkheid om een aanzienlijk deel van de wereld te omvatten.

'Het verlangen naar aanzien is hetzelfde als uiterlijk vertoon en praal. Het is als giftige honing die de geestelijke levenskracht van het hart uitdooft'

Dit is een van zijn gouden levensregels.

Gedurende zijn hele leven heeft hij geprobeerd om de klachten en zorgen te vertolken van Moslims in het bijzonder en de hele mensheid in het algemeen.